

MC
109.826

A titkok megnyíltak

HITÉPÍTŐ ÜZENET GONDOLKODÓ IGAZSÁGKERESŐKNEK

Jézus mondá:

Én
világosságul
jöttem
e világra...

JANOS EV. 12. 46.

A Szent Szellem "minden igazságra" elvezérlő
tanításai alapján összeállította
a felelős magánkiadó:

Balogh Dezső

1990

ISBN 963 400 1416
EUROPRESS KFT
Felelős kiadó: Szabó László igazgató

A titkok megnyíltak

HITÉPÍTŐ ÜZENET GONDOLKODÓ IGAZSÁGKERESŐKNEK

A Szent Szellem "minden igazságra" elvezérlő
tanításai alapján összeállította
a felelős magánkiadó:

Balogh Dezső

1990

MC 109.826

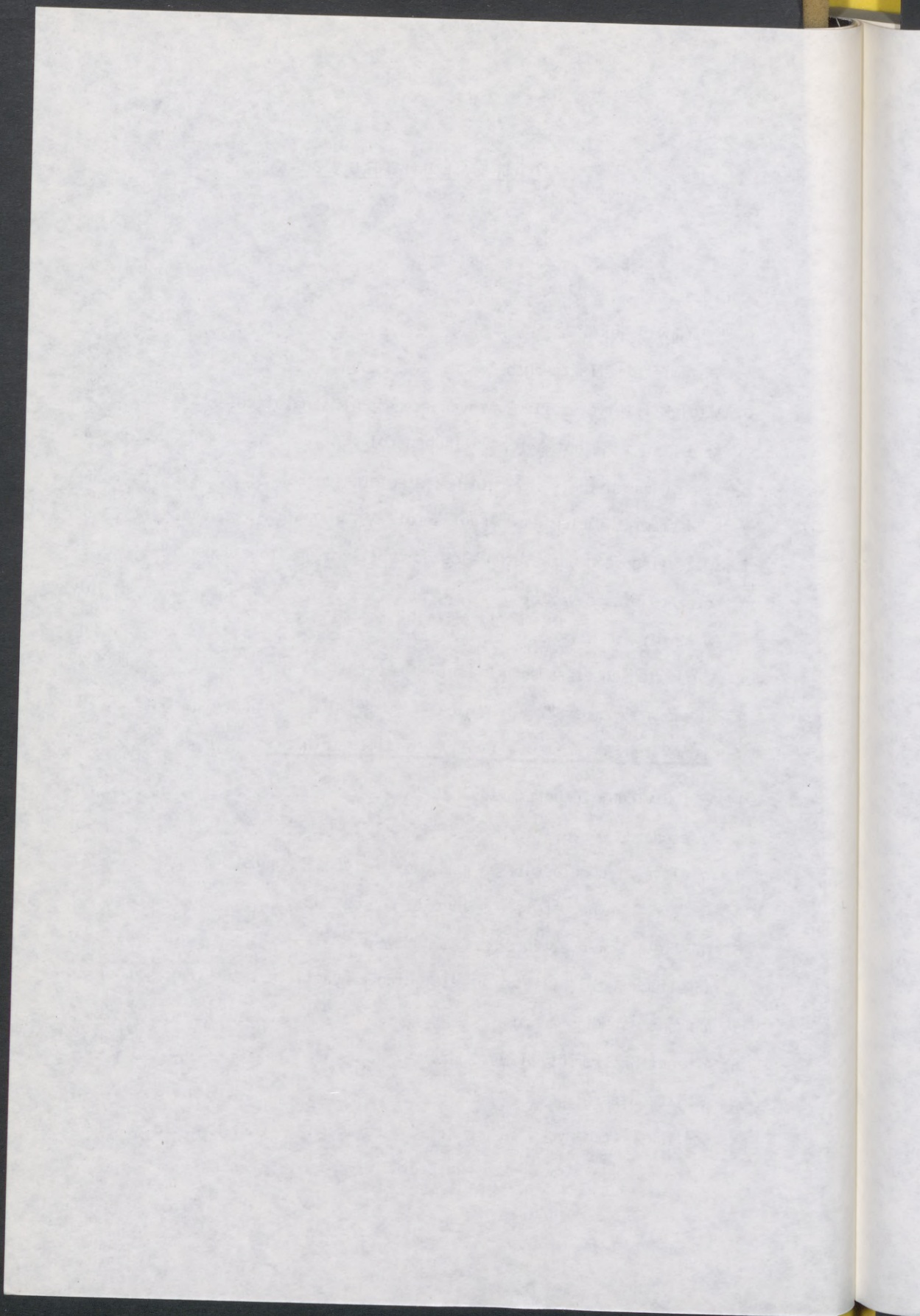

1990

TARTALOMJEGYZÉK

Előszó	
"Főirány - jelző"	1
a. A szemléleti tisztaságról	2
b. A "lélek" illetve "szellem" szavak szabatos használatáról	2
c. Az isteni kijelentés lezáratlanságáról	4
d. Az egyházak hitbéli ismereteinek elégtelenségéről	6
e. A "Harmadik kijelentés" indulásáról	8
f. Igaz világosság Jézus után először; Hittanminősítő szempontok	9
g. Korszerű hittan-vázlat	10
h. Gyász hír	20
i. A hitetlenség eláradásának legfőbb okairól	22
j. "Micsoda az ember"? (A "kulcs - ismeret")	31
<u>Ennek fényében ismét a (volt) hittitok tételek:</u>	
1. Az individuum létbeocsátásáról	50
2. Az eredendő bűnről	51
3. Az eleve elrendelésről, és egyetemes helyreállításról	57
4. Az "örök" kárhozatról, - sátánról	67
5. Továbbiak a megváltásról	70
6. A feltámadásról, illetve az élet utáni anyagtalan létünkről	102
7. A Szent Háromság tanról	125
8. A Szent Szellemről és munkájáról	135
9. A hitrejutásról	136
k. Esélyek, - remények	149
1. ...és ami még a szívünkre nehezedik... ..	159

E L Ő S Z Ó

Ez a munka kizárólag alaposan és bátran gondolkozók számára jelenthet értéket.

Azokhoz alig szól, akik valamely keresztyén felekezet megelégedett hívőiként élik jóratörekvő életüket. Legyen áldás útjukon, - senkit nem kívánunk szeretett egyházától elidegeníteni!

Könyvünk az igaz valóság ismeretére szomjazóké, akik - egyelőre nem problémamentes hittel, - de kizárólag a Szentírás Istenétől várják a minden gondolkodást lebénító titkok és ellentmondások feloldását, mégpedig az Úr Jézus által megígért, elküldött, és mindörökké velünk maradó Szent Szellem minden igazságra elvezető munkája által.(J.14,16.26; 16,13.)

Hogy megszűnjön a keresztyénség - hitelrontó felekezeti megosztottsága, és végre közkinccsé váljon az igaz-valóságnak az az érthető, hihető ismeretrendszere, - amelynek semmivel nem menthető hiányában^x, - a jelenlegi hittanok százmilliók hitét elsorvasztva, - egyenes okai lettek korunk minden egyéni és társadalmi nyomorúságának!

E mélypontból való szabadulás kulcsa az - a Szent Szellem által felfedett, (J.16,13.) ill. újra tudatosított (!) (J.14,26.) néhány igeértelmezés, amely - minden eddigi hittannal szemben:

I. - a történelemben először (!) biztosítja az isteni tökéletesség legfőbb ismérveinek, mint abszolút - bölcsesség /1./ - hatalom /2./ - igazságosság /3./ - szeretet /4./ kristálytisztá érvényesülését, ami által -

II. - automatikusan megszünteti az ellentmondásokat, és úgy válaszolja meg az ezeréves hittitkokat, hogy azokból az eddigi hitromboló hatások helyett, - Isten atyai szeretetének máig elképzelhetetlen mértéke sugárzik elő, - és végül -

III. - egyidejűleg világosan érvényteleníti az egyházi tanítóhivatalok "tévedhetetlenségének" - több mint szerénytelen - tévhiedelmét !

^x

-sajnálatos emberi okai a : c, d, h, i fejezetekben kerülnek ismertetésre-

E három lehetőség megvalósulása a keresztyén dogmatika korszakfordító változását hozza magával, ami azonban mégsem több, mint jóvátehetetlenül megkésett felzárkózás a technika és tudomány, századunkbeli robbanásszerű fejlődéséhez !

Mivel e munkában foglaltak mikénti megértésétől újabb százmilliók életre jutása, vagy halálba hullása függ, - ezzel arányos felelősségünk a legegyszerűsebb szókimondásra kötelez, a jelen hittanának gyengeségeivel szemben !

Erre kényszerít jó negyven éves tapasztalatunk is, amely szerint a Szent Szellem hittanértelmezésének - minden hit és létproblémát isteni tökéletességgel megoldó értékei mellett, - legjobb színvonalat képviselő lekipásztorok sokasága - olyan érdektelenül és értetlenül haladt el, mintha berkeikben minden a legnagyobb rendben lenne ! Holott éppen nekik kellene a legjobban tudni, hogy a keresztyén teológia, a hit és lét mindenkit húsbavágóan érintő legnagyobb kérdéseit, - titkokra és kijelentés hiányra hivatkozva, - teljesen képtelen normális értelemmel elfogadhatóan megválaszolni !

Ha pedig már az Isten embere sem tud mit mondani, - természetes, hogy tovább ürülnek a templomok, de telnek a csapszékek és egyéb vesztőhelyek , mert sokkal könnyebb nem gondolkozni, és lesz tömegjelenséggé az alkoholizmus, narkómánia, depresszió, öngyilkosság, erőszak, bűnözés, és az élet drága kegyelmi idejének haszontalan elfecsérlése.

Idáig jutva több mint időszerű feltennünk a kérdést, - vajon az ó, ill. középkori ismeretszinten kialakult hittanaink alkalmasak e még egyáltalán a természettudományosan mind képzetesebb, és gondolkodóvá fejlődött mai ember szellemi-erkölcsi vezetésére ?

Szervezetileg hatalmas, ősi testületeket meghökkentő kérdés ! Ezt átérezzük, de tudatosan tesszük fel, mert a haladást szolgáló meghasonlás^x kiváltását, Urunk Jézus istanítóiműködése egyik segítő eszközének nyilvánította ! (L.12,51) És ki kételkedhet az ő szeretetében ?...

Fenti kérdésünket a hitetlenségbe hulló százmilliók léte leghatározottabb "nem"-mel válaszolja meg !

Ezért először az ide juttató eddigi hittanok alkalmatlanságának okait világítjuk meg - a bajokkal arányos nyíltsággal, - majd ezekkel pontorkénti párhuzamban, a (Szent Háromság kegyelméből már erős száz éve folyamatosan kinyilvánított, de egyházaink által - figyelemre máig sem méltatott,-) minden hit és létproblémát isteni tökéletességgel feloldó „kulcs-igazságot” ismertetjük meg mindazokkal, akiknek van felelősség-érzetük, és a maguk, de főleg mások megmentése érdekében 10-15 órányi átgondolt olvasásra hajlandók !

^x (végső fok: lényegét tisztázó alapos gondolkodás!! kiváltását)

Ennek biztos hasznát Urunk Jézus írásbeli ígérete garantálja !(J.8,32)
Akik - több lehetséges ok miatt^{x1} - e viszonylag csekély időáldozatra sem
képesek, azoknak nincs felelősségérzetük az ismerethiány miatt hitetlenül el-
vesző tömegek irányában, de annál teljesebb a f e l e l ő s s é g ü k ezek
halálba hullásáért, mert az e könyvben megvilágított igaz lényeg elénk tárá-
sával, a túlnyomó résznek megmentőivé lehetnének ! Halálukat Isten az ő lel-
küktől kéri számon !

E könyvbeli üzenetünk igaz valóság alapját isteni és messiási ígék kellő
időben megigérték ill. bejelentették,- a kifejtésekben pedig ellenállhatatlan
erővel és világossággal szemléltetik is,- ami által munkánk a "Sola Scriptura"
alapelv tiszteletben tartói részéről - v i s s z a u t a s i t h a t a t l a n !

A három isteni személyt veszik semmibe mindazok, akik nem áldoznak arra
fáradságot, hogy - "a minden igazságra elvezettetés" ígéit tételről tételre
végig kísérik,- évezredes hit és létproblémáinktól megszabadító^{x2} munkájá-
ban ! Ezzel szemben :

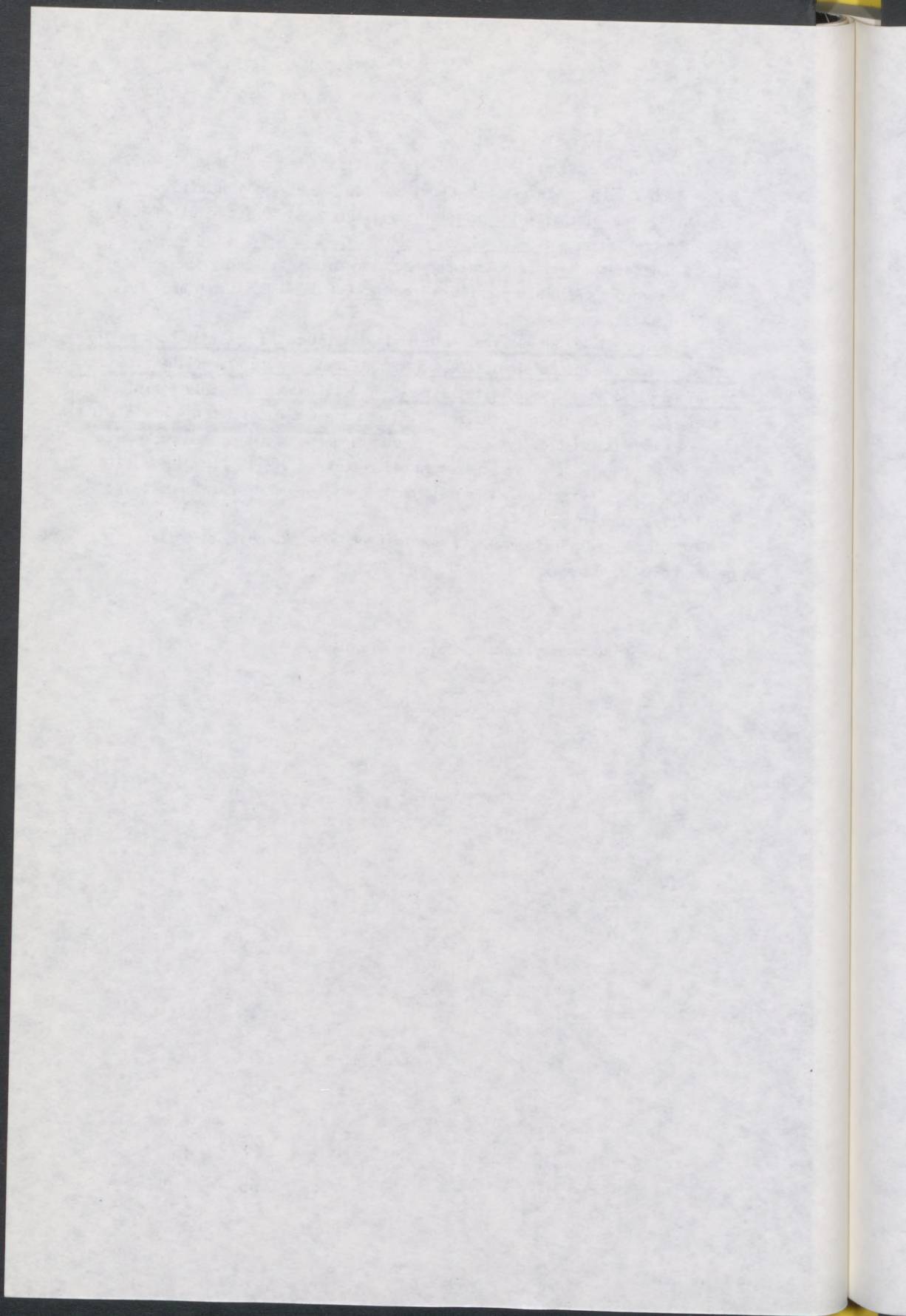
"Valakik pedig befogadják őt, hatalmat ad azoknak, hogy Isten fiai le-
gyenek, akik az Ő nevében hisznek"...(J.1,12.)

Közös munkánkat kísérje Isten áldása !

x x x

x1 L.14, 16-24

x2 J. 8, 32

"FŐIRÁNY-JELZŐ"

Urunk Jézus az övéitől búcsúzva a J 16,12-15. szerint, többek között kijelentette:

"Még sok mondanivalóm van hozzátok, de most el nem hordozhatjátok. De amikor eljő amaz, az Igazságnak Szelleme, elvezérel majd titeket minden igazságra" . . . stb.

E messiási ígéret minden értelmes ember számára nyilvánvalóvá teszi az isteni kijelentés lezáratlanságát !

Ezzel szemben hittanaink megszövegezői, (és mai hirdetői !) a jó másfél-ezer éve feloldásra váró súlyos elvi ellentmondások és hittitkok ellenére is "egyszer és mindenkorra" érvényesen, -lezártnak tekintik !

Emiatt hittanunk "Istenképe" a tagadás érveivel szemben teljesen védhetetlenné lett!

Az ennek következtében előállott hitetlenség eláradása századunkban már népmilliárdokat dönt alig elviselhető, - egyre fokozódó erkölcsi - fizikai létminőség-romlásba.

E több mint kínos ébresztő jelenségek ellenére egyházaink láthatólag nem hisznek a Joel 2,28-29/Csel.2,17-18.-ban adott isteni, de még a J 16,12-15.-beli messiási ígéretben sem, sőt eme - erkölcsi világcatasztrófába juttató évszázados tévedésük mellett makacsul kitartva, - (az emberi élet összes negatívumát kikapcsolni képes !) - újkori prófétai kijelentésekről hallani sem akarnak!

De mert Urunk azért jött, hogy megkeresse és megtartsa ami elveszett, - egyre gyorsuló halálba süllyedésünk visszafordítására - a minden igazságra elvezérlés ígértét - Szent Szelleme által, - jelenkori prófétái útján beteljesítette !

Mégpedig olymódon, hogy - a(világ összes, - valaha is volt és jelenlegi teológusa által naponta olvasott, - "betéve" ismert, ám valamennyiük figyelmét mindvégig elkerült, (!) de) - minden hittitkot és ellentmondást, - isteni egyszerűséggel feloldó néhány ige mennyei értelmezését - korunkbeli prófétai tanítások fókuszába helyezte !

Ezek engedelmes, és gondolkodó hallgatói számára így állott elő, az összes súlyos - lét, ill. hitkérdésben érthető, hihető választ adó, Isten tökéletességét mindenben tükröző,

- abszolút támadhatatlan keresztyén hittan, amelyről - a mult század - közepétől kultúrvilág-szerte, igen jelentős számban elhangzott prófétai tanítás nyomán, az Ő dicsőségére és az emberiség életrevezetésére, e kötetben - egyházaink által is érthető fogalmazásban - bizonyosságot kívánunk tenni.

Minden felesleges erő, és időpazarlás elkerülése érdekében, - mindkét út^x alapos ismeretében már itt figyelembe ajánljuk, hogy - bármely irányból, szintről és szándékból induló elvi bírálatnak, -csak az e munkából megismerhetőnél értelmesebb és igeibb megoldások előzetes felmutatása után jogosult elhangzania !

x x x

a. A szemléleti tisztaságról

Elemi kötelességünk már most kijelenteni, hogy a (minden igazságra elvezérlő Szent Szellem (J 16,13) által feltárt, - korszakfordító értelmezésekkel gazdagított -) teljes Szentírást tekintjük mi is kifejtéseink kizárólagos alapjának, - ám szigorúan az Úr Jézus tanításainak szellemében.

Ő ugyanis az ó-borhoz ó, - új borhoz új tömlő alkalmazását tanácsoló példázatában (MK.2,22.) - nyomatékkal adja tudtunkra az ó, - ill. újszövetségi szellemiség összetársíthatatlanságának elvét! Ezért mi mindig a szóbanforgó kérdésről alkotott leghaladóbbi, - azaz jézusi szellemű értelmezést emeljük mondanivalónk alapjává, amiképpen Urunk Jézus is, az - "én pedig azt mondom néktek" kiemelésekkel él, - azonos tárgyú ószövetségi állásfoglalásokkal szemben!

Az Úr ezzel a szemléleti tisztaság élesre állítását írja elő számunkra !

Azonos kihatású egyszerűsítő tényező még a keresztyén teológia egyetemes érvényű ama megállapítása, hogy mindenek előtt és felett: Urunk Jézus "a" Kijelentés ! △

Ezek alapján pl. teljesen megengedhetetlen erőszakvétel a szemléleti tisztaság elvén, amikor a keresztyén igeértelmezés - a L 15,11-32. (tékozló fiú), és a J 8,1-11 (házasságtörő nő) példázataiban szemléltetett, - jézusi, - vértelen bűnrendezés elvével párhuzamosan érvényesnek tartja a 3.Móz.17,11/Zsid 9,22-beli, helyettesítő engesztelő véres áldozat ószövetségi elvét is !

Lényegében homlokegyenest szembenálló elvek esetében az "is-is" megtűre- se eszmei zűrzavarba, tömeges hitetlenségbe vezet, amint ezt jelenünk szemlé- teti is !

x

b. A "lélek" ill."szellem" szavak szabatos használatáról

E kérdéssel már csak azért is foglalkoznunk kell, mert a "hivatalos" magyar bibliafordítás, - mint ebbeli kirívó világkülönlegesség, - nem meri használni a "szellem" szót, hanem helyette a mindössze egynehány (!) szövegbeli ponton (pl.4.Móz.31,28) jogosult "lélek" szót alkalmazza annál a kb. ezerhatszáz

^x(1.-a hagyományos eddigi, ill. 2.-a Szent Szellem által megvilágított hittan).

íráshelynél is, ahol pedig a héber ill. görög eredeti szöveg értelemszerűen a "ruach", ill. "pneuma" = "szellem" kifejezést tartalmazza !

Ezzel szemben, - minden európai kultúrnyelv bibliafordításai középkori előállításuk óta, értelemszerűen követik a héber-görög eredeti szöveg "szellem" szó használatát.

Mint hogy a harmadik kijelentésben az Úr Jézus J.16,14-15.-beli ígérete szerint, - emberi befogadó-képességünkkel arányban-, a bibliainál részletesebb, korszerű megvilágításokat kapunk az Ő - világteremtő, rendező, fejlesztő és üdvözítő munkájáról, azért ezek alapján e két szó között mostmár a valóságot fedő, - hatáskör, és működésbeli megkülönböztetéssel élhetünk az alábbi, erősen sűrített összefoglalás szerint :

Az ember hármasság. Alkotói: a szellem, élet-erő és anyag, vagy ismertebben kifejezve: a szellem, a lélek, és a test.(I.Thess.5,23.)^x

A szellem: teremtetésünk kapott, - értelem, - szeretet, és akarat-erő "ellátmányunk" ön és én-tudatos, örökéletű, anyagtalan, - sugárzó energia központja. Szellemi erő utánpótlását az örök isteni sugárzásból kapja, -törvényes kapcsolatunk rendezettségi fokának arányában.

A test levetése utáni tevékenysége nincs egészséges emberi aggyal való "szerves" kapcsolat feltételéhez kötve. Ezt csak ember síkon történő prófétaik megnyilatkozások(-nál előálló átmeneti helycsere) tartamára igényli.

(A fentiek emberi képzelőerőnk számára nehezen érzékelhetők. Ehhez csak Teremtő, szellem-Isten Atyánkról alkotott fogalmaink párhuzamában nyerünk némi segítséget a: "Hiszen kevésbé tetted őt kisebbé az Istennél." (Zsolt.8,5-6) ill. "Én mondom, Istenek vagytok" ..(Zsolt.82,6.)-beli ígék nagyon alázatos figyelembe vételével.) (J.10.34.)

A lélek: éterien ritka "anyagi" burkolata a teljesen anyagtalan szellemnek -"akit" szerves egységbe kapcsol a fizikai testtel. Egyben hordozó tartálya az "élet-erőnek" is. E felnőtt-ember alakú éterikus test különleges esetekben (pl. angyaljelenségeknel) láthatóvá válik, - színe, fénye, a szellem-erkölcsi fejlettségének arányában nemesedik mind világosabbá és sugárzóbbá. Egyben a szellem - szellemvilágbeli - "közlekedési eszköze".

A test: durvább anyag, amelyet a lélek közvetítésével a szellem akarata, célkitűzése éltet, alakít és irányít.

Mint látható, - lényegbevágó tartalmi és működésbeli különbség áll fenn a szellem és lélek között, - az előbbi javára, - mert mindig a szellem a meghatározó, - az értelem, akarat, szeretet alkalmazása dolgában, míg a lélek és

^x "...őrizze meg szellemeteket, lelketeket és testeteket feddhetetlenül"...

Az első magyar fordítások, Károli és Káldi idejében, a magyar nyelvben a "szellem" kifejezés még nem létezett, hanem csak a "lélek". Azóta a magyar nyelv is differenciálódott - szellemre és lélekre, az eredeti görög (pneuma és pszüché), és a kánoni latin (spiritus és anima) szöveg szerint.

Ezt azonban a magyar bibliafordítók nem akarják (nem merik) tudomásul venni!

a test csak engedelmes, - részben átmeneti segédeszközök a szellem önkifejezése szolgálatában.

Ezért a szellem, illetve a lélek szavak értelemszerű használata ma már elengedhetetlen.

A lélek szó univerzális használata pedig megengedhetetlen, mert, -(a megvilágításba példát helyettesítve), - egy személy, - az őt burkoló ruhával, vagy a levél, - az őt fedő borítékkal, - a köztük lévő "szoros" összefüggés ellenére sem helyettesíthető !

A jelenlegi gyakorlat pedig ezt teszi !

x x x

C. Az isteni kijelentés lezáratlanságáról

A keresztyén hittudomány egységes véleményével szemben ki kell mondanunk, hogy a kezünkben lévő teljes Szentírással az isteni kijelentés - egyszer és mindenkorra lezártnak egyáltalán nem tekinthető, mégpedig az alábbi isteni, ill. messiási ígék értelmében :

"És lészen az utolsó napokban, ezt mondja az Isten, kitöltök az én Szellemből minden testre, és prófétálnak a ti fiaitok és leányaitok...stb. És éppen az én szolgálóimra és az én szolgálóleányaimra is kitöltök azokban a napokban az én Szellemből", és prófétálnak." (Joel. 2, 28.29.)/Csel. 2,17.18.)

"És én kérem az Atyát, és más vigasztalót ad néktek, hogy veletek maradjon mindörökké." Ama vigasztaló pedig a Szent Szellem, akit az én nevemben küld az Atya, az mindenre megtanít majd titeket, és eszetekbe juttatja mind azokat, amiket mondtam néktek." (J.14.16,26.)

"Mikor pedig eljő majd a Vigasztaló, akit én küldök majd az Atyától, az igazságnak Szelleme, aki az Atyától származik, az tesz majd én rólam bizonyosságot".
(J. 15,26.)

"Még sok mondanivalóm van hozzátok, de most el nem hordozhatjátok. De amikor eljön amaz, az igazságnak Szelleme, elvezérel majd titeket minden igazságra.

Mert nem ő magától szól, hanem azokat szólja, amiket hall, és a bekövetkezendőket megjelenti néktek.

Az engem dicsőít majd, mert az enyéből vesz, és megjelenti. néktek.

Mind az ami az Atyáé, az enyém : azért mondám, hogy az enyémől vesz, és megjelenti néktek". (J. 16, 12.-15.)

Miképpen lenne tehát a Biblia utolsó mondatával lezárva az isteni kijelentés, amikor a fenti, - zömben messiási (!) igék, - a prófétálás, ill. újabb kijelentések **végtelen távlatát nyitják meg ujszövetségi korszakunk számára!**

Ezekon belül, mint a mindenkori jelenre vonatkozókat, - a legnagyobb nyomtatékkal ki kell emelni a következőket :

1. A Joel 2,28.29. értelmében az "utolsó napok" ^{x1}prófétáinak személyét, számát, szolgálatuk körülményeit, - Isten választja ki, ill. határozza meg, a maga szuverén jótetszése, de méginkább az előállott szükséglet szerint. Ezzel szoros összefüggésben, -
2. - a J 14,16:"hogya veletek maradjon mindörökké", továbbá
- a J 14,26:"az mindenre megtanít majd titeket", és
- a J 16,13:"az igazságnak Szelleme elvezérel majd titeket minden igazságra," -
- messiási ígéretekben körvonalazott prófétai működés, sem egyes személy, testület, vagy bármilyen hatalom által, -
sem időbeli, sem tartalmi vonatkozásban be nem határolható!^{x2}

Többek között már azért sem, mert a J 16,14.15.szerinti, - isteni, ill. azal egyező messiási ismeret-anyag bírálatahoz az ember - túl kicsiny kapacitás, - a legképzettebb szakutódosokat is beleértve!

A Szent Szellem úgy vezérel el minden igazságra, hogy a ^{x3}jelenkor által igényelt színvonalon közli azt a sok mondanivalót, amelyet az Úr környezete ismeretileg még nem tudott befogadni. (J 16,12.)

Ezért mennyei felfogásban (!) értelmezi számunkra az Atya és a Fiú ígéit, valamint ismerteti a mennyei rend általunk értelmileg már, - ill. még követhető elemeit.

Itt jegyzendő meg, hogy a J 16,14.15-beli igék, a jelenkori próféták útján érkező megvilágítások próbakövet is képezik, minthogy ezeknek mindenkor az Úr Jézusról kell bizonyosságot tenniük, és mindenkor az Ő szellemiségét kell sugározniuk, az I.Kor.12,3-mal, és az I. J 4,2.-vel is egyezésben !

^{x.1}Ha az első pünkösdőn Péter apostol erre hivatkozhatott, ezzel korunkat méginkább feljogosítja erre az értelmezésre.

^{x2}Mondani is alig kell, hogy a Szentírás, értelmezés vagy keretbeli módosítását tiltó: Gal.1,8.ill. Jel.22,18.19.apostoli tollból eredő igék, a 2.pont messiási igéi felett nem bírnak illetékességgel, minthogy "a szolga nem nagyobb az ő uránál".(J 13,16.)

^{x3}-szemben az ó,ill.középkori egyházatyák akkori ismeretszintjével -

Ezt igen fontos szem előtt tartanunk, mert bár Isten a harmadik kijelentés új,- prófétai korszakát a kultúremberiség szellemi felnőtté válásával egyidőben ajándékozta, - de amint az ószövetségből ismerjük,- Istennek a mindenkor felbukkanó hamis prófétákkal szemben, - már akkor is erélyesen kellett fellépnie.

A harmadik isteni kijelentés ciklus elindulásával tehát, - minden prófétai, és egyéb úton megjelenő közlemény is, - a szemléleti tisztaság legelősebbre állított mércéjével vizsgálendő, hogy valóban a legnemesebb jézusi szellemiség jellemzi e maradéktalanul.

x

- A prófétálás lelki ajándékáról az I.Kor.12,4.7.10.28.-ban;
- gyülekezetépítő értékéről és alkalmazási módjáról az I.Kor.14,1.3.4.5.22.24. 29.30.31.32.37.39.-ben írottak szerint;
- megbecsüléséről az I.Tim.4,14; II.Tim.1,6-8; I.Thess.5,19-20.-ban; és a II.Pét. 1,19.20.21.-ben;
- a szellemek megítéléséről (minősítéséről) a Mt 7,15-20; I.Kor.12,3; és az I. Ján.4,1-3.-ban kapunk törvényes igei útmutatást.

Mindehhez kapcsolandók még pl. az általunk tanulmányozott korszerű Dogmatikában^x valóságúen összefoglalt,-extatikus írásra, vagy beszédre inspiráló Szent Szellem - hatásokról gyűjtött ismeretek, és előttünk áll - újszövetségi korszakunk, -azaz - napjaink számára is törvényesített - mennyei ismeretátadó rendszer, Isten igéjének sokszoros hitelesítő pecsétjével ellátva.

x x x

d. Egyházaink hitbéli ismereteinek elégtelenségéről

A keresztyén egyházak jó másfélezer, ill. négyszázötven évük folyamán alakították ki Bibliánkra hivatkozó, - lényegében tévedhetetlennek minősített hittanaikat, természetesen az Úr Jézus J 16,12.-ben említett, -sok át nem adott mondanivalójának ismerete nélkül!

E hiányosságokból eredő súlyos belső ellentmondások, hittitkok miatt,- a hit és lét leghűsbavágóbb kérdései elfogadható megválaszolására való teljes kép-

^xDr.Kocsis Elemér Dogmatika. 1976, Debrecen. 21, 124. 126. 127. old.

telenségükkel, - a mult század közepe óta, - százmillió nagyságrendű hívóálmány veszteségeket éltek át.(I).

Ennek szoros kísérőjelenségeit szenvedjük világszerte napjainkban, - a bűnözés, alkoholizmus, narkotizmus, depresszió, öngyilkosság, stb. pusztító elharapódzásában.(II.)

Ilyen fejlemények alapján teljesen kézenfekvő a kérdés: ugyan miért nem éltek egyházaink a Szent Szellem általi, - minden igazságra való elvezettetés - Urunk ígérete szerinti lehetőségével ?

Ennek első főoka az a tragikus tévhiedelem, amely szerint: "mind-az, ami a „c” fejezetben idézett ígékben mint ígéret elhangzott, - így a minden igazságra elvezettetés adományozása is, - az első pünkösden a Szent Szellem kitöltésével már beteljesedett volna !

Az egyház megszületett, kezeli és hűen őrzi a nyert szellemi javakat. Senki ne próbálja hát az idézett ígékben újabb kijelentések törvényességét ki-magyarázni, amikor ilyenekre semmi szükség nincs, mert az egyház mindazt birtokolja és alkalmazza, ami az emberiség üdvére vezetését biztosítja".

Ez a beállítás azonban két súlyos ellenérvvel szemben is tarthatatlan!

1. Mert az egyházak a Szent Szellem első pünkösdi nagy áradása ellenére, -majd kétezer év óta is tanácstalanul állnak a legfontosabb hittételekbe ágyazott és mindenkit húsbavágóan érintő hittitkok komplexuma előtt! A minden igazságra történt elvezéreltetés birtokában nem szállt volna ily mélyre a szószékek (=templomok) vonzereje!
2. Mert a gyülekezetekből egyházzá szerveződött keresztyének felfogásbeli elhajlásai, szakadásai, hatalmi harcok, vallásháborúk, véres tömegüldözések, máglyák, hontalanságba kényszerítések, -majd kétezer évnyi szenvedéstömege a fenti állítást keményen cáfolja.

Megtetézi ezt még a mai keresztyénség több-száz felekezetre szakadozottsága is, (III.) - kiáltóan bizonyítva, hogy az első pünkösden, - a prófétálás lelki ajándékán kívül nem osztatott ki- a nemhogy mindenre, de még az értelmezésbeli egységre eljuttató ismeretanyag sem!

Holott, - az általánosan érthető, istenien világos, igaz-valóság komplexum első pünkösdi kinyilatkoztatásával, egyháztörténetünk e hitelrontó borzalmaktól teljes egészében megkímélhető lett volna !

De vajon miért nem küldte el, - adta át ezidáig sem - egyházának Urunk a J 16,12.13.-ban említett minden igazságra elvezérlő sok mondanivalóját ?

Ennek második fő oka az, hogy tévedhetetlenségének (ma is minden felekezetet jellemző) tévhiedelme, - minden korábbi tévedés korrekcióját lehetetlenné tette, illetve teszi,^x és így a Szent Szellem indítására előálló helyesbítőket

^xRitka kivétel az 1967.évi református zsinat döntése, amely az eleve elrendelés tanának elvető oldalát tévedésnek minősítette.

mint tévelygőket, - rendre elhallgattatják! (Időben két szélső példa: Origenes, ill. Teilhard de Chardin.)

Az pedig külön tragédia, hogy az egyházak falain belül az I. + II. + III. csődtényezők ellenére oly nagy a magabiztosság, hogy a Szent Szellem minden igazságra elvezérlő tanításait - egyszerűen nincs hol, és kinek átadni, (IV.) minthogy Ő, -isteni hatalma ellenére, csak a "Lélek koldusai" (Mt 5,3) körében képes megnyilvánulni ! Lényegében folyamatosan ismétlődik a történelem: "Az övéi közé jöve, és az övéi nem fogadták be Őt." (J 1,11)

x

Mindezekből következően : egyházaink - kizárólag saját hibából elmélyült (sokszázmillió s tömeg elhitetlenedését okozó!)- ismeretbeli hiányosságai nemcsak kérdésessé teszik, de egyenesen megvonják bárminemű bírálatuk jogát, - a Szent Szellem megvilágításai által minden részletében érthető, hihető, -Isten fő tulajdonságaival és szent igéjével tökéletesen harmonizáló,-(e munkában is kifejtésre kerülő) megújított hittani elvek felett !

x x x

e. A "harmadik kijelentés" indulásáról

Mennyei Atyánk - látva a Szent Szellem jó másfélezer évnyi egyházi visszatasításaiából (IV.) előállott folyamatos tanbeli félresiklást, - az ellenreformáció üldözéseivel elől Amerikába települt puritán protestánsok körében, -1847-ben elindította újszövetségi korszakunk legújabb szakaszának - próféták útján történő megvilágítását, a Szent Szellem minden igazságra elvezérlő tanításai közreadásával.

Értelemmel párosult erkölcsi komolyság alapján kiválasztott, kis házigyülekezetekben a prófétálás lelki ajándékának mind gyakoribb kiosztásával elindultak, majd megsokasodtak a mennyei küldöttek - angyalok, azaz szellemek, -"spirit"-ek által közvetített tanító igehirdetés-sorozatok, hogy -

e harmadik^x kijelentési ciklusban-

az Úr Jézus ittjártakor még át nem adhatott sok mondanivalóját (J 16,12) is közreadják.

A Péter apostol által is hivatkozott joeli, (2, 28.29./Csel 2, 17-18.) valamint a Szent Szellem elküldésére vonatkozó messiási ígéretek törvényszerűen beteljesítő,- most alig 140 éves

hittani megújulási folyamat, -

^xElső kijelentési ciklus - az Ó-szövetség,- második az Új-szövetség,harmadik - a Szent Szellem minden,-(valóban fontos)igazságra elvezérlő jelenkori kijelentései. (J 16,12-15.)

az Úr akaratából minden kultúrnemzet istenkeresőihez eljutott, - az ott is mutatkozó próféta igehirdetés, vagy e tanítások - könyvekké rendezett kiadásai útján.

x x x

f. Igaz világoosság,- Jézus után először !

Az így előállott hittan bemutatása a "g., Korszerű hittanvázlat"-ban, illetoleg a tárgyalási részben következik.

Itt most keresztyéni felelősségünk teljes tudatában "csak" annak kinyilvánítására szorítkozunk, hogy

- e hittanrendszer az eddig megoldhatatlannak minősített, majd' kétezer éves hittitkokról, mint pl:

- 1.- az individuum létbeocsátásáról, - embervoltunkról,
2. - a bűn reánk való átszarmazásáról,
3. - az eleve elrendelésről és egyetemes helyreállításról,
4. - az "örök kárhozatról", - sátánról,
5. - a helyettesítő véres engesztelő váltságshalál összetett kérdésköréről,
6. - a feltámadásról, ill. az élet utáni anyagtalan létünkéről,
7. - a Szent-Háromságról,
8. - a Szent Szellemről és munkájáról, vagy
9. - a hitre jutás esélyeiről szólva,-

a történelemben először : (!!!)

- I. - minden részletében, állításában kizárólag jézusi szellemű igékre hivatkozó, -
- II.- a józan, csiszolt és jószándékú értelem számára mindenben érthető hihető,-
- III.- a teremtettség -(és benne az ember) - általánosan és tudományosan tapasztalt jelenségeivel egyező -

- válaszokat ad, amelyek - szemben a jelen hittanaival - még tökéletesen harmonizálnak az isteni abszolút:

- IV. - bölcsesség,
- V. - hatalom,
- VI. - igazságosság, valamint
- VII.- szeretet - általánosan értelmezett szempontjaival is!

E hét pont a "Harmadik kijelentés" hittan-minősítő rendszere.

Ennek megfelelően - az Úr Jézus nevében, - azaz törvényes - prófétai (médiumi) úton hangzó tanító igehirdetések, csak e pontokat maradéktalanul kielégítő "minőségben" fogadhatók el! Ez ma Isten kegyelméből reális lehetőséggé vált!

A Szent Szellem - fenti (1.-9. sz. hittitkok) témáiban, I.-VII.pont szerint adott válaszai messiási tudást^{x1} sugározva (J 16,14.15.), közérthetővé teszik ember-létünk és szenvedésünk igaz-való okát, értelmét és célját^{x2}, amely ismeretek által földi életünk kegyelmi idejét a legcélszerűbb életvitellel, - személyes és egyetemes üdvösségünkre hasznosíthatjuk !

x x x

g. Korszerű hittanvázlat

- a Szent Szellem legújabbkori megvilágításai alapján.

Nem kishitűség, hanem az egyházak még mindig túlzott magabiztossága, és a megszokotthoz való ragaszkodásának ismerete alapozza meg azt a véleményünket, hogy munkánk erősen kritikus ponthoz érkezett, amikor a Szent Szellem oktatásai alapján - a szellemteremtés és bukásról, Isten mentő intézkedéseiről, - ezen belül a megváltásról - a Szent Szellemről, - az egyetemes helyreállítás eszközeiről és rendjéről kívánunk saját szavainkkal fogalmazott tömör áttekintést adni !

Kritikus pontról beszélünk, mert féltő, hogy az újszerű megvilágítások ellenérzést ébresztenek Testvéreinkben, mégpedig ugyanolyan jóhiszemű, /bár nem a világosság teljességére jellemző/ indításból, mint amellyel például :

- Izrael mindenkori "illetékesei" az Úr Jézust visszautasították; majd pedig
- Saul a jézuskövetőket halálba juttatta, és
- az ellenreformáció küzdött a protestantizmus ellen !

Hogy az idézettekhez hasonló történelmi kihatású tévedések számát ne szaporítsuk, szeretettel kérjük és ajánljuk néhány nagyon komoly szempont, illetve körülmény szem előtt tartását :

^{x1}Az Úr nem hinni, hanem tudnivalókat küld!

^{x2}Ezáltal egyben felmentik a világi bölcséletet is, - azonos tárgyú évezredek válaszkérésének további erőfeszítései alól !

1. A régítől üldözést szenvedett új és jobb "ideológia" végül is - bár tengernyi felesleges szenvedés árán - de állva maradt, és helyet kapott a nap alatt sokak életrevezetésére !

2. Amit a Szent Szellem tanításai alapján mondunk, az minden részében megfelel a "Hittan minősítő szempontok"-nak, - amelyek ellen pedig ép igazságérzettel és ítélőképességgel kifogást emelni - egyszerűen nem lehet !

3. Magától értetődik, hogy a J 16,12-15.-igék értelmében prófétai úton hozzáuk érkező hatalmas ismeret, - igazság-anyag, -amelyet az Úr Jézus - az emberiség akkori fejletlensége miatt elmondani céltalannak tartott, - és amely így a Szentírás szövegében rögzítésre sem kerülhetett, mint szuverén isteni adomány, - a jézusi szellemmel való telítettség egyetlen feltételén kívül - senki ember fia, csoport, egyház, vagy zsinat által esetleg elkívánt - tartalmi, időbeli, - vagy személyi megkötés kereteibe nem szorítható, hanem csak csendes alázattal megköszönhető !

4./a. "A rendszeres teológia nem szabhatja meg az exegézis módszerét, - nem írhatja elő már meglévő egyházi tanok alapján, hogy milyen eredményekre szabad az exegézisnek eljutnia."

b. "A dogmatika az egyház szolgálata, de független a gyülekezetek és lelképásztorok váradalmaitól, - kívánságától, az egyházi közvéleménytől." x

A tárgyra térve, - igen lényeges, hogy a jó Isten intézkedéseit a helyesen megismert emberre vonatkoztassuk. A Szent Szellem tanításai alapján kimondhatjuk, hogy a keresztyén felekezetek, - csoportok, helytelen alaphelyzetből indulnak ki, amikor az emberteremtés és bűnbeeséstől, - esetleg az egyes ember, születésétől indulnak el vizsgálódásukkal.

Az ember létezését nem a Földön, és főként nem a földi történelem írás (vagy becslés) évszámaival mérhető időtávolságban kezdte, hanem örökkévalóságokkal előbb hívta létbe Isten szeretete mint testnélküli szellemlényt, - fejlődőképes (tehát nem kész tudással rendelkező) értelemmel, szabad akarattal és szeretettel megajándékozva, hogy Tőle tanulva legyenek az Ő elgondolásainak és szeretetének megértői, elfogadói és viszonzói. A Biblia ezeket az emberi szem számára láthatatlan, - mennyei testű szellemi teremtményeket angyaloknak nevezi, minthogy a Szentírás számtalan helyén előforduló szellemjelenésben mindig mint Isten küldöttei (angelos = küldött, követ) léptek érintkezésbe a bibliai történetek főbb szereplőivel.

(Csak közbevetőleg jegyezzük meg, - hogy az ilyen feladattal megbízott szellemek azzal a képességgel rendelkeznek, - hogy lelkük törvényes tartalmának megfelelően sugárzó fehér fényburokkal körülvett, ködszerűen ritka állagú emberi

x Dr. Kocsis E. "Dogmatikai Prolegomena" 10. és 27. lap.

alakban jelennek meg emberi körben, és teljesítik Istentől kapott megbízásait, - mint a Biblia "szolgáló szellemei." Zsid.1.14. Irányítanak, oktatnak, vezetnek, intenek, sőt még ha kell erőművi hatásokra is képesek. Pl.I.Móz.32.24: Jákobbal a hajnal feljövételéig tusakodott egy angyal. Az Úr Jézus sírűregének nyílásáról nehéz követ hengerít el, Péter láncait megoldja és a vaskaput megnyitja. Ma a parapszichológia tanulmányozza -"civil" tudósok kísérletei útján e rejtélyes erőhatásokat, amely nem egyéb, mint a láthatatlan, - azaz szellemvilág bizonyágtétele, a minden szellemit tagadó materializmus gőgjének megtörésére. A legszigorúbb tudományos, - e célra berendezett, - műszerekkel, és többszörösen ellenőrzött, - laboratóriumi körülmények között létrejött "rejtélyes" fény, hang és erőműtani jelenségek ezreit tartalmazó kísérleti jegyzőkönyv gyűjtemények állnak elő századunkban világszerte, abszolút-tudományos és erkölcsi tekintélyű, - nem ritkán Nobel-díjas tudósok közreműködésével.)

E kis szükséges kitérő után nézzünk e szellemsereg teremtése után történetekre!

A szellemek az eléjük tűzött feladatokhoz és lehetőségekhez - éppen szabad akaratuk folytán - különböző módon viszonyultak.

A Teremtő által tanított és neki szeretetből engedelmeskedő (Ján-8.28.29.) tőle soha a legkisebb mértékben el nem lazult hű gyermekei^x hatalmas tudású, erejű, szeretetű szellemekké fejlődtek, és ezáltal az Ő istenségének osztályosaivá lettek.

Ez a messiások, elsődsszellemeik hatalmas rendje, amely a Szent-Háromságban

a Fiú

fogalmát, személyét adja elénk.

Természetesen az engedelmesség és a vele együttjáró haladás erő kifejtést és szorgalmat feltételez, - állandó összeszedettséget kíván a vezetett személyektől, - ez pedig, - tudjuk magunkról, - nem kényelmes és kellemes feladat.

Jobb a pihenés, szemlélődés, - és miként ma is, - a teremtési korszak után is részleges lemaradozás lett a kényelemszeretet következménye. Ennek egy másik forrása volt a szellemeknek ajándékozott (még fejletlen) teremtőerő - isteni elvárástól eltérő módon való felhasználása is.

A lemaradozók egy része igyekezett hatalmas erőfeszítéssel mulasztását pótolni -, míg a többiek e helyett erőszak alkalmazásával kísérelték meg az engedelmesek eredményeiben való részesedést. Szándékuk természetesen meggyúsult, és

x

A L.15,4.-beli kilencvenkilenc juhhal példázva.

a vereség, az írigység és dac bűneikben megkötözte őket, ami Isten akaratától való, egyre mélyülő eltávolodásban, majd teljes érzelmi elszakadásban, sőt ellentétes érzelmi állásfoglalásban nyilatkozott meg.

Ez az ellentét, (sátán = ellenkező) a bukott angyalok csoportja.^x

Még annyit tudunk, hogy az itt elmondottak emberi elme által be nem látható hosszú idő, - aeonok sora alatt mentek végbe.

És mivel e bukottak szellemi jobbítóhatások átvételére így teljesen képtelenekké váltak,- végül a mennyből való kényszerű kitelepítésüket érlelték be.

De,- hogy további értéksüllyedésük folyamata leálljon, sőt visszaforduljon, és valamiképp mégis taníthatókká legyenek, ezért az Atya a Fiú által -" minden általa lett ami lett"(J 1,3.) - a bukottak törvénytelen teremtéseiből előállott kaotikus sűrűsödések rendezése útján -részükre lakóhelyül bolygó világtesteket formált, - köztük parányi Földünket, - ezeken pedig, - szintén évmilliárdok fejlesztő munkája árán, - a bukott szellemek testbe öltöztetésére alkalmas élő szervezeteket alkotott,(IMóz.1,26; 3,21), hogy ezekhez az elbukott angyalsereg egy-egy tagját hozzákapcsolhassa.

A test és "éltető" lélek kettőséhez kapcsolt "értelmes" lélekkel (pneuma = szellem) áll elő az ember hármassága. Miután pedig ez az "értelmes lélek" sajnálatos módon a rosszban mutat fel nagy jártasságot, folytatva e testben-romlott szíve és értelme tartalmának kiélését, - egyelőre igen találóan a Róm.3,10-18-ban foglaltak szerint jellemezhető.

A bukott szellemek emberi testbe telepítésének kegyelmi intézkedésére azért volt szükség, hogy ebben a véges élettartamú, halandó, sebezhető, fájdalmat érzékelő burkolatban, -szavak nélkül is érthető, -automatikus oktatást kapjanak a fontos felismeréshez, hogy bántásra bántás a felelet embertársuk részéről, és így (ha szeretetből még nem is,) - legalább a megtorlástól való félelem alapján tartózkodjanak az erőszaktól, hogy végül egy szelídebb életstílusuk idegződhessék be.

A Menny szüntelen támogató irányítása mellett, több évmilliós gyakorlás után jutott el Földünk népessége arra a fejlettségi szintre, hogy rajta a Szentírásból megismerhető üdvtörténet elindulhatott.

^x

A példázatbeli századik juhhal szemléltetve (L 15,4).Ezzel némi támpontot kapunk a bukás 1 : 99 arányáról is, - ami nem valós számszerűséget, hanem nagyon erősen elütő megoszlást kíván szemléltetni.

A bukott angyalok (szellemek) tehát e földre lettek elkülönítve egyrészt, hogy ne zavarják jelenlétükkel a törvényben munkálkodókat, másrészt pedig, hogy ugyanakkor munkába vétessenek a megmentésükre küldött isteni élő Ige, az Úr Jézus, és angyalai által. Láthatjuk tehát, hogy nem külső csábításnak, hanem ki-kí a saját lustaságának és engedetlenségének áldozata. Senki senkit nem okolhat nyomorúságáért! Legkevésbé "összüléinket"! Láthatjuk a tökéletesen igazságos, - de ugyanolyan irgalmas Atyát, aki megtévedt gyermekeit sem akarja elveszíteni, hanem az évmilliók alatt belerögződött törvénytelenégeket türelmes szívvel neveli ki bukott gyermekeiből! Ez egy fizikai élet alatt természetesen lehetetlen, ezért az újratestetöltés^{x1} kegyelmi ajándéka által szükség szerint többször, - szent Igéjének újraformáló munkája alá helyezi bűnös gyermekét !

Mindezt azért mondtuk el, hogy meglássuk : Isten valóban nem személyválogató ! A teremtéskor egyenlők voltunk elindulásunkban. De közben széthúzóadások és lemaradások álltak elő! Ami szemünk előtt lejátszódik, abban ismét Isten végtelen bölcsessége és igazságossága nyilatkozik meg -amikor a születéskor különböző körülmények fogadják az ember-gyermekeket aszerint, - amint előző életeiben a bukáson belül is - hozzásímuló vagy ellenkező magatartást tanusított, - az érdekében megnyilatkozó isteni mentő szándék irányában!

Ha tehát eddig egyházaink keresték az emberi sorsok különbözőségének alapját és azt meg nem találva Isten kifürkészhetetlen bölcsességének és szuverén teremtői hatalmának, valamint az Ő "titkos tanács végzése" hangoztatásával akarták a fájdalmas körülményekbe született százmilliók jajkiáltásait és az igazságkeresők kételkedését elhallgattatni (sikertelenül), - akkor álljanak meg az Isten Szent Szellemének újabbkori kijelentései előtt levett sarukkal, hogy megkapták az Isten bölcsességébe és szeretetébe vetett hitüket egyedül biztosító megvilágítást.

Bizonyára gyakran elgondolkoztak kedves Testvéreink a gonoszság egy-egy szembetűnőbb megnyilatkozásakor, - hogy is lehet az ember ennyire romlott! Gondoljunk itt a politikai, vagy gazdasági hatalomratörés által kiontott tengernyi vérré, könnyre és verítékre, vagy az alacsonyabb szinten és arányokban mozgó egyes emberi életek bűntevéseire, az egymás erkölcsi, érzelmi, gazdasági, családi és biológiai értelemben vett életének szörnyű mélységű megkárosítóira ! Az elvadultságnak és erkölcsi szennynek a rendőrségi évkönyvekben összefoglalt gyűjteményére !

x1

Nem elírás ! Messiási bizonyágtételek sora alapján,- erről a "j" fejezetben szólunk.

Hol lehet megnyugtató magyarázatot kapni ezekre a kérdésekre? Ember hiába is keresné, ha Isten kegyelme - Szent Szelleme által, - meg nem adná a nagyon érthető, vigasztaló, - és az Ő megszegyenítő nagylelkűségét bizonyító választ:

Azért van e földön sátáni gonoszság, mert a föld lakosai nem mások, mint a sátán emberi testben járó angyalai! Ki sötétebb, ki világosabb lelki ruhában, aszerint, hogy az újratestetöltés kegyelmi lehetőségeivel élve, az isteni Ige újjáformáló hatása mennyit oldott fel, a bukással járó megkötözöttségéből.

Azért fontos ezt tudnunk, mert a későbbiekben az ellenkezésben állókat figyelve, - így megérthetjük, miként lehetséges egyesek könnyebben menő megtérése, megigazulása, és mások bűnben való hosszadalmas vergődése.

A szellemek szabadságából következik, hogy a hűen maradottak táborán belül is fejlődtek buzgóbbak, Isten akaratát lelkesülten, szárnyalva keresők, híven teljesítők és lanyhábbak is. Így állott elő a hű angyali rendek tagozódása, buzgalmukhoz képest való előrehaladásuk mértéke szerint: fejedelmek, magas, közép és alsóbb vezetők és vezetettek osztályaira, szellemi felkészültségük szerinti munkakörrel megbízva.

Isten szeretete az atyai hajléktól érzelmileg elszakadt gyermekei visszavezetésének munkájára, hűen maradt angyalait állította be.

Azonban ezek állandó fejlődése, és a hűtlenek ugyancsak állandó süllyedése folytán a két csoport közötti (értelmi és érzelmi) távolság oly nagygyá lett, hogy ennek áthidalása a hűen maradt elsődök által közvetlenül már nem volt lehetséges.

A végtelen szeretetű Isten e nagy szakadékot a szellemi teremtmények egy második csoportjának létbeocsátásával hidalta át.

Ezeket Isten, a hűségük folytán isteni magasságokra emelkedett elsődök, messiások bevonásával teremtette.

Ezt sejtetik Bibliánk - "Teremtsünk embert a mi képünkre és hasonlatosságunkra"^x....stb. (I.Móz.1.26) és (J.1,3) "minden általa lett ami lett" szövegei.

E másodteremtésű szellemi gyermekek - teremtoiktől - a Messiásoktól nyertek kiképzést főfeladatukra, a bukott szellemeknek Istenhez való visszavezetésére.

Erre a mestereikhez képest viszonylag még alacsonyabb, - de törvényes - értelmi és érzelmi erőkészletük tette őket alkalmassá!

Még fejlődésben lévő erejükhöz mérten volt megszabva a határ, ameddig elmentek e munkában, - nehogy a bukottak áldozataivá váljanak.

Itt is megvan a - bár erősen képletes - párhuzam a Biblia szavaival: "A kert minden fájáról bátran egyél, - de a jó és gonosz tudásának fájáról ne egyél".

^xEz a teremtmény a "szellem" Atya, és "szellem" Fiú képére és hasonlatosságára alkotva még mindig - csakis szellemi testtel bírhatott !/J 4,24./

Sajnos, a másodteremtésük egy része a bukottak közötti munkálkodásban az isteni meghagyásokat áthágva és engedve azok csábításának - egy újabb szellem-bukás kozmikus méretű tragédiáját idézte elő.

Itt találjuk meg a másodteremtésű szellemek (a későbbi - testbeöltöztetett alakban - emberek) elbukása bibliai történetének gyökereit.

Az így elesettek is az első bukás lázadóinak gyűjtőhelyeire zárattak, - míg a sikerrel megállott munkálkodók tapasztalatban és erőben növekedve, - mestereik (az elsődök - messiások) színvonalára való fejlődés lépcsőfokain jutottak előbbre az ige jegyében: "A tanítvány nem feljebbvaló a mesternél, hanem mi-kor mindent megtanult, akkor olyan lesz, mint a mestere".(L 6,40.)

A másodteremtésű szellemek (angyalok) tevékenysége nyomán, illetve ezek romlatlan szépsége láttán - a büntől torzult és megfáradt bukottak egy része tévedésére ébredt. Ennek eredménye lett az atyai hajlékba való visszatérés folyamatának elindulása, (L 15,18,20.) - mely tart mindaddig, míg csak egyetlen lázadó is lesz az atyai hajlékon kívül.

A kérdés természetesen nem ilyen egyszerű, de lényege fedi a leírottakat; az elvet pedig, mely szerint ez végbemegy -igazolja és példázatban élénk adja az Úr a L 15, 4-10-ben, ahol: úgy az elveszett juhot, mint a pénzdarabot elvesztője addig keresi, míg meg nem^x találja.

Az ellenkezésből megtértek - (L 20, 35.36) - becsületos megfordulásuk jutalmául engedelmet kaptak Istentől a még ellenkezésben járó testvéreik közötti mentő munkálkodásra, a sohasem bukott hű szellemek, - messiások vezetése alatt !

Itt látjuk természetes értelemmel felfoghatóan és szerepükre nézve az Isten Igéje által igazoltan

a Szent Szellem

fogalmát adó szellemi teremtményeket, mint szolgáló szellemeket, - "elküldve szolgálatra azokért, akik örökölni fogják az üdvösséget". (Zsid.1.14)

A Messiás irányítása alapján ők a cselekvő megvalósítói a bűnben járó világ hitbéli és általános megismerésre való elvezetése sok szeretetet, áldozatot igénylő munkájának. Ezek a lelkek öltenek testet e földön mint bárányok a farkasok között, - a hitért vagy tudományos haladásért való életáldozatok meghozóiként. Tanítványok, apostolok, vértanúk, áldozatos életet élő, szenvedő bizonyítványok, nagy, tiszta eszmék hordozóinak kategóriája ez.

x

A L.15, 4-10.-ben az újra testetöltés elvi alapját mondotta ki Urunk Jézus !

A Szent Szellem gyűjtőnév alatt munkálkodó szellemi teremtmények szolgálataukhoz az Atyától és Fiútól kapnak erőt, világosságot, szeretetet, mely szellemi ajándékokban szolgálatauk gyakorlata folytán is gyarapodnak.

"Az engem dicsőít majd, mert az enyémből vesz és megjelenti néktek. Mindaz ami az Atyáé az enyém, azért mondom, hogy az enyémből vesz és megjelenti néktek." (J 16, 14-15.)

Összegezve az eddigieket, látjuk, hogy a teremtés lényegében két térfélre oszlott meg: a törvényben, illetve az azon kívül élőkre. A törvényen kívül állók zavarják a teremtés harmóniáját, üres helyük fájdalmat szerez a szerető Atyának és a Fiú testvéri szívének. Ezért az Atya és a Fiú szeretetüktől indítva a diszharmónia megszüntetését határozták el az ezerévek millióinak távolában a bukások megtörténte után. Természetesen nem oly módon, miként azt a különböző felekezetekben hirdetik - megosztva a teljes megsemmisítés, vagy a kárhozat helyén való örök szenvedtetés - hiedelmének Istenhez teljesen méltatlan megoldásai között.

Az Igazság Szellemének újabbkori kijelentése: a harmadik kinyilatkoztatás azonban "elvezérel bennünket minden igazságra" (J 16,13.) így sok más mellett a bukott angyalok Atyai hajlékba való visszavezetésének a valóságban nyugvó megismerésére is.

Ha ez a megoldás esetleg némelyek számára szokatlanul hangzik is, - az Isten Igéje alapján való tételes igazolás (!) előtt kérjük az alábbiak alapos átgondolását:

Ha egy gyermek, vagy akár egy érettebb korú fiatal, - neveltetése folyamán a helytelen erkölcsi utak különböző fokozatait járja meg - egészen a súlyos bűnözésig, - vajon gondolnak-e szülei a gyermek elpusztítására? Ugye nem elpusztítani óhajtják, hanem inkább visszavezetni a jó útra és örvendeni a megjavult tévelygőnek, úgy mint a soha el nem tévedettnek.

Így érez és gondolkodik a földi ember, akiről pedig a Megváltó így beszél: "ha ti gonosz létekre tudtok a ti gyermekeiteknek jó ajándékot adni, ha kér tőletek," stb. (L 11,13.)

Milyen nagyfokú félreismerése és szomorúan sértő lebecsülése az Isten bölcsességének, szeretetének és hatalmának, ha egyesek még a gonosz emberi szívnek is elképzelhetetlen megoldást tulajdonítják módszerül a végtelen szerető Istennek. Határozott hangon hirdetik Istenről, hogy bukott gyermekeit elpusztítja, vagy örökkévaló szenvedésbe taszítja, akiket pedig az Ő szeretete hívott életre és akikben az Ő lelkének szikrája él, ha még olyan mélyre is temetve a törvénytelenység, bűn és szenny halmaza alatt.

"Az én gondolataim nem a ti gondolataitok" és "amennyivel magasabb a menny a földnél, annyival magasabbak az én gondolataim a ti gondolataitoknál" - mondja Isten, akinek módszere tehát nem a megsemmisítés, hanem a visszavezetés!

Az Úr azt mondja magáról: "Én azért jöttem, hogy bizonyosságot tegyek az igazságról;" "Én világosságul jöttem e világra"; "Én azért jöttem, hogy megkeressem és megtartsam ami elveszett"; "Nem az igazakat jöttem hívogatni, hanem a bűnösöket a megtérésre; - "Nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek."

Látjuk tehát, hogy az Úr Jézus e földön a mennyből elveszettek megkeresésének és megtartásának feladatát végzi az Ő testnélküli munkatársaival, a Szent Szellem gyűjtőnév alatt munkálkodó angyalaival. A jóra nem hallgató - emberre lett bukott angyal e testben a hozzá hasonlóan romlott indulatú embertársai között szinte automatikusan kap oktatást arról, hogy: "ne tégy másnak olyant, amit magadnak nem kívánsz." Ugyanis, ha nem eszerint tevékenykedik - rövid időn belül megtorlásban részesül a sértett társa részéről. Így oktatják őt az élmények! A jóra jó, a rosszra rossz a felelet!

Hosszú, kínos tapasztalatszerző életek egymásutánja lassan kifárasztja a gonosz utak keresésében, és látva az őt tanító mennyei küldöttek boldogságát, megszületik elméjében a gondolat: "Az én Atyámnak mily sok bérese bővülködik kenyérben, én pedig éhen halok meg. Fölkelvén elmegyek az én Atyámhoz és azt mondom neki".stb. (L 15,17.) mindannyian jól ismerjük a továbbiakat. Ez a menete az atyai hajlékot elhagyott szellemek megfordulásának !

Erről a tételes bizonyításban még sokat beszélünk, hogy még világosabbá és elfogadhatóbbá váljon a bukott angyal - ember azonosság ! Most még egy dolog említendő:

Mégpedig az, hogy a bukott angyal időtlen idők óta tartó ellenkezéséből egy emberi élet alatt képtelen kigyógyulni a bűn betegségéből. Ezért Isten kegyelme - megfordulásának véghezvitelére - több testetöltést engedélyez. Hogy a megtérés könnyelmű halogatást ne szenvedjen, ismertette Urunk Jézus a talentumokról szóló példázatban az egy talentumot nem kamatoztató szolga sorsát ! Így van ez azzal a lélekkel is, aki könnyelműen halogatja megtérését ! Keserves körülmények magvát hinti el a következő életére ! De gyorsan leszögezzük : nem Isten büntetése ez rajta, hanem kijózanító élmény, amely az ismétlődések elkerülésére adatik Isten végtelen kegyelméből ! Az egyes földi életek alatt a Megváltó világosságának megragadása, - vagy a mellette való közönyös elhaladás, esetleg ellene való munkálkodás szerint alakulnak a következő élet körülményei, a legszigorúbb viszonyosság alapján. "Aki mit vet, - azt aratja". Az egyes leélt életek alatt elért erkölcsi haladás, a jóban fejlődő teremtmény szellemi vagyonát

gyarapítja, amely következő élete szellemi kezdő tőkét képezi.

Az a lélek, aki figyel az Úr Jézus által adott törvényekre és éli azokat - elkerüli a szenvedtető oktatás keserveit, mert a törvény a jó - csak jót szül ! Ez a lélek gyorsan és szenvedésektől viszonylag megkímélten haladhat.

Ez a megváltás ! Ezért nevezzük az Úr Jézust megváltónak ! Ő szenvedte bűneink terhét, mert eljött, szenvedett és meghalt, hogy nekünk elmondhassa, miként kerülhetjük el méltán megérdemelt szenvedéseinket! Eljött közénk e bűnbarlangba szeretetétől indítva, hogy a bűnökben való bukdácsolás fájdalmas, lassan gyűjthető felismerései helyett a leggyorsabb, legegyszerűbb utat mutassa meg. A benne és neki hívó ember, ha az ő szellemiségét felöltözi, máris átmert a halál térfeléről az örök életbe. Nem kell többször születnie, sem meghalnia, mert a szívben az Úr Jézus szellemisége elvégezte az ujjáteremtés munkáját. Ahonnan a bűn kiköltözött, a halál is távozott.

Már itt kétszeresen aláhúzzuk azt az igazságos isteni rendelkezést, hogy a haláltól csak az mentesül, aki felöltözi az Úr szellemiségét! Még a legbecsületesebb elméleti megtérés sem mentesít a földi élettől és a vele együttjáró haláltól. Az Úrtól kapott útmutatás szerint leélt életek cselekvő bizonyosságai alapján mentesül csak az újratestöltés szükségétől a törekvő lélek!

Csak ha a megismert igazságokkal teljesen eggyé lett, és minden rezdülésével azok szellemében érez, gondolkodik és cselekszik, akkor lehet csak annak a léleknek ujjáteremtéséről beszélni. "Akinek van, annak adatik." Aki az isteni kegyelmet megragadva igyekszik az Úr Jézus szellemiségét belsőleg felöltözni, annak adatik erő ehhez ! És így megmenekül az itélettől, mely tartatik azok felett, akik a rendelt időre nem szereznek maguknak menyegzői ruhát. Ismét hangsúlyozzuk, hogy bár a menyegzői ruhát az Úr Jézus adja reánk, de azért nekünk keményen meg kell dolgoznunk! Minden ellenkező hiedelemmel szemben - noha a kegyelem segít a bűneinkkel való bírkózásban, - mégis aki meg nem tagadja önmagát és meg nem öldöklí a lélek és test különféle helytelen indulatait, - meg nem kapja a menyegzői ruhát. Igaz, hogy ez elég hosszadalmas küzdelem árán sikerül csak, de az örökkévalóságokon át beidegzett ellenkezés és bűn törvénytelenségét általában nem lehet egy rövid emberi élet alatt levetkőzni !

Ezért teljesen irreális az egyházak ama tanítása, hogy egyszer élünk és utána vagy üdvösség vagy kárhozat következik. Istennek van ideje, szeretete és bölcsessége, hogy érthető elgondolás alapján adjon menekülést az eddig meg nem értett, de mégis hirdetett megoldások helyett.

Mint a tételes bizonyításnál ezt nagyon világosan látjuk majd : az Igazság

Szent Szellemének újabbkori kijelentései azok az új korszakot nyitó megvilágítások, amelyek Isten tökéletes módszereit megismertetik a világgal, és amelyek a legjobb felkészültségű elmét és a legigazságosabban érző hívő szívet is ki tudják elégíteni - a Biblia mondanivalóinak szellemével való teljes egyezés mellett. Betöltve tökéletesen azt a feltételt, mely a Galata 1.8-ban van lefektetve: "De ha szinte mi, vagy mennyből való angyal hirdetne is valamit azon kívül amit néktek hirdettünk - legyen átok !"

Nem tanít Isten Szent Szellemé semmit, ami Isten írott igéjében évezredek óta le ne lenne rögzítve! Ezért biztosak lehetnek kedves Testvéreink, hogy az eddig leírtak most következő bizonyítása folyamán mi sem állítunk semmit anélkül, hogy a "hittan-minősítő" szempontokkal tökéletes egyezésben ne lenne.

A régen megírt és magyarázott kérdéseket az eddigi megszokott helyett új, kézzelfogható, praktikus megvilágításban látják majd viszont! Sokszor az eddig ismerttől nagyon is eltérő értelmezésben, - de mindig az írott Ige szellemével - és sokszor még betűivel is csodálatos egyezésben.

Amit tehát állítunk a későbbiekben - annak teljes bizonyítása a Bibliában van megírva !!

Ebben az írásműben éppen erre mutatunk rá ! Kérjük kedves Testvéreinket, hajoljanak meg az Isten Szent Szellemének világossága előtt, és a kötelező óvatosság mellett helyezkedjenek az új megvilágítás gondolatmenetébe.

A Szentírás alapján való bizonyításból meggyőződhetnek majd, hogy az itt közreadott ismeretek a hittitkok megvilágításával, támadhatatlanná és egységesé teszik a keresztyén hittant. Isten bölcsességét, hatalmát, igazságosságát és szeretetét pedig lenyűgöző tökéletességben állítja elénk. Nem kell többé az értelmet elhallgattatni, amikor az élet vagy a hit egy-egy fogás kérdése kér az értelem által is elfogadható választ.

Örök hála érte a Szent Háromságnak !

X X X

h. Most pedig kénytelenek vagyunk - gyászhiért mondani !

Az egyházak, - lelkigondozói munkájuk útján, - hallomásból észlelték emez új megváltás-értelmezés gondolatmeneteinek, - és a prófétálás lelki ajándéka jelenségeinek egyre gyakoribb, és világszélességű megnyilvánulásait, de az erre vonatkozó igék: Joel 2,28.29; J 14,16.26; 15,26.; továbbá az I.Kor.12. és 14. J 16,12-15.

fejezetek több, mint gyakori olvasása ellenére sem ismerték fel bennük Isten időszerű világmentő ajándékát, -hanem,- mert mondanivalóban eltért a megszokottól, minden alapos vizsgálódás mellőzésével a III. Móz. 19,31; V.Móz. 18, 10-12.; És.8,19. igékre hivatkozva, átfogóan sátáni erők tévesztő megnyilvánulásainak minősítették (?), - pontosan úgy, amint a kortárs írástudók az Urat is ezzel vádolták ! (Mt.12, 24.-29.)

A keresztyén egyházak véleménye máig sem változott, és ezzel jó száz év óta,- azaz 3-4 modern generáció terhére folyamatosan, - napról-napra intézményesen követik el a Szent Szellem elleni bűnt, (IV.) amelyről pedig az Úr nyomatékkal mondta ki, hogy

meg nem bocsátható ! (Mt 12, 31.32)

Hogy miért, azt a Szent Szellem világította meg : semmi esetre sem a Menny könyörtelensége miatt, hanem mert - azáltal, hogy e rágalommal távoltartják a tömegetől e megmentésére egyedül képes hittant, mint abszolút érthető, hihető, kimeríthetetlen gazdagságú istenközpontú elmélkedési anyagot -, olyan ismeretbeli úrt tartósítanak - mind az egyénben, mind a társadalmakban, amit csak igen hosszadalmas, nagyon alázatos tanítómunkával lehet majd betölteni, - bocsánatadással sajnos nem ! Ez a dolog természetéből világosan következik ! Amíg ez az ismeretbeli úr tölti ki az ember tudatvilágát, addig csak negatívumokat halmozva, a halál térfelén vegetál !

Erre a kárhozatos pályára kényszerítették az igaz valóságra érzéketlen egyházak ama istenkereső százmilliókat, akik a hittan, - ellentmondásokkal, titkokkal minden irányban lezárt labirintusában elfáradva, hitüket veszítve, erkölcsi tengely nélkül tengődnek az életben, és lesznek végül tömegesen depresszió, alkoholizmus, narkománia, öngyilkosság, stb. áldozataivá.

De lehetne mindez pontosan fordítva is !

Mert ha az egyházak már a múlt század végétől a Szent Szellem (bármely gyakorlati tudományággal egyezően) érthető, hihető, - szigorúan logikus, minden részletében Isten iránti bizalmat építő hittanát sugározták volna, - akkor a hívő/hitetlen arányszám a jelenleginek bizonyára a fordítottja lenne, mert a Szent Szellem hittanát egyszerűen nem lehet értelmes ellenérvekkel visszautasítani !

Már csak azért sem, mert itt a "Világ Világosságának" szellemi képességeihez kell viszonyítanunk ! Ez pedig a legcsiszoltabb emberi értelemnek is mérhetetlen többszöröse !

Az eddigi hittan tételeit kizárólag igék betűi alapozzák, (I.) - több ízben nem is jézusi szelleműek! Ez a hétből csak egyetlen, és csak látszólagos pozitívum, mert hittitkokba torkolló tételei az emberi értelem számára elfogadhatók soha nem voltak, minthogy az isteni bölcsesség, hatalom, igazságosság és szeretet szempontjaival - az "i" fejezet bizonyága szerint - egyenesen ütköznek ! Eme titkok miatt váltak le százmilliók az egyház testéről !

A Szent Szellem hittana viszont, - a plus hatszoros, (II.+III.+IV.+V.+VI.+VII. pont) világosság többletével, -(lásd "f" fejezet) - megdönthetetlen erőháttere a jövőendő századok keresztyén bizonyágtételének !

A hét pont követelményeinek egyidejű betöltése (!) alapján kimondható, hogy a Szent Háromság akaratából előállott, - a korunk természettudományosan mindinkább képzett, - logikus gondolkodóvá fejlődött ember számára végre elfogadható, - minden részében érthető, hihető, ellentmondásoktól, hitsorvasztó titkoktól mentesített hittan, - amely nélkül gyülekezetépítés már a jelenben sem valósítható meg !

Visszautasítása egyenlő a Szent Háromság arculcsapásával, - ujjab ajtónyitás a halál előtt !

✕ x x

► i. A hitetlenség eláradásának legfőbb okairól

A keresztyén hittanok ó, - ill. középkori megszövegezőit, az általuk vezetett, - zömben írástudatlan, ősfoglalkozású tömegek, - következetesség vonatkozásában nem állították nehéz feladat elé, minthogy e gyülekezetek az eléjük adott hittételeket utánolvasással, más íráshelyekkel egybevetni, átgondolni nem tudván, - egyszerűen elhitték, esetleg kényszerűen elfogadták !

Mi sem természetesebb, minthogy ugyanezek a hittételek ma, a magas szinten közművelődő társadalmakban, a hétköznapok beidegzett racionalitásával kezelve, súlyos ellentmondásokkal terhelt pontjaikkal, azonnal fennakadnak a vizsgáló értelem szűrőjén !

Ez a hivatalosan is "megfejthetetlen hittitoknak" minősített kérdés csoport (1. f/1.old.) évszázadokon át létezhetett különösebb kártétel nélkül, - ám kb. az 1800-as évektől már százmilliós tömegeket indított el a hitbéli közöny halálos útján!

Munkánk rendeltetése, hogy a Szent Szellem által felnyitott titkokat - ige és emberközébe hozva, e pusztító irányzatot megállítsa, sőt mielőbb visszafordítsa!

E törekvésünkben először megvilágítjuk a hitromboló hittitkok tarthatatlanságát, hogy senki ne vonakodjék búcsút venni tőlük, - majd bemutatjuk ugyanezeknek a Szent Szellem által feltárt, isteni tökéletességű megoldásait, - a ma emberének jó esélyű megközelítésére, hogy a tékozló fiú atyjával példázott istenképhez kapcsolható bizalom felépülhessen érzélemlárában!

Amely hittétel, tanítás vagy kijelentés, ezzel az igénnyel szemben a legkisebb mértékben is megfiányolható, annak el kell hallgatnia!

Mint pl. amit -

▶ i/1. - az individuum létbeocsátásáról egyházaink ezidáig tanítottak.

E kérdés egyértelmű tisztázásával minden keresztyén dogmatika adósunk a mai napig is. A kapcsolódó nehézségek miatt újabban egyszerűen hallgatnak róla! Pedig ez - a kérdések kérdése, mert mint majd látjuk, -százmilliók hitrejutásának esélye válik nullává, valóságot nem fedő megválaszolásától.

Korábbi szerzők, akik néhány sorban (!) egyáltalán megemlítik, - három feltételezett lehetőséget sorolnak fel:

Am szerencsétlenül, - éppen a Szent Szellem által ihletett,^{x1} igaz - való, -platonai, ill. origenészi megvilágítást, mint -

-elsőt, amely szerint földi testünkben már csak ezt megelőző létezésünk, (préegzisztenciánk) során elkövetett botlásaink - tanító ill. büntető következményeit éljük át, - mint pogány görög beszüremlést, - (az 543-ban tartott konstantinápolyi zsinat határozatának megfelelően, de saját, alapos ellenőrző átgondolás nélkül!)- főlényes biztonsággal, - egységesen elvetik!

A második lehetőség az ember szellemi és testi létbelépését a generációk egymás utáni fogantatásával tartja összekapcsolhatónak, - hasonlóan a futónövények indáiból képezhető bujtás (=tradux) által új egységet gyökereztető szaporítási módhoz. Ez a "traduciánizmus" - leginkább az evangélikus látásmód számára elfogadható megoldási elképzelés.

^{x1} és Urunk Jézus által, - bár indirekt, de cáfolhatatlanul igazolt

A harmadik, - mondhatni - uralkodó dogmatikai álláspont szerint Isten minden egyes fogamzáshoz újonnan teremti meg, "gondolja hozzá" a hármasság két anyagtalan alkotóját, a szellemet^{x2} és lelket.

Ez a "Kreáciánizmus", - a róm.kath. és református egyházak hivatalosan elfogadott "tanítása".

Első pillanatra engedelmes, magától értetődő vélemény benyomását kelti, - ki is teremthetne lelket, szellemet, ha nem mennyei Atyánk !

De egy kissé jobban átgondolva a dolgot, előáll a kérdés : hogy-hogy ?

Bármily megalapozatlan, vagy egyenesen nemkívánatos fogamzás, - pl. erőszak esetében - a bűnös emberi akarat lenne a domináns, és Isten ennek alárendelve, mint egy jól működő automata, - lelket, szellemet teremt a létbe kényszerített emberi test számára?

Miféle fordított világ ez ?

Egy még alaposabb mérlegelés után, szinte kiáltva merül fel a tiltakozás minden értelmes elmében. Amennyiben a tétel állítása fedné a valóságot, akkor - a mindent előre is tudó, - a bölcsességben- 1., hatalomban - 2., igazságosságban - 3., szeretetben-4., egyedül tökéletes Istenünk -miért ad, és ha már ad, akkor -

milyen lényegtörvényű szellemet, ill. lelket ad pl. a leendő, - kis és nagy-stíliú gonosztevők, csalók, tolvajok, hazugok, gyilkosok, hitetlenek, gyógyíthatatlan betegek, vakok, értelmi és testi fogyatékosok, - leendő háborús halottak tízmillióinak, eleve éhhalálra ítélt millióknak, élethosszig tartó éhezés, vagy nyomor várományosainak -stb.stb. -

és miért nem csak a pozitív kimenetelű életek számára, ha a lét és nemlét az Ő szuverén teremtoi ismeretében és hatalmában nyugszik !?

Tovább vezetve a gondolatot, - oda jutunk, - hogy ez a tétel nem is lehet igaz, mert ilyen tömény gonoszságra a legelvetemültebb bűnöző sem lenne képes, nem hogy a mi Mennyei Atyánk, AKI A SZERETET !

Ez a vélemény az egyházi tanítóhivatalok tekintélyét roppantja derékba és a gondolkozó hívők rétegében így indul el a köteléki lazulás.

Ezzel párhuzamban az eleve felületes tömeggondolkodás még messzebbre megy, - és e hajthatatlan határozottságú egyházi állítás alapján teljes meggyőződéssel - százmilliószámra kimondja : ha ilyen az Isten, akkor már ezért sem igényeljük,

- de biztos, hogy nincs is Isten,

mert ha lenne, nyilván véget vetne e földi kintengernek!

^{x2}Egyházaink szellemről máig sem beszélnek, ezért volt szükséges a "b" fejezet beiktatása

Összegezve: -Azáltal, hogy a kreáciánizmus tévtanítása a legindokolatlanabb egyéni és tömegszenvések felelősségét - bár akaratlanul, de logikailag Istenre terheli, - e botor "tanítással"

a tömeghitetlenség közvetlen oka és éltetője!

Ezért, és így válik az individuum létbelépésének mikéntje a kérdések kérdésévé, ami az isteni (1.,2.,3.,4.,sz.) fő tulajdonságokkal harmóniában lévő választ sürget, amennyiben az egyház értelmes emberek figyelmére igényt tart! Ilyen nélkül - mint látjuk, - a bizonyágtétel hitelképtelen, sőt egyenesen hitromboló !

A Szent Szellem - e vonatkozásban ideális - tanítását a "j" fejezetben ismertetjük.

x

"Az individuum létbeocsátása" kérdésköre mellé - a legveszélyesebb hitrombolók osztályába kell sorolnunk még^x:

2. - az eredendő bűnről,
3. - az eleve elrendelésről,
4. - az örök kárhozatról,
5. - a helyettesítő véres engesztelő váltságshalálról, valamint
9. - a hitrejutás esélyeiről -

ma hangzó tanításokat is, mert bántóan ütköznek a mennyei Atyánkat jellemző abszolút: bölcsesség, hatalom, igazságosság és szeretet szempontjaival.Íme pl:

x

- i/2. "Az eredendő bűnről" kialakult hivatalos nézet, (elismerve ugyan, hogy a Biblia ilyenről egyetemes tanítást nem ad) - a Róm. 5, 12-ben véli megtalálni hivatkozási alapját: "Annakokáért, miképpen egy ember által jött be a világra a bűn, és a bűn által a halál, és aképpen a halál minden emberre elhatott, mivelhogy "mindenek vétkeztek".

^xAz "f" fejezetben alkalmazott sorrendet követve !

A Szent Szellem által e kérdésben fel nem készített Pál apostol, fenti véleményével, a keresztyén hittan legkeményebb kettős hittitkát hívta életre!

Megoldásának évezredes találgatása az eredendő bűn biológiai úton való továbbítása hiedelmében látszott stabilizálódni, de napjaink dogmatikusai, - nagyon helyesen - már ezt is elvetik, mert köztudottá lett, hogy egy szellemi-erkölcsi állásfoglalás illetve fokozat, nem telepíthető tovább,fizikai osztódásunkkal.

A bűn tehát jelen van bennünk, ha eredete és kapcsolódásának módja az egyházak számára tisztázatlan is! És mert e világban ilyen nagy dolgokban a végpontokon - a hitetlenség ellenére is Istent szokás hibáztatni, - tekintélyét e páli örökség - már a megváltástan legelején aláaknázza !

Az eredendő bűn titka tehát - égető sürgősséggel - érthető, hihető, igaz valóságot fedő megoldásért kiált az isteni abszolút bölcsesség, hatalom, igazságosság és szeretet hílelének helyreállítására! (E választ is a "j" fejezet adja közre !

X

► i/3. Az eleve elrendelés - mint kezdettől a leghűsbavágóbb hittitok - tantétel, bizalomromboló hatásában vetekszik az előző kettővel !

Rövid lényege: "Eleve elrendelésnek nevezzük Istennek azt az örök végzését, amellyel önmagában elvégezte, hogy akarata szerint mi történjék, minden emberrel. Isten ugyanis nem egyforma állapotra teremt mindenkit, hanem némelyeket az örök életre, másokat pedig az örök kárhozatra rendelt, már kezdettől fogva."

Igy hangzik a kettős eleve elrendelés tana kálvini megfogalmazásban, - amit még leírni is istenkáromlás ! (Mentségére szolgáljon, hogy kialakulásáért Pál apostol, ill. Augustinus hordozzák a fő felelősséget!)

Bár nem kevesen a hősi helytállás erőforrásának is tartják, de jó kétévészázados hitromboló kártétele - helyrehozhatatlan !

Azonos értékelésből kiindulva, - a magyarországi református egyház 1967. évi zsinata, - bár fontosságával arányban álló publikálás nélkül, - végre tévedésnek nyilvánította!

Kiegyenlítésére, évszázados nehéz vívódások után -, igen lassan, és kétes sikerrel kér létjogosultságot az egyetemes helyreállítás feltételezése.

Ez ugyan már nem sérti Isten szent felségét, sőt egyenesen telibe találja az igaz valóságot, de (a Szent Szellem minden igazságra elvezérlő kiegészítő megvilágításai általános ismeretének hiányában) - az ellentapasztalatok túlsúlya miatt teljesen komolytalan vágyálom benyomását kelti, és így hit-építésre még ismét nem alkalmas !

Ezért az eleve elrendelés, - mindenkit legközvetlenebbül érintő kérdése,- több mint sürgősen igényli e titok Isten tökéletességével harmóniában lévő megvilágítását ! Enélkül megalapozatlan és főleg hatástalan a Róla szóló biznyságtétel ! Egyetemesen ideális megoldását a 3. fejezet adja közre.

X

▶ 1/4. Az örök kárhozat hirdetéséről azt kell mondanunk, hogy azok, akiknél - éppen hitetlen életvitelük miatt e beszéd megszívlelése ajánlatos lenne - csak legyintenek rá, és megmosolyogják hiszékenységünket..

A megfontoltabbakban meg már ilyenféle gondolatok ébrednek:

- a., Az általunk érzékelhetetlen örökkévalóságú Isten, - miként ítélhet örök kárhozatra egy Őhozá képest - időben türedék pillanatig is alig élő embert, - akihez -
 - b., - nem biztos, hogy az evangélium ismerete eljutott, -
 - c., - de biztos, hogy (hittanaink szerint) személyéhez, - akarata és be-leegyezése nélkül eredendő bünt kapcsol, -a világba lépés ezidáig (!) érthetetlen rendje, - akit még
 - d., eleve elrendelt sorsában- szerencsétlenségére -netán a negatív mezőbe sorol-tak, és
 - e., esetleg a hit ajándékozásából is kimaradt...
- Ezek bizony nem építik az Isten iránti bizalmat !

A Szentírásban járatosak pedig már kezdettől fogva sem képesek valós nyugvó-pontra jutni, mert mind az örök kárhozat, - mind az egyetemes üdvözülés igazolására számtalan ige mutatható fel.

Ezidáig tehát hatástalanság, tekintélyrombolás, és alapokat is megkérdőjelező bizonytalanság jellemzi az örök kárhozat hittételét!

De nem térhetünk ki itt egy további súlyos kérdés elől sem :

Bár egyedül Isten a szívek és vesék vizsgálója,- felkészült hívő statisztikusok becslése szerint - jó, ha a népesség 3%-a betölti a hitélet üdvre vezető követelményeit, **-97 % tehát az örök kárhozat várományosának látszik !** De ha nem 3,- hanem 10, vagy 20 %- az üdvre jutók aránya, **akkor is megdöbbentő a 80-97 %-nyi feltételezett veszteség, különösen az alábbi jézusi nyilatkozatokkal szembeállítva :**

".Eképpen a ti mennyei Atyátok sem akarja, **hogy egy is elveszen** e kicsinyek közül " (Mt 18,14).

" Az pedig az Atyának az akarata, aki elküldött engem, hogy amit nekem adott, **abból semmit el ne veszítsek**, hanem feltámasszam azt az utolsó napon." (J 6,39.)

Ezek fényében megdöbbenésünket is ki kell fejeznünk ama hideg, és könnyed természetesség felett, amely az örök kárhozat hirdetésénél egyházi és hívő oldalról megnyilatkozik! Nem túlzás, hogy szinte jóleső elégtétellel veszik tudomásul a hitetlenek örök kárhozatra jutásának gondolatát! **Nyoma sincs annak a jézusi együttérzésnek, amely Őt közöttünk testet ölteni, - fájdalmas földi útját értünk és miattunk végigjárni kényszerítette, - Aki azért jött, hogy megkeresse, ami elveszett....(L 19,10. Mt 18,11.)**

Mindezek ellenére semmi sem hiúsíthatja meg az Atya akaratának érvényesülését, amelynek eszközeiről, módjáról a "j" ill. 3.sz. fejezetben részletes igei bizonyosságokkal szolgálunk - a Szent Szellem minden igazságra elvezérlő tanításai alapján!

x

► **1/5. A helyettesítő véres váltságshalál** - súlyos részproblémákkal is megterhelt tantétele, - ma különösen is megnehezíti a hitben maradás, de még inkább a hitre hívogatás esélyeit.

Világháborúk, forradalmak, népiirtások, - majd a naponkénti egyes, vagy tömeggyilkosságok megdöbbentő, **véres** - színes tv.jelenetei, olyan **stabil vér-undort** építettek ki a tömegekben, hogy **amely ügyre fondorlatos erőszak, vagy gyilkosságnak csak árnyéka is vetül, attól irtózáttal fordulnak el !**

Nem lehet kivétel ebben a keresztyén megváltástan sem, amelynek leghatalmasabb központi hívogató érvei:(Ef.1,4-7; Róm 5,8-10;1Pét.1,18.19)pontosan egy bestiális gyilkosságban kapnak súlypontot, ahol hatalomféltes, hamis tanulás és kinyínyes anyagi érdekek is szerephez jutottak...

Az egészet erősen súlyosbítja, hogy mind-ennek időbeni,-messze előre kitervelése, elhatározása, passzív igenlése, végrehajtásának el nem hárítása, (legalábbis az e kérdésben mértékadónak tekintett apostol tanúsága szerint !!! Róm.3,25) az áldozat első egyenes ági felmenőjét terheli!

És mert a ma embere - fejlett jogérzékkel így minősít, az Istenhez hívogatás eleve veszett ügy, - a vázolt véres összefüggések miatt!

Ha pedig pl. a tizenéves konfirmándust sikerül is a keresztyén hittan e súlyponttá tett véres részletén pillanatnyilag, -fennakadás nélkül túljuttatni, - a néhány esztendő múltán elérkező eszmélődésekor, -annál súlyosabb bizalmi válságba kerül Istennel szemben!

A helyettesítő véres válsághalál fent érintett vetületei - természetesen csak az Úr Jézus ittjártakor még át nem adhatott (J 16,12-15), de a Szent Szellem által jó másfélszáz éve, (kb.1840-től) kinyilvánított, minden igazságra elvezérlő, "sok mondanivalójának" egyházi elutasítása miatti ismerethiány folytán válhattak ilyen erős hitromboló tényezővé!

Az érthető, hihető, - szellemi megváltás-értelmezést az 5. sz. fejezetünkben adjuk közre.

x

► i/9. A hitrejutás esélyeinek titkát vizsgáló ember ma még örök töprengésre van ítélve, mert egyrészt aszerint nyílik üdvösség számunkra "amint Isten adja kinek-kinek a hit mértékét".(Róm.12,3).

Míg máshelyütt az tűnik ki az igéből, hogy mégsem várhatunk hitet nagy általánosságban, - "mert nem mindenkié a hit" (2.Thess.3,2),- amint ezt a népeség túlnyomó zöméről látjuk is!

Ám azt is olvashatjuk: "Isten azt akarja, hogy minden ember üdvözüljön, és az igazság ismeretére eljusson." (I.Tim.2,4).Ha pedig Isten valamit akar, azt végre is hajtja, -annak ellenére, hogy napjaink látszata ennek határozottan ellene szól!

A felcsillanó, majd ismét lehanyagló reményeink eme hitromboló hullámzásában,-(bevalljuk vagy tagadjuk) - Istenről komoly meggyőző erővel bizonyosságot tenni egyszerűen lehetetlen!

E pontban is egyedül a minden igazságra elvezérlő Szent Szellem nyújtja az isteni tökéletességgel teljes harmóniában lévő, - azaz ideális megoldást,

amelyet 9.sz. fejezetünkben ismertetünk.

x

Végül, hogy a fejezet címét megválaszoljuk:

A hitetlenség, és vele az erkölcsi nyomorúság eláradásának oka - nem a felvilágosodás, a korszellem, vagy az ateista ideológiák elterjedése,^x hanem kizárólag az isteni tökéletesség fő ismérveinek - (abszolút-bölcsesség, hatalom, igazságosság, szeretet!) még nyomait is nélkülöző, (fentebb vizsgált) hittételek erőszakolt életbentartása !

A ma embere ugyanis, - az ezekben joggal keresett isteni négy főtulajdonság helyett, - értelmetlenséget, tehetetlenséget, szeszélyes igazságtalanságot, - tömény szadizmust lát, és e véleményét - ki is mondja! Tárgyilagos cáfolatokra pedig hiába vár !

Hogy ezt a megterhelést a jelen hittana mennyire nem bírja, azt az elhittelenedett százmilliók szemléltetik!

De a vizsgált hittételektől más nem is várható, mert:

- az ó, illetve középkori ismeretszintű "hittudósok" által, -
- a J 16,12. alapján Urunk szerint is befejezetlen kijelentés nyomán megfogalmazott,-
- így emiatt már akkor sem értett,-
- és azóta is megoldhatatlan hit-(titok)- tételeknek -

semmi kapcsolatuk nincs az igaz valósággal, Istenünk abszolút tökéletes, - (és a Szent Szellem által korunkban közérthetővé tett,(J 16,12-15))-világ és üdvrendjével!

Mi sem természetesebb, minthogy a közerkölcsöt mai szintre züllesztő, érthetetlen, hihetetlen, Isten tekintélyét porig romboló, és káromlására indító hittételek eddigi értelmezéseinek, - az Ő képviselőének színtereiről távoznuk kell.

^xItt rögzítjük azt a nagyon határozott véleményünket, hogy a Szent Szellem által - az 1840-es évektől átadott korszerűsítő megvilágítások elfogadása esetén, azaz - e fejezetünkben áttekintett primitív támadási pontok teljes hiányában, - ateista ideológia, illetve propaganda ki sem bontakozhatott volna !

Reméljük, hogy e régieket leváltó új hittani látásmód igehúsége, méltó ésszerűsége és erkölcsi magasrendűsége, - ezt a nagyon elkésett helycserét megkönnyíti.

Mindezek után a jelen keresztyén hittanait örömhírnek nevezni, - enyhén szólva bántó komolytalanság !

Örömhírről - joggal, - majd csak az individuum létbecsátása igaz valóságát feltáró, - "Micsoda az ember" c. fejezetből megismerhető isteni nagylelkűség bemutatása után beszélhetünk !

x x x

j. "Micsoda az ember"....(Zsolt.8, 5-7/Zsid.2,5-8)

("A kulcs-ismeret")

A következőkben a Szent Szellem legújabbkori, minden igazságra elvezérlő tanításainak, - (a későbbiekben: III. kinyilatkoztatás) - általunk legfontosabbnak ítélt tételét ismertetjük, mely egyetlen "kulcs-ismeret"által, a szó szerint is "égig érő" ezeréves hittitkok legtöbbje - egyszerre megoldódik.

Ezáltal megnyílik az érthető, hihető keresztyén hittan felépítésének, -majd pedig hirdetésének lehetősége, amellyel beláthatatlan embertömegek feltámadása indulhat el, - ha éppen nem is az eddig megszokott egyházi elképzelés, - hanem az Úr Jézus értelmezése szerint: "én vagyok a feltámadás"... De maradjunk a főtémánál.

Előre bocsátjuk, hogy a Szent Szellem által tanított "kulcs-ismeret" ismét az Úr Jézus, - (éppen nem véletlenül elejtett) szavaira, és egyéb világos igei bizonyosságokra épül, hogy testvéreink teljes bizalommal társulhassanak e - nem kis szemléleti változást hozó igazság kifejtéséhez, végig viteléhez, - néhány átmeneti válságot is előidéző gondolatsorához.

Ezek a jótékony "válságok" azonban - éppen a jelenlegi tömeges elszakadásból esedékes halálos válság végleges felszámolására adatnak Istentől !

Nagyon kérjük, hogy e "Kulcs -ismeret" egyszerűsége ne legyen az elfogadás akadálya, hanem inkább Isten tökéletességének és atyai szeretetének mintegy "kézzelfogható" bizonyítéka!

Előzőleg azonban arra a felbecsülhetetlen értékű segítő körülményre mutatunk, amely az általunk tanulmányozott korszerű református dogmatikában^x a - "mindenség univerzális hazavezetése, - meggyógyítása, -ujjáteremtése, -helyreállítása" kifejezésekkel jellemzett irányzat nagyon határozott képviselőletében rejlik.

Az "univerzális helyreállítás" és a "kulcs-ismeret" fogalma ugyanis, - olyan egymást nem nélkülözhető viszonyban vannak, mint pl. a mágnes sarkak egymás iránti vonzása, vagy a robbanásszerűen egyesülő kémiai elemek !

Kapcsolódásuk e munkára is előnyösen hat ki. Átala az egyház eljut az egyetemes üdvözülés folyamatának részletes, hiteles ismeretére, - nekünk pedig ennek elismertetéséért nem kell külön keményen harcolnunk, - ami pedig még nem is olyan régen, - elkerülhetetlen lett volna !

Hogy az egyetemes helyreállítás mechanizmusa nagyon egyszerűen érthetővé váljék, - ahhoz azt szükséges lehetőnek tartanunk, - hogy amint fizikai világunk igen-igen sokféle alkotó anyaga - egyetlen építőelem különböző arányú és formációjú kapcsolódásából állott elő, - úgy a láthatatlan (szellem) világ minőségbeli sokfélesége is Isten egyazon teremtési elemének, - a szabadakaratú egyes szellemnek - az Ő törvényéhez való

különböző viszonyulása folytán

alakult ki örökkévalóságok sora alatt, a legmagasabb isteni szférákban szolgáló szeráfok, kerubok, főangyalok, majd gyülekezeteket, prófétákat vezérlő, - minden egyes embert, - gyermeket őrző, - vezető, és egyéb szolgáló angyalokon át, - a bukottak széles skáláján le egészen a sátán legelesettebb angyalaiig.

Végül a fentiekből, -mint előzményből következő "kulcs-ismeret" lényege abban áll, - hogy a kegyelmes Isten a bukott angyalokat emberi testbe telepítette,

- mégpedig azért, hogy lehetőleg az Ő szent Igéje által, - és ha erre még elfogadóképtelenek, - akkor először a szemet-szemért szenvedtetve nevelő, viszonzossági (karma) törvény által, -

"meggyógyítva, - ujjáteremtve, helyreállítva , " -

x

Dr.Kocsis Elemér "Dogmatika" 1976. Debrecen.

- az egykor könnyelműen elhagyott atyai hajlékba ismét befogadhatók legyenek !

X

Mivel az egyházak, illetve a dogmatikusok minderről hallani sem akarnak, a Szent Szellem minden(szükséges) igazságra elvezérlő oktatásai alapján, - Urunk Jézus nagyon jól ismert igéit sorakoztatjuk fel meggyőzősükre !

A konfliktus abból a felületesen megalapozott tévhiedelemből ered, - amely szerint Isten, az engedetlen angyalokat visszafordíthatatlanul örök kárhozatba taszította volna, - szemben a bűnös emberiséggel, amelynek számára a megtérés lehetőségét az Úr Jézus által megnyitotta.

Kétségtelen, hogy maga az Úr is beszél örök tűzről^X, amely a Sátánnak, és az ő angyalainak készített, (ami az egyházak tévhiedelmeét némileg mentheti) -azonban e kijelentésével szemben, az ezt elvben (!) érvénytelenítő igék sorozatát mondotta el, a dolgok végső megvilágításának feladatát pedig egyenesen a Szent Szellemre ruházta. (J 14, 26; 16, 13.)

Levezetésünket az Úr alábbi kijelentései hitelesítik :

..."és semmit sem cselekszem magamtól, hanem amint az Atya tanított engem,- úgy szólok"(J.8, 28.)

"Én azt beszélem, amit az én Atyámnál láttam".(J 8, 38.)

"Mert én nem magamtól szóltam, hanem az Atya, aki küldött engem, - Ő parancsolta nekem, hogy mit mondjak és mit beszéljek !"(J 12,49.)

Ezek értelmében mértékadónak kell elfogadnunk a tékozló fiúról szóló kozmikus érvényű példázatot, ahol az Úr csak két fiúról szól, nem pedig háromról !

Az egyházak ugyanis, - örök kárhozatot hirdető állásfoglalásukkal, - elvileg hármat szerepeltetnek, és pedig :

Egy olyan elsőt, aki végleg elszakadt atyjától és emiatt örök kárhozatra jutott. Számára nincs visszafogadás !

Egy másodikat, aki elhagyta atyját, de később nyomorában magábaszállt, visszatért, bocsánatot kért és kapott.

A harmadikat, aki fizikailag el sem távozott....

^XEz alatt a kárhozatra kerülők lelkiismeretének, - megtérésükig - égető lángja értendő.

Az eredeti görög Szentírásban "aión" áll, ez azonban nem az "abszolút" örök kárhozat = "aión tón aionón", - hanem csak "aión", (a latin "eon"), amely csak egy örökkévalósági ciklust jelent.

Ezzel szemben a példázat csak két minőségi változatot szemléltet :
- a szolgálatban megmaradót, és az Atyától átmenetileg eltávozót !
Végleg elvetett, megmenthetetlenről,- szó sem esik !

Egyébként - nem hogy Istennél, de még egy normális érzelmvilágú embernél sem képzelhető el, hogy két jócskán engedetlen gyermeke közül az egyiknek megbocsát, a másikat pedig engesztelhetetlen keménységgel örökre száműzi atyai szívéből.

Milyen alapon merészelik az egyházak Isten szeretetét, ilyen képtelen részrehajlással és közönnyel megvádolni?

A tékozló fiú példázatának lényeghű értelmezése esetében tehát - a bukott angyalokat^x semmiképpen nem lehet kizárni a megtérés lehetőségéből!

Ezt megerősítőleg: Az Úr az Atyánál látottak és hallottak alapján (!) a Máté 5.-ben a következő életszabályok betartását tanácsolja igéi hallgatóinak, hogy a teremtményektől elvárható (relatív) tökéletességre eljuthassanak: "Én pedig azt mondom néktek: (44.vers)

- szeressétek ellenségeiteket,
- áldjátok azokat, akik titeket átkoznak,
- jót tegyetek azokkal, akik titeket gyűlölnék-stb. + 45. 48.versek.

Ha tehát "ezt mondja az Ámen, a hű és igaz bizonyság, az Isten teremtésének kezdete" (Jel.3,14.) a mi Urunk Jézus, -

-akkor az egyházaknak sürgősen fel kell adniuk, az Istennel szemben engedetlen angyalok, -(szelleme)k - és emberek, örök kárhozatba taszításának tévhiedelmét, mert e - helyett, -(bármily nehéz elhinni,de mint majd látjuk) a megtérés feltétele alatt, - szeretetet, áldást, jótéteményt gyakorol felettük !

Mindezt pedig az Ő abszolút - bölcsessége, hatalma, igazságossága és atyai szeretete, -

legmélyebb hálára indító tökéletességével viszi végbe az alábbi,(részben ismert) irányelvek, illetve eddig elfogadhatatlannak bélyegzett módszerek szerint:

x

(akik e fejezet - messiási igéinek bizonyágtétele alapján is - mi, emberek-vagyunk !)

Az Úr számtalanszor és rendkívül határozottan hangoztatta :"Térjete-
tek meg, mert ha meg nem tértek, bizony elvesztek". A megtérést azonban
csak cselekedetekben megvalósítva tudja elfogadni.(Mt 7,21; 25,40.). Azo-
nos irányzatú a Mt 5,26.-beli figyelmeztetés : "Bizony mondom néked : Ki
nem jössz onnan,mígnem megfizetsz az utolsó fillérig".

A megtérés tehát ki nem kerülhető!

Isten felsége, abszolút hatalma és igazságossága -ehhez szilárdan ragasz-
kodik !

x

De, hogy a megtérés serkentő nyomatékot kapjon, - a végtelenségig
sem húzódjon, és felesleges szenvedésektől mentes lehessen, - a szeretet
parancsa mellett közölte Urunk, -

- a szigorú viszonyosság (karma) törvényét is:pl.

"Amilyen mértékkel mértek, olyan mértékkel mérnek néktek, sőt ráadást
is adnak néktek" (Mk 4,24).

"Jaj nektek akik beteltetek, mert éhezni fogtok; jaj néktek, akik
most nevettek, mert sírni és jajgatni fogtok"(L 6,25.)

És biztatásul: "Boldogok az irgalmasok, mert ők irgalmasságot nyernek"

(Mt 5,7.)

x

Ez a kivételt, vagy engedményt nem ismerő igazságosság azonban, határt
alig ismerő - irgalmas szeretettel munkálkodik !

Minthogy a bukás a szellemvilágban aionok sokasága alatt ment végbe, -
és így a"rossz" beidegzése átható mélységű, - az Úr kimondta, hogy a jó
pásztor addig megy az elveszett századik juh után, és az asszony is addig
keresi az elgurult drachmát, -(L 15,4.8.)

mígnem megtalálja !

Elvben egyértelmű ezzel, - a 70 x 7-szer, azaz a végtelen sokszori meg-
bocsátás ajánlása .(Mt 18,22.)

E három ige minden szüklátószögű, - időbell és érzelmi lehatárolás lehetőségét kizárja !

Ennek szellemében létesítette Isten bölcsessége, szeretete és igazságossága

a reinkarnáció kegyelmi rendjét, - hogy

az emberi testbe telepített bukott angyalokat, - szent igéjének, az igazság beszédének, - oktató életsorozatokon át való rásugárzása útján, - gondolat és érzésviláguk, bibliai szóhasználattal, - szívük ujjáépítéséig eljuttassa, - "mert a szívből származnak a gonosz gondolatok, gyilkosságok, házasságtörések " stb.stb.. (Mt.15,19).

A messiási figyelmeztetések, tanácsok megszívvelésével, illetve enélkül lefolyt földi élet után, a szellemvilágban nagyon alapos, (makacs eseteknél igen-igen hosszantartó!) elemző kiértékelés helyezi fókuszba a még meglévő törvényszerűségeket, - mind-addig, amíg további leküzdésükre irányuló életfolytatás szilárd szándéka kitörölhetetlenül "bevéődik" az új testöltés előtt álló szellemébe.

Ezzel párhuzamosan a gondviselés angyalai az elérendő cél érdekében mindig segítőleg, - és mindig a viszonyossági törvény értelmében határozzák meg az elkövetkező földi élet körülményeit, fontosabb történéseit, -sőt testi adottságait is.^{x 1}

Az irányító "véset", - mint hajlam "tudatalatti irányfény", - mint a lelkiismeret szava - segít elkövetkező földi életünkben, a kitűzött erkölcsi célok minél jobb megközelítésében.

Aki erejét megfeszítve, e munkában magát nem kíméli, és az ujabb élet kegyelmi lehetőségét a 10-5-1 talentum példázatán okulva jól kamatoztatja, az hamarabb jut el Isten békességébe !

De egyszer, - akár örökkévalóságok sokasága után is, - e módon el kell jönnie a teljes megvált(oz)ásnak^{x2}, amikor minden térd meghajlik Isten előtt, és Ő lesz minden mindenben. (Róm.14,11/Ézs.45, 23.)

x

A bűnös ember = bukott angyal azonosság lehetőségének elvi igazolása után, - igei bizonyítására térünk.

x

^{x1}Bővebben, kifejtve az "Eleve elrendelés és egyetemes hazavezetés" c.fej.ben.

^{x2}Bővebben kifejtve a "Továbbiak a megváltásról" c. fejezetben.

A földi ember tehát örökkévalóságokat átívelő előélettel, préegzisztenciával bíró teremtmény, - és e vonatkozásban hasonló az Úr Jézus-hoz, - bár Ő, mint "Isten teremtésének kezdete" (Jel.3,14.) - "minden (fizikai testtel bíró) teremtmény előtt született..." (Péld.8,24.25)

A "kulcs-ismeretet" két szóra redukálva is kifejezhetjük:

mint

- "préegzisztencia" és "reinkarnáció", -

amelyek eddig beépíthetetlen fogalmaknak voltak minősítve a keresztyén dogmatikában.

A bűnös ember - bukott angyal azonosság feltárásával azonban olyan szerephez jutnak, mint ama, - építők által megvetett kő, - amely "lett a szegeletnek fejevé." (Zsolt.118,22.23.)Mt.21.42.)

x x x

Tulajdonképpen nagyon sajnáljuk egyházi órálló testvéreinket, hogy ilyen mélyreható változást okozó ismeretekkel kell megterhelniük tudatvilágukat, - azonban mindez nem más, mint évtizedes nehéz tusakodásaikban mennyei világosságot kérő őszinte érzéseikre, imáikra érkezett reális segítségnyújtás az Úrtól !

Hogy önmaguk, és a gyülekezetek előtt jó lelkiismerettel állhassanak meg az egyetemes fejlődés, egyházat megillető szektorának munkálásában, ezért a "préegzisztencia" illetve "reinkarnáció" fogalmak legalitását igazoló igék sokaságával szolgálunk a Szent Szellem megvilágító munkája alapján.

Először a legismertebb bizonyossággal foglalkozunk, mely az utóbbi évtizedekben mint kellemetlen hírnök, már bizonyára nyugtalanította az alaposabban gondolkozó teológusokat: -"mit akar ez jelenteni ? Talán a földi szerepét egyszer már betöltött teremtmény új testben, - új feladattal való megjelenésének lehetőségét ?"

Igen!

Induljon hát a Szentírás, és ezen belül az Úr Jézus nagy bizonyosságtétele!

1. Malakiás 3,1. "Imé, elküldöm az én követemet és megtisztítja előttem az utat..."
2. Malakiás 4,5,6. "Imé, én elküldöm néktek Illést a prófétát, mielőtt eljön az Úrnak nagy és félelmetes napja..."

El nem hanyagolható körülmény, hogy a többszáz-oldalas Úszövetség - két legutolsó bekezdése, éppen ennek a korszakfordító bizonyágtételnek van szentelve a Szent Háromság bölcsessége által, mintegy 500 évvel az Úr megjelenése előtt, - végső nyomatékos emlékeztetőül !

Az idők múlnak..., - és az Úrnak anyala, többek között így szól Zakariás paphoz fiáról, a születendő Jánosról:

3. L 1,17....."És ez Ő előtte fog járni az Illés szellemével és erejével ..."stb.
4. L 1,76....."Te pedig kis gyermek a magasságos Isten prófétájának hivatattal; mert az Úr előtt jársz, hogy az ő utait megkészítsed..."
E prófécia beteljesedik, - János prédikál, a megtérőket víz alá merítéssel beavatja, - hatalmasokat fedd, és börtönbe kerül. Innen küldött két követének távozása után, az Úr az összegyűlt sokaságnak saját kezdeményezésből szükségesnek tartotta Jánosról, mint a sokszáz éves malakiási prófécia "tárgyáról" bizonyágot tenni a Mt 11, 7-19. szerint. Mi csak az e-szempontról leghelyesebb részeket idézzük.
5. 11,10. ... "Mert ő az, akiről megvan írva: Imé én elküldöm a te orcád előtt, aki megkészíti előtted a te utadat..."
6. 11,14. ... "És ha be akarjátok venni Illés ő, aki eljövendő vala. Akinek van füle a hallásra hallja."
Teljesen elvitathatatlan messiási bizonyágtétel a János-Illés személyi azonosságról !
Az Úr előre tudta, hogy lesznek kételkedők, - ezért tette hozzá megjegyzéseit, és hasonlította hallgatói szellemi érettségét átfogóan - a piacon szórakozó gyermekekéhez - (Mt 11,16.17.). De mi már ne legyünk ilyenek!
Annál kevésbé, mert Mt 17,10-13-ban újra e kérdéssel találjuk szemben magunkat, ezuttal azonban a tanítványok által felvetve, a megdicsőülés hegyén történt felocsudásuk után :

7. Mt 17.10-13. "És megkérdezték őt az ő tanítványai, mondván: Miért mondják tehát az írástudók, hogy előbb Illésnek kell eljönnie? Jézus pedig felelve mondta nékik: Illés bizony eljön előbb és mindent helyreállít; De mondom néktek, hogy Illés immár eljött, és nem ismerék meg őt, hanem azt mívelék vele, amit akarának. Ezenképpen az ember fiának is szentvednie kell majd őtőlük. Ekkor megértették a tanítványok, hogy Keresztelő Jánosról szövegezik nékik".

Ha nem helyénvaló a tanítványok kérdése, az Úr hallgatott, vagy leintette volna őket, - de ehelyett másodszer is világos bizonyosságot tett a János-Illés személyi azonosságáról.

A Szent Szellem pedig Márk és Lukács útján még kétszer írásba rögzítette, - mint késői időkben elhangzó, - minden igazságra elvezérlő tanításainak támadhatatlan alapját!

Mielőtt további igei bizonyosságokat sorakoztatnánk fel, - még egy többször tapasztalt, csúnya próbálkozást kell megemlítenünk a 3. sz. idézet kapcsolatban. Mégpedig azt, amely szerint sok teológus e szöveg-részt: "És ez ő előtte fog járni az Illés szellemével és erejével" úgy próbálja értelmezni, mintha itt "egy Illés szellemével" - lenne írva, nem pedig "az Illés szellemével". Ez azt jelentené, hogy csak egy Illés szerű szellem öltene testet Jánosban, - de nem az az individuum, aki annak idején Illés próféta szerepét betöltötte.

Ez a ferdítési szándék az Úr Jézus teljesen egyértelmű bizonyágtételének önkényes semmibevételét jelenti! Egyébként korszerű fordítások e helyen (Mt 11.14) mindig az: "er selbst ist Elias..."; Johannes ist tatsächlich der Elija"; "er ist tatsächlich Elias" értelmezést alkalmazták. Biztosan nem ezt írják, de a tudományos tisztesség erre kényszeríti a fordítókat.

Még azzal sem hiusítható meg a János-Illés azonosság elismerése, hogy János a neki feltett kérdésre: "Illés vagy-é te? (J 1,21.) - a "nem vagyok" tagadó választ adta. Ugyanis arra a kérdésre: a próféta vagy é? - szintén tagadó választ adott, - holott erre ugyanúgy, mint Illéssel való azonosságára vonatkozóan, a legilletékesebb nyilatkozó - az Úr Jézus - azt állapítja meg:

"Mert mondom néktek, hogy azok között, akik asszonytól születtek egy sincs nagyobb próféta Keresztelő Jánosnál" stb. (L 7,28.)

Tehát Illéssel való azonossága - ennek tagadása ellenére éppen úgy az Úr által bizonyított, mint prófétai mivolta, - ennek tagadása ellenére! János előtt letakart volt a múlt. De nem Krisztus előtt!

Keresztelő János a dolgok rendje szerint nem tudhatta, hogy Ő minémű szellem, amint az Úr bizonyága szerint tanítványai sem tudták és senki sem tudja az Úr Jézuson kívül, hogy minémű szellem lakik kibén-kibén. (L 9.55.)

Milyen csodálatos az Ő neve, illetve szolgálatának jellege: kiáltó szó, útkészítő. Ma is tökéletesen ráillik. Ugyanis a róla megírt bizonyosság, mint kiáltó szó a mennydörgés erejével jelenik meg az újabbkori kijelentések tárgyalásának bevezetésénél.

Ajánljuk lelkipásztor testvéreinknek (mert az ő oldalukról tapasztaljuk a legnagyobb merevséget e kérdés helyes megítélésével szemben) - kíséreljék meg nagyon alapos, - minden részletre kiterjedő munkával megvizsgálni, mit akart a jó Isten előrelátó bölcsessége a Keresztelő Jánosról írottakkal elérni ?

Mert, hogy határozott célja volt vele az több mint biztos !

Malakiás és az evangélisták nem valami fantasztikus véletlen folytán írták le róla szóló egybehangzó feljegyzéseiket.

Újból kérjük: vizsgálódjanak írástudó testvéreink, - jó, vagy rossz eredmény származik az azonosság elismeréséből ?

Mi e munkában állítjuk és bizonyítjuk, hogy Isten szándékának megértése, és a róla hirdetett tulajdonságok (abszolút bölcsesség, hatalom, szertet, igazságosság) csak a János-Illés azonosságból következők elismerése által tarthatók fenn, illetve vezethetők le !

Az eddig hirdetett hittanok e négy főszempontnak egyenesen ellene mondtak és ezért az általános hitetlenség elsősorú alapokává váltak.

Ezek a keresztelő János - Illés azonosságát bizonyító idézetek teljes egyértelműséggel ismertetnek meg bennünket az ismételt testöltés törvényével és ebből következően azzal a ténnyel, hogy a földi embernek születését megelőzően, minden esetben szellemi létezése és fizikai élete, azaz préegzisztenciája van.

Az ember nem más, -mint Isten szellemi teremtményeinek testet öltött megjelenési formája, valamilyen - általa szükségesnek látott céllal. János-Illés esetében nem bűnhődés vagy tökéletesedés volt a testben való megjelenés célja, hanem szolgálat. Angyal = Angelos = küldött, követ. Az idézetsorból látható, hogy János az Úr Jézus követe - küldötte, - angyala volt.

A földi ember bizonyos körülmények szüksége szerint vagy Isten angyalának, vagy pedig a sátán angyalának megjelenési formája. Hogy melyik szerepben él, az szellemének és szívének tartalmától függ!

A János-Illés azonosságnak mintegy erkölcsi ellenpólusa olvasható az Ezekiel 28-ban: (olvasandó 1-19-ig) csak kivonatosan idézzük:

8. "Te valál az arányosság pecsétgyűrűje, teljes bölcsességgel, tökéletes szépségben... Édenben Isten kertjében voltál; Valál felkent oltalmazó kerub... Feddhetetlen voltál utaidban stb....belső erőszakossággal telt meg és vétkeztél, azért levetélek téged az Isten hegyéről és elvesztelek te oltalmazó kerub...A földre vetettelek... a királyok előtt adtalak szemök gyönyörűségére...és tevélek hamuvá a földön mindenek láttára... /vissza a 9. vershez):

Vajon mondván mondog-e megölnöd előtt: Isten vagyok én, holott ember vagy és nem Isten a téged átütőnek kezében . Körülmetéletlenek halálával halsz meg, idegenek keze által" stb.stb.

Ez az idézet a János-Illés azonossággal együtt az esetek prototípusa !

A János-Illés azonosság el nem vitatható ! Ebből következően pedig az ezékieli idézet szintén nem egy képletes történet többé, hanem ragyogó bizonyosság arra, hogy a fényes nagyhatalmú angyalból, földi nyomorúságba, megaláztatásba kényszerített ember lesz, ha az isteni rend szolgálata helyett a góg és az erőszak veszi át a szív feletti uralmat. És még azt is mutatja ez az idézet az előbbivel egyezően, hogy a földre testesült bűnös embernek szellemvilágbeli előlétele van. Tehát nem a földi megszületéssel kezdődik az ember pályafutása.

Nézzük tovább - mi az ember !

9. Olvasandó Lukács 15,10. Itt nyilván látjuk, hogy örvendeznek a mennyei angyalok egy bűnös ember megtérésén. Megtérni csak oda lehet, - ahol már valaha voltunk !

Miként az elveszett juh, drachma, sőt a tékozló fiú is oda került vissza, ahonnan elveszett, és ott örülnek neki, ez nyilván adja azt a felismerést, hogy a bűnből megtérő ember is oda jut vissza, ahonnan elveszett és ott örülnek neki!

Tehát a bűnös ember nem más, mint mennyből elveszett, lebukott angyal.
Nagyszerűen egybevág az Ezekiel 28. bizonyágtételével !

10. Olvassuk továbbá az Efezus 1, 10.-et:

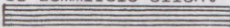
"... az idők teljességének rendjére nézve, hogy ismét egybeszerkeszt magának mindeneket a Krisztusban, - mind amelyek a mennyben vannak, mind amelyek e Földön vannak."

Itt is világosan adja elénk az Ige : "Ismét egybeszerkeszteni " csak azt lehet, ami egyszer már együtt volt. A Föld lakosai a mennyből kiszakadt angyalok testetöltései, ezekért jött Jézus, hogy megkeresse és megtartsa ami elveszett. Honnan veszett el ? A mennyből.

11. Olvasandó Filippi 3, 20.:

" Mert a mi országunk a mennyekben van ".Itt Pál kb. ezt mondja : mennyei lakósok vagyunk, csak most egy időre elszármaztunk onnan.

x

De következzenek Urunk Jézus egyedül mértékadó, (-és semmiféle ellentmondást nem tűrő!) kijelentései :pl.

egy emberi testbe telepített ördögről:

12. J 6, 70: "Nem én választottalak-é ki titeket a tizenkettőt ? és egy közületek ördög".

A J 8,44-ben nagyszámú, - emberi testben élő ördögről szól, - így:

13. "Ti az ördög atyától valók vagytok"...

Az Úr fenti kijelentései hitelesítik a János és Pál apostolok által írottakat, amelyekben már - igen csekély kivételtől eltekintve,(pl. 19. pont,) - a teljes emberiségre kiterjedőleg kell értelmeznünk ördögi eredetűnkét^x:

x

A minden idők barbár népirtásai után napjaink - sátáni gonoszságú - terrorizmusa erről mindenkit hatásosan győzhet meg !

14. I.J 3,8.10. "Aki a bűnt cselekszi, az ördögből van" stb.
15. 10.v: "Erről ismerhetők meg az Isten gyermekei és az ördög gyermekei: aki igazságot nem cselekszik, az egy sem Istentől való, és az sem, aki nem szereti az ő atyjafiát !"
16. Így jellemez bennünket bűnös embereket Pál a Római Levél 3,10-18-ban:
"Nincsen csak egy igaz is, nincs aki megértse, nincs aki keresse az Istent. Mindnyájan elhajlottak egyetemben haszontalanokká lettek, nincs aki jót cselekedjen, nincsen csak egy is ! Nyitott sír az ő toruk, nyelvükkel álnokságot szólnak; áspis kígyó mérge van ajkaik alatt. Szájuk telve átkozódással és keserőséggel. Lábaik gyorsak a vérontásra, útjaikon romlás és nyomorúság van és a békességnek útját nem ismerik."
17. Jel.12,9.: "És vetteték a nagy sárkány, ama régi kígyó - aki nevezetik ördögnek és a sátánnak, aki mind az egész föld kerekességét elhiteti, - vetteték a Földre és az Ő angyalai is övele levettetének" stb.
18. Jel.12,13. "Mikor azért látta a sárkány, hogy Ő levettetett a Földre, kergetni kezdé az asszonyt, aki a fiút szülte." stb.
Napnál világosabb bizonyosságunk, hogy a földi ember a mennyből idehelyezett bukott, lázadó angyal !
Az utóbbi hét idézetnek teljes minőségi ellentéte:
19. J.17.14. "Én a te igédet nékik adtam: és a világ gyűlölte őket, mivel hogy nem e világból valók, amint hogy én sem vagyok e világból való..."
Meváltónknak ez a döntő fontosságú nyilatkozata, - ha még egyáltalán szükséges - tovább erősíti azt a tényt, hogy a földi ember jövővény, - akinek e földi élete előtt már volt létezése egy másik világban. Megtudjuk ebből az idézetből, hogy a tanítványok egy másik világból, égitestről az Úr Jézus által szolgálattételre kiválasztott, e földre küldött munkások - angyalok ! Tehát egy jobb csillagzaton már éltek szellemi életüket, miként az Úr Jézus is az Ő istenfiui életét. Tökéletes bizonyosság arra, hogy a földi ember - ha Isten törvényében él - a menny angyala, küldötte, ha törvénytelen, akkor a sátán angyala, és hogy mindkettő préegzisztens teremtmény !

További bizonyságok az újra-testetöltésre :

20. Mt. 23,29-31, "Jaj néktek képmutató irástudók és farizeusok! Mert építitek a próféták sírjait és ékesgetitek az igazak síremlékeit. És ezt mondjátok: Ha mi atyáink korában éltünk volna, nem lettünk volna bűntársaik a próféták vérében. Így hát magatok ellen tesztek bizonytságot, hogy fiait vagytok azoknak, akik megölték a prófétákat."

Akikkel az Úr beszélt, azok elítélték a próféták gyilkosait, nem tudván, hogy ők maguk voltak azok a gyilkosok, előző életeikben. De az Úr felfedte ezt előttük és előttünk! Isten szent Szelleme pedig írásba rögzítette 2000 évvel ezelőtt, - hogy ha elérkezik a titkok megnyitásának ideje - írott alapja legyen mindannak, amit ugyanez a Szent Szellem tanít napjainkban, - hogy senki sem mondhassa: - "nincs leírva Isten Igéjében!"

Egy másik ugyancsak világos bizonyíték az ujratestetöltés bibliai fellelhetőségéről az agg Simeon történetéhez fűződik:

(Olvasandó: L 2,25-35.) Simeon áldást mond a gyermek Jézusra, prófétál az Úr-ról, saját haláláról és Mária szenvedéseiről.

21. Ennek alapján érthetjük meg a J 8,56-ban írottakat, melyben ugyancsak maga az Úr Jézus mondja a zsidóknak: "Ábrahám a ti atyátok örvendezett, hogy meglátja az én napomat, látta is és örült".

Ábrahám testben ismét megjelent mint Simeon, így vált lehetővé, hogy lássa és örülhessen Jézusnak.

22. Idekívánkozik a haladékot kapott fügefa példázata is !

A gyümölcsszolgáltatás három meddő éve után még egy negyedik esztendő is juttatott a kegyelem a fügefa számára az irgalmas kertész tanácsára.

Az ember élete végén is mérleget vonnak az égi hatalmak, és bizony gyakran kell meddő életet megállapítaniuk !

Kérdezzük: a fügefa itt nem a bűnös, haszontalan embert példázta-e? A haladék pedig, - egy teljes gyümölcs hozó esztendő - nem felel-e meg egy újabb teljes emberi életnek az ujratestetöltés törvénye értelmében?

Bizony elvileg tökéletesen megfelel!

Ezt a példázatot is azért mondotta el az Úr, hogy az egyetlen földi élet hite mellett kardoskodókat meggondolkoztassa!

23. Mt.5, 48. "Legyetek azért ti tökéletesek, miként a ti mennyei Atyátok tökéletes." Ugyan mikor lenne egy földi ember alkalmas az angyalok társaságára, ha csak egyetlen életünk lenne?

De a végtelen szeretetű Atya-Isten örökkévalóságokat áthidaló türelmével várja vissza tékozló gyermekeit, hogy ismét az Ő hajlékához illő lelki ruházatban jelenhessenek meg. Ezt a ruhát segíti ránk az Úr Jézus beszéde és ennek hordozói: az Igazság Szellemei, az újratestetöltés kegyelmi intézménye útján.

Enélkül Urunk felszólítását teljesen irreális fecsegésnek lehetne csak minősíteni. De ennek ismeretében azonnal reálissá válik. Az Úr esélyt ad a L 6,40. szerint is: "Nem feljebb való a tanítvány az ő mesterénél, - hanem mikor tökéletes lesz, mindenki olyan lesz, mint a mestere." Ehhez azonban mérhetetlen munkálkodási idő szükséges, ami az ismételt testetöltésekkel adatik is, - kegyelemből.

A préegzisztencia kiváló bizonyítékát szolgáltatja a

24. Róm.9,12-14. verse: "Megmondattam néki, hogy: A nagyobbik szolgál a kisebbiknek. Miképpen meg van írva: Jákobot szerettem, Ézsaut pedig gyűlöltem. Mit mondunk tehát: Vajon nem igazságtalanság é ez az Istentől? Távol legyen !"

De a kérdésnek nem a következő vers a nyitja, mely szerint Mózesnek ezt mondja: "Könyörülök akin könyörülök, és kegyelmezek annak, akinek kegyelmezek."

Isten tökéletessége ilyen ötletszerű, önkényes állásfoglalást nem engedhet meg, mert ez ellenkeznék igazságosságával és szeretetével.

A kérdésre az újra testetöltésben találunk megnyugtató válasza.

Ha Isten ilyen súlyos megkülönböztetést tett, - és írásba is rögzítette - akkor ezt csak az előző életbeli magatartások alapján mondhatta, - az igazságosságába vethető hit lerombolása nélkül !

Néhány beszédes ószövetségi igehely az újratestetöltés, illetve préegzisztencia igazolásához:

25. Sám.I.2,6. "Az Úr ül és elevenít, sírbavisz és visszahoz".
26. Zsolt.84,8. "Erőről-erőre jutnak, míg megjelennek Isten előtt a Sionon."
27. Ésa.27,13. "És lesz ama napon, hogy megfujják a nagy kürtöt és el-jőnek akik elvesztek Asszíria földében és akik kiűzettek Egyiptom földébe és leborulnak az Úr előtt a szent Jeruzsálemben".
28. Jer.1,5. "Mielőtt az anyaméhben megalkottalak, már ismertelek..."
29. Jer.12.16-17. "És azután ha kigyomlálom őket ismét könyörülök rajtok és visszahozom őket, kit-kit az ő örökségébe, kit-kit az Ő földébe. És ha megtanulják az én népemnek utait és az én nevemre esküsznek ilyen módon : él az Úr, amint megtanították népemet esküdni a Baál-ra, akkor felépülnek majd népem között" stb.
30. Jer.18,4. "És elromla az edény, amelyet Ő készít vala és amely agyag volt a fazekas kezében, és azonnal más edényt készíté belőle, amint a fazekas jobbnak látta megkészíteni. És szóla az Úr nékem mondván: Vajjon nem cselekedhetem-é veletek úgy, mint ez a fazekas, óh Izrael háza? Ezt mondja az Úr.Imé, mint az agyag a fazekas kezében, olyanok vagytok ti az Én kezemben, óh Izrael háza",
31. Az Úr a teremtés mozzanatait vázolja és mondja Jóbnak, - a Jób. 38.21-ben: "Tudod te ezt, hiszen már akkor megszülettél, napjaidnak száma sok".

x

Az idézetek megtámadhatatlan határozottsággal bizonyítják, hogy az ember létezését nem a földön, hanem a teremtettség más helyén, - az Atya házában egy más hajlékában kezdette el, és a Földre csak szellemi elbukása után került Isten végtelen kegyelméből !

Bizonyítják továbbá a többszöri testetöltés rendjét melynek természetes folyamánya - az egyes földi életek közötti öntudatos szellemi élet, - hasznosan kitöltve a kiértékelés, illetve a következő életre való felkészülés feladatával.

A Bibliában az élet és hit kérdéseire vonatkozó példákat és válaszokat találunk, az eseteknek úgynevezett prototípusait, - hogy az élet gyakorlatában előforduló esetek a legilletékesebb helyen - a Szentírásban megírt alappal rendelkezzenek! Istenünk végtelen szeretete és bölcsessége rendezte ezt így, hogy a Szent Fia által elküldendő és minden ismeretre elvezető Szent Szellem tanításainak jogalapot adjon.

Még sok hasonló idézet kínálkozik, de közlésük felesleges, hiszen az egész Szentírás nem áll másból, mint Isten hosszútávú visszafogadó kegyelmének szemléltetéséből, mégpedig az isteni kijelentés fokozatosságának rendjében! Nem szükséges bővebben taglalni, hogy Mózes szigorú, haragvó és bünt könnyörtelenül büntető Istenét az Úr Jézus már a tékozló fiú példázatában mint elszakadt fiáért bánkódó, és azt örömmel visszafogadó szerető Atyát állítja elének! Mi, e késői kor gyermekei engedjük meg Istennek, hogy az Ő Szent Szelleme még tovább menjen szeretete mértékének megmutatásában! Amit mond, az írott Igében le van rögzítve évezredek óta, csak meg kell látnunk a megszokott szavak mögött az új tartalmat!

X

Az újratestetöltés törvényének hatalmas erejű igazolása nyugszik az isteni kijelentés fokozatosságában is!

Az a módszer, amellyel Isten az emberiséghez szól 1/Mózes, 2/ Jézus és 3/ Szent Szelleme által - csak abban az esetben érthető és indokolt, ha a fokozatos kijelentés - nem mindig más és más, de ugyanolyan értelmi és érzelmi kezdetlegességgel bíró személyeket talál a földi élet munkaterületén, hanem ha az Ő fokozatosan, - mind gyengédebbnek kinyilvánított szeretete az időkben periódikusan megjelenő - tehát állandóan fejlődő ugyanannak a személynek adatik tudtul.

Még egyszerűbben: az embernek lelki megérleléséhez, vagyis a halálból az életre való eljutásához Isten kijelentésének minden fokozatát megismernie és abból vizsgáznia kell!

Azt tudjuk, hogy a mózesi idők embere a tíz-parancsolat betartása által életre jutott ! Az Úr Jézus felemelte a követelményeket és ugyanezeknek a törvényeknek a cselekvő megtartásán felül - szellemben való élését írta elő: ne gondolj, ne kívánj, ne haragudj, ne nézz, stb.

Isten nem személyválogató, hogy egyes gyermekeitől Mózes előtt semmit, Mózes korában már határozott szabályokat, Jézus tanításai által pedig még a lelket, szellemet is megkötő parancsok betartását követeli! Hanem az Ő bölcsessége ugyanazt a személyt állítja az egymást felváltó korokban fokozódó követelmények elé! Amint az iskolában ugyanannak a gyermeknek fokozatosan mind komolyabb anyagot kell elsajátítania. Mit érne az az oktatás, ha egy csapat 6 éves gyermeket gépiesen elosztanának 8 felé és mindegyik csoport az általános iskola egy-egy emelkedő osztályának tananyagában részesülne!

Kérjük, ne tartsák ezt haszontalan példálódzásnak !

Az elsős képességeinek megfelelő feladat elé állana, a többivel azonban mit sem tudna kezdeni tanítója, mert az még nem sajátította el a megelőző évfolyamok tananyagát !

Nos így van Isten a bűnös emberrel is!

Miként az iskolában is, állandó munka folyik a legalsó osztálytól az egyetemek legfelső évfolyamáig, ugyanúgy az emberi lelkek is fokozatosan tanulják meg az Isten törvényei szerint való járást, érzést, - a szemet-szemért elvtől kiindulva, - a "tartsd oda a jobb orcádat is" - színvonalig !
E két szélsőség között sok osztály, sok próbálkozás, tanulás helyezkedik el. Nem kívánja Isten, hogy a csúcson kezdjük !

Az eddigiek összegzésül: - láthatjuk tehát, hogy a Szent Szellem újabbkori kijelentése - mely szerint a bűnös földi ember nem más, mint a mennyből engedetlensége miatt eltávolított, - és megtérésre utasított - bukott angyal testbeültötött megjelenési formában, - tökéletesen betölti a "Hittan-minősítő szempontok" feltételeit:

1. Mert egyezik Isten írott Igéjének szellemével, de még betűjével is !
2. Mert egyezik a józan értelem igaz ítéletével, - semmi ésszerűtlen vagy hihetetlen nincs benne, és
3. mert teljes egyezésben van az életben tapasztalható jelenségekkel.

Továbbá mindenben egyezik az isteni tökéletességből eredő -

4. abszolút bölcsesség
5. abszolút hatalom
6. abszolút igazságosság
7. abszolút szeretet szempontjaival.

x

Mindezzel ma, a "hit kérdésében tévedhetetlen" (??) egyházi tanítóhivatal, - (Origenészt elítélő zsinatának, ^{x1}százmilliókat (!!) hitetlenségbe döntő) tévedését helyesbíti Isten irgalmas szeretete !

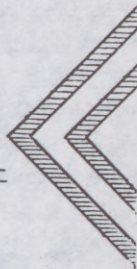
x

A most következő (1. - 9. sz.) fejezetekben **ellenállhatatlan erővel nyilvánul meg a napfényre jutott igazság, amikor is az individuum létbe lépésének valóságot fedő alapozása által, - mintegy mennyei varázsütésre, - az összes, - eddig érthetetlen, hitromboló hittétel Istent dicsérő himnusz-szá alakul, - minden értelmes igazságkereső előtt !**^{x2}

x x x

^{x1}Konstantinápoly 543; a préegzisztencianizmus eretnekséggé nyilvánításával -

^{x 2} Sűrített áttekintésük a 9.sz. fejezetben található !

1. Az individuum létbeocsátásáról.

A bűnös ember = bukott angyal azonosságból egyenesen következik, hogy az individuum már a szellemvilág teremtésekor kezdte létezését, és nem az anyai testben létrejött fogamzáskor, - amint ezt egyházaink tanítják. Ezzel ugyanis - akaratlanul és ki nem mondva, - mindennemű fogyatékos, gonosztevő, vagy eleve nem kívánatos sorsúak megszületésének felelősségét Istenre terhelik, mert abszolút hatalma és mindentudása alapján kézenfekvő a kérdés: ugyan miért adja cselekvő hozzájárulását a fogamzáshoz, -újonnan teremtett (???) szellemek odakapcsolásával-, erkölcsi vagy fizikai romlásban lefolyó, szenvedő életek százmillióinak megvalósulásához ?

Vigyázat ! Nem adja ! Erről szó sem lehet !

(E hitromboló látszatot csak a préegzisztenciát elvető, Isten tökéletességét mélyen sértő, - kreácianista ill. traduciánista egyházi álláspont kelti a legszélesebb közvéleményben!) Hanem:

Az Úr által meghirdetett "viszonossági törvény" értelmében, (-lásd az 59. oldal ígét,) - e nehéz kortárs-életek, -látszólag indokolatlan szenvedéseiben, - előző életekben elkövetett, - akkor látszólag következmény nélkül maradt, és megtéréssel sem rendezett(!!!) törvénysértések tükröképei ismétlődnek meg az újabb tanuló testetöltésbe küldött egykori bűnösökön, - kizárólag nevelő célzattal.

A világ e leghűsbavágóbb kérdésének megvilágítása, hatalmas hitépítő célt szolgál:

A háborús halál, - elűzetés, tömeges éhínség, - ill. halál, és égbekiáltó egyes bűnök százmilliókat szenvedtető eseteit, -ezidáig az isteni gyengeség, nemtörődömség, szeretetlenség, igazságtalanság bizonyítására, -illetve Isten létezésének egyenes tagadására használták fel !

De: a bűnös ember = bukott angyal azonosság, a reinkarnáció, illetve préegzisztencia, és a viszonossági törvény kinyilvánításával, - gondolkodó embereket feltételezve -, a további hitelrontásnak nincsenek esélyei, mert végre -e kérdésen belül is bizonyítottá lettek, a világegyetem, és a természet felépítése legkisebb részletében is megnyilvánuló, -

abszolút: bölcsesség, hatalom igazságosság és szeretet szempontjai.

Ennek látása pedig a Szent-Háromság személyeibe vetett hitünk, belső békénk, sziklaszilárd és örök szellemi erőforrását képezi !

2. Az eredendő bűnről^x

A bűnös ember - bukott angyal azonosság feltárásával és bizonyításával egyidejűleg, automatikusan elesik az u.n. eredendő bűn eddigi értelmezése (Róm.5.12.) hirdetésének további lehetősége !

Miután azonban e hittételen mint kiinduláson nyugszik az egész keresztyn megváltástan , - szükséges, hogy ennek teljes bibliai alaptalanságát még Isten frott Igéjének közvetlen bizonyosságával is szemléltessük.

Tartsunk rövid szemlét a különböző felekezetek kiadványaiban és hivatalos hitvallási irataiban, - mit kellett ezidáig hinnie a hívőnek, a szívében fellelhető bűn eredetéről, - földi szenvedéseinek alapokáról.

1. Heidelbergi káté.III. Úrnapja 7. kérdése : "Honnan ered tehát az emberi természetnek eme romlottsága? Felelet: "Első szüleinknek Ádámnak és Évának paradicsomi esetéből és engedetlenségéből; minek következtében a mi természetünk úgy megromlott, hogy mindnyájan bűnben fogantunk és bűnben születünk."
- 2- Ágostai hitvallás: Első rész. II. Az eredendő bűnről."Továbbá azt tanítják, hogy Ádám bűnbeesése után minden természetes módon származott ember bűnnel, azaz istenfélelem és Istenben való bizalom nélkül, a bűnös vággyal születik; és hogy ez az eredendő betegség vagy

^xÖrömmel láttuk, hogy az eredendő bűn testi leszármazás útján való továbbjutása hiedelmét az általunk tanulmányozott korszerű "Dogmatika" is elveti. Elfogadható megoldás hiányában a kérdést magyarázat nélkül hagyva "tiszta lapot" nyit a Szent Szellem minden problémát tökéletesen megoldó bizonyoságtétele számára.

bűn valósággal bűn, s most is örök halálba és kárhozatba dönti azokat, akik a keresztség és a Szentlélek által újjá nem születnek."

3. Róm.kath. rövid dogmatika. Rudloff-Kolos o.s.b.66.old. Eredendő bűn: "Az első ember bűnével nem csak saját magának ártott. Ádám - mint a trienti egyetemes zsinat /1545-1563/ mondja, - a mi számunkra is elveszítette a szentséget és megigazultságot és az egész emberiségre átszámazta a bűnt, a lélek halálát, a fáradságot és a kísértést. Van tehát valami kötelék, amely által Ádám bűne végzetesülően átszáll ránk és ez a kötelék a trienti zsinat szerint a származás. Miként szállhat át reánk a leszármazás útján a bűn, - az hittitok és az is marad, ezért soha sem tudjuk teljesen és egészen megérteni."

Az idézetekből elég is ennyi !

Az eredendő bűnről hírdetett dolgok summája tehát ez :

Halandó életem minden nyomorúsága az őszülők által elkövetett és belém a testi leszármazás folytán elvezetett bűnös természet és romlott gondolkodás következménye, mely állapotban sorsom a kárhozat.

Ha ezt a helyzetjelentést becsületes, elfogulatlan lélekkel vizsgáljuk, a legjobb akaratral sem mondhatjuk ki, hogy a bűn és következményének leszármazás útján való továbbvitele - bölcs, szerető, ésszerű intézkedésre képes, vagy igazságos Isten rendelkezéséből származna. Hol van abban az igazság és bölcsesség, meg szeretet, ha az egyik személy által elkövetett bűnért - más személy bűnhődik, szenved !

Az eredendő bűn eddigi értelmezése ugyanis tagadhatatlanul ezt állítja ! (Ne ijedjünk meg, nem Istent éri itt a vád, hanem a hittétel teljes tarthatatlanságát domborítjuk ki. Mindenkor Isten abszolút igazságosságát hirdetjük!)

Itt nem élhetnek azzal az ellenvetéssel a régi értelmezés védelmezői, hogy hát mindenki mégis a saját bűnéért szenved, térjen meg belőle és akkor felszabadul. Ez a válasz a legkevésbé sem vigasztalja meg a gyógyíthatatlan - nehéz betegség, nyomor, vagy szeretetlenség, stb. körülményeibe beleszületett, vagy önhibáján kívül belekerült szenvedők százmillióit ! És a legkevésbé sem nyugtatja meg azokat, akik szeretnének az élet eme nagyon meggondolkodtató körülményeire Isten bölcsességéhez, szeretetéhez, de legfőképpen igazságosságához méltó választ kapni.

Bizony teljesen hiába vár a jószándékú kérdező erre elfogadható választ - nem is adhat senki, az Isten Szent Szelleme újabbkori kijelentésében adott megvilágításon kívül.

Ez a válasz már nemcsak elfogadható, hanem tökéletesen megnyugtató is, mert igaz, értelmes és főleg méltó a tökéletes Isten bölcsessége -, szeretete, igazságosságához !

Az eredendő bűn eddig hirdetett értelmezése az Isten Igéje segítségülhívásával tovább már egyáltalán nem védelmezhető, mert éppen az írott Ige ad rágyógoan világos tanítás-sorozatot arról, hogy Istennel teljesen összeférhetetlen tökéletlenség lenne, ha az egyik személy bűnéért akár a legcsekélyebb mértékben is a másíknak kellene bűnhődnie.

Az igazságos, bölcs, szerető és mindenható Istennek szájából csak minden tekintetben hozzá méltó, tökéletes Igék származnak.

Ime :

II.Móz.32.33. "Aki vétkezett ellenem, azt törlöm ki az én könyvemből."

V.Móz. 24,16. "Meg ne ölettesenek az atyák a fiaikért, se a fiak az atyáért, ki-ki az ő bűnéért haljon meg."

Jer. 31,29-30. "Ama napokban nem mondják többé: az atyák ették meg az egrest és a fiak foga vásott el belé !..."

Sőt inkább ki-ki a maga gonoszságáért hal meg; minden embernek, aki megeszí az egrest, tulajdon foga vásí el bele."

Ezék.14,13-14. + olv. 15-23. "És lőn az Úr beszéde hozzám mondván : Embernek fia, ha valamely ország vétkeznék ellenem, elpártolván tőlem; és én kinyújtván kezemet ellene, eltörném néki a kenyérnek botját, és bocsátanék reá éhséget, és kiirtanék belőle embertés barmot, - és ha volna ez a három férfiú benne: Noé, Dániel és Jób, akkor ők az ő igazságukkal a magok lelkét megszabadítanák, ezt mondja az Úristen."

Ezék. 18. (Olvasandó teljes terjedelemben, itt csak a leglényegesebb részeket idézzük).

2.v. "Mi dolog, hogy ezt a közbeszédet szoktátok mondani Izrael földjén mondván : Az atyák ettek egrest és a fiak foga vásott meg belé? Élek én, ezt mondja az Úr Isten, nem lesz többé helye köztetek ennek a közbeszédben Izraelben.

Ime minden lélek az enyém, úgy az Atyának lelke, mint a fiúnak lelke az enyém; amely lélek vétkezik, annak kell meghalni !

5.v. És ha valaki igaz lesz és törvény szerint igazságot cselekszik; 9.v. az én parancsolatomban jár és törvényeimet megőrzi, hogy igazságot cselekedjék ez az igaz, ő élvén él, ezt mondja az Úristen.

10.v. És ha erőszakos fiat nemz, aki vért ont, és csak egyet is cselekszik amazokból (bűnök), mindezeket pedig nem cselekedte (erények), hanem a hegyeken evett és felebarátjának feleségét megfertéztette; a szükölködőt és szegényt nyomorgatta,ragadamányokat ragadozott, zálogot vissza nem adott, és a bálványokra emelte szemeit,útálatosságot cselekedett; uszorára adott és kamatot vett: és az ilyen éljen? Nem él! Mindezeket az utálatosságokat cselekedte, halállal haljon meg, az ő vére legyen őrajta !

14.v. S imé, ha fiat nemz és ez látja atyjának minden vétkét, melyeket cselekszik, látja, de nem cselekszik azok szerint (bűnök felsorolása 15-17.v.)... törvényeim szerint cselekszik parancsolataimban jár: az ilyen ne haljon meg atyja vétkéért, hanem élvén éljen. Atyja mert nyomorgatást követett el (bűnök felsorolása)... és a mi nem jó, azt cselekedte népe között: íme meghal a maga vétkéért.

19.v. És ti ezt mondjátok: Miért ne viselje a fiú az apa vétkét? Ám a fiú törvény szerint és igazságot cselekedett, minden parancsolataimat megtartotta s cselekedte azokat: élvén éljen.

20.v. Amely lélek vétkezik, annak kell meghalnia: a fiú ne viselje az apa vétkét, se az apa ne viselje a fiú vétkét, az igazon legyen az ő igazsága és a gonoszon az ő gonoszsága.

21.v. És ha a gonosztevő megtér minden vétkéből, melyeket cselekedett és megtartja minden parancsolatimat és törvény szerint és igazságot cselekszik: élvén éljen és meg ne haljon. Semmi gonoszságról melyet cselekedett emlékezés nem létszen; az ő igazságáért, melyet cselekedett élni fog!

23.v. Hát kívánva kívánom én a gonosznak halálát? ezt mondja az Úr Isten; nem inkább azt, hogy megtérjen útjáról és éljen?

24.v. És ha az igaz elhajol az ő igazságától és gonoszságot cselekszik, minden útálatosság szerint, amelyet a hitetlen cselekedett - cselekszik, nemde éljen ő? Semmi igazságairól amelyeket cselekedett **emlékezés nem létszen**, és az ő vétkéért mellyel vétkezett, ezekért meg kell halnia.

25.v. És azt mondjátok: Nem igazságos az Urunk útja! Oh halljátok meg Izrael háza: Az én utam nem igazságos-e? Nem inkább a ti utaitok nem igazságosak-e?

30.v. Ennekokáért mindeniteket az ő utai szerint ítélem Izrael háza, ezt mondja az Úr Isten. Térjete meg és forduljatok el minden vétkeitektől, hogy romlásotokra ne legyen gonoszságotok.

31.v. Vessétek el magatoktól minden vétkeiteket, melyekkel vétkeztetek és szerezzetek magatoknak új szívet és új lelket, miért halnátok meg, oh Izrael háza?

32.v. Mert nem gyönyörködöm a meghaló halálában, ezt mondja az Úr Isten. Térjete meg azért és éljete."

Az idézett igék Isten tökéletes igazságosságát szemléltetik! Ezzel ellenkező értelmezés tehát semmiképpen el nem fogadható, még ha az Isten Igéjében le lenne is írva, mert csak ez a szellemiség biztosítja Isten tökéletes - árnyéknélküli dicsőségét és igazságosságát!

Isten szent ígéje bizonyossága alapján - állítjuk tehát, hogy az eredendő bűn eddigi értelmezése :

1. Ellenkezik az írott Ige szellemével, mert Isten tökéletesen igazságos Isten, aki ragyogó világosságú tömör szavakban kimondja, hogy a fiú ne bűnhődjön az apa vétkéért! Az eredendő bűn eddigi értelmezése pedig éppen azt mondja, hogy az utód is bűnhődik az ősei vétkéért ! Miután ez a Biblia állításával ellenkező tanítás, tehát el kell hallgatnia!
2. Ellenkezik a józan értelem igaz ítéletével is, mert az semmiképp nem érthető, hogy a bűn - mint egyéni szellemi és érzelmi állásfoglalás a törvénytelenység oldalán, - miként származhat át a fizikai mechanizmusnak - nemzés útján való - osztódásakor ?
3. Ellenkezik a tökéletes bölcsesség szempontjával, mert hol van abban bölcsesség, mely szerint Isten lényeket teremt és még a világ színterére sem léptek, már az anyjuk méhében bűnösök, de jönnek az életbe azért, hogy magukkal hozott bűneiket kiélve a kárhozatba hulljanak! Ugyanis az emberek legnagyobb része, a hívők elenyésző töredékétől eltekintve - az eddigi hirdetés szerint - átöröklött bűnében eltöltött egyetlen és megtérés nélküli élet esetében az örök kárhozat természetes következményével zárna életét.
(De jó, - hogy nem így van!)

Ezek szerint Isten a kárhozat helyének benépesítésére teremtene? !!
Ez hatalmas balgaság lenne, nem pedig Istenhez méltó bölcsesség !

De nem csak balgaság, hanem a legnagyobb fokú tehetetlenség, szeretetlenség, és főleg igazságtalanság is. Az eredendő bűn eddigi hirdetett értelmezése tehát már ezek miatt sem lehet igaz !

Mind - eme, Istenhez oly méltatlan feltevések helyett mennyivel elfogadhatóbb, megnyugtatóbb az a magyarázat, amelyet Szent Szelleme a legújabb korban ad a valóságos állapotról:

Az ember bűnét nem öröklí senkitől, mert a bűn sokkal nagyobb, sorsdöntőbb következmények magva, - semhogy az örökléssel jutna egyik lélekről a másikra !

Minden ember megtestesült bukott angyal, aki magával hozza sátáni szellemiségének bűneit, melyeket már Isten közelségében is saját akaratából melengetett szívében ! Emiatt emberi testbe telepíti Isten kegyelme, hogy bűn által elsodort gyermekét a tökéletes isteni bölcsesség, szeretet és igazságossághoz

méltó módszerrel, - az újratestetöltés kegyelmi törvénye által biztosított ismétlődő és huzamos igei ráhatással újjáépítse.

Isten kegyelme lehetőséget és kellő vezetést ad a bűnösnek a szenvedésből való menekülésre, de ezt a lehetőséget magának - komolyan meg kell ragadnia ! Különben nincs szabadulás ! Önkéntes volt a bukás, önkéntes vágyból kell a menekülésnek is indulnia. Itt nincs semmi erőszak, - nem kényszerít Isten senkit földi életbe "eredendő" bűnnel terhelve, - de nem is üdvözít senkit a saját akaratának kemény megfeszítése nélkül, csupán hit által ! Megnézi Ő a hit által indított életmegnyilvánulásokat, sőt még az érzéseket is !

Összegzésül ki kell mondanunk a következőket :

Mivel az eredendő bűn eddigi értelmezése a - Szent Szellem által kimunkált hittan-minősítő szempontok egyetlen feltételét sem tölti be, - ezért az eddigi, - tévelygésre, hitetlenségre és istenkáromlásra vezető, - bibliailag teljesen alaptalan beállítást Isten minden igazságra elvezérlő Szent Szellem az írott Ige erejével semmivé tette !

Helyette a keresztyén hittant - az Isten Szent Szellem által adott megvilágítások alapján felismert -

bűnös ember = bukott angyal azonosság hirdetésével kell tökéletesen érthető, - igaz alappal ellátni !

Van eredendő bűnünk, de ez nem őszüleinktől, hanem személyes engedetlenségünkől ered. Nem okolhatjuk tehát Isten igazságtalanságát vagy elődeinket jelenlegi nyomorúságunkért, hanem kizárólag ki-ki, csak saját magát !

Ezzel a megvilágítással a Szent Szellem sziklaszilárd alappal látta el az Isten tökéletes bölcsességébe, szeretetébe, hatalmába és igazságosságába vetett hitünket.

A nyert világosságért áldott legyen az Atya, a Fiú és a Szent Szellem mindörökké !

3. Eleve elrendelésről, és egyetemes helyreállításról

Az eleve elrendelés kálvini értelmezése évszázadokon át pozitív indítéka lehetett egy hívő kisebbségnek, de egyben a gondolkodók nagy része közömbösségének forrása is, - minthogy e tétel, - ma már elismerjük, - teljes képtelenséget tanított.

Megalkotói és képviselői mentségére szóljon, - a hiten kívül élő tömegek (akkori megítélés szerinti) kárhozatba hullása okának keresése, magyarázási kísérlete.

- Az általunk tanulmányozott korszerű dogmatikában nagy örömmel láttuk :
1. a kettős predestináció elvető oldala tévedésnek nyilvánítását, és hogy mostantól
 2. megfelelő íráshelyek ígérete alapján az egész teremtettség hazavezetése hívő reményeink tárgya lehet, a túlnyomó többségre váró "örök kárhozat" eddigi, - nagyon lehangoló hiedelme helyett.

Minden tiszteltünk a világos látású és főleg bátor teológusoké, - akik a fejbőlintók tömegével szemben képviselni merték, és dogmatikai áttörésre is vitték a végre helyesen megértett Örömhírt !

Legyen ez az eset örök emlékeztető arra nézve, hogy milyen gyenge lábon áll egy-egy alapvető hittani kérdés helyes megítélésének ügye az adminisztratív úton megszerzett "illetékesség" kezeiben, minthogy a kettős predestináció melletti kiállítás, még századunk első harmadában is magasra emelve rombolta az időközben gondolkodásra érett tömegek hitét.

Véleményünk szerint azonban az 1. és 2. pontban említettek által eddig nem történt több, minthogy egy istenkáromlás határán mozgó tévtanítás végre elhallgatott, - de a "sors" által - (kárhozattal is felérő) szenvedtető helyzetbe juttatott százmilliók életalakulásának ésszerű magyarázatával továbbra is adós a keresztyén dogmatika.

És mivel e nehéz életekkel szemben, - bár jóval kevesebb, de el nem hanyagolható tömegben láthatók jó, - sőt igen kedvező helyzetben lévők is,^x - a mindenkori gondolkodók feladata a különbségek okát tudakolni, mégpedig a hátrányos körülményekben vergődők kínjaival arányos ügybuzgósággal, és az Úr Jézus szabadítói elszántságához legalább némi hasonlósággal...

^xA különösebb nehézségek nélkül gördülő emberéletek háttere a többszörös próba lehetőség: miként sáfárkodunk szellemi, erkölcsi, anyagi javainkkal.

Másik : nagy csoport a törvénybe felzárkózókból adódik, - akik ennek megfelelően túl nagy helytelenségeket már el nem követnek, így nehéz következmények sem sújtják őket. Ez a réteg már érzésvilága építésének haladottabb szakaszában munkálkodik.

Az egyháznak világosan kell látnia, -amíg a látszólag indok nélküli szenvedések okáról elfogadható magyarázattal nem tud szolgálni, - addig minden egyéb szép és igaz erkölcsi tanítása sem számíthat érdeklődésre.

Ugyan így, - nem csupán a hívő tudásvágy kielégítésére tenne jó szolgálatot, ha az egyetemes hazavezetés lefolyására nézve igaz magyarázat válna közkinccsé !

Mind-kettőre igen nagy szükség van, mert ma már - a kegyelemre szorult bűnös ember teljesen függő helyzete ellenére sem elégíthető ki az Isten szuverenitására, vagy titkos tanácsvégzésére hivatkozó semmitmondással !

x

A felvázolt problémák megoldására az alábbi gondolatmenettel kívánunk szolgálni a Szent Szellem minden igazságra elvezérlő tanításai alapján; így a bűnös ember = bukott angyal azonosság valóságának, - valamint az egyetemes hazavezetés szép céljának szemelőtartásával.

x

A teremtő alkotásainak legkisebb és legnagyobbjaiban kivételt nem ismerő rend, pontosság, célszerűség, szépség, - egy szóval-tökéletesség tapasztalható, ami e dolgok létrehozójának abszolút hatalmára, bölcsességére, szépérzékére, emberi értelemmel követhetetlen tudására és szeretetére enged következtetni.

Ennek értelmében teljesen megalapozott az a hívő váradalom, amely szerint a teremtő Isten által alkotott, vezetett és szeretett teremtettségben

a "véletlen" nem lehet érvényes fogalom, és hogy minden titkos isteni tanácsvégzés szuverén döntése is csak az Ő abszolút tökéletes bölcsessége, igazságossága és atyai szeretete szellemében formálódhat meg.

Ez változhatatlan sarkigazság örök időktől fogva !

E ponton azonban nehéz helyzetbe kerül a mégoly korszerű, de hagyományos alapozású dogmatika, - mert :

1. az egyéni és tömegesen szenvedők erkölcsi halálbahullása mind a népszaporulat, mind pedig a gonoszság hatványozódása folytán ma intenzívebb, mint bármikor a történelem folyamán.

2. Ha Istent minden vonatkozásban a természetben érzékelhető tökéletességben kívánjuk szemlélni, akkor az 1. pont alatt említettekben feltétlenül tervszerűségnek, célszerűségnek, bölcsességnek, igazságosságnak, - sőt szeretetnek kell megnyilatkoznia, majd -
3. mind ebből mégis egyetemes hazavezetésnek, üdvözülésnek kell előállnia.

Hogy "véletlen" valóban nincs, - hanem csak tervszerűség, - azt az Úr Jézus a fejünkről lehulló hajsza, és a háztetőről leeső verebecske Istennél való számontartásával szemléltette. (Mt.10.29-30). Nyomatékuhozátette: "Ne féljétek azért, ti sok verebecskénél drágábbak vagytok."

E kedves példára nem építünk dogmát, - de az isteni abszolút tökéletességre már biztonsággal alapozhatjuk azt a törvényerejű kijelentést, hogy az e világban szemmel látható, - nagyon sűrűn előforduló baj, vagy maró nyomorúság, - nem lehet véletlenül osztályrésze az abba beleszületett vagy bele jutottaknak, - különösen nem az Úr által kijelentett

préegzisztencia, illetve reinkarnáció

fogalmi, és az alábbi^X igék együttes ismeretében:

1. "Aki embervért ont, annak vére ember által ontassék ki." /I.Móz.9,6./
2. "Ha valaki fogságba visz mást, ő is fogságba megy; ha valaki fegyverrel öl, fegyverrel kell annak megöletnie." /Jel.13,10./
3. "...mert akik fegyvert fognak, fegyverrel kell veszniük." /Mt.26.52./
4. "Jaj néktek akik beteltetek, mert éhezni fogtok, jaj néktek kik most nevettek, mert sírni és jajgatni fogtok." /Luk.6,25.)
5. "Amilyen mértékkel mértétek, olyannal mérnek néktek, sőt ráadást is adnak néktek." /Mk. 4,24./
6. "... én az Úr a te Istened féltőn szerető Isten vagyok, aki megbüntetem az atyák vétkeit a fiakban, harmad és negyedíziglen..." /II.Móz.20,5./ X1
7. "Én az Úr vagyok az, aki a szívet fürkészem és a veséket vizsgálom, hogy megfizessek kinek-kinek az ő útai szerint, és cselekedeteinek gyümölcse szerint." /Jer. 17,10./
8. "Amit vet az ember, azt aratánda is." /Gal. 6.7./
9. "Boldogok az irgalmasok, mert ők irgalmasságot nyernek." /Mt. 5,7./

X -a szigorú viszonyosság (karma) törvényének alapját képező -

X1 A reinkarnációt bizonyítva: azért nincs "másodíziglen" a Szentírásban, mert senki sem lehet saját gyermeke. Saját unokája - (harmadíziglen) már igen!

A fenti igéken^x érdemes nagyon mélyen elgondolkozni!

Igen figyelemreméltó, hogy eme idézetek következményeket bejelentő oldala pontosan azokat a szenvedésfajtákat sorolja fel, mint amelyekkel a nehéz körülményekbe bele született sokmilliós tömegek vannak a "sors" által látszólag igaztalanul ma is megterhelve: háborús halál, éhínség, fogság...

A kérdés elméleti taglalói becslés alapján megállapíthatják, hogy az erőszakkal harcmezőre hurcolt és elesett tízmilliók zöme saját akaratából biztosan nem gyilkolt jelen életében.

Az éhezésbe beleszületett százmilliók senkit sem éhezettek jelen életükben, mert hatalmuk, vagy hatáskörük sem volt hozzá.

A sok százezerszámra fogságban vagy elűzetésben sinylődők, - hasonló okokból - fogságba senkit nem hurcolhattak, hanem csak egy előző életükben elkövetett sanyargatás eredményét aratják mostani testetöltésükben.

Még néhány példa, elvi eligazításul a fentebb idézett igék konkrét utalásai után:

A szellemi képességét állativá tompító alkoholista gyenge elmével születik újra, és veszít értékes évszázadokat, miközben egykori évjáratának tagjai szép haszonnal jutnak előre a szellemi, - erkölcsi fejlődésben.

Az édesanyját, vagy feleségét testileg rendszeresen bántalmazó tulteremtumos, vagy iszákos, - legközelebb pl. nyomorék végtagokkal születik.

A környezetét semmibevevő mértéktelen dohányos legközelebb aszmatikus nehézségekkel küzdi végig életét, függetlenül az esetleg nem is dohányzó szülőktől, stb., stb.

x

Az idézetek 6. pontjával /II.Móz.20,5./ külön érdemes foglalkoznunk, még pedig az V.Móz.24,16., ill. Ezék. 18,20-ban rögzített elvvel való szembesítésben;

V.Móz.24,16. "Meg ne ölettesenek az atyák a fiakért, se a fiak meg ne ölettesenek az atyákért, ki-ki az ő bűnéért haljon meg".

^xEme íráshelyeket teljes számban a reinkarnáció, ill. préegzisztenciát bizonyító harminc idézethez csatlakoztathatjuk /L.a"j" "Kulcs-ismeret" c. fejezetet / e mennyei elrendezés kitűnő igazolására !

Amennyiben tehát:

1. - az isteni abszolút igazságosság kifejezését /V.Móz.24,16; Ezék. 18,20./ meg-
másíthatatlan és érvényes törvénynek ismerjük el ;
2. - tudatunkból a "véletlen" mint sors alakító tényező végleg törlésre
került ;
3. - az általunk figyelt szenvedő egyén vagy csoport jelen életében, - ilyen
súlyos következményt maga után vonó előzmény nem található, és
4. - mert Isten sem kerülhet ellentmondásba önmagával.
- akkor az egyetlen
helyes következtetés csak az lehet, hogy minden,^{x1} - most látszólag igaz-
talanul szenvedő személy, - szellem szerint, - azaz individuálisan, - azo-
nos a harmad, vagy negyedízigleni /- tehát a bűnt elkövető / előddel,
aki ismét megjelent az élők sorában, azzal a céllal, hogy hajdani tettével
egyező, fájdalmas következmények átélése által bűnével szembekerüljön ;
azt elszenvedve és elítélve attól elszakadjon, sőt tudatalatti emlékeze-
tébe vésvé^{x2} elkövetésétől egyszer és mindenkorra megirtózzon, - olyany-
nyira, hogy vele szemben ezer kísértésben is szilárdan megálljon.

A kiemelten kezelt 6. sorszámú idézet, - /II.Móz. 20,5.) - kapcsolva az
V.Móz.24,16. és Ezék. 18,20. igehelyekkel, - a reinkarnációnak egy újabb indirekt
kinyilatkoztatását adja, mégpedig az e világon tapasztalható, látszólag indoko-
latlan szenvedési esetek többszázmilliószoros megerősítésében, egyben teljesen
felmentve Istent az igazságtalanság, szeretetlenség vagy nemtörődömség vádjai
alól.

A Szent Szellem kb. 3500 év óta olvasható igékből képzett, - ilyen kivéd-
hetetlen logikai bizonyítékok feltárásával egyengeti az érthető és hihető ke-
resztýén hittan útját - égetően sürgős tartalmi megújulásra.

x1
Egyetlen kivétel a missziós szellemek szenvedése.

x2
Ez az "emlék-vésés" mint halk, ösztönös, belső jóraindító, vagy rossztól
visszatartó erő, - átsugárzik éber tudatunkba és helyes döntésre segít jutni.
A szellem eme, - hosszú létezése folyamán megszerzett belső ítélőképessége,
világossága, törvényes életmenet mellett csak gyarapszik és elveszíthetetlen.
Következő földi testetöltésünk szellemi kezdőtökéjét képezi.

Amíg a reinkarnációt és vele a viszonyosság : szenvedtetve nevelő törvényét nem hirdettette Isten, addig bárki a "véletlen"-re háríthatta körülményeinek kellemetlen, vagy egyenesen végzetes alakulását, - mely esetben egy minden kis részletében a csillagok járásának pontosságával működő isteni - igazságszolgálatos és nevelő törvényvilág említése, - teljesen gyermeteg elképzelés lett volna.

De amikor a reinkarnáció rendjét meg kellett ismernünk, a kilenc igedézettből / 59. old. / is kivethető

viszonyossági törvény

alapján, a gondolkozó embernek nem marad más választása, mint ezeket halálosan komolyan venni, és - saját jól felfogott érdekében - önmagából csak Isten törvényével egyező, azaz - szeretethatásokat kibocsátani.

Ezért tanácsolja Urunk Jézus, hogy még az erőszakot sem toroljuk meg, szerszük ellenségeinket, imádkozunk üldözőinkért, - hogy következő testetöltésünk fájdalmas körülményeitől megkíméljen bennünket.

Pozitív fogalmazásban : hogy következő tanuló testetöltésünket szenvedés helyett áldásos körülményekben élhessük le.

Igy helyezi kezünkbe az Úr saját jövőnk esélyeit !

Most pedig következék e fejezet lényege, amely a hagyományos elképzelésekkel szemben két igen konstruktív különbséget mutat fel !

A születésünkkel bennünket fogadó körülmények szigorúan eleve elrendeltek, azonban:

1. Korántsem az emberteremtési világkorszak teljesen haszontalan kozmikus időtávlatában, és
2. nem - egy titkos isteni tanácsvégzés indokolt alap nélküli szuverén döntésében meghatározva, hanem a minden egyes földi életünk befejezésekor történő kiértékelésben mutatkozó, - még meglévő bűnök-gyengeségek eltávolításához szükséges nevelő, esetleg próbakörülmények meghatározása által, - az időszerű és szigorúan gyakorlati szükségességnek megfelelően, - egyedül a mi erkölcsi felelősségünk alatt, - jól, vagy rosszul lefolytatott előző életünk visszhangjaként kialakítva.

Pontosan az idézett kilenc igehely szelleme szerint...

E körülmények részleteit az isteni szeretet, bölcsesség, és igazságosság szellemében munkálkodó angyalok határozzák, programozzák és valósítják meg olyan ellenállhatatlan erővel és határozottsággal, hogy az emberiség szóhasználatában

a "végzet hatalma" kifejezés teljes polgárjogot nyert !

x

Ezek után kötelességünk örömhírt is mondani !

Amennyiben a földre testesült szellem a szenvedések lassú érlelése helyett az Úr Jézus tanácsán él, - fejlődése meggyorsul, - mert nagyon kevés, vagy egyáltalán semmi negatívum nem terheli a halált követő minősítésnél. Így ennek arányában nehéz szenvedtető körülmények sem várják őt legközelebbi földi életében.

És ha továbbra is Isten Igéje ujjáépítő hatása alá áll, - méginkább felöltözi az Úr Jézus szellemiségét, akkor ez az ember "általment a halálból az életbe" ! Hagyományos bibliai szóhasználattal: feltámadott ! /Rövid kifejtése a 6. fejezetben/.

Többé nem kell testet öltetnie, - következésképpen meghalnia sem Földünkön, - a teremtettség e szenvedésteljes, - /egyik/ kis javító-nevelő otthonában.

Egyszer és mindenkorra megszabadult az ujaszületés és halál kötelezettségétől, - hacsak a bűnben bukdácsoló földi szenvedők segítése céljából ő maga nem kér egy-egy missziós testetöltést Isten iránti hálából, - a korábban őt is életre segítő missziósok áldozatos munkájáért.^{x/}

Hasonlóan jó eredményt szül, ha a földi halál után a túlvilági kiértékelés eszmélési időszaka alatt jut valaki jobb belátásra.

Ha ez a megfordulás elég meggyőző, akkor próbatestetöltésre állítják be az égi hatalmak. Ha tudat-alatti belső világában jól rögzítette a bűntől való tartózkodás szándékát, és mindannyiszor van ereje erre hallgatni, - akkor a személyes szenvedés alól felmentést kap az Ezék. 18.22-23. versei szellemében: "Semmi gonoszágáról melyet cselekedett, emlékezés nem lészen; az ő igazságáért melyet cselekedett, élni fog. Mát kívánom én a gonosznak halálát, ezt mondja az Úr Isten, nem inkább azt, hogy megtérjen útjáról és éljen ?"

x

^{x/}Közbevetőleg - a fentebb említett missziós testetöltésekkel kapcsolatban megjegyzendő, hogy ezek többnyire szenvedésteljesek, - de korántsem a viszonyosság elve alapján, mert az ilyen gyógyult szellemet a maga részéről ilyen rendezni való nem terheli. Ez volt a mentő oldal !

A megmentendő, - erkölcsi elvek nélkül élő, megrögzött bűnösről /amely kategóriába a nyers, türelmetlen és vad természetűek is besorolandók/ tudnunk kell, hogy az ilyen lelki alkatot csak az általa indokolatlanul bántalmazott személy/ek/ könnyeire való kényszerű és tartós /több évtized, esetleg évszázados/ túlvilági visszaemlékezés tudja jobb belátásra bírni, - azaz saját tettének elítéléséig eljuttatni! /Ez az a ki nem alvó égető szellemi fájdalom, melyre az Úr a gyehenna tüzének említésével célzott! /

De hogy egy ilyen nyers lélek e pontig elérjen, ahhoz egy minden áldozatra kész szellem^X is szükséges, aki mellette szeretetből elvállalja egy nehéz testetöltés végigjárását, és az őt érendő bántásokat megtorlás nélkül hajlandó elszenvadni. Így védence tettei egyáltalán nem menthetők!

A testi halál utáni túlvilági kiértékelésnél ez a bántalmazó is csak az általa rendezett fájdalmas jeleneteket kényszerül látni mindaddig,^{X1} amíg a történetek feletti sajnálkozása a megjobbulás erős fogadalmát lelkébe nem égeti-olyannyira, hogy legközelebbi testetöltésénél ez mint tudat alatti intő sugallat, hasonló helytelenségektől visszatartsa !

X (Ez a titka, és egyedüli oka az Úr szürnyű golgolthai halálának, -Akit, - Izrael, - e kemény nyakú nép iránti sajnálata késztetett - ennek soraiban testet öltetni! Ezt bizonyítják az Úr Mt. 15,24-ben feljegyzett szavai:"Nem küldtettem, (hanem) csak az Izrael házának elveszett juhaihoz."

Jóllehet az Úr ártatlanul elszenvedett halálában minden földi ember bűnrészes, - az Őt még ma is megtagadó izraeliták különösképpen, - de annak tudatában vállalta előre, részleteiben is ismert földi útját, hogy egykor majd: "reám tekintenek, akit általszegeztek, és siratják őt, amint siratják az egyetlen fiút, és keseregnek utána, amint keseregnek az elsőszülött után" (Zak.12,10.)és hozzá térnek!

Szó sem lehet az emberiség bűnei miatt felgerjedt "rettenetes" isteni harag ártatlan istenfiúi vérről történő kiengesztelésének szükségéről, -mert ilyen harag igazoltan - nem létezik!(Lásd az 5.sz. "Továbbiak a megváltásról" c.fejezetet!)

^{X1} Ma, - a hangosfilm, - de méginkább a videomagnó ismeretében ez teljesen hihető!

Minderről a Jel 20,12-ben még így olvasunk: "...és könyvek nyitattának meg,... és megítéltetének mindnyájan az ő cselekedeteik szerint. "

Ha sikerül bűnétől megszabadulnia, - élete túlvilági kiértékelésénél mély hálával gondol egykori áldozatára, hogy idáig juthatott annak szenvedése árán !

E folyamatban előbb utóbb megismeri azt az Erőforrást, - Akiből megmentője megpróbáltatásai alatt táplálkozott. Példáján elgondolkozik és tanul belőle. /Én példát adtam néktek... Ján.13.15/

De mivel a bántásokat meg-nem törtéنتé már nem teheti, - hálaáldozatát úgy tudja csak leróni, - hogy ő is felajánlja magát a Gondviselés tisztségviselő angyalainak, - osszák be egy-egy szenvedésteljes testetöltésre, amely után majd az ő könnyei^X indítanak megbánásra, megtérésre egy újabb éretlen bántalmazót, és így tovább !

Így megy ez mind addig, míg csak egy lélek is lesz az atyai hajlékon kívül.

Erre a hosszadalmas megváltó munkára készítette fel népét a mi Urunk Jézus amikor tanácsolta: "áldjátok átkozóitokat, imádkozzatok ellenségeitekért, - ha megütik a jobb arcodat, - tartsd oda a balt is ; - ha egyre kényszerítenek, menj el két mérföldre; és ne szegülj ellene a gonosznak, hogy néma tűréssel "eleven szemet" gyűjts bántalmazód fejére..."

Ez az érthető, hihető, - és az Úr igéjén nyugvó menete az egyetemes helyreállításnak .

Lényegében így kerülnek át a halálból az "Életbe", - lassan vagy gyorsabban a bukott szellemek, - mint e földi javító intézet átmeneti lakói, - aszerint, amennyire fogékonyak az isteni jóhoz való csatlakozásra.

A makacsok, könnyelműek, balgák nehezen, sőt örökkévalóságokon át sem, csak ha jobb belátásra jutnak és megtérnek ! A hívogatás állandóan hangzik, csak az elhatározás, megtérései vágy szükséges. Mint a tékozló fiúnak, - ezeknek is az önmaguk által szabadon választott szenvedés ad végül indítást az atyai hajlék felé... Ehhez később az erkölcsi belátás is felzárkózik.

x

x
Urunk Jézus Mt 5,3-beli mondására - "Boldogok akik sírnak, mert ők megvigasztaltatnak" - is csak a reinkarnáció ismerete által vetül helyes értelmezés fénye !

Az eddigiekből látható: eleve elrendelés, préegzisztencia, reinkarnáció sőt "feltámadás" , - mint az egyetemes hazavezetés, - azaz megváltás eszközei, - úgy függenek össze, mint a szőlőtő termő indái, melyeket egy erőáram táplál: a végtelen türelmű, bölcs, igazságos atyai szeretet.

Mindezek ismerete hiányában: a középkor, - de még a századeleje teológusai is-infra, sőt szupra lapszárius predestinációról beszéltek, - látva az örök kárhozatba hulló, és látszólag indokolatlanul szenvedők tömegeit.

Még hívő szívvel is, - jogosultnak látszik a szenvedés tombolása mögött emberi értelemmel fel soha sem fogható titkos isteni tanácsvégezést, vagy szuverén döntést, - esetleg a vak véletlen rosszul sikerült játékát sejteni !

De csak azért, mert mint hittanalkotó atyáink is, - a gyakorlatilag - végtelenbe visszanyúló létezésünkről nem tudva, - az élet filmjének mindig csak egyetlent, a jelenlegi kockáját látják, - és e parányi töredék szerint alakítják ki véleményüket - Istenről, életről, halálról, üdvéről, kárhozatról, végzet-ről, igazságról, az élet értelméről, - stb. stb.

Ezért küzd a keresztyén dogmatika ma is megoldhatatlan hittitkok sokaságával, - mind inkább hiába !

Korunk gondolkodó emberének már kevés az V. Móz.29, 29-beli indoklás !

Egyébként ki kell mondjuk, hogy ez a hivatkozás - a mult század közepe, - mint a Szent Szellem minden igazságra elvezérlő munkájának kezdete óta, - többé nem jogosult.

x

Az eleve elrendelés, mint a leghűsbavágóbb hittani ősprbléma - a Szent-Szellem tanításainak köszönhetően kilépett elvontságából, - és új értelmezésében / - a préegzisztencia és reinkarnáció bekapcsolásával/ benne azt a tökéletes nevelői gyakorlatot csodálhatjuk, amellyel mennyei Atyánk a bukott szellemlégiók egyetemes hazavezetését valósítja meg, - ezek szellem egyedeit - e törvények működése által mintegy individuálisan kezelve - gyógyítva, - világkorszakok egymásutánjában ^{x1/} szent Igéje ujjáformáló erőhatása alá bocsátva, amíg csak egyetlen tékozló is lesz az atyai hajlékon kívül ^{x2/}

x1/

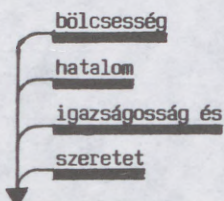
Ezt a fokozatosságot kitűnően szemlélteti Urunk a több órás különbséggel munkába állított , de a nap végén mégis egységesen bérezett szőlőmunkásokról mondott példázatban. (Mt.20.)

x2/

Luk.15.4-10.

Újból ismételjük: a visszafogadás feltétele az őszinte, és kellő számú próbatestetöltésben igazolt megtérés !

Így lett az eleve elrendelés - kezdettől fogva érthetetlen, - sok meghasonlást indító hittitkából, a keresztyén megváltástan egyik legésszerűbb tanítása, - amelyben az isteni abszolút:

szempontjai teljes egyidejűségben, - árnyékmentesen érvényesülnek a legmesszebb menő igei megalapozottságban !

x

4. Az "örök" kárhozatról, - sátánról. /L.a 33.lap jegyzetét/

Szükséges beszélnünk a levegőbeli hatalmasság, a sötétség világbírójáról a sátánról is, mint veszélyes élő, ható e világi hatalomról, amely mint ordító oroszlán széjjel jár, keresvén kit nyeljen el.

Kedves Testvérek ! Mi a valóságos helyzetet Isten kegyelméből ismerve - nem becsüljük le a sátán földi hatalmát, melyet a bűnös ember felett gyakorol.

Természetesen csak addig, amíg Megváltónk az ördög munkáit az emberi szíven le nem rontja ! I.J. 3,8.

A sötétség fejedelmének tehát elsőrendű létérdeke, hogy engedelmes hadserege minél lassabban fogyjon el. A történelem folyamán még főpapi palástok mögül is úgy intézkedik, hogy csak minél kevesebben értsék meg az ő tudományának halálos ellenmégét az Isten Igéjét. De ki sem részletezhető az a körmönfonság, amivel képviselőin keresztül bomlasztja, mérgezi a világosság kibontakozását, az ember helyes ismeretre jutását !

Nem is bocsátkozunk kárhozatos működésének részletezésébe, ismerjük mindannyian. Sokszor megkörnyékez bennünket is, és sajnos még nem mondhatjuk el, hogy bennünk nincs semmije !

Természetesen a mi sátán-képünk azért más - mint a keresztyén egyházaké, - mert mi tudjuk, hogy a sátán Istennel ellenkezésben álló serege kézzelfogható valóság. Nem csak egy levegőbeli valami, vagy valaki, aki kísért bennünket, hanem megváltó Urunk szájából tudjuk, hogy magunk is az ő angyalai voltunk, és

amennyiben még nem szakítottunk el minden szálát a bűnnel - vagyunk is, - bármennyire nem tetszik ez kedves testvéreinknek, - vagy a világnak, - vagy akár saját magunknak !

Kérjük, a bűnös ember = bukott angyal azonosság bizonyító ígéit a "j" fejezetben újból átolvasni, - majd meglátjuk, hogy így van. Maga az Úr Jézus nyilatkozott eképpen !

Természetesen e Föld lakosai különböző sűrűségű és erősségű kötelékekkel vannak a sátánnal és az ő angyalaival összekötve. Van, aki még durva bűnök súlyos láncáival, - van aki már csak egészen gyenge kötelékkel van vele kapcsolatban.

Mi emberek - bűnözésünk arányában vagy aktív, vagy mesterünktől elszakadóban levő bukott angyalok vagyunk, egészen ritka jó esetben: voltunk! Ennek mértékét csak a jó Isten tudja pontosan...

Ez mindenestre kijózanító és alázatra intő kinyilatkoztatása az Úr Jézusnak, és napjainkban az Igazság Szent Szellemének ! Nincs tehát semmi alapunk arra, hogy gőgösen elhuzódjunk bűnös embertársainktól - démon testvérünktől, és megsemmisítő büntetést kérjünk a sátánra és a gonosz szellemekre...

Bizonyára sok fájdalmas sóhaj szállt már el a bűnben elbukó ember ajkáról: miért kell így összevegyülve lennünk: jók, jobbak, rosszabbak, gonoszak, sátánian gonoszak! Miért kell szenvednünk egymást ?

Aminthogy a gazdag és Lázár látták egymást haláluk után és ebből igen hasznos felismerések indultak el a szenvedő volt gazdag lelkében, - nem kevesebb mint féltő szeretet a hátramaradottak iránt, - ugyanúgy e földön egymás mellett élő, - embertestbe öltöztetett - jobb vagy rosszabb - démonok számára is életfontosságú felismerések forrása rejlik e végtelenül bölcs elrendezésben.

Első irány: fentről lefelé : a bűn kötelékének elvékonyításában elért bármilyen kis, vagy nagyobb eredmény megtartása, sőt növelése érdekében, - állandó figyelemzettető példa áll a javulni vágyó, emberruhába öltöztetett bukott angyal előtt - a nálánál erőtlenebb, - bűne miatt szenvedő embertestvére képében :nem lejjebb süllyedni !

Másik irány, lentől felfelé: a bűn kötelékének rabságában vergődő és szenvedő lélek állandó - reális sikert ígérő biztatást kap a nálánál viszonylag javultabb, tehát némileg könnyebb helyzetben lévők megközelítésére: feljebb feljebb a törvény útjára, hogy a szenvedéstől megszabaduljon.

Ha túl nagy lenne az eltérés a két bűnös között, ez a hátrább állót, - látva saját erőtlenségét - csak elkészerítené. De a viszonylag kisebb feladat megoldása érdekében - hajlandó és képes gyenge ereje megfeszítésére ! Ha hozzá hasonló

de némi eredményt már elért szenvedő társa helyett - egy ragyogó fényességű és erejű angyalt állítana elé Isten, mint az általa is elérendő állapot biztató célpontját, - csak elkeseredne és meg sem kísérelné ereje megfeszítését !

Emellett az Ige kimondotta: "a nagyobb szolgál a kisebbnek! Aki a legnagyobb akar lenni közöttetek, az legyen a ti szolgátok!" Ő realizálta ezt a felfogást, mert Ő mint a Menny és Föld ura azt mondotta magáról: "Én olyan vagyok közöttetek, mint aki szolgál!"

Lássák meg kedves Testvéreink, - milyen reális elgondolás alapján emeli fel Isten a bűnben kisebb vagy nagyobb, - sőt teljes mértékben elsüllyedt gyermekeit.

Az Atya oldalán áll a Fiú. A Fiú oldalán az angyal fejedelmek, ezek mellett a teljes angyalsereg, az erő, képesség, szeretet mértéke szerint, - kéz a kézben, mint a láncszemek egymásba karolva, - a legmagasabb erőközponttól Istentől, - le a fejlődési fokozatok végtelen szélességű skáláján, az atyai hajlékok lakóhelyein és a dicsőségben egymástól különböző csillagvilágok során át földünkig, ezen keresztül le a szenvedések még sötétebb világaiig!

Így juttatja el Isten az Ő életadó szeretetét, világosságát minden bukott teremtményének! Így szolgálnak a nagyok a kisebbeknek! (Móz.25,23.)

Nagyon kérjük Testvéreinket, - hogy e mentő, szolgáló és élet-közlő láncot ne képzeljék a földi ember szintjén elszakadottnak, hanem engedjék meg Istennek, hogy a még szerencsétlenebb helyzetben, - a bűn még erősebb béklyóiban vergődő lelkekig, a sátán sötét angyalaiig is juttassa el, - a nekünk oly jóleső kegyelmes szeretetét és szabadítását.

Ha nem így viszonyulunk a kérdéshez, a tékozló bátyjához leszünk hasonlóak, aki a kétségtelenül bűnös fiú visszafogadását nem nézte jó szemmel!

Erre nagyon figyeljen egyház és egyén egyaránt !

Egyébként tudnunk kell, hogy az un. sátán egy pillanatra sem képez leküzdhetetlen erőtényezőt Istennel szemben. A sátán (és angyalai) kizárólag Isten hoszszútűrő atyai szeretetének köszönhetik viszonylagos szabadságukat. A számára teljesen kilátástalan szembenállásba ő fárad majd bele, és ítéli el esztelen makacssága miatt saját magát, miközben volt angyalai már régen a megtértek boldog táborában dicsérik Isten mérhetetlen szeretetét !

Végül ő is meghajlik Isten törvénye és jósága előtt az Ige értelmében : "Élek én, mond az Úr, mert nékem hajol meg minden térd, és minden nyelv Istent magasztalja." (Ésa.45,23).(Róm.14,11.)

Röviden ennyit az "örök" kárhozat ill. a sátán kérdésről így elkülönítve önmagában! Egyébként egész terjedelmünk majdnem kizárólag a bűn megszűnésének valóságos menetét ismerteti, ahol a bűnös földi ember külsője alá telepített bukott szellemek sorsa tárul elénk, - Isten visszaformáló szent Igéjének és szeretetének munkája alatt.

x x x

5. Továbbiak a megváltásról

- annak ellenére, hogy lényege: a bukott angyal = bűnös ember újjáépítése Isten beszéde által - világekorszakok egymásutánjában, - az újrateremtőtől kegyelmi rendje útján - az eddigiekből jól felismerhető volt.

E hosszadalmas gyógyító folyamat elején Isten bölcsessége kénytelen a környezetének sok fájdalmat okozó teremtményt hasonló társaságába zárni, hogy automatikus oktatást kapjon a saját helytelenségeivel kiváltott fájdalmas viselkedésekkel.

Az ezektől való alapos megfáradás után válik csak befogadóképessé a gyógyító isteni szó meghallására, - követési szándék megérlelésére és gyakorlására ! Ezekhez már utat talál az Úr hívása: "Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterhelteketek és én megnyugosztalak titeket." /Mt.11,28./

A Szent Szellem értelmezésében tehát a megváltás /többé-kevésbé/ hosszadalmas folyamat!

Nagy örömünkre szolgál, hogy ehhez hasonló felismeréssel találkoztunk az általunk tanulmányozott korszerű dogmatikában :

"Téves az a feltételezés, hogy a hit által való megigazulás elfogadásával, már helyre állt volna minden, - amint azt az orth. lutheránus tanítás vélte. Az új teremtés a hit által való megigazulás elfogadásával csak megkezdődött, - de majd csak az eschatonban ér véget." /Dr.Kocsis E."Dogmatika"79.old./

"Az az "ordo salutis" tan, amely juridikus és etikus részekre szakítja az üdvrendet, nem ismerte fel annak eschatológiai jellegét, - ti. azt, hogy mind a megigazítás, mind a megszentelődés olyan Istentől munkált folyamatok, amelyek nem lezárt és már készen lévő keresztyén existenciát hoznak létre, - hanem olyant, amely kialakulóban és mozgásban van a teljesség, az eschaton felé." /i.m.154.old./

Ez a lényegében igen hasonló két látásmód azonban teljes mértékben megkérdőjelezi a keresztyén egyházak, - e kérdésben - kétezer év óta vallott álláspontját: - az emberiség bűnéért végtelenül haragvó, - és csak véres-halálos elégtételadás ellenében megbékülő Istenben való hitét, - ahol a Szent Háromság második személyét, a "Fiú-Isten" Jézust adja eleve elrendelésével a golgothai kínhalálra, - saját rettenetes^x haragja kiengesztelésére,- amely helyettes elégtétel felmentő erejében - őszinte megjobbulási szándék és hit által, - minden keresztyén részesülhet.

Minthogy már a fentiek átgondolt olvasása is borzadályt ébreszt minden ép erkölcsi érzékű emberben, - mérjük le e felállítás évszázadok során át okozott kártételét, - a mindenkori hallgatók és tanítási alkalmak számának szorzatában, amely teljesen kiegyenlíthetetlen, - folyamatos hitromboló hatás a közben gondolkodóvá érett, és minden öldökléstől megundorodott keresztyének soraiban ma is folyamatosan pusztít.

Ezért - mint a Szent Szellem legújabbkorszaki, - minden igazságra elvezérlő megvilágításainak hallgatói, - kötelességünknek érezzük a hagyományos megváltás-értelmezés teljes logikai és bibliai alaptalanságának felismeréséhez sokrétű szemléltetéssel szolgálni.

Vezérig: "A szellem az ami megelevenít, a test nem használ semmit."/J.6,63./

x

I.

A megváltásról addig semmit nem ajánlatos mondani, míg nem rögzítettük, hogy mi a bűn.

A bűn a tökéletesen jó és szép isteni elgondolással való elvi és gyakorlati szembehelyezkedés, amely az angyalok /testnélküli teremtmények, azaz szellemek/ bukásával indult el szomorú pályafutására. Munkánk eddigi fejezetei Isten Igéjével egybehangzóan bizonyították, hogy a földi ember nem más, - mint Isten megtartó kegyelme által fizikai testbe öltöztetett lázadó angyal, - azzal a rendeltetéssel éltetve, hogy több földi életen át a Megváltó tanácsait hallgassa és megfogadva ismét Isten törvényével töltse fel értelem és érzésvilágát.

x

(A "Heidelbergi Káté" szóhasználata!)

Tudjuk ugyanis, hogy: "A szívnek teljességéből szól a száj. A jó ember az ő szívének jó kincseiből hozza elő a jókat; és a gonosz ember az ő szívének gonosz kincseiből hozza elő a gonoszokat." /Mt 12,34.35./ A teremtmény minden tevékenységét szelleme tartalmának milyensége szabja meg !

Ha a bűnös embert a szeretet Istene ismét az atyai hajlékban kívánja látni szíve indulata szerint, - akkor a szabad akarat ajándékának tiszteletbentartásával - Ő is csak azt teheti, hogy a bűn rabságában sinylődő /vagy néha magát jól érző/ gyermekét a törvénytelenségből az Ő bölcsességének és szeretetének türelmes szavával, - Szent Igéjével - hívogatja szíve tartalmának kicserélésére !

Ha a bűnös is belátja az isteni törvényekkel való szembenállás tarthatatlanságát, - jobb esetben méltánytalanságát - és érzéseit, gondolatait és tetteit ez a jobb belátás veszi uralom alá, akkor válik ismét az Isten országának alkalmas polgárává ! Ezt a folyamatot az Isten Igéje tömören

m e g t é r é s -

nek nevezi !

Aki a Szentírást józan értelemmel tanulmányozta, az minden mondanivalói között számtalanszor visszatérő szöveggként hallhatta Isten hívó szavát, - hol parancsoló, hol szeretettel kérlelő, tanácsoló modorban hangzani :

Térjjetek meg, - Térjjetek meg !

Nincs más mód a bűnös teremtmény számára az Isten országába visszajutni, csak ha az onnan való kivettetés okát a bűnt ő maga is kiveti magából.

Erre a belső nagy átforgató munkára egyedül az Isten szent Igéje képes, mint személy és mint szó - aképpen, hogy az ember helytelen útját, érzéseit, gondolatait, cselekedeteit - bűneit, Szent Szelleme által erőteljesen megvilágítva - a bűnöst azok elhagyására indítja, és szívósan el is vezeti a tőlük való szabadulás állapotáig.

Itt ismét Istenünk tökéletes igazságosságát, és egyetlen idevágó igényét szemléltető igéket kell idéznünk :

"Mikor ezt mondom az igazról: Élven éljen; és ő bízván igazságában, gonoszságot cselekszik: semmi igazsága emlékezetbe nem jő, és gonoszsága miatt, melyet cselekedett, meghal." /Ezék.33,13./

"És ha a gonosztevő megtér minden vétkeiből, amelyeket cselekedett és megtartja minden parancsolatimat és törvény szerint és igazságot cselekszik, élvén éljen és meg ne haljon. Semmi gonoszságról, melyet cselekedett, emlékezés nem lésson. Az Ő igazságáért, melyet cselekedett élni fog. Hát kívánva kívánom én a gonosznak halálát ? azt mondja az Úristen: nem inkább azt, hogy megtérjen útjáról és éljen ! " /Ezék.18,21-23./

Kedves Testvéreink ! Szeretnénk, ha meglátnák, hogy Istennél nincs más mód a tőle elszakadt bűnös gyermeke visszafogadására, minthogy: vagy megtér, - vagy kivettetik a külső sötétségre, ahol van sírás és fogak csikorgatása mindaddig, míg reá nem szánja magát a megfordulásra ! De ha ez megtörténik, akkor viszont nincs szükség engesztelő vér hullására, mert

meg van írva :

"Semmi gónoszságáról melyet cselekedett emlékezés nem lésson ! " Még egy igen komoly elvi igazolása adatik a fent nyert tételnek a Lukács 15-ben.

Nem akarunk hosszadalmasak lenni, mert ez a legismertebb - az Úr hatalmas elveket rögzítő példázatai között: A fiú elszakad az Atyától, aki fájó szívvel adja^{ki} neki az örökséget, tudván mindennek a végét jó előre ! De erőt vesz atyai szíve fájdalomán, nem nyúl hatalmi eszközökhöz ! Elengedi, mert tudja, hogy csak idő kérdése és a fiú visszatér ! Igaz, hogy tekintélyes áldozatba kerül a fiú elhatározása, de tudja, hogy annál értékesebb felismerések születnek ebből az útból. A fiú távozik. Az idő múlik, az Atya szenved. Biztos, hogy sokszor nézte az irányt, amely felől a fiának érkeznie kell ! Egyszer csak beteljesedik várakozása. Az ismert szomorú előzmények után, szenvedéseiben született elhatározással - elindul a fiú az atyai hajlék felé, hogy ott őszintén megalázva magát bocsánatért és életlehetőségért esedezzen ! A tékozló hazafelé lépked...

"És mikor pedig még távol volt, meglátá őt az ő Atyja és megeseék rajta a szíve, és odafutván nyakába esék és megcsókolgatá őt."

Azután elhangzik az atya megkövetése, és feladatik reá a legszebb ruha, megkezdődik a vigasság. Majd elhangzik az idősebb testvér ünneprontó szemrehányása és megadatik reá az atya válasza: "Fiam te mindenkor énelem vagy és mindenem a tiéd. Vigadnod kellene hát, hogy ez a te testvéred meghalt és fel-támadott, elveszett és megtaláltatott."

Reméljük, - senki meg nem hiányolja az Úr Jézust amiatt, hogy e példázatból valamiképpen kifejtette azt a részt, amikor a tékozló elégtételt, és engesztelést szolgáltat az Atyának! Helyesebben azt kellett volna írunk: engesztelést szolgáltat - haragvó Atyjának !

Kedves testvéreink ! Az Úr ismeri az ő Atyját és ezért nem is szólhatott haragvó Atyáról. Még kevésbé a fiú által szolgáltatott engesztelő elégtételről! Elvileg teljesen egybevág e történet az Ezékiel 18-ban foglaltakkal: "Ha a gonosztevő megtér minden vétkeből stb. Élven éljen és meg ne haljon, semmi gonoszságáról, melyet cselekedett emlékezés nem lészen".

x

És nézzük, mire tanít a házasságtörő nő esetén keresztül Urunk Jézus állásfoglalása. /J 8,1-11./

Az "ember" a törvényre hivatkozva igazságszolgáltatást, megkövezést, azaz elégtételt vár el, - az Úr ezzel szemben így látja helyesnek: "Eredj el, és többé ne vétkezzél."

Engesztelés, elégtétel gondolata elő sem kerül ! A Szent Háromság számára csak a megtérés jelent megoldást.

Szükséges tehát annak felismerése, hogy bűnös önmagát bünteti és megtéti azzal, hogy nincs az Atyánál! A jónak, törvényesnek meg nincs más jutalma mint hogy: mindenkor az Atyával van és ott mindent magáénak mondhat a L 15,31. értelmében ! Nem is kivárhatunk ennél nagyobb jót !

Összegzésül emeljük ki hát az Ezékiel 18; a L15; és a J 8,1-11. alapján írt fejtegetésünk végigazságát:

Egyikben sincs szó engesztelésnek, vagy véres elégtételnek szükségességéről!

x

II.

Isten által megformált szellemi alkatunk - /gondolkozás, okkeresés, mérlegelés, elhatározás, végrehajtó akarat,/ - egyben meghatározta az Úr szolgálatának irányunkban egyedül hatásos munkamódszerét, - a szellemi reáinkatás által való ujjáformálásban.

Ezért mondta ki az Úr: "A szellem az ami megelevenít, - a test nem használ semmit; a beszédek, melyeket én szólok néktek szellem/iség/ és élet."

J 6,63.

Minthogy fejezetünk - helytelen súlypontú megváltás-szemléletet kíván módosítani, kérjük, - ne legyen fárasztó a menny szellemi reánkható szándékának terjedelmes igei megvilágítása a következőkben:

"Prófétát támaszt néked az Úr, a te Istened te közüled, a te atyádfiai közül, olyat mint én: azt hallgassátok." V.Móz.18,15.

A meggondolkoztató hasonlóság miatt kissé előrehozva:

"Ez az én szerelmes Fiam; őt hallgassátok." MK 9,7.

"Prófétát támasztok nékik az ő atyjokfiai közül, olyat mint te, és az én igéimet adom annak szájába, és megmond nékik mindent, amit parancsolok néki." V.Móz.18,18.

"És ha valaki nem hallgat az én igéimre, amelyeket az én nevemben szól, én megkeresem azon." V.Móz.18,19.

"És eljönnek sok népek mondván: Jertek menjünk fel az Úr hegyére, Jákob Istenének házához, hogy megtanítson minket az ő utaira, és mi járjunk az ő ösvényein, mert tanítás Sionból jó, és Jeruzsálemből az Úr beszéde." Ésa.2,3.

"És származik egy vesszőszál Isai törzsökéből, s gyökereiből egy virágszál növekedik. Akin az Úrnak szelleme megnyugszik: bölcsességnek és értelemnek szelleme, tanácsnak és hatalomnak szelleme, az Úr ismeretének és félelmének szelleme." Ésa.11,1-2.

"Igazságban ítéli a gyöngéket, és tökéletességben bíraskodik a föld szégyenei felett, megveri a földet szájának vesszejével, és ajkai lehével megöli a hitetlent." Ésa 11,4.

"Nem ártanak és nem pusztítanak sehol szentségemnek hegyén, mert teljes lészen a föld az Úr ismeretével, mint a vizek a tengert beborítják." Ésa 11,9.

"Ime igaz szolgám, akit gyámolítok, az én választottam, akit szívem kedvel, szellememet adtam belé, és törvényt beszél a népeknek." Ésa.42,1.

"...a törvényt igazán jelenti meg..." Ésa 42,3.

"...és a szigetek várnak tanítására..." Ésa 42,4.

"És most így szól az Úr, aki engem anyám méhétől szolgájává alkotott, hogy Jákobot Ő hozzá megtérítem, és hogy Izrael hozzá gyűjtessék." Ésa 49,5.

"Kevés az, hogy nékem szolgám légy a Jákob nemzetségeinek megépítésére, és Izrael megszabadultjainak visszahozására; sőt a népeknek világossággul adtalak, hogy üdvöm a föld végéig terjedjen." Ésa.49,6.

"Az Úr Isten bölcs nyelvet adott énnékem, hogy tudjam erősíteni a megfáradtat a beszéddel." Ésa 50,4.

"Figyeljete reám én népem és reám hallgassatok én nemzetem, mert tanítás megy ki tőlem, és törvényemet a népek megvilágosítására megalapítom." Ésa 51,4.

"És adtam beszédemet a te szádba, és kezem árnyékával fődöztelek be, hogy újonnan plántáljam az egeket, és megalapítsam a földet, és ezt mondjam Sionnak: én népem vagy te." Ésa 51,16.

"Az Úr Isten szelleme van énrajtam, azért, mert felkent engem az Úr, hogy a szegényeknek örömet mondjak, elküldött, hogy bekössem a megtört szívűeket, hogy hirdessek a foglyoknak szabadulást, és a megkötözötteknek megoldást." Hogy hirdessem az Úr jókedvének esztendejét." Ésa. 61,1.2.

"Akkor azt mondom, a könyvtekercsben írva van felőlem, hogy teljesítsem a te akaratomat; ezt kedvelem én Istenem, a te törvényed keblemnek közepette van."

"Vígan hirdetem az igazságosságot a nagy gyülekezetben, ímé nem tartom vissza ajkamat te tudod óh Uram. Igazságosságotat nem rejtem el szívemben, elmondom a te hűségedet és segítségedet; nem titkolom el kegyelmedet és igazságodat a nagy gyülekezetben" ZSOLT 40,8-11.

"Figyelj én népem az én tanításomra; hajtsátok füleiteket számnak beszédére." ZSOLT.78,1.

x

"Mert az embernek Fia azért jött, hogy megtartsa ami elveszett." Mt.18,11.

"Valamint az embernek Fia nem azért jött, hogy néki szolgáljanak, hanem, hogy ő szolgáljon, és adja az ő /tanító/ életét váltságul sokakért." Mt.20,28.

"Menjünk a közelvaló városokba, hogy ott is prédikáljak, mert azért jöttem." MK.1,38.

"Nem azért jöttem, hogy igazakat hívjak, hanem a bűnösöket megtérésre." MK 2,17.

"Gondoljátok-e, hogy azért jöttem, hogy békességet adjak e földön? Nem, mondom néktek, sőt inkább meghasonlást." L.12,51.

"Az igazi világoosság eljött volt már a világba, amely megvilágít minden embert." J. 1,9.

"Én világosságul jöttem e világra, hogy senki ne maradjon a sötétségben."
J.12,46.

"...Én azért születtem, és azért jöttem e világra, hogy bizonyosságot tegyek az igazságról. Mindaz, aki az igazságból való, - hallgat az én szómra." J.18,37.

x

További idézetek - tanítás, beszéd, világosság hirdetés-ről.

"A nép, amely sötétségben jár vala, látá nagy világosságot, és akik a halálnak földében és árnyékában ülnek vala, azoknak világosság támadá." Mt. 4,16./
Ésa. 9,2.

"Ettől fogva kezdé Jézus prédikálni és ezt mondani: Térjete meg, mert elközelített a mennyeknek országa". Mt. 4,17.

"És bejárá Jézus egész Galileát, tanítva azok zsinagógáiban és hirdetve az Isten országának evangéliumát," Mt. 4,23.

"És megnyitván száját, tanítja vala őket, mondván: Boldogok...stb." Mt. 5,2.

"Mert úgy tanítja vala őket, mint akinek hatalma van." Mt. 7,29.

"És sokat beszéle nékik példázatokban mondván: Ímé kiméne a magvető vetni...
Mt. 13,3.

"Amely pedig a jó földbe esett, ez az aki hallgatja és érti az igét: aki gyümölcsöt is terem...stb." Mt. 13,23.

"Mind ezeket példázatokban mondá el Jézus a sokaságnak, és példázat nélkül semmit sem szóla nékik." Mt. 13,34.

"Hogy beteljék amit a próféta szólott mondván: Megnyitom az én számat példázatokra; és kitárom amik-e világ alapítása óta rejtve valának." Mt. 13,35/
ZSOLT 78,2.

"És hazájába érve tanítja vala őket a zsinagógájukban, annyira, hogy álmélnakodnak és azt mondják vala: honnét van ebben ez a bölcsesség és az erők?"

"Sőt inkább boldogok akik hallgatják az Isten beszédét és megtartják azt." L. 11,28.

"Tanít vala, pedig naponta a templomban." L. 21, 37.

"Amelyek esének a Názáretbeli Jézuson, ki próféta volt vala, cselekedetben és beszédben hatalmas..." L. 24,19.

"Én vagyok a világ világossága; aki engem követ nem járhat a sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága." J.8,12.

"...és semmit sem cselekszem magamtól, - hanem amint az Atya tanított engem úgy szólok." J 8,28.

"Én azt beszélem, amit az én Atyámnál láttam..." J 8,38.

"Más juhaim is vannak nekem, amelyek nem ebből az akolból valók, azokat is elő kell hoznom, és hallgatnak majd az én szómra, és leszén egy akol és egy pásztor." J 10,16.

"Mert én nem magamtól szóltam, hanem az Atya aki küldött engem, ő parancsolta nékem, hogy mit mondjak és mit beszéljek." J 12,49.

"Ha valaki szeret engem, megtartja az én beszédemet." J 14,23.

"Ama vígasztaló pedig a Szent Szellem, akit az én nevemben küld az Atya, az mindenre megtanít majd titeket, és eszetekbe juttatja mind azokat, amiket mondtam néktek." J 14,26.

"Ti már tiszták vagytok ama beszéd által, melyet szóltam néktek." J 15,3.

"...és legyetek az én tanítványaim." J 15,8.

"... mert mindazt, amit az én Atyámtól hallottam, tudtul adtam..." J 15,15.

"...ha az én beszédemet megtartották, a titeket is megtartják majd." J 15,22.

"Ha nem jöttem volna, és nem beszéltem volna nékik, most nem volna bűnük..."
J 15,22.

"...az igazságnak Szelleme, aki az Atyától származik, az tesz majd én rólam bizonyosságot." J 15,26.

"Még sok mondanivalóm van hozzátok, de most el nem hordozhatjátok. De mikor eljő amaz, az igazságnak Szelleme, elvezérel majd titeket minden igazságra." J 16,12.13.

"Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél a Jézus Krisztust." J 17,3.

"Megjelentettem a te neved az embereknek..." J 17,6.

"Én a Te igédet nékik adtam..." J 17,14.

x

Eme idézetekben mindenütt az ember szellemére ható fogalmakat találunk az ige súlypontjában.

A bűnös ember=bukott angyal azonosság megismerése által értjük meg teljes mélységében, hogy miért az ember szelleme az a terület, ahol a mennyei helyesbítésnek hatnia kell !

Nyilván azért, mert nem csak a viszonylag "késői" emberteremtés, hanem már az angyalok bukása - elképzelhetetlen időbeli messzeségétől "kezdvé" - gondolkodásmódunk, érzésvilágunk teljesen törvénytelené torzult!

Ezt kell bennünk Isten igaz beszédének ismét törvényessé formálnia.

Az Úr világosan kimondta:

-
1. "...ha meg nem tértek, mindnyájan elvesztek..." L 13,5.
 2. és: "hihetünk bármit, végső fokon mégis csak cselekedeteink szerint bíraltunk el, /Mt 7,21; 16,27; Jer 17,10/

-minthogy ezek indítékai mindenkor a "szív teljességéből", /Mk 7,21./ -azaz gondolat és érzésvilágunkból erednek.

Az Úr követelményei igen határozottak és nem könnyűek !

De Ő a préegzisztencia, reinkarnáció, - bűnös ember=bukott angyal azonosságából következően, - nagyon is reális kívánságát fejezte ki, amikor igaz megtérést, és ehhez illő cselekedeteket kér tőlünk.

A visszafogadás feltétele: a saját belátás, vágyódás által felöltözött, - lényünké vált jézusi szellemiség !

A II. pont összegezéséül rögzítjük, hogy az idézettömegeből - feltűnő egyöntetűséggel kitűnik:

1. Az Úr jövetelének egyedüli célja a világosság kiárasztása, hogy ezt a bukott teremtmény a reinkarnáció által neki nyújtott kegyelmi időajándék hasznos felhasználásával, - élő és ható valósággá asszimilálhassa önmagá-

ban, - hogy cselekedetei is fedjék belső meggyőződését./Mt 7,21./

Az Úr által értelmezett megtérés csak ez esetben mondható befejezettnak és maradandónak !

2. Egyetlen szó sem esik ezekben az emberiség bűne miatt felgerjedt rettenetes atyai harag, - véres kiengesztelésének szükségességéről!

X

III.

Annál több esik viszont a "levélíró" apostoloknál, - /nyomukban a Heidelbergi Káté íróival/ - ahol a véres golgothai halál, helyettesítő engesztelő áldozati jellege egyenesen tengelyét képezi megváltás-szemléletüknek.

Példák:

J 3,36. "...aki pedig nem enged a Fiúnak, nem lát életet, hanem az Isten haragja marad rajta."

Róm.1,18. "Mert nyilván van Istennek haragja a mennyből...stb."

Róm.3,24.25. "Megigazulván ingyen az ő kegyelméből a Jézus Krisztusban való váltság által, kit Isten eleve rendelt engesztelő áldozatul hit által az ő vérében, hogy megmutassa az ő igazságát az előbb elkövetett bűnöknek elnézése miatt, az Isten hosszútűrésénél fogva" stb.

Róm.4,25. "Krisztus halálra adatott a mi bűneinkért és feltámasztott a mi megigazulásunkért."

Róm.5,9. Minekutána azért megigazultunk az Ő vére által, sokkal inkább megtartatunk a harag ellen Ő általa".

I.Kor.1,30. "Jézus Krisztus lőn nekünk Istentől bölcsességül, igazságul, szentségül és váltságul."

I.Kor.5,7. "A mi husvéti bárányunk a Krisztus megáldoztatott érettünk, hogy mi Isten igazsága legyünk Őbenne."

Gal.3,13. "Krisztus váltott meg minket a törvény átkától, átokká lévén értünk, mert meg van írva átkozott minden, aki fán függ."

EF.1,5.7. "Isten minket fiaivá fogadott Jézus Krisztus által, akiben van a mi váltságunk az Ő vére által, a bűnöknek bocsánata az Ő kegyelmének gazdagsága által."

Kol.1,14. "Kiben van a mi váltságunk az Ő vére által, bűneinknek bocsánata."

Kol.1,19-20. "Tettség az Atyának, hogy az egész teljesség Őbenne lakozzék és hogy az Ő keresztjének vére által békességet szerezvén, Ő általa békéltessen meg mindeneket magával."

I.TIM.2,5-6. "Egy az Isten, egy a közbenjáró Isten és emberek között az ember Jézus Krisztus, aki adta önmagát váltságul mindenekért a maga idejében."

TITUS 2, 14. "Krisztus önmagát adta miérettünk, hogy megváltson minket minden hamisságtól. stb."

Zsid.2,17. "Annakáért mindenestől fogva hasonlatosnak kellett lenni az atyafiakhoz, hogy könyörülő legyen és hív főpap az Isten előtt való dolgokban, hogy engesztelést szerezzen a nép bűneiért."

Zsid.7,26.27. "Ilyen főpap illet vala minket, akinek nincs szüksége mint a főpapoknak, hogy napról-napra előbb a saját bűneiért áldozzon, azután a népért,"

Zsid.9,12. "Krisztus nem bakok és tulkok vére által, hanem tulajdon vére által ment be egyszersmindenkorra a szentélybe örök váltságot szerezve."

Zsid.10,10. "Megszenteltettünk a Jézus Krisztus testének egyszer való áldozata által."

Zsid. 10, 11-12. "Amely akarattal szenteltettünk meg egyszer s mindenkorra a Jézus Krisztus testének megáldozása által. És minden pap naponként szolgálatban áll és gyakorta viszi ugyanazokat az áldozatokat, amelyek soha sem képesek eltörölni a bűnököt. Ő azonban egy áldozattal áldozván a bűnökért, mindörökké üle az Istennek jobbára."

Zsid. 12,24. "Járultatok az újszövetség közbenjárójához Jézushoz és a meghintés véréhez, mely jobban beszél mint az Ábel vére."

János és Péter apostolok ugyancsak a véráldozat elégtételszerző erejében hisznek az alábbi nyilatkozataik alapján:

I.Pét.1,18-19."Tudván, hogy nem veszendő holmin, aranyon vagy ezüstön váltattatok meg, hanem drága véren, hibátlan és szeplőtelen bárányn a Krisztusén ! "

I.Pét.3,18. "Krisztus is szenvedett egyszer a bűnökért, mint igaz a nem-igazakért, hogy minket Istenhez vezéreljen megölettetvén ugyan test szerint, de megleveníttetvén lélek szerint."

I.Ján.1,7. "...Jézus Krisztusnak az Ő Fiának vére megtisztít minden bűntől."

Ján.1,29. "Imé az Istennek ama báránya aki elveszi a világ bűneit."

Jel. 1,5. "...Jézus Krisztus aki szeretett minket és megmosott a mi bűneinkből az Ő vére által."

Jel.5,9. "Megölettel és megváltottál minket Istennek a te véred által, minden ágazatból és nyelvből és népből és nemzetből."

Jel. 7,14. "Ezek azok akik jöttek a nagy nyomorúságból és megmosták és megfehéřítették ruháikat a Bárány vérében."

x

Miután a II. sz. kifejtésben tisztáztuk, hogy miért az Ige világossága az egyedül hatásos eszköz a bűn sötétségének eloszlatására, - a "levélíró" apostolok "helyettesítő engesztelő véráldozat" megváltásképzetét, - mint mértékadó igei alap nélküli tévedést, - a Szent Szellem benső bizonyágtétele alapján, Urunk Jézus egyedül illetékes szavaira hivatkozva, érvénytelennek kell minősítenünk az alábbiak értelmében:

A "helyettesítő engesztelő véráldozat" súlypontú megváltás értelmezés hirdetői nem érzékelik az Úr minden titkot megoldó tanításának lényegét: "A szellem/iség/ az ami megelevenít, a test nem használ semmit a beszédek, amelyeket én szólok néktek, szellem/iség/ és élet." /J 6,63./

Az Úr nem csak beszélt, hanem megtestesített egy bizonyos szellemiséget, mégpedig azt, amit az Atyától látott, hallott, tanult, amelynek közénkhözásáért öltött testet, a II. pont ige-idézetei szerint !

"Aki megtartja az én beszédemet, nem lát halált soha-örökké."
"Az én beszédem nem az enyém, hanem azé, aki elküldött engem."

Istennek tehát nem az Úr borzalmas kínhalála kellett, - /soha meg nem lévő haragjának kiengesztelésére, - de erről majd alább szólnunk/ - hanem az Ő gondolatainak közénkjuttatása, hogy éljünk megtartásuk által !/Zsolt.40,7-11./

És most nézzünk szembe az Úr Jézus

korszakfordító

jelentőségű kinyilatkoztatásával, amely mellett az egyház legjobb tanítói évszázadok óta zárt szemekkel mentek el.

Mt.5,44-48."Én pedig azt mondom néktek:Szeressétek ellenségeiteket, áldjátok azokat, akik titeket átkoznak, jót tegyetek azokkal, akik titeket gyűlölnek, és imádkozzatok azokért, akik háborgatnak és kergetnek titeket.Hogy legyetek a ti mennyei Atyátoknak fiai, aki felhossa napját mind a gonoszokra, mind a jókra, és esőt ad mind az igazaknak, mind a hamisaknak. Mert ha azokat szeretitek,akik titeket szeretnek, micsoda jutalmát veszitek? Avagy a vámszedők is nem ugyan azt cselekszik-é? És ha csak a ti atyátokfiaiit köszöntitek, mit cseleksztek másoknál többet ? Nemde a vámszedők is nem azonképpen cselekszenek-é ?

Legyetek azért ti tökéletesek, miként a ti mennyei Atyátok tökéletes."

Ha a fenti jézusi tanács megélése az emberi tökéletesség előfeltétele,akkor ezt Isten annyival tökéletesebben valósítja meg, amennyivel magasabb a Menny a Földnél !

Ha pedig nekünk - ellenségeit is szerető,
átkozóit is áldó,
gyűlöllőivel is jóttevő Istenünk van,

akkor meddő próbálkozás nála haragot, vagy olyan hangulatot kimutatni, amelyet engesztelni kellene, mégpedig ártatlan istenfiúi vérrel!

A "levelező" apostolok következetes "isteni harag" említése,soha sem lehet mértékadó alap az Úr Jézus isteni szeretet és áldásérzésekről szóló egyetemes, - örökérvényű kinyilatkoztatásával szemben, - mert az Ő "jólértesültsége" vitán felül áll, míg az apostolok ezzel ellentétes véleménye az ószövetségi szellemű neveltetésre, illetve Pál farizeusi taníttatására vezethető vissza.

Egyébként Urunk Jézus - gondolva késői korok értelmezési nehézségeire, -az illetékesség kérdését is rendezte azzal, hogy kimondta: "Nem fellebvaló a tanítvány a tanítónál, - sem a szolgálja az ő uránál."/Mt.10,24./

Ennek értelmében az írott Ige belső ellentmondásai feloldhatók, ha szem előtt tartjuk, hogy

végző soron egyedül

Urunk Jézus a kinyilatkoztatás,nem pedig az Őt sok ízben nem is értő, és szánalmas rangvitát folytató apostolai !

III. pontunk összegzéséül tudatosulni kell bennünk, hogy nekünk

ellenségeit is szerető

átkozóit is áldó

gyűlölőivel is jóttevő,

- tehát haragnak még árnyékát sem ismerő mennyei Atyánk van !

Ha pedig nincs "rettenetes" isteni harag, de még csak legenyhébb neheztelés sem,- hol áll fenn akkor véres engesztelő helyettesítő váltságshalál szüksége ?

Az Égen és Földön sehol !

x

IV.

Ezt kívánja velünk megértetni Urunk Jézus már a 40. Zsoltár 7-11. verseiben is:

"Véres áldozatot és ételáldozatot nem kedveltél, füleimet felnyitottad, égő áldozatot és bűnért való áldozatot sem kívántál, akkor azt mondtam: Imé jövök, a könyvtekeretsben írva van felőlem, hogy teljesítsem a te akaratodat; ezt kedvelem én Istenem, a te törvényed keblem közepette van. Vígán hirdetem az igazságosságot a nagy gyülekezetben; íme nem tartom vissza ajkamat, te tudod óh Uram! Igazságosságodat nem rejtem el szívemben, elmondom a te hűségedet és segítségedet; nem titkolom el kegyelmedet és igazságodat a nagy gyülekezetben".

Ez az idézet is hatalmasan erősíti e "pontok" egységes végigagságát: az Úr jövetelének célja - "istenismeret terjesztés", - míg a véres engesztelés gondolata itt is kerek elutasítást kap.

x

V.

A "levelező" apostolok - véres engesztelő váltságshalál eleve elrendeléséről alkotott véleményét cáfolja Urunk Jézus a L 20,10.16-ban olvasható megvilágítással is: Csak a lényegét emeljük ki, mely a 13-16. versekben van megírva:

"Elküldöm az én szerelmes fiamat, talán azt ha látják megbecsülik. De mikor azt látták a munkások, tanakodának egymás közt, mondván: Ez az örökös; jertek

öljük meg őt, hogy a miénk legyen az örökség ! És kivétvén őt a szőlőből meg-
ölik . Mit cselekszik azért a szőlőnek ura azokkal? Elmegy és elveszti azokat
a munkásokat, és a szőlőt másoknak adja."

Itt az Úr önmagáról beszélt, - mint akit az Atya a megbecsülletés elvárá-
sával küldött el !

Mikor ez a reménye tragikusan meghiusult, a gyilkosságot a példázatbeli
szőlősgazda keményen megtorolta, -nem pedig elrendelte!

▲ ▲ ▲

Ismét világos értékelés az Úr Jézustól, - Pál által a Róm.3.25-ben leírt,
és egyéb hasonló szellemű tévhiedelemmel szemben.

x

VI.

Az eddig felsorolt, - tökéletes bizonyító erejű ellenérvek után már azért
sem állhat fenn Isten által eleve elrendelt helyettesítő véres engesztelő vált-
sághalál /Róm.3,25./ szüksége, mert a "Ne ölj" szigorú törvényét Ő mondotta ki !

Teljes képtelenség Mennyei Atyánkról azt feltételezni, hogy a világtörté-
nelem legigaztalanabb bestiális gyilkosságát éppen Ő rendelte volna el, - saját
megbékülése áraként!

De még csak az igazság törvénye kielégítése címén sem tehette, mert azt
is Ő mondotta ki, hogy: "...amely lélek vétkezik, annak kell meghalnia"./Ezék.18,4/.

E tárgyban érdemes a heidelbergi Káté 106. kérdésének válaszát is mélyen
átgondolni.

x

VII.

Hogy mennyire nem lehet az emberi bűn - Istenünk haragra gerjesztője,
- arról a 3.fejezet 59.oldalán található idézetek is tanuskodnak.

/Természetesen itt már az Úr által kinyilatkoztatott - bűnös ember-bu-
kott angyal azonosság, - illetve préegzisztencia és reinkarnáció, -azaz - Isten
egyetemes hazavezető kegyelmi rendjében kell gondolkoznunk./

Az idézetekben ugyanis a mindenkori bűnök azonos elbánással való megtorlásának látszó , - de valójában csak javító célzatú átélési kényszer-alkalmazásáról van szó, mégpedig az Úr szavai szerint a legpontosabb viszonosság alapján, - esetleg a siker érdekében meg is tetézve./Mk.4,24./

A bűn tehát ezen az alapon mind-addig ismétlődik, míg a lassú de mégis folyamatos megtérések folytán a bűn /és velejáró halál/ térfele meg nem üresedik.

Mi is lenne, ha Isten "hangulata" eme örökkévalóságok alatt állandóan háborogna a törvényszerűen ismétlődő, bár megtérések folytán egyre fogyatkozó bűnelőfordulások miatt ?

E ponton még azt is látnunk kell, hogy "isteni haragra" okot adó történetek, - a teremtésnek csak a példázatbeli századik juhhal /L 15,4/ jellemzett, - viszonylag (!) parányi részének, - gyógyító, visszajavító helyeire, pl. Földünkre korlátozódnak, - míg az isteni kedélyállapot jó alaphangulatát, a kilencvenkilenc juhhal ábrázolt, - Őt értő, és mindig hű szellemi teremtményeivel kiépült boldog harmónia szabja meg !

Annál is inkább, mert az Atya az elveszettek megkeresésének gondját az Úr Jézusra bízta, és ezáltal csak "némi" idő kérdése, hogy az "egy akol,-egy pásztor" állapot megvalósuljon.

x

Egyébként az embernek illenék végre a szerénység minimumát felvéve elszakadni attól a gyermekes elképzeléstől, hogy a fényévek ezermillióival is átfoghatatlan teremtettség - /milliárdnyi tejútrendszer,- szellemseregekkel benépesített "csillag"-óceánjainak/ teremtő Ura, - a "lelkéből lelkedzett", de hozzá képest mikrobánál is kisebb ember bűne miatt valamikor is "rettenetesen" haragudott volna.

Inkább szánalom, és mentő szeretet érzése ébredt, amikor a parányi teremtmény bűnének "híre" felhatolt az egeknek egéig, Isten "lakóhelyéig".

A bűnök között botorkáló emberiség ebből való kivezetése nem igényel személyes isteni beavatkozást, mert a "bűntelenítés -személyre szabott" feladatai - Messiásunk szellemi vezetése alatt álló -, "kisebb" mennyei hatalmasságok hatáskörébe van utalva. /1.a 8.sz. fejezetet/.

A fentiek összegzéséül kimondhatjuk, hogy először is a bűn, - elenyészéséig - törvényszerű ismétlődése,^{x/} - majd pedig az Isten és ember között lévő mérhetetlen nagyságrendi különbség miatt sem állhat fenn mennyei Atyánk "rettenetes" haragjának lehetősége, - következésképpen a véres helyettesítő engesztelő váltságshalál szolgáltatásának szüksége sem !

VIII.

Az I-VII. pontokon túlmenően: szem előtt kell tartanunk, hogy mennyei Atyánk a szabad akarat ajándékozásával eleve kétesélyes választás lehetősége elé állította teremtményeit.

Az engedelmesség haladást ígért mennyei magasságok felé, - míg a lustaságra, hűtlenségre, - süllyedést, szegényedést, szenvedést helyezett kilátásba a mennyei rendtartás.

Isten mindenttudó bölcsessége számolt az ellenszegülés előfordulásával is, hiszen erre egyenesen lehetőséget adott ! Miként gyúlt volna hát emiatt "rettenetes" haragra?

Ehelyett az eleve kilátásba helyezett bezáró és korlátozó törvények hatáskörébe utalta az engedetlen szellemeket. Ezek az isteni légkörtől való elszakadás miatt, - az azt kellemessé tévő szeretetben és értelemben megszenyedve - egymásnak mind kellemetlenebb társaságává váltak, egészen az önzés, irigység, - gyűlölet érzések mértékéig, - amint Földünkön oly szemléletesen tapasztalhatjuk az Úr Jézus által kinyilatkoztatott bukott angyal-bűnös ember azonosságának megfelelően.

De minthogy Isten nem csak igazságos, hanem a gonosz miatt is bánkódó bölcs mennyei Édesatyja, - a hűtlenek szenvedéseit - igei támogatással kapcsolva, egyben megtérésük hajtó motorjává tette!

Mint láttuk, - a tékozló fiút is a nélkülözés és szenvedés indította vággyódó emlékezésre, majd pedig a hazavezető út megtételére !

Erről elég is ennyi, - mert csak idő kérdése, és a megtérésnél tartunk, ami felett a mennyben nagyobb az öröm, mint a soha el nem távozott igazakon!
/L 15,4-10/

Így nyeri vissza Isten a saját fejük után indult engedetleneket!

x/

Mt 18,7. "Mert szükség, hogy botránkozások essenek, de jaj annak az embernek, aki által a botránkozás esik." A Föld szellemi színvonalával ez most még összegegyeztethető !

Azzal pedig, hogy visszafogadja őket, - olyan erős kötődést épít fel maga iránt, - ami könnyen egyenértékű lehet a tőle soha nem távozottakéval...

Mind ebből az eddigi pontok megerősítését kapjuk.

Istennek van szeretete, türelme, igazságos és bölcs módszere, /szent Igéje és a reinkarnáció által/ engedetlen gyermekei visszavezetésére.

A bűn látásán nem gerjed "rettenetes" haragra, - hanem, - jót tesz gyűlöllőivel, - akiket a saját maguk által választott kemény úton, de szent Igéjével mindig támogatva épít újjá ismét országa számára.

Összegzésül: - megint csak ott tartunk, hogy ha nincs isteni harag, kell-e akkor valamit is ártatlan istenfiúi vérrel kiengesztelni ?

x

E bizonyítéksor a Szent Szellem belső bizonyágtétele nyomán állott elő - azért, hogy a mennyei Atyánk iránti bizalom kialakulásának legnagyobb akadályát eltávolítsa !

Nagyon sajnálatos, hogy az egyház nem érzékeltte azt a mérhetetlen taszító erőt, amelyet Megváltónk szenvedésének hű ecsetelésével a gondolkozó emberben ébresztett, - e szörnyűségeket /úgymond/ eleve elrendelő /?/ Istennel szemben! /Róm.3,25./

Miközben minden együttérzést, sajnálatot és mély hódolatot az Úr mellé állított, - annál határozottabb ellenérzést keltett - a mind-ezt elkívánó/??/ Isten ellenében!

Ma /a legegyszerűbb sebészi beavatkozás fájdalmát is - érzéstelenítéssel enyhítő korunkban/ - még ellenszenvesebbé torzul, a golgothai szörnyőség látán megnyhúlni hajlandónak mutató, - /bántóan tévesen bemutatott/ istenkép.

Nyomában kérdés ébred: "miféle érzésvilág az, amely ilyesmit igényel a maga megbékítésére ? Ez lenne a mi mennyei Édesatyánk"?

Ilyen hirdetések után Isten mérhetetlen jóságáról bizonyágot tenni - teljesen komolytalan és hiábavaló erőpazarlás !

Állításunk az egyre gyorsuló elvilágiasodásban kemény igazolást kap !

A bizonyosság-sor /I-VIII./ átgondolásának alaposságával arányban tűnik elő, a téves-valótlan elvi alapú eddigi megváltástan visszásságának megdöbbentő mértéke, - amikor barbár, - gyilkos engesztelő elégtétel szükségét hirdeti meg ott, ahol erre az Úr Jézus egyedül mértékadó bizonyosságai szerint - nem csak-hogy elvi alap, -azaz isteni harag sincs, hanem mind ezek helyett olyan nagylelkű isteni intézkedés érvényesül, - mint a reinkarnáció - és Ige általi újjáépítés, - egyetemes hazavezetés, - amelyről az egyház legfinomabban előre-érző órállói is csak teljesen körvonalazatlan, halvány reménységet táplálhatnak !

Ennek alapján kérdezzük: az el sem képzelhető jószág helyett - a legvisszataszítóbb barbár primitivitás /golgothai kivégzés/ - Istennek tulajdonítása, - nem meríti-e ki a

legcsúnyább istenrágalmazás, sőt káromlás

ismérvét ?

Még akkor is, ha ez az egyházak részéről a legjobb szándékkal, nem tudatosan, és akaratlanul történik !

Bár teljességgel még sem menthető, - mert a véres megváltás taszító jellegén és titkán az egyháznak bőven volt ideje évenként ismétlődő időszerűségek alapján lényegre menő, és sokszempontú átgondolásra !

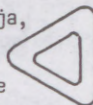
Ez az istenrágalmazás méltó párja a kettős predestináció elvető oldala, - Istent mérhetetlen durván sértő - tévtanításának !

Szeretnénk meglátni, hogy a véres váltságshalál eleve elrendelésének hirdetésével elkövetett istensértés - mielőbb - említett párja sorsára kerül, - és ezáltal :

1. felmenti Istent az - így ugyan soha ki nem mondott, - de lényege szerint mégis "előre megfontolt szándékkal, és különös kegyetlenséggel, - fia terhére végrehajtott gyilkosság"- értelmi szerzőségének védje alól. /A ma embere azonnal így sorolja "osztályba" a golgothai tragédiát./
2. Megfosztja a Sátánt - Isten szent lénye - látszólag írott Igén nyugvó rágalmazásának további lehetőségétől, /eleve elrendelt véres engesztelés hirdetése/ - ami már jó ideje csírájában fojtja el korunk gondolkozó emberében a mennyei Atya iránti bizalom kialakulását.

Mindez pedig - hozzá méltó ravaszsgal - nem is a saját sátáni gárdája, hanem Isten szolgái hivatásbeli tevékenysége útján megy végbe, valahányszor és valahol a golgothai tragédia szóban vagy írásban említésre kerül !

3. Véget vet a Heidelbergi Káté 60. kérdésének válasza értelmében, - némi iparkodás melletti nyugodt üdvösség-várásból származó csalódások sorának, mert az Úr Jézus csak teljes belső és külső átalakulásunk megtörténte után hatalmaz fel efféle remények melengetésére.
4. Helyet ad az Úr Jézus "szellemi" megváltás szemléletének - "A szellem az ami megelevenít, a test nem használ semmit; a beszédek melyeket én szólok néktek, szellem/iség/ és élet." /Ján.6,63./ -tétel alapján, amely mód az egyetemes hazavezetésnek egyetlen hatásos eszköze és útja.

x

Az eddig hirdetett, "engesztelő vér központú" megváltástan - legfőbb elvi alapjának megdőlése, - majd pedig e kétezeréves, - de századunkban különösen hitrombolóvá lett tévedés - káromlásnak minősítése után, ismét az Úr Jézust idézve szólnunk kell,

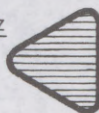
az Ő kereszthalálának teljes önkéntességéről,

amely szempont a golgothai áldozat elvéle elrendeltsége tévhiedelmének egyed-uralkodása alatt, kellő figyelemre nem tarthatott igényt !

Az Úr szabad elhatározását a J 10,18-ban olvasható szavai adják tudtul:

"Senki sem veszi azt el én tőlem, /ti. az életet/ hanem én teszem le azt én magamtól. Van hatalmam letenni azt, és van hatalmam ismét felvenni azt."

E kijelentés alapján Isten szent lénye újabb bizonyossággal mentesül az Úr Jézus halála eleve elrendelésének terhétől. Ennek kihatása a mennyei Atyánk iránti bizalom építésében alapvető fontosságú!

A keresztyén hittan téves vérközpontúsága - , abból a majdnem általános emberi fejletlenségből ered, amely a látható mozzanatok mögötti szellemi célt nem képes érzékelni.

Így történt Urunk földi működésével kapcsolatban is, amikor a három éven át hintett, - minden élet alapját képező szellemi kincs-helyett, golgothai véráldozatát látták küldetése lényegének. Ezáltal.

a kíséző körülményt tették meg jövetele céljának!

Erre már csak azért is hajlamos a földi ember, mert az Úr élete nagyobb történéseit méltatni, évente ünnepelni, - viszonylag könnyű dolog, - míg az ő tanításainak szellemében minden percet, órát, napot, évet megharcolni, - már teljes lelkierőbevetést igénylő feladat!

Az egyház tehát a könnyebb részt, a véres váltságshalál méltatását választotta tanai tengelyül.

Lényeg nem-látása sajnálatos, tévedése a Szent Szellem bizonyágtételének fényében nyilvánvaló !

x

Egy másik szempontot is megvizsgálunk, melynek nagy része van a vér által való megváltás hitének kialakításában.

Hogy tökéletes megtisztulás és megszentelődés állapota egy életen belül nagyon ritkán áll elő, ezt mi készséggel elismerjük, sőt állítjuk.

Ezért is kellett a keresztyén hittan megváltás-tanába a Krisztus érdemében hit által való részesedést beiktatni, mert a hittani tételeket megszövegező egyházatyák maguk is tudták, hogy egy emberélet - komoly elhatározások és igyekvés esetében is kevés az Isten törvényével való szembenállás feladására. Viszont az újratestetöltés rendjét nem ismerve, mégis kénytelenek voltak a menny várományosát valamiképpen a tökéletesség állapotába juttatni, miután meg van írva, hogy oda semmi tisztátalan be nem mehet !

Ezt annál is inkább megtehették, mert a Krisztus érdemeiben való részesülés feltételezett tökéletessé tevő hatása ugyanolyan érthetetlen, mint az ősszülők által elindított bűnfolyam, - reánk, - késői utódokra való átvételese leszármazás útján !

Az egyházatyák nem értették az elsőt /eredendő bűn/ sem, de mit tehettek mást abban az időben: ha Isten megtűri a bűn továbbvitelénél az értelem ellenes és igazságtalan megokolást, miért ne lehetne a megváltás is hasonlóan - emberi ész és igazságérzet által el nem fogadható módszerekkel megoldva. Az egyházatyák még teljesen az apostoluk őszövétségi szellemiségét szívták magukba, akik haragvó, és csak vérrel kiengesztelhető Istenről tudtak, akinek intézkedései a "könyörülök, akin könyörülök" elv alapján emberi értelemmel nem voltak követhetők. Ez az idézet az egyházatyák előtt Istent szeszélyesnek és személyválogatónak állítja be. Aki pedig ilyen, az miért ne lehetne ridegszívú is /örök kárhozat/.

Ezekből az összetevőkből állott elő a csak vérrel kiengesztelhető, haragvó Isten hirdetése !

x

El kell tehát szakadnunk végre a vér büntörlő erejében való tévhitől abban az értelemben, hogy Isten haragját kiengeszteli, és mi büntől mentesekké válunk Isten előtt a Krisztus érdeméért !

De annál inkább hinni kell - mert hinni lehet - a Krisztus vérének büntörlő erejében abban az értelemben, hogy az Ő vérével és élete odaáldozásával igaznak pecsételt tanításai életre vezetnek, és megtartásuk által a bűn valóban kitöröltetik az ember életéből.

Így valóban büntörlő az Ő drága vére !

De az Atyára nézve nem mindegy, hogy melyik értelmezést hagyjuk érvényben. Az első értelmezés egyszerűen nem alkalmazható a mi Istenünkre, mert Ő nem haragvó és bosszúálló Isten, - akit csak kiömlő ártatlan vérrel lehetne, vagy kellene kiengesztelni.

Van egy megoldás, hogy a vérnek értelmet adjunk Pál, János és Péter írásaiban, - ha a vér szót igazság szóval helyettesítjük. Ebben az esetben nem veszünk erőszakot Isten Igéjén, mert az Úr által igen gyakran használt képes beszéd alapján egyenesen reámutat, hogy nem szószerint értendő a vérrel kapcsolt mondanivaló !

"Én vagyok amaz élő kenyér, amely a mennyből szállott alá, ha valaki eszik e kenyérből, él örökké !"/J 6,51/

Egészen természetes, hogy itt is az Úr igazságával való élest kell érteni, mert csak az ad örök életet !

"Ha nem eszitek az Ember Fiának testét, és nem isszátok az Ő véré, nincs élet bennetek" stb./J6,53/

Úgyszintén ez értendő a vérre is ! Ahogy azt a protestáns felekezetek értelmezik: amiként a kenyér és bor eljut testünk minden sejtjéhez, hogy annak éltető tápláléka legyen, -ugy kell, hogy az Úr Jézus igazságai is eljussanak lelkünk minden részébe, hogy élővé tegyék azt !

Csak így, - képletesen - van értelme a vér említésének !

Nem veszünk továbbá erőszakot az Igén azért sem, mert végre - János első levele 5. rész 8. versében világosan elénk adatik, hogy e Földön minémű szerepe van a vérnek: "És hárman vannak akik bizonyosságot tesznek a Földön: A Lélek, a víz /Ige/, és a vér; és ez a három is egy."

A vér mely kiömlött a Golgothán, hitelesítő pecsét volt mind arra, - amit az Úr tanított !

Csak azok az eszmék élnek maradandóan e bűnös érdekektől mozgatott világban, amely mártírokat, vértanukat tud felmutatni! Ilyen eszme a szabadság és a szeretet !

E világ romlott, önző embere csak annak tud hinni, aki a hirdetett eszmék hitelesítéséért nyugodt megfontolással az életét is oda képes áldozni! Ekkor meggyőződést szerez, hogy nem valamely olcsó, vagy hamis érdekből szólt a beszélő, mert a drága pecsét /a vér/ reáüttetett a hirdetett tanra !

Az Atya és a Fiu tudták, hogy a Földre internált, - fizikai testben élő bukott angyalok semmiképpen nem hisznek a megmentésükre utánuk leszállt Megváltó tanácsainak, csak ha a teljes önzetlenséget - és még a bűnös emberi kősziveket is megindító szeretetet bizonyító - véres életáldozat meghozatik.

Ahol hatástalan volt az Úr isteni képessége, - mert beszédének ereje a bűn tömény sűrűsége miatt behatolni képtelen volt, - ott Ő sem tehetett mást mint megnémult, és áttért a bűnös, süket, vak és gyilkos nemzetség által egyedül érthető nyelv használatára, a vér által való bizonyágtételre.

Egyedül az Ő ártatlanul kiontott vére képes a passzív közönyből kikökeníteni a mártír vértől szennyeskező emberiséget !

Csak az Ő - újra és újra elhangzó tragédiája tudja gondolkodásra indítani a gondolkodásra lusta, e világnak élő bukkott angyalt, a bűnös embert.

Ezért kellett az Úrnak kiinni a keserű poharat, melyet az Atya adott neki, - a J 18,11. bizonyága szerint, ami felett azonban állandóan látnunk kell az Úr golgothai áldozatának (a J 10,18-ban kinyilvánított) teljes önkéntességét!

Tehát szó sem lehet az Úr kereszthalálának Isten általi eleve elrendeléséről még a Róm.3,25-beli páli vélemény ellenére sem, mert itt is kötelesek vagyunk a teljes önkéntességről adott jézusi nyilatkozatot döntőnek elfogadni a (nagyon sok kérdésben elfogadhatatlan megkülönböztetést, és az idők által is cáfolt tévedést papírra vető) szolga szavai felett !

Az Úr eljövételét és szenvedését hírül adó ószövetségi próféciák sokaságából sem -ezek eleve elrendelt voltát, hanem az isteni "előretudás" megnyilatkozását kell érteni, mert a mentés e módozata (önkéntes önfeláldozás) az Atya és Fiú között, - már az angyalbukás "idejében" tisztázott volt, - a Zsolt 40,7-11-ben írottak értelmében !

Igen, azért szereti az Atya a Fiút, mert - az Atya, és az elveszettek iránti szeretettől indítva elvállalta, e szörnyű kínhalállal végződő bizonyágtévő tanító küldetésnek fájdalmas végigjárását !

Lássuk meg végre, hogy az Úr véres életáldozata nem Istennek, - hanem az emberért meghozott önkéntes szeretetáldozat volt !

Minden kerülgetés nélkül kimondjuk: munkánk fő célja: ennek a szörnyű, sötét, - Isten szent felségét mérhetetlenül sértő félreismerésnek megszüntetése.

Ítéljük meg - nem jogos-e a tömegek vonakodása az eddigiek szerint bemutatott istenképtől.

Bizony jogos ! És maga az Úr Jézus is bizonynal feljajdul, - mikor áttekinti mindazt, amit az Atyáról hirdetnek ! Ezért telik oly lassan az Ő akla, mert a pásztorok akaratlanul is ellentmondásos, bántóan hamis képet mutatnak fel róla bizonyágtételeikben.

Az Istenről alkotott emberies kép kialakulása részben az alábbiakkal is magyarázható:

Istennek van két elve, amit nem a kellő értelemben ismertek fel az Ő szolgálói. Olvastak az Igében az Ő kegyelméről és igazságosságáról. Sajnos, az elsővel kapcsolatban az ragadta meg őket: "kegyelmezek akinek kegyelmezek!" Ezt hirdették róla, és ezzel - az újratestetöltés törvénye ismeretének hiányában - sok kárt tettek az Isten abszolút igazságosságába vethető hitben! Azt hirdették, hogy Ő szuverén Úr és hatalmában van belátása szerint kegyelemre vagy elvetésre ! Mint láttuk, erről szó sem lehet, mert Ő nem személyválogató.

Igazságosságáról pedig azt hirdették, hogy a bűnt könyörtelenül megtorolja!

A megrögzött gonosztevővel szemben, akiben a javulás szándékának árnyéka sincs, nevelési célból valóban ez áll fenn, de a megtérővel szemben szó sincs megtorlásról, bűnhődtetésről !

Szeretnénk az Isten Szent Szelleme ujabbkori kijelentései alapján helyes képet adni e kérdésekről a következőkben:

Isten minden egyes teremtett gyermekéhez először: kegyelmes ! Nincs kivétel annak az Igének értelmében, hogy "kegyelmezek akinek kegyelmezek!" Ő mindenkinek kegyelmez!

"...hosszan tűr érettünk, nem akarván, hogy némelyek elveszenek, hanem hogy mindenki megtérésre jusson." (II.Pét.3,9.)

Akik elfogadják a felkínált bűnbocsánatot és gyökeresen elhagyják az ellenkezést és élük a megváltó Igéket, azoknak bűnéről emlékezés nem létszen !

De itt a leglényegesebb pont:

Ő kérelhetetlenül igazságos Isten, mert csak az őszinte megtérés árán fogadja vissza bűnökben járt gyermekeit !

Itt nem érvényes az az Ige, hogy "kegyelmezek akinek kegyelmezek". Kegyelmez Ő minden gyermekének - ha megtér ! Kivétel e követelmény alól - nincs!

x

A kereszten megtérő latornak adott vigasztalás is igen sok félreértésre adott alapot.

Az természetes, hogy a magábaszálló lator az Úr vigasztalásával szívében nem a megátalkodott lelkek számára fenntartott, - (szellemi értelemben véve) - kemény és hideg légkörű szellemi hajlékba került, hanem a türelmes lelkek Isten előtt is kedves csoportjába. De ezzel még nincs Istennél az ügy elintézve!

A késői megtérés igen hasznos jelenség ugyan, de nem jár a róla hirdetett következményekkel, mert minden megjavulási szándéknak erőpróbán kell átmennie, - míg ez több ízben jól nem végződött, nem jelenti a bűntől való végleges megszabadulást. Erről a kisépért hajlékba hét más, - magánál gonoszabb társával visszatérő kísértő példázata - világos tanítást ad, - saját gazdag tapasztalatainkról nem is beszélve !

Hosszú életeknek kell az ember felett elmúlni és ezalatt sok kísértő próbaalkalomnak előállni az illető bűn szempontjából, és ugyanannyi sikeres megállásnak ! Csak ha ezekben teljes érzéketlenséget tanúsított a bűn csábításával szemben, - akkor lehet kiépült ellenálló erőről, - a halálból való feltámadásról, és Isten Országába való visszavételezésről beszélni.

Isten nem hamarkodja el ama bizonyos menyegzői ruha adományozását !

Hogy a hiányzó menyegzői ruha példázatában foglaltakat helyesen értelmezzük, elmondotta az Úr a kegyetlen szolga példázatát is ! Abban azt látjuk, hogy a szolgának adott engedmény - adósságának teljes elengedése - az intelem ellenére sem hozta meg azt az eredményt, ami logikus és várható lett volna. Ugyanis az emberi természet bűnökhöz tapadtsága nem szüntethető meg bocsánatadással, - elengedéssel. Sokkal mélyebben gyökeredzenek azok. Látjuk, - a szolga lelke sem formálódott irgalmassá a legkevésbé sem. Nagyon szükséges volt neki a tömlőc sötétsége, hogy a szolga Urának szemrehányó szavait jól átgondolja és legközelebb azok szelleméhez szabja tetteit.

Látjuk tehát, hogy semmi garancia sincs az elengedett büntetések nyomán elérhető hálára és ennek átformáló hatására.

Nem elég csak az Uram, Uram hangoztatása, szükséges az annak szellemében való hosszabb munkálkodás, hogy lehetőség adassék a szájon hangzottnak - tettekben való alapos bizonyítására.

Isten nem pusztítja el a bűnöst, mint némely bibliai csoport tanítja, hanem nagylelkű atyai szeretettel, bölcsességgel és türelemmel visszavezeti az atyai hajlékba, de a visszafogadás előtt bizony - ízekig és veséig ható vizsgálatnak veti alá a megtérőt. Kegyelmének megmérhetetlen gondoskodása segíti lépésről lépésre a tisztulás nehéz útján, de követelményeket is állít vele szemben. Isten nem adott az Úr Jézusban olyan megváltót, aki a személyiség önkéntes, gyökeres megváltoztatása nélkül adna üdvösséget.

x

Miután a keresztyén hittanok az Úr megváltó tevékenységét ezidáig mondhatni, - kizárólag a golgothai áldozatában látták, nagyon szükséges kifejteni a megváltás eddig elhanyagolt, kellő súllyal nem értékelt részleteit is, a Szent Szellem újabbkori kijelentései alapján.

Nemde, ha egy bizonyos eredmény elérése sok tényező egymásba kapcsolódó összműködéséből áll elő, akkor minden működő tényező egyaránt fontos és nélkülözhetetlen annak az eredménynek előállításában, - amint egy teherhordó láncnak is minden szemegyformán hord. A megváltás kérdésénél azonos a helyzet !

A mennyből - lázadó ellenkezése folytán eltávolított bukott angyal mennybe való visszajuttatása a feladat! /Tehát a földi embert el kell odáig vezetni, hogy a menny ismét befogadhassa./ Ennek mikéntjéről beszéltünk munkánk egész terjedelmében, - most a Megváltóra nézve vizsgáljuk a kérdést, mit tett Ő ennek érdekében!

Az Atya kegyelmi elgondolásait a Fiú hajtotta végre !

Először is a meghasonlás kaotikus állapotából kivezetendő bukott szellemek számára lehetőséget kellett teremtenie, hogy a törvényt amellyel szembeszegültek, - ismét szívük legfőbb és egyetlen uralkodó eszméjévé tehessék.

1. Ezért lakóhelyekké kellett rendezni azt a kaoszt, ami a bukottak törvénytelen munkálkodása folytán előállt. Az Úr Jézus ezt az Isten Igéje tanúsága szerint: -EF.3,9., + ZSID.1,2.3.4. + J 1,10.- elvégezte, tehát a megváltás első fizikai alap-

feltételeként megalkotta a Földet - /és most ne hunyjuk be szemünket a földi tudomány állításai előtt sem -/ a légnemű, folyékony, képlékeny, - szilárd állapotok egymásutánjából a mai alakzatra, - elképzelhetetlenül hosszú világekorszakok lassú lepergése folyamán !

2. A második lépés a benépesítés volt. A bukott angyalok szellemi teste számára fizikai testet kellett megnyilatkozási eszközzel formálnia, hogy /előző fejezeteinkben bőven tárgyalt "menetrend" szerint/ a bukott angyal fizikai, érző, fájó testben kapjon automatikus oktatást, arról, hogy a törvénytelenység fájdalmat, a törvény követése jót, enyhülést szül. Azt is kifejtettük, hogy ez a módszer igen lassú és nagyon fájdalmas átélés nyomán tud csak igen kevés előrehaladást felmutatni, - lévén a nevelési folyamatba bocsátott lélek az Isten országa rendjének csúfolója, rontója, ellensége, - mint fizikai testbe plántált bukott angyal.

3. Ezt a sok fájdalmas átélést lerövidítendő céllal adott útmutatást, törvényt az Úr Jézus az Ő prófétái által, - hogy betartásukkal a földi emberruha lakója - a sötétség angyala - ismét a világhosszág és élet képviselőjévé lehessen.

Az egész ószövetség az Úr Jézus áldozatos küzdelmét tárja elénk, amint szeretettel tanácsolja, vezeti, feddi, fenyegeti, ítéli Izraelt és számtalanszor megkönyörül rajta.

4. Amikor az ószövetségi törvény előmunkálta Izraelt annyira, hogy Isten dolgainak megismerésében egy újabb lépést tehetett, - eljött az Úr Jézus személyesen, hogy az Atyáról, önmagáról és Isten országáról helyesebb képet nyerjen az ember, ami által életét céltudatosabban tudja az Isten országa elnyerésének munkájába beállítani.

A menny dicsőségét, az Atya közelségét feláldozta, hogy az ember is részesülhessen ezekben ! Eljött a bűn, e sötét, undorító és kegyetlen barlangjába, szenvedte ennek fojtó légkörét, küzdött a lelkeket fogvatartó sötétséggel, és végül a vérét ontotta mindazért amit tanított, hogy kiáltó tanubizonyosága legyen az általa mondottak valódiságának....

5. Ma sem nyugszik tétlenül, hanem az Igazság Szent Szelleme útján eszünkbe juttatja amiket mondott földönjártaikor, minden ismeretre elvezérel és azt a sok mondanivalót, amit életében éretlenségünk miatt el nem mondhatott, - /J 16, 12-15/ közölteti számunkra.

Látjuk tehát e gyarló összefoglalás alapján, hogy az Úr Jézus megváltó tevékenységét nem lehet véres golgothai áldozatának tényére redukálni, - amint ezt a keresztyén felekezetek teszik.

Kérdezzük testvéreinktől, hogy az Úr Jézus megváltói tevékenységéből melyik részlet hiányozhatna ?

Egyetlen egy főelem sem hagyható ki a megváltást adó tényezők közül:

Tehát a világteremtés, ember teremtés, törvényadás, földrejövetele, tanító munkája és véres bizonyágtevő halála, valamint a Szent Szellem által való egyházépítés egyformán fontos alkotói az Úr megváltói munkájának.

Bár nem akarunk méltatlan létünkre képességünket meghaladó kérdésekben véleményt nyilvánítani, de megkérdezzük: mi nagyobb áldozat és feladat az Úr számára: a föld fundamentumának felvettése óta munkálkodni és küzdeni az emberi sötétséggel, értelmetlenséggel, bűnnel, vagy a kb. 24 órányi elfogatási és kivégzési eljárás ?

Úgy gondoljuk, hogy az előbbi a több energiát, szeretetet igénylő feladat!

Ne tünjünk hát az Úr golgothai áldozata lebecsülőinek, hanem éppen ellenkezőleg, - hívjuk kedves testvéreinket, hogy az Úr iránti hálás csodálatunkat és köszönetünket sokszorozzuk meg, az Ő megváltói működésének - , a golgothai tragédia mögött fontosságban semmivel el nem maradó, -többi része helyes értékelése alapján.

x

A fentiekkel - egyben az "önmegváltás" gyakran hallható vádjának teljes alaptalanságát is bizonyítottuk !

x

Végül beszélünk kell arról az állandó kihívásról, melyet a "vérközpontú megváltástan" jelent a hit ügyének egyetemes érdekével szemben, - amikor bármely indításból ilyesféle megállapítások hangzanak: pl. "a sátán legyőzetett", - vagy - így, múlt időben: "Jézus megváltotta a világot."^{x1/}

Napjaink lehangoló mértékű elvilágiasodását, valamint a sátánon is túltevő gonoszság tombolását látva, - ezek az egyházi körökben használt közhelyek bántóan üres szólamként hatnak, és erősen veszélyeztetik a gondozásában lévő szellemi komplexum maradék hitelét !

A világon ugyanis nyoma sem látszik a sátán legyőzetésének, és a megváltottság jeleit is hiába keressük ! (Megoldását a 9. fejezetben adjuk közre).

Így gyakorlatilag majdnem teljesen visszhangtalan a legodaadóbb egyházi hívogatás is; - a hívók szinte gettószerű zárt kört képeznek, - a külvilág számára alig érthető fogalmi és kifejezés-rendszerrel, titkokba burkolt elvi felépítésű, - a ma embere számára érthetetlen és hihetetlen hittannal.

x

De ha a tanaiban megújult egyház elmondaná, hogy:

"Földünk a teremtettség szellemi selejtjének egyik visszajavító-nevelő intézete,"^{x2/} - ezért van itt annyi szenvedés, mert itt jóformán tömény a törvényszerűség elfordulása, minthogy a bűnös ember nem más, mint bukott angyal.

De Isten nem haragvó hatalmasság, aki a tévelygőket örök kárhozatba taszítaná, hanem szerető mennyei Édesatyánk, aki a bűnöst szent Igéje nevelő hatása alá helyezi, ha kell, - több földi élet egymásutánjában is.

x1/

Az Úr halálakor kimondott utolsó szavát "Elvégeztetett"/J 19,30./ a "vérközpontú megváltástan" vallói a megváltás lényegét adó befejező történésként értelmezik. Holott nyilvánvaló, hogy ez csak a szörnyű végű földi küldetés elvégzését jelentheti, mert a megváltás folyamata majd csak aeonok elmúltával zárul le!

x2/

Egy, - a hasonló rendeltetésű bolygók sokaságából, amelyeket a rajtuk képviselt javulási fokozatoktól függően, - ridegebb illetve légyabb, - szellemi és fizikai atmoszféra jellemez.

A visszajavulás "tananyagát" az Úr Jézus teljesen önként, az Atya és irántunk való szeretettől indítva hozta el az általa jó előre ismert, szörnyű golgothai kivégzéssel végződő missziója útján és árán !

Ennek ellenére közénk jött, hogy nekünk menekülésünk legyen, és visszafogadtassunk az atyai hajlékba. Előbb-utóbb minden tévelygő bűnösnek meg kell térnie, mert Isten az elveszett lelkeket addig kereseti, -míg nem megtalálja", mint a példázatbeli eltévedt bárányt és elgurult draohmát megkeresték. (L.15,4-10:)

A megváltás lényege: a lélek és szellem tartalmának törvényesre formálása a türelmes Isten ujjáteremtő Igéje által. Isten előtt nincs elveszett ügy !

A megváltás mindaddig tart, míg csak az utolsó tékozló - bukott angyal= bűnös ember - is vissza nem kerül az atyai házba, -"a mennyek országába."

Az "Örömhír" e rövid, -/akár egy levelező lapon is elhelyezhető / összefoglalása, - néhány részletkérdés pótlólagos megvilágítása és átgondolása után

érthetőnek, hihetőnek, vonzóknak

tűnhet bárki számára, mert nincs megterhelve a hagyományos keresztyén hittanok ellentmondásos hittitkaival, legfeljebb az isteni szeretet nagyságának - e Földön hihetetlennek tűnő mértékével. De a levezetést átgondolva - már ezt is lehetségesnek kell tartani!

Az ilyen hittan hirdetése már nem vált ki ellenérzést, mert nem tartalmaz - a valóság által lépten nyomon cáfolt szólamokat !

Ilyen vonzó hittan birtokába kerülhetne az egyház már a közeljövőben is, ha becsületes átgondolások után az életmentő korszerűsítést önmagán végrehajtva, - engedelmeskedne a Szent Szellem jelenkori, - minden igazságra elvezérlő szándékának.

6. A feltámadásról

Munkánk egész terjedelmében akaratlanul is a feltámadás menetét szemlél-
tetjük kedves Testvéreinkkel. Ezért e külön fejezetben csak
egy pár rövid megjegyzés és kiegészítés megtételére szorítkozunk.

Mintegy összegzésül feltesszük a kérdést: miben áll a feltámadás? A
feleletet az Úr adja meg:

"Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz bennem ha meghal is él, és
aki csak él és hisz bennem, soha meg nem hal". /J 11,25-26./

"A szellem az ami megelevenít, a test nem használ semmit, az én beszédem
szellem és élet." J 6,63.

Tehát a feltámadás: a mi Urunk Jézus !

Ha egy lélekben sok van Megváltónkból, vagyis sok van az Isten és ember-
társak szeretetéből, önzetlen áldozatkészségéből, alázatból, igazságból, meg-
bocsátásból, életszentségből és semmi ezek ellenkezőjéből, - akkor ez a lélek
feltámadt, és már ebben az életben átment a halálból az életbe.

Az egyházak a feltámadást sajnálatosan az Úr Jézus újból való földrejöve-
tele idejére teszik és így hirdetik évszázadok óta.

Pedig, - mint fentebb láttuk - ez nem áll ebben az értelmezésben! Maga az
Úr, és Isten Szent Szelleme úgy tanítja, hogy a földi ember valóban az Úr el-
jövetelekor támad fel, de nem a végítéletnek nevezett alkalomkor, hanem ami-
kor az Úr Jézus az egyén életébe megérkezik, - és boldogan mondhatja: "élek
többé nem én, hanem él bennem a Krisztus."

Nagyon szeretnénk, ha általánosan megszabadulnánk a test feltámadásának
tévhitétől az apostoli hitvallás állítása ellenére is !^X

Az Ige erről ezeket mondja? "Balgatag, amit te vetsz nem elevenedik meg,
hanem megrothad." I.Kor.15.36.

X Az apostoli hitvallásban nem a test feltámadásáról, hanem a test újraszüle-
téséről, - a reinkarnációról van szó! "Credo carnis resurrectionem" jelentése
helyes fordításban: Hiszem a test újrakezdődését. Hiszem a test újranövekedését,
hiszem a test újrajelentkezését, vagyis hiszem a reinkarnációt.

Ezt vallja naponta minden egyház a dogma erejével, - akár tud erről, akár nem!

"Éppen így a halottak feltámadása; elvettetik romlandóságban, feltámasztatik romolhatatlanságban." I.Kor.15,42.

"Elvettetik érzéki test, feltámasztatik lelki test" I.Kor15,44.

"És tudjuk, hogy e testben lakván távol vagyunk az Úr-tól." II.Kor.5,6.

"Azt pedig állíthatom Atyámfiainak, hogy test és vér nem öröközheti Istennek országát, sem a romlandóság nem öröközheti a romolhatatlanságot." I.Kor.15,50.

"Mert szükség, hogy a romlandó test romolhatatlanságot öltjön, és e halandó test halhatatlanságot öltjön magára." I.Kor.15,53.

Látjuk tehát, hogy a fizikai testnek feltámadásáról az Isten Igéje szerint szó sem lehet, - és nem értjük miért használják az egyházak az apostoli hitvallásban a "testnek feltámadása" fogalmazást.

Testnek feltámadásáról csak abban az esetben beszélhetünk, ha test alatt "lelki testet" értünk. Erről pedig tudjuk, hogy Krisztus Igéinek élése által támad fel még a fizikai életben, nem pedig a végítélet alkalmával: "Azért ha valaki Krisztusban van, új teremtetés az, íme újjá lett minden." II.Kor.5,17.

Egyébként a feltámadást az Úrral egyezően Pál sem a halál alvásában lévővel, hanem az élő emberrel hozza kapcsolatba. Íme:

"Annakokáért, ha feltámadtatok a Krisztussal, az odafelvalókat keressétek." Kol.3,1.

Ezt a jótanácsot Pál az élőknek, - fizikai életükre vonatkozó hasznos útmutatásul adja, nem pedig porágyban, öntudatlanságban alvóknak! Teljesen egyező ezzel a következő ragyogó páli bizonyosság is: Filippi 3,11.

"Ha valami módon eljuthatnék a halottak feltámadására. Nem mondom, hogy már tökéletes volnék, hanem igyekszem, hogy el is érjem /a feltámadást és a tökéletességet/, amiért meg is ragadott engem a Krisztus Jézus."

Itt Pál mintegy mérlegeli saját feltámadásának fokát! Ez azt mutatja, hogy már a földi életünkben is időszerű lehet feltámadásunkról beszélni. Mindezek csak megerősítik az Úr Jézusnak e kérdésről mondott szavai: "Bizony, bizony mondom néktek, hogy aki az én beszédemet hallja és hisz annak aki engem elbocsátott, - örök élete van és nem megy a kárhozatra, hanem ál-talment a halálból az életre" Jan.5,25.

Jelen, sőt mult időt használ az Úr! Tehát már ebben az életben !

Azért is nagyon reális az emberi életen belül bekövetkező feltámadásról beszélni, mivel az Úr Jézus a földön élő embert általában halottnak nevezi!:

"Hagyd, hogy a halottak eltemessék az ő halottaikat, te jér és kövess engem." Mt.8,22.

"Bizony mondom néktek, eljő az óra és az most van - mikor a halottak meghallják az Isten Fiának szavát, és akik meghallják élnek."J.5,25.

Itt is a földi életben való feltámadásról beszél az Úr.

x

Az Ige- szellemileg értelmezett bizonyágtétele tehát egybevág a III. kijelentés erre vonatkozó tanításával:

Az Úr tanácsainak átvétele és megélése által a hiábavalóságok és bűnök vonzó-
erejéből kibontakozva, - e földi életünkben kell feltámadnunk.

Ez a csere azonban csak egy versenyen felül értékes terület megpillantása, majd megszerzése vágyától felgyujtva sikerül.

Ilyen érték csak egy van: a Szent Szellem legujabb korunkban adott tanításai által érthetővé, hihetővé tett, - ellentmondásaitól megszabadított keresztyén hittan.

Életfontosságú, hogy a széles tömegek ehhez minél előbb hozzájussanak.
Felelősségünk egyetemes és mérhetetlen.

x

6/ Az élet utáni, - anyagtalan létünkről.

Mint láttuk, - a Szent Szellem jelenkori kiegészítő megvilágításai alapvetően módosítják a "végső dolgokra" irányuló elképzeléseinket. Megtudtuk, hogy az isteni tökéletesség megközelítésére teendő erőfeszítéseink /Mt.5,48./ világkorszakokat is igénybevehető folyamata alatt sokszor fordul elő az eddig végsőnek hitt történések bevezetője, - testi életünk letétele. Ama valóban végső dolgokról majd csak akkor beszélhetünk, "ha méltókká tettünk, hogy ama országot elvegyük, hasonlókká lévén az angyalokhoz." /L.20,36./

Viszont szükségesnek látszik e területtel összefüggő két kérdés tisztázása:

a/ az emberi szellem halhatatlansága, illetve

b/ a testi halál utáni éber-mozgékony szellemi állapot bemutatása Isten Igéje alapján.

x

Az ember szellemének halhatatlanságáról.

E kérdést vizsgálva - az ember "halálmentességéről" kellene inkább beszélni. Azt megítélni ugyanis teljes határozottsággal, hogy az ember szelleme /pneuma/ halhatatlan - vagy megsemmisíthetetlen, -képeségeinken kívül esik és közvetlenül kinyilatkoztatva sincs!

Közvetve azonban nagyon világosan tudunkra adja Isten Igéje azt a kegyelmes Atyai eljárásmodot, amely az emberrel kapcsolatban gyakorlatban van!

Isten ugyanis magát mint szerető mennyei Édesatyát engedte a bűnös embernek bemutatni. Ez a beállítás már egészen határozott következtetések levonására alkalmas!

A földi szülők normális körülmények között /keresztyén erkölcsöt és Isten megtartó kegyelmét feltételezve/ a világalépéstől fogva kb.20-25 éves korig teljes figyelmükkel, erejükkel, értelmükkel és szeretetükkel felnevelik a gyermeket. Szellemi képességeikhez mért oktatásban, szükség esetén fedésben részesítik, - jó esetben még felnőtt korában is!

Erről nem kell sokat beszélni, majdnem mindenki boldog részese volt szülei gondoskodó szeretetének! Nos, ha Istent szerető Édesatyaként állított-

ta elénk az Ur Jézus, akkor ezzel az embernek teljesen határozott kinyilatkoztatást adott! Ha Isten eljárás módját kutatjuk pl. a makacs bűnöző emberrel szemben, akkor nem kell, - de nem is szabad másként vélekednünk róla, mint a földi atyákról tennénk! Természetesen a lépték nem azonos! Amennyivel magasabb a menny a földnél, annyival magasabbak Isten gondolatai, az ember gondolatainál! Ezenkívül az Úr Jézus használt egy nagyon világos összehasonlító mértéket a Mt.7,11-ben:

"Azért ha ti gonosz léteketre tudtok a ti fiaitoknak jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad a ti mennyei Atyátok jókat azoknak, akik kérnek tőle?"

Miután a halhatatlanság kérdését vizsgálva egyedül Istenre tekinthetünk válaszáért, - tegyük ezt meg egy teljesen szélső földi esetet feltételezve! Próbáljuk elképzelni mit érez és miként határozná egy földi szülő, ha a legmélyebb bűnbe süllyedt gyermekének sorsát a kezébe letennék? Természetesen - itt átlagot megütő érzelmi és értelmiséggel rendelkező szülőket tételezünk fel!

Biztosak lehetünk abban, hogy közvéleménykutatás esetén egyetlen választ sem kapnánk, amely gyermeke kivégzését óhajtana, hanem annál inkább olyanokat, amelyek a bűnös türelmes átformálását tartanák helyesnek és szükségesnek!

Nos, ha mi emberek gonosz létünkre tudunk a bűnös szempontjából helyes és hasznos véleményre jutni, mennyivel inkább tud a mi mennyei Atyánk ilyent alkalmazni! A földi ember előtt nincsenek nagy távlatok, 60-70 év, - és mégis feláldozza a gyermek nevelésére ennek hatalmas hányadát - úgy, hogy közben igen sok mindenről le kell mondania! De megteszi, mert a szíve ezt diktálja!

Mennyivel inkább tudja ezt a mennyei Édesanya megtenni, aki előtt nincs idő és akinek e munka semmi lekötöttséget nem jelent, semmiről le nem kell mondania, - sőt ha nem ezt tenné, akkor mondana le arról, amit a szíve diktál, mert ő a szeretet! Amiként tehát a földi szülő nem a gyermek elpusztításával oldja meg a bűn kiküszöbölését - úgy Isten sem! Hanem amiként a szülő állandó figyelmeztetéssel, intéssel, ha kell büntetéssel, de örökös megbocsátással vezeti gyermekét a csecsemőkortól az érett felnőtt sorba, úgy mennyivel inkább Isten ?!

Szögezzük le tehát, hogy Istennel teljesen összeférhetetlen a gyermekei elpusztításának gondolata!

A bűnös sorsa sem elpusztítás, sem pedig örök kárhozát, hanem isteni bölcsességgel, türelemmel és szeretettel történő visszavezetés az atyai hajlékba!

De mi lesz az olyan bukott anygallal, aki világekorszakok alatt sem tudott vagy akart makacs bűnözésével felhagyni? És akiről azt írja Isten ígéje: "kitörlöm azt az én könyvemből" és "soha örökké nem leszel"!?

Istennek e tekintetben számbajövő kényszerű maximális ellenintézkedése abban áll, hogy a megtérés iránt teljes érzéketlenséget tanusító bukott anyagokat az önmaguk által szabad akarattal választott bezáró törvény hatóereje világekorszakokra terjedő álomba, teljes szellemi tompult öntudatlanságra zárja, hogy ezalatt minden romlott szellemi tartalom elmosódjon belőlük.

Ebből az álomszerű, teljesen öntudatlan állapotból való felébredés mondhatni teljesen előlről kezdését jelenti minden létevékenységnek. Ezek a halott energiák a természet felvezető karjaiban: ásvány-, növény-, állatvilág-, ősember-, kultúremler egymásutánjában járják meg, át nem tekinthető hosszúságú életútjukat.

Ez alatt az engedelmese, vagy jobb belátásra jutott megtért, vele egykorú volt bűnösök már régen az Atya boldog munkásai közé tartoznak.

Mind az alvásba zárás, mind az ebből való ébredés oly nagy időturnusokat ölel fel, hogy tartamuk gyakorlatilag az "örök" kifejezéssel jellemezhető.

A világekorszakok alatti alvás felér a meghalással - létfelfüggesztéssel. De örök halálról és megsemmisítésről mégsem beszélhetünk, mert az egyének teremtése által Istenből ajándékozott örökéletű szellemi energia, végső kifejlésében, - világekorszakokon át való teljes öntudatlanság után Isten kegyelméből ismét életbelendül, - a már érintett lassú körforgásba bocsátás, és végül újra-egyéniesítés útján.

Emberiektől - isteni arányokhoz hasonulva, ezt tudtuk meg Isten Szent Szelleme tanításaiból a "soha örökké nem leszel" szöveg és hasonló valódi jelentését illetőleg! Emberi távlatok számára valóban "örök" kikapcsolást jelent az, ami Istennek mértékével nézve egy kis kényszer szüneteltetés!

Mégis - a lényeg: Isten édesatyai szívével összeegyveztetetlen a bűnös megsemmisítése !

A halhatatlanság kérdésében folyó fejtegetésünkben - félreértések elkerülése céljából - le kell rögzíteni, hogy: a lélek halhatatlanságának tana nem sérti isten mindenhatóságát!

A romlott ember a mindenhatóságot a teljes szabadság kiélési lehetőségének képzele, amit ha kezébe letesznek, bizonyos hogy bűn, - könny és vértenger jellemez. De Isten kezében a mindenhatóság nem gyilkossági vagy hatalomvágy kiélését jelenti, hanem a végtelen szeretet és bölcsesség munkálkodását! Ne féljünk Isten mindehatósága érinthetetlenségének védelmében - az ember szelleme halhatatlanságának lehetőségét megengedni.

Amikor Isten a teremtménynek szabad akaratot adott, máris felfüggesztette saját mindenhatósága teljes érvényesülését! Isten ezt megengedhette, mert ennek a veszélyes ajándéknak kiszolgáltatása ellenére, - mindig abszolút ura maradt a történéseknek !

x

A halhatatlanság minden népben, fajban és korban fellelhető hitét, az örök Istentől eredő származásra való ősemlekezés - nagyon gyengefényű, de mégis reménykeltő pislákolásának lehet tekinteni! A tékozló fiú a legnagyobb nyomorúságban és a legmélyebb érzelmi elszakadtságban sem felejtette el atyját és az együtt eltöltött életszakaszt, a ragyogó fiúi állapotot! És miután tudjuk, hogy a bűnös ember nem más, mint testetöltött bukott angyal, - megértjük, hogy a földi embernek van mire emlékezni a lelke legmélyén, - az Istennél eltöltött boldog örökkévalóságokra, amelyből az engedetlenség bűne által önmagát zárta ki !

x

Hogy kedves testvéreink a szellem halhatatlansága, - illetve a halálban való öntudatos tevékenység állapotának elfogadására jussanak - Isten szent Igéjének építő szavával kívánunk szolgálni.

Nézzük az első igét, - az I.TIM.6,16.-ot: "Kie egyedül a halhatatlanság."

Ebben az igében egyáltalán nem szabad a lélek halandóságának bizonyítékát látnunk! Bármennyire áldott eszköze Pál az Úrnak, mégsem lehet alapos

meggondolás nélkül ezt a véleményét ilyen egészen nagyfontosságú kérdésben, - minden vitát lezáró és a netáni boncolgatás irányát eleve megszabó ígének tekinteni. A hívó ember válaszkérésére nem ítélné el, ha esetleg megírt tételekkel szemben folyik is az, - "mert a szellem mindenedet vizsgál, még az Istennek mélységeit is!" (1Kor.2,10.)

Elvben igaz, hogy az abszolút halhatatlanság egyedül Istené, mert Ő minden jónak és törvénynek, szeretetnek és az életnek örök forrása. Ő el nem bukhat és felette senki nem ítélné. Mivel Őhöz képest minden - még a Fiú is - relatív ("Az én Atyám nagyobb nálam") - így a Fiú halhatatlansága már viszonylagos, - de ismét elvitathatatlan! "Amiként az Atyának élete van önmagában, úgy adta a Fiúnak is, hogy élete legyen önmagában..." J5,26

Mi ez, ha nem annak kijelentése, hogy a Fiú is halhatatlan!

És nézzük meg, hogy ez az Istenhez képest viszonylagos, de mégis reális halhatatlanság még kik között van megosztva !

Az Úr Jézus a sadduceusok előtt bizonyosságot tesz arról, hogy pl. az angyalok sem halhatnak meg! Így érvel:

"De akik méltókká tétetnek, hogy ama világot elvegyék, és a halálból való feltámadást, sem nem házasodnak, sem férjhez nem adnak, mert meg sem halhatnak többé, mert hasonlóak az angyalokhoz, és az Isten fiai, mivelhogy a feltámadás fiai." Luk.20,36.

Látjuk tehát, hogy mind az angyalseregek, mind pedig a valóban megtért emberek beláthatatlan tömege - részesedik a halhatatlanság ajándékában.

Tanítványainak ugyanezt - így mondja: "És ne féljete azoktól, akik a testet ölik meg, a szellemet pedig meg nem ölhetik; hanem attól féljete inkább, aki mind a szellemet, mind a testet elveszti a gyehennában." Mt.10,28.

A relatív halhatatlanság alatt sem azt kell érteni, mintha az ezzel bíró lélek megsemmisülhetne. Nem! Fentebb ki van mondva hogy Isten testnélküli teremtményei az angyalok meg nem halhatnak! A testtel bíró teremtmény az ember is csak testi állapotában hal meg. Az "értelmes lelke", - szelleme - meg nem halhat, mert az azonos az angyalok értelmes lelkével, - lévén az ember Isten kegyelme által testbeöltöztetett bukott angyal. A halál tehát csak a romlandó testre - a porsátorra vonatkozik, - aki abból kiköltözik, - a testet mozgató szellem, - a test halála után az arra beosztott angyalok által

(L 16,22.) vitetik azonnali minősítésre. Ha nem ütötte meg a mértéket és még nem méltó arra, hogy ama világot elvegye, akkor megy a kárhozát feltámadására. Az addig alvó lekiismeret feltámad, - és égeti szüntelenül a sok helytelen-ségre való emlékezés, melynek helyt adott életében. Ez a sírás és fogcsikorgatás állapota.(L 13,28). Ebből csak nagyon határozott javulási szándék meg születése után van szabadulás egy újabb javító testetöltésbe.

De aki az Úrra hallgatott, - szívébe fogadta tanácsait és azok szellemében érez, gondolkozik és cselekszik, - az megy az élet feltámadására, - az felölti a halhatatlanságot abban az órában, amint testét munkája végeztével leteszi. Ilyenek - hála az Úr áldozatának, - bizonyosan nagyon sokan vannak.

Tehát látjuk, hogy az Atya igen-igen sokak között osztotta meg a halhatatlanságot. Az Úr Jézus, az angyalok és az angyalokhoz hasonlónak lett megváltott emberek, - mind mind részesei a halhatatlanság ajándékának! Ennek értelmében tehát nyilván látjuk, hogy az I.TIM.6,16. "Kié egyedül a halhatatlanság" szövege a szellem halandóságának bizonyítására egyáltalán fel nem használható !

x

De láthatjuk a bukott angyalok osztályát is, az ősbukás ki nem deríthető évmilliárdjai óta. El nem vitatható, hogy gyakorlatilag ezeknél is megállapíthatjuk a halhatatlanságot, mivel e kivetett lelkek azóta is élnek és hatnak. Isten hosszútűrő kegyelme embertestbe öltöztetve óhajtja őket az Úr Jézus által megkeresni, átnevelni és visszavezetni az atyai hajlékba.

Semmi ráció nincs abban, hogy vannak hű angyalok és velük párhuzamosan a bukott angyalok - ezek a fertőző góccok, azután van egy később teremtett emberiség, - amely e fertőző góccok állandó elvesztő ostromában vergődik és hullik tömegében - a halálba! Ebben semmi értelem és bölcsesség nincs !

Ha a gonosz végső sorsa a megsemmisítés lenne a megtérítés és visszavezetés helyett, - akkor Isten a bukott angyalokat már réges-régen, - még egyetlen ember elvesztése előtt megsemmisítette volna !

De Isten kegyelme az Ő örökkévaló lényéből - "lelkéből - lelkedzett", -eltévedt és ellenefordult bűnös gyermekeit, atyai szereteténél fogva meg nem semmisíti, - hanem szent Igéjének életadó hatása alá bocsátva újjáteremti és visszavezeti az atyai hajlékba!

x

A lélek halhatatlanságának kétségbevonása a I.TIM.6,16. téves alkalmazásán kívül annak a helytelen gyakorlatnak is következménye, mely szerint bizonyos értelmű eredmény elérése érdekében megengedhetőnek tartják a szolga szavának érvényesülését a szolga küldőjének szava felett !

Az történt ugyanis, hogy az Úr Jézus - kárhozatról szóló tanításainak fölébe helyezték az agg pathmosilátnok János, - egy jelenésben kapott és leírt látását, mely szerint a pokol és a halál végül a tűznek tavába vettetik az élet könyvébe be nem írott lelkekkel együtt, Jel. 20, 14.15.

Ezt az ígét pedig úgy értelmezték, mintha a tűznek tava megsemmisítő végállomása lenne az oda jutottaknak !

Az Úr Jézus megsemmisítésről nem beszél, - tehát senkinek sincs joga ilyenről tanítani! Pl: Mt.13,50.: "És a tüzes kemencébe vetik őket, ott leszen sírás és fogcsikorgatás"

Mt.22,13.: "Akkor mondá a király a szolgáltnak: kötözzétek meg a lábait és kezeit, és vigyétek és vessétek őt a külső sötétségre, ott leszen sírás és fogcsikorgatás."

Mk.9,43.: "...jobb néked csonkán bemenned az életre, mint két kézzel a gyehennára a megoldhatatlan tűzre. Ahol az Ő férgök meg nem hal és tűzük el nem aluszik."

Látjuk tehát, hogy a legilletékesebb nyilatkozó az Úr Jézus szerint : a szenvedés nevelése alatt álló bűnös lélek mindig éber öntudatban szenved, megfordulásáig. Szó sincs alvásról, vagy megsemmisítésről !

x

Szeretnénk hinni, hogy igei bizonyítékokkal eléggé megvilágítottuk az ember "értelmes lelke", szelleme, Isten jóvoltából halhatatlan életének kérdését. Nem állítottuk, hogy Isten esetleg meg nem szüntetheti a bűnös teremtmény életét, létét, de azt bemutattuk, hogy Isten gyakorlatában ez nem fordul elő, mert erre szükség nincs!

Ezért nevezik az újszövetség négy könyvét örömhírnek, mert legbenső lényege, hogy a halálra méltó bűnös sorsának is szép, - jó - kimenetelt ad.

x

A testi halál utáni öntudatos szellemi állapot
bizonyítása

E fejezetet a szellem - testi halál utáni - alvásában hívő testvéreink
figyelmébe ajánljuk és csak őmiattuk közöljük!

Az e kérdésben fennálló látáskülönbség az ember teremtésének az I.Móz. 2,7. alapján való szemléletéből származik. Tudjuk, hogy az a szöveg csak két összetevőt említ az ember alkotójaként, a testet és az életnek lehelletét, - míg a legfontosabb alkotórészről az öntudatot hordozó pneumáról /az értelmes lélekről /Jób.20,3./, - korszerűen - szellemről/ nem tesz említést! Holott tudjuk, hogy ez, - egy különálló alkotó eleme a földi embernek /Thess.1.5,23.^{x/} nem pedig a test és az élet lehellete egyesüléséből áll elő! Az öntudat akkor előállana az állatoknál is, mert a Szentírás az állatot - /ökröt, szamarat, juhót/ éppúgy léleknek nevezi, mint az embert /4.Móz.31,28./ Hiszen : "Ugyan-azon lélek van mindenikben" és mindenik ugyanazon egy helyre megy, stb./Préd. 3,19./ Nincs kétféle törvény érvényben! Ha az emberi test alkotó elemei és szerkezeti felépítése elvileg azonos az állatokéval és egyugyanazon lélek életeti mind a kettőt, akkor nem lehet működésbeli különbség a kettő között! Ez számtani képtelenség lenne. A különbség - az öntudat, - gondolkodó, cselekvőképesség - egy ezek felett álló anyagtalan alkotórésznek a testhez való kapcsolódásából áll elő! Ez a szellem, /értelmes lélek, pneuma/ - amely a testtől elválasztott állapotában is önálló életet él, értelmes hatásokat ad le, és vesz fel. Nincs szüksége az emberi agy mechanizmusára, értelmi tevékenységének kifejtéséhez !

Az Isten lélek;/helyesebben szellem/- az angyalok is mindannyian! Kell-e agy és idegrendszer nekik a gondolkodáshoz, értelmi, vagy akár mechanikai tevékenységhez?

Ugye - nem ! Vagy kell-e a bukott angyaloknak agy, céltudatos szembenállásuk gyakorlásához? A láthatók a láthatatlanból állottak elő! Úgy gondoljuk

X/ Megjegyzendő, hogy eme íráshely magyar fordításai a "mind lelketek, mind testetek" szavak elől a "szellemetek" szót önkényesen mellőzik, holott az eredeti szövegben és minden számottevő európai fordításban szerepel.

Az első magyar fordítások, Károli és Káldi idejében, a magyar nyelvben a "szellem" kifejezés még nem létezett, hanem csak a "lélek". Azóta a magyar nyelv is differenciálódott - szellemre és lélekre, az eredeti görög (pneüma és pszüché), és a kánoni latin (spiritus és anima) szöveg szerint. Ezt azonban a magyar bibliafordítók nem akarják (nem merik) tudomásul venni!

nem kell tovább bizonyítani, hogy agy nélkül is lehet gondolkodni, alkotni, vezetni...Példa erre a világegyetem!

Csak az ember olyan szegényes, hogy gondolkozást, értelmi képességet csak egészséges agy jelenlétében tud elképzelni ! Na de akkor ismét ott vagyunk, hogy miért nem gondolkoznak az állatok ?

Ezidáig az értelemre ható érveléssel kívántuk a szellem /pneuma/ testtől független tevékeny létét szemléltetni !

Most az Isten írott Igéje alapján tételesen kívánjuk bizonyítani, miután kötelező bizonyító erővel csak az Ige rendelkezik Testvéreink előtt is!

Ismét a klasszikus Illés - János megdönthetetlen azonosságra hivatkozunk !

Mindezt azért olyan lényeges újból megemlíteni, hogy ne lehessen semmiféle kibúvót találni a szellem - /pneuma/ testtől független értelmes megnyilatkozása, illetve élete és szabad tevékenysége, most következő igazolásával szemben !

Ugyanis elérkeztünk a kérdés döntő fázisához! Olvassuk el a L 9.28-36. verseket. Itt csak a leglényegesebbeket idézzük:

"És ímé két férfiú beszél vala ővele, kik valának Mózes és Illés. Kik dicsőségben megjelenvén beszélük vala az Ő halálát" stb.

Ugye Illés megjelent ott mint szellem - /pneuma/ - az ő lelki testének alakjában, - melyről felismerhető volt, hogy Illés az ! Mit mivel itt Illés? Beszélgetett az Úrral, mégpedig a világegyetem egyik legnagyobb horderejű történéséről a szomorú jeruzsálemi napokról amik az Úrra következnek ! Igen, - ez természetes, - Mózes és Illés Istennek két hatalmas angyala, Igéje hirdetésének oszlopai, - tudhattak az elkövetkezendőkről!

De nem ez a kérdés súlypontja ! Hanem az, hogy megjelentek és beszélgettek! Alvás helyett !

Itt ismét nincs semmiféle kibúvónak helye, - mondván :
olyasféle van írva Mózesről, hogy nem tudják hová lett, Illésről meg, hogy tüzes szekér ragadta el! Szó sem lehet arról, hogy életüknek más emberétől eltérő vége lett volna !

Mózesről meg van írva az V. Móz. 34,5.6.8-ban: "És meghala ott Mózes, az Úrnak szolgálja a Moáb földén és eltemeté őt a völgyben a Béth Peorral átellenben ! és senki sem tudja az ő temetésének helyét e mai napig." Nincs itt semmi homály.

Hogy nem tudják pontosan centiméterre a sír helyét? Bizonyára így volt ez helyes! Lényegtelen! Mózes meghalt mint más ember és eltemettetett a völgyben az Ige szerint Isten által !

Illés pedig a tüzes szekéren való elragadtatás után egyszer már megszületett mint Zakariás és Erzsébet gyermeke, tehát e föld színterére lépett a szokásos módon! Életét Keresztelő Jánosként folytatta, míg Heródes fejét nem vétette! Megdöbbenően szomorú, - de emberi vége lett! /Márk 6,28/. Kissé hátrább a Márk 9:4-ben már Illés szelleme, azaz a János szelleme, - most már emberi halál után, és nem tüzes szekéren való elragadtatás után jelent meg a megdicsőülés hegyén !

Tehát két, - hitelesen meghalt ember szelleme megjelent és beszélhetett igen fontos dolgokról!

Ez a két megjelenés tökéletes bizonyosság a halott emberek szellemének szabad, - Isten által megszabott rendeltetésű, értelmes, öntudatos tevékenységére!

Előttünk áll az esetek prototípusa, amely kötelező erővel szemlélteti, hogy a szellem /pneuma/ természetében rejlik a test halála utáni öntudatos tevékenység, tehát további tanulmányunkban előforduló hasonló esetek csak megerősítőleg jöhetnek számításba!

Felemlítjük a test halála utáni öntudatos szellemi állapot igazolására az endori esetet is ! Az Isten Igéje ezt az esetet az előbb taglaltakkal együtt - nem véletlenül adja eléink ! Nagyon hasznos ezeket a bizonyságokat megismer-ni, hogy kedves Testvéreink e kérdésben a valóság talaján álljanak ! A lélek testi halál utáni alvásának hirdetésével ez ugyanis a legjobb akarattal sem mondható! /Pl. "Bartha Tibor püspök igehirdetése Palotay Sándor ravatalánál." Reformátusok lapja, 1979.IX.2./

Egyébként az endori esetet is szinte prototípusnak kell tekintenünk. Az Újszövetségben megjelenik Istennek két szolgálja, prófétája /Mózes-Illés/ hogy az eset - igazolása lehessen az ószövetségi történetnek, ha annak lehetőségét, tisztaságát, igazságát valaki kétségbe vonná !(1.Sám.28.)

Az endori esetben Sámuel megjelenése is csak megerősíti az Isten Szent Szellemének újabkori kijelentéseit, mely szerint az ember értelmes lelke /pneuma/ - vagy korszerűen szelleme - a testi halál beállta után, - attól elválva, - öntudatos szabad tevékeny életet él, és agy nélkül is képes szellemi tevékenységre, amint azt Sámuel szelleme a tőle megszokott komoly tömörséggel bizonyította a Saulnak adott válaszaiban, - akadály, vagy törés nélkül felvéve a földi halálával elszakadt kapcsolat értelmi fonalát.

Tovább kell mennünk egyre erősebb bizonyító erejű igék vizsgálatával a testi halál utáni öntudatos szellemi tevékenység igazolására.

A gazdag és Lázár történetét vizsgáljuk!(L 16,19-31.)

E példázat célja és lényege az, hogy benne bizonyos fontos elveket fektessen le az Úr - örök idők számára !

Megtudjuk, hogy a meghaló embert, - jót és gonoszt egyaránt, - az erre beosztott angyalok viszik testnélküli - öntudatos életük színterére! Azt is megtudjuk, hogy itt élénk szemlélődésben, teljes szellemi és érzelmi kapcsolatban maradnak az imént letett földi életük körülményeivel, történéseivel!

Mindjárt megelégedéssel látjuk, hogy milyen helyes intézkedése, illetve elrendezése Istennek az, hogy a testéből kiszabadult szellem /pneuma/ haszontalan tompa alvás helyett öntudatban szemlélődik, érez és intézkedni kíván! Lám, a gazdag életének első helyes felismerése is öntudatos állapotának köszönhető, - amikor lelkiismerete azonnal - életben maradt testvérei megintésére indította. Milyen szép a szeretetteljes aggodás megnyilatkozása, a szenvedéssel szemben eddig érzéketlen kőszívben !

Látjuk e történetből még, hogy a testi halál után azonnal minősítés alá kerül az ember öntudatos alkotórésze - szelleme! Ez nem a végső minősítés! Az majd csak az Úr Jézus dicsőséges második eljövetelekor történik meg. Ekkor dől el, hogy ki lesz az új föld lakója és ki vettetik ki a külső sötétségre, további nevelő munkára.

De itt most nem ezen van a hangsúly, hanem azon, hogy mind Lázár, mind a gazdag, öntudatos állapotban beszél egymással, sőt a helyzet felett uralkodó szellemi személyiséggel is, - akit a történet Ábrahámnak nevez.

Ez itt a lényeg ! Tehát nincs öntudatlan alvásról szó az Úr Jézus e nagyon szükséges példázatában. Milyen jó, hogy elmondotta ! Nem kell a testnélküli élet mikéntje felől tudatlanul találgatnunk !

A történet befejező mondataiból meg ugyancsak kemény fegyvert szoktak faragni a halottidézők ellen. Habár magunk nem érezzük találva magunkat e tekintetben, mert gyakorlatunkban éppen a Biblia egyértelmű tiltó ítélete

alapján ilyennek még a gondolatát sem engedjük meg, - mindazonáltal állítjuk, hogy a történet zárómondatainak állítását éppen az Úr feltámadása, valamint sorozatos bizonyágtévő megjelenései cáfolják meg! Jóformán az egész kereszténység a feltámadás bizonyító pecsétje nyomán indult el útjára! Pál is erre hivatkozik: "ha nincs halottak feltámadása, akkor a Krisztus sem támadott fel, ha pedig Ő fel nem támadott, hiábavaló a mi prédikálásunk, de hiábavaló a ti hitetek is!" Tehát miután nagyon is világ-jelentőségű tény volt az Úr halálból való feltámadása és megjelenései, - nem áll meg a L 16,31. versének állítása, mely szerint: "Ha Mózesre és a prófétákra nem hallgatnak, az sem győzi meg őket, ha valaki a halottak közül feltámad."

Hogy a zsidóság egy része nem talált az Úr feltámadásában bizonyítékot, az annál inkább aláhúzza azt a tényt, hogy a másik részre, melyből Péter prédikálására sokezren megtértek, - nagyon is nagy hatást gyakorolt!

A gazdag és Lázár történetének tehát semmiképpen nem lehet ez a zárómondat a súlypontja, mert az abban mondottakat az Úr a saját gyakorlatával cáfolja!

Ha pedig nem ez a súlypont, akkor nem lehet más, mint hogy az Úr e példázat elmondásával ragyogó bizonyágot adott az igetanulmányozók kezébe, a szellem fizikai testnélküli életének menetéről!

Nem hisszük, hogy akár e történetnél, vagy az endori esetről Isten Szent Szelleme megengedhetőnek tartotta volna, hogy valóságnak meg nem felelő, - tévelygésbe vezető elemek kerüljenek rögzítésre ilyen lényeges kérdésben, vagy hogy az Úr Jézus tanított volna a valóságnak meg nem felelő dolgokat. Az Úr nagyon is nagy súlyt helyez arra, hogy hallgatói ne tévelyegjenek. Ahol ilyesmit észlel felfogásukban, ott nyomatékkal reá mutat, pl. MK 12,24-27. "Ti tehát igen tévelyegtek" - és helyes útra tereli őket.

E megdondolások alapján nem hagyhattuk ki a gazdag és a Lázár történetét a szellem testi halál utáni öntudatos életét bizonyító idézetek sorából!

x

Áttérve az I. Péter 3,18-20. versekre, az endori, a gazdag és Lázár története mellett ez a bizonyág sem rekeszthető ki az emberi szellem /pneuma/ testi halál utáni életének bibliai bizonyágai sorából!

Mit mond az Ige az I. Péter 3, 18-20-ban? Azt, hogy az Úr szelleme element, testének sírban nyugvása alatt e földön elhalt emberek lelkeinek, -

szellemeinek - gyülekező helyeire, - hogy itt is hinthesse az Ige magvait a befogadóképes lelkekbe! Itt tulajdonképpen kettős bizonyossággal állunk szemben!

Első része abban áll, hogy - az Úrnak csak a teste vált a halál által halottá, használhatatlanná. Az Úr szelleme, - értelmes lelke - egy pillanatra sem volt halott, sem nem aludt! Őreá nézve a halál egyáltalán nem bírt hatalommal!

Hiszen Ő maga jelenti ki a János 10,17-18-ban: "Azért szeret engem az Atya, mert én leteszem az én életemet, hogy újra felvegyem azt, senki sem veszi azt el éntőlem, hanem én teszem le azt és van hatalmam ismét felvenni azt; Ezt a parancsolatot vettem az én Atyámtól!"

Szóba sem jöhet tehát a halál az Úr szellemére vonatkozólag !

Csak a testi életét tette le rövid órákra, - szellemi életét letenni egyszerűen lehetetlen! Még az ember számára sem lehetséges, hát még az Élet fejedelme számára ! Tehát az Úr nem aludt a sziklasírban és nem várta valami külső erő - mondjuk a Szent Szellem megelevenítő beavatkozását, hanem a "tömlöcben" - az elhalt lelkek közötti misszióját befejezve, felvette megdicsőült testét!

Hiába van a Róma 8,11-ben az írva, hogy a Szent Szellem támasztotta fel az Urat! Itt ismét kénytelenek vagyunk az Úrnak hinni és nem a szolgának - Pálnak! Elvégre nem nagyobb, hitelesebb a küldött a küldőjénél !

A másik része az I. Péter 3,18-20-ban foglalt bizonyosságoknak abban áll, hogy az Úr szelleme prédikációt tartott száj és agy nélkül, fül és agy nélküli szellemek számára, akik őt hallgatták ! Hol van tehát az alvásról bizonyosság? Ezidáig sehol, - ellenkezőleg! Az világlott ki, hogy a test levetésével az ember szelleme öntudatos életét tovább folytatja, miután öntudatos élete volt a földi test felvétele előtt is, mert tudjuk, hogy az ember anyagi eredetű teremtménye Istennek és a test felvételére csak a bűnbeesés után került sor Isten végtelen kegyelméből !

Van még egy hely, amely a lélek halál utáni öntudatos életének jó bizonyossága: a Jel. 6,9-10. "Látám az oltár alatt azoknak lelkeit, akik megölettek az Istennek beszédéért és a bizonyágtételért, amelyet kaptak, és kiáltának nagy szóval mondván: Uram, Te szent és igaz, meddig nem ítélsz még és nem állasz bosszút a mi vérünkért azokon, akik a földön laknak?..."stb.

Itt ugyan a bosszúállás kívánsága él a lelkekben, - ami nem éppen példánivaló, - de a lényeg itt is az, hogy a földi vértanuk szellemei - öntudatos állapotban sorakoznak a testnélküli világban - és "kiáltanak", továbbá "mondaték nekik". E kitételek kizárólag öntudatos állapotban lévőekkel kapcsolatban használhatók.

x

Még egy komoly meggondolkoztató bizonyosság az éber állapot mellett:

"De ha e testben való életem munkámat gyümölcsözteti, - hogy melyiket válasszam meg sem mondhatom. Mert szorongattatom e kettő között: kívánván elköltözni és a Krisztussal lenni, - mert ez sokkal inkább jobb. De e testben megmaradni szükségesebb tiérettetek." Filippi 1,22-24.

Ha a halálban való alvást hirdető testvéreinknek e kérdésben igazuk lenne, akkor Pál ezt a mérlegelést nem is élte volna át és nem került volna pápírra. Ugyanis, ha a halálban az utolsó trombitaszóig öntudatlan alvás lett volna Pál szellemének sorsa, - egy pillanatig sem vágyott volna az elköltözésre.

x

Az eddigiekben a testi halál utáni öntudatos szellemi tevékenységnek pozitív bizonyítását adtuk

x

A következőkben azokkal az igékkel kívánunk foglalkozni, amelyekre a halálban való alvás hittanának építői téves hitüket alapították.

Vannak akik-lehet mondani-, hogy a lélek halál utáni alvásának hirdetését egyetlen egy igére alapozzák, a Prédikátor 9.7-8-ra! A többi alvásról beszélő ige pl. az Úr által a Lázárról kapcsolatban mondták, - nem állítják, hogy a szelleméről szóllott volna. Ő a Lázár testéről beszélt!

Az a halálban aludt, és amennyiben már oszlásnak indult, az Úr, a mennynek és földnek, életnek és halálnak Ura visszahívta annak szellemét és élővé lett a test ismét! Ha az élő-halott bélpoklosok az Ő egyetlen szavára megtisztultak, testük halott sejtjei pillanatok alatt megépültek, akkor Lázár oszlásnak indult hullája is megépülhetett az Ő akaratára !

Itt szó sem esett a Lázár szelleméről.

Ez tehát egyáltalán nem tekinthető bizonyoságnak a szellem alvása mellett, mivel az Úr egészen konkrét tanítást adott a gazdag és a szegény Lázár példázatában ennek ellenkezőjéről!

x

Az eddig érintett idézetekből egyedül a Préd.9,7-8. szól egyértelműen a halálban való teljes passzivitásról. Bár amit mond, az a szavakat nézve a testre vonatkoztatva tökéletesen igaz, - csak hogy ha Salamon elnagyolta a kérdést, akkor az azt jelenti-e, hogy mi is nagyoljuk el?...Inkább nézzük meg Salamont, - netán nem neki volt-e szüksége - saját összeomlott élete száalmas vigasztalására - ilyeneket írnia? Vizsgáljuk csak figyelemmel !

Mindent megelőzően le kell ujólag rögzíteni, hogy feltétlenül különbséget kell tenni az Úr Jézus személyes nyilatkozata, és egy bizonyos ideig kiváló, - de végül is erkölcsileg teljesen elesett szolgájának, Salamonnak nyilatkozatai között, annak ellenére, hogy a teljes Szentírást igen tiszteljük! De semmiképpen nem akarjuk egy fajsúlyúnak nyilvánítani a két személyt, hogy nyilatkozataikat is egyenrangúnak tartanánk, mert - "Imé nagyobb van itt Salamonnál !" L 11,31.

A Préd.9.7-8. - teljes szellemi és erkölcsi sötétségből született szövegének megállása kedvéért az újszövetség ragyogó bizonyosságait kellene tévedéssé és sötétséggé formálni kínos magyarázkodással. Nem értjük miként lehet a bukott, elcsapott szolga véleményét a világ Világossága és hú szolgálainak véleményei fölébe helyezni ?

Salamont viszont nagyon is megértjük! Tapasztaljuk napjainkban is, hogy a bűnös ember nem szeret a halál utáni életről, még kevésbé az ott reá váró felelősségrevonásról és következményeiről hallani! Így volt Salamonnal is.

Bár ő az Úrtól anyagi értékek helyett értelmes szívet kért, - végül az Úr minden bőkezű áldása ellenére elbukott ! Aki elbukik, az nem szeret az ő urának szemébe nézni! Hanem a saját hamis vigasztalására /sok elfogadható gondolat mellett/ ilyen helyt nem álló megállapításokat tesz:

Préd.3,19-22. "Az emberek fiainak vége hasonló az oktalan állatnak végéhez és egyenlő végök van azoknak, amint meghal az egyik, úgy meghal a másik is, és ugyanazon egy lélek van mindenikben, és az embernek nagyobb méltósága nincs az oktalan állatoknál, mert minden hiábavalóság.Mindenik ugyanazon egy helyre megy, mindenik a porból való és mindenik porrá lesz.

Vajjon kicsoda vette eszébe az ember lelkét, hogy felmegy-é és az oktalan állat lelkét, hogy a föld alá megy-é ?" stb.

Mindez nem lenne káros, - ha téves alapul nem szolgálna e némelyek által vallott - hittételnek. Méltán sorakozik ezek mellé az ujszövetségi kijelentésekkel teljes ellenkezésben álló ige: a Préd.9,7-8.:

"Mert az élők tudják, hogy meghalnak, de a halottak semmit nem tudnak és azoknak semmi jutalmok nincs többé, mivel hogy emlékezetük elfelejtetett. Mind szeretetük, mind gyűlöletük, mind gerjedezésük immár elveszett és többé semmi részük sincs semmi dologban, amely a nap alatt történik."

Ez egyszerűen nem igaz! Illetve - csak a testre vonatkoztatva igaz!
De nem a lélekre és a szellemre /pneuma/! E fejezet első részében foglaltak tökéletes cáfolatát adják a Préd.9,7-8-nak, mert ezekben egységesen, -érzelmeikkel színezett értelmi tevékenységet találunk !

Csak akinek nem sok jóra lehet reménye, az ír teljes megsemmisülésről és megszűnésről!

Ilyen ember volt Salamon is, akiről /általunk is igen sajnált/ viselt dolgai alapján feltételezzük, hogy bizony kellemesebb lett volna számára az öntudatlanság, - szeméinek behunyta után. De pont ez az állapot, amely be nem következik!

Salamon igen megcsalatott mikor úgy élt , - mint aki, ha majd meghal, - semmit sem fog tudni semmiről ! Nagyon rossz hangra hallgatott ő, eme hitének kiépítésekor!

Nézzük meg kinek az érdeke, hogy a bűnöző még a halál utáni felelősségrevonás fékező gátjától is megszabaduljon és gátlás nélkül szolgálja a sötétség fejedelmének érdekeit, hazudván mind azt, ami a Préd.9,7-8-ban foglaltatik.

Ilyen szövegeket annak érdekében áll sugalmazni, aki az Úr Jézus Igéinek hirdetése által egyre fogyó táborát akarja ismét felelőtlenül élő lelkekkel felszaporítani.

Ezt a szöveget /Préd.9.7-8./ a Szent Szellem helyett az sugalmazta, aki a sugalmazottat az alábbiakra vezette: olv.Kir.I.11,1-11.

1. "Salamon király pedig megszerete sok idegen asszonyt, mégpedig a Fáraó leányán kívül a Moabiták, Amoniták, Edomiták, Sidonbeliek és Hitteusok leányait.
2. "Olyan népek közül, akik felől azt mondotta volt az Úr az Izrael fiainak: Ne menjetek hozzájuk és őket ne engedjétek magatokhoz jöni, bizonyára az ő isteneik után hajtják a ti szíveteket. Ezekhez ragaszkodik Salamon szeretettel.
3. "És valának néki feleségei, hétszáz királyné asszony és háromszáz ágyas; és az ő feleségei elhajták az ő szívét."
4. "És mikor megvénült Salamon, az ő feleségei elhajták az ő szívét az idegen istenek után, úgy, hogy nem volt már az ő szíve tökéletes az Úrhoz. Az ő Istenéhez mint az ő atyjának Dávidnak szíve.stb"

A Préd.9.7-8. az Isten Igéjének kertjében haszontalan konkoly, mely nem is kerülhet más végre, mint az Isten élő Igéjének megsemmisítő tüze alá!

Jól gondolják át kedves testvéreink miben és kinek hisznek - mikor ezt a szöveget egy sarkalatos tanítás alapjául megteszik, és pontosan a valósággal ellenkező hiedelemben tartózkodnak.

De kérdezhetik Testvéreink: miért annyira lényeges, hogy a halál utáni öntudatos szellemi élet, Isten ígéjével többszörösen bizonyított hitében éljünk !

Először, mert ez a valóság !

Másodszor meg azért, hogy ne lehessen azt az igen rövidlátó megállapítást tovább érvényben tartani, amely szerint a szellemvilágból eredő híradások kizárólag bukott megtévesztőktől eredhetnek, mert úgymond - minden más lélek a porágyban aluszik és várja a feltámadást !

Hatalmasan beigazolódtott, hogy a próféták, az ószövetség kegyes lelkei, az apostolok, vértanúk, szentek, hű pásztorok és megváltott lelkek, mind-mind öntudatos szellemi életüket folytatják !

El kell most már ismerni, hogy Istennek eme kedves gyermekei a szolgáló angyalokkal karöltve, egy igyekezettel munkálkodnak a jelenleg még bűnökben bukdácsolókért, akik megtérésük után örökölni fogják az üdvösséget.

Tehát a szellemvilágból eredő közlések, híradások és biblia magyarázatok nem a világosság angyalának képében rejtőzködő sátán közlései, - ha lehet még a választottak elhíttetésére is, - hanem - /kérjük testvéreinket vizsgálják meg őket/ - Isten megbízásából - az ő Szent Szellemének, ragyogó tanításai.

Ez az a tevékenység, melyről beszélt az Úr Jézus a J 16,12-15-ben:

"Még sok mondanivalóm van hozzátok, de most még el nem hordozhatjátok. De ha majd eljő az Igazságnak ama Szelleme, az elvezérel titeket minden igazságra! Az az enyéből vesz és megjelenti néktek. Minden ami az Atyáé az enyém, ezért mondtam, hogy az enyéből vesz és megjelenti néktek!"

Nem beszélünk most e kérdés részleteiről, technikájáról! Erre a szakirodalom hivatott! Most csak elvek rögzítésére szorítkozunk !

Ismételten leszögezzük, hogy e Testvéreink véleményével szemben nem csak a bukott angyalok élnek öntudatos tevékeny szellemi életet, hanem még inkább Istennek jóratörekvő, vagy már az üdvösség birtokában levő szellemgyermekei is, akik a szellemi közlekedés Istentől rendelt módján tanítják az emberiséget a kornak megfelelő színvonalon az Isten dolgainak jó megértésére!

Tömören csak ennyit mondunk ! Tessék megnézni mit ad Isten szeretete a világnak a mai korabeli prófétálás által ! Ha majd megvizsgálják kedves Testvéreink, - rádöbbennek - mikre mondottak felületes elítélő véleményt és milyen világosságtól zárták el a tömegeket.

De kevés e véleményeket felületesnek minősíteni !

Sokkal nagyobb bajt kell itt most megvilágítanunk ! Nemcsak hogy elmentek - majd'100 év alatt - érzéketlenül Isten Szent Szellemének - az Úr Jézus beszédét és ígérését beteljesítő ajándéka mellett, hanem kategórikusan sátáninak is bélyegeztek mindent, - amit a szellemvilág útján nyugtolt Isten kegyelme az emberiségnek.

Kedves testvérek ! Ez a Szent Szellem elleni bűn! Ennek véget kell érnie ! Nem azt mondjuk, hogy minden, - a szellemvilágból érkező nyilatkozat mondható Isten Szent Szellemétől eredőnek ! Egyáltalán nem !

Csak ha megvizsgáljuk, mondhatunk véleményt bármilyen papi vagy szellemi megnyilatkozásról ! Azért int az apostol a lelkek megvizsgálására:

"Szeretteim, ne higgyetek minden szellemnek, hanem próbáljátok meg a szellemeket, hogy Istentől vannak - é; mert sok hamis próféta jött ki a világba. Erről ismerjétek meg az Istennek Szellemét: valamely szellem Jézust testben megjelent Krisztusnak vallja, az Istentől van ! És valamely szellem nem vallja Jézust testben megjelent Krisztusnak, nincsen az Istentől és az antikrisztus szelleme, amelyről hallottátok, hogy eljő és most e világban van már ! " J 1.4,1-3.

Kezünkbe adatott tehát a szellemi közlemények megpróbáló elve szószerint kiemelve, - a teljes Szentírásban pedig általában lefekteve ! Csak meg kell figyelniük a prófétálás komolyanvételére felszólító, - valamint a hamis prófétáktól óvó és azokat keményen elítélő szentírási szövegrészeket, - világosan áll előttünk a dolgok minősítésének szükségessége!

Szeretnénk, ha az egyházak a jövőben csak alapos, - Isten Igéje tanácsa szerinti minősítés alapján mondanának véleményt a Szent Szellem által közölt tanításokról !

Kissé elkanyarodtunk e fejezet fő mondanivalójától - a testi halál utáni öntudatos szellemi lét Isten Igéje alapján való igazolásától ! De ennek megtörténte után szükséges volt a bizonyított öntudatos állapot látásából következő további tennivalók vázolása, nevezetesen :

1.

A Szent Szellem elleni bűn további elkövetésének leállítására, és

2.

a Szent Szellem által adott ujjabkori kijelentések gondos tanulmányozására való felhívás megtétele.

Ezzel e fejezetet lezárjuk abban a jó reménységben, hogy kedves Testvéreink e fontos kérdésekben a Szent Szellem minden igazságra elvezető tanítása alapján a valóság megismerésére eljutottak !

x x x

7. A Szent Háromság tanról

e késői szakaszban szólunk, mert a kifejtéséhez szükséges elvi alkotóelemek csak a részletek tárgyalása folyamán álltak elő, - és mert e hit-tétel - csupán érthetlenségével, - nem pedig Isten erkölcsi tekintélyének csorbitásával hátráltatja az általános hitrejutást.

Maga a kérdés a megszokás alapján erősen "elvont" jellegűnek tűnhet, és még vitatkozni is lehetne afölött, hogy tárgyalása szükséges és hasznos e, - mert ha kb. ezerhatszáz év óta megvagyunk jelenlegi formájával /és feltisztulásához semmivel sem jutottunk közelebb,/ látszólag kár is bolygatni!

Mi mégis érintjük, feltárjuk a nekünk adott világosság alapján, mert úgy véljük, hogy bűn lenne hallgatnunk, amikor a Szent Szellem ujbabkori kijelentéseinek Isten Igéjével egybehangzó bizonyágtétele, a kérdésben való tisztánlátás teljesen kielégítő mértékére képes elvezetni mindazokat, akik ezt igénylik, hogy többé senki kifogást ne emelhessen érthetlensége miatt.

x

A Szent Háromság tan, mint a keresztyén hittan - ezidáig legfelfoghatatlanabb tétele, - jelen formájában a következőket mondja:

Atya - Fiú - Szent Szellem - hármas személyi megnyilvánulása az egy örök isteni lényeknek. Ez a három személy öröktől fogva létezik.

A hármasság - Istennek lényegéhez tartozó, elválaszthatatlan létezési formája, amelyben a három személy egymással egylényegű és egyenrangú Isten, de mégsem három, hanem csak egy Isten!

E tan - úgy "írd és mondd" alakban kinyilatkoztatva sincs, csak egyes messiási és páli egybefoglaló igék alkalmazása alapján alakult ki 325 évvel Kr. után a niceai zsinat által megfogalmazva, egyes másként látók "tévtanításainak" ellensúlyozására !

A Szent Háromság probléma magja az, hogy miként lehet három külön személyiség egyenként teljesjogú Isten, ha csak egy Isten van !

Ez olyan kérdés, melyet jelen formájában senki meg nem érthet; az egyházak is csak elfogadják, de a legmélyebb titoknak, - a "titkok titkának" minősítik!

Teljesen indokolt tehát, hogy az Istennek mélységeit is vizsgáló emberi szellem, az évszázadok folyamán több kísérletet tett az istenség fogalmának érthetővé tételére. (I.Kor.2,10.)

A mai ember az érthetőséget fokozottan igényli, és amiben ezt nem kapja meg, arra egy percet sem hajlandó áldozni, - még akkor sem, ha ez esetleg lelki halálban maradását jelenti !

Ezért fontos és sürgős, hogy a hittitkóktól megszabadított keresztyén hittan - kiindulásában, - az istenség szemlélésében - is, érthető fogalmakkal bírjon !

Urunk Jézus, - e világ Világossága - természetesen nem akart ilyen problémákat okozni egy-két kijelentésével! De ha netán ilyen mégis előállt volna, - megígérte, hogy a Szent Szellem által elvezet minden igazságra !

Így is történt !

Minden probléma létét felfüggesztette azáltal, hogy annak idején az írott Igében a Szent Szellemmel elhelyeztette saját létbecsátásának hatalmas dokumentumait, majd pedig általa elsegített ezek meglátására is, hogy a kor-szakunkban prófétai úton - e tárgyban nyújtott megvilágítások igei igazolást kapjanak!

Ezzel minden alapját elvetette annak az emberi vélekedésnek, mintha Ő /az Úr Jézus/ is mindöröktől fogva való lenne.

Közöljük az idevonatkozó igéket:

1. "Ezt mondja az Ámen, a hű és igaz bizonyosság, az Isten teremtésének kezdete." Jel. 3,14.
2. "Az Úr az Ő utának kezdetéül szerezett /alkotott/ engem, az Ő munkái,/művei/ előtt réges-régen." Péld.8,22.
3. "Még mikor semmi mélységek nem voltak, születtem vala."
4. "Minekelőtte a hegyek leülledtek volna, a halmoknak előtte születtem"
Péld.8,24-25.
5. "Én fiam vagy te; én ma nemzettelek téged." Zsolt.2,7.
6. "Szeretted az igazságot, gyűlölted a hamisságot, azért az Isten a te Istened felkent téged társaid fölé az öröm olajával."Zsolt.45,8.

7. "Elesnek mellőled ezeren, és jobb kezed felől tízezeren, és hozzád nem is közelít." stb.Zsolt.91,7.
8. "Ímé az én szolgám, akit választottam; az én szerelmemem...stb.
Mt 12,18/Ésa 42,1.
9. "Azért részt osztok néki a nagyokkal és zsákmányt a hatalmasokkal oszt"
stb. Ésa. 53,12.

Kedves Testvéreink !

Milyen érthető és valószerű, hogy a mindenható, szerető Isten az Ő korlátlan erejében teremtésének kezdetétől fiat bocsátott létbe, amint erről az 1., 2., 3., 4., 5. sz. idézetünk támadhatatlan bizonyosságot is tesz.

Tehát az Úr Jézus létezésének - bár az idők mélységében - de vitathatatlan kezdete van ! Ő is teremtmény! Teremtmény pedig nem lehet Isten. A mi Urunk olyan engedelmes, tiszta gyermeke az Atyának, aki az Ő Istenségének osztályosává lett, miután az idők végtelensége óta az Atyai elgondolásokba való teljes belesimulásával, és abban való áldozatos munkájával ezt kiérdemelte; - az ellenkezés térfelére állott - bukott angyalokkal, - egykori teremtménytársaival szemben./6. és 7. sz. idézet/.

Ha pedig Isten képes volt fiat,- szellemi gyermeket létbocsátani,miért korlátozzuk le az Ő mindenható teremő képességét egyetlen személyre,amikor a 6.7.8. és 9. sz. idézetünk bizonyítja, hogy az Úr Jézusnak társai is voltak, akik közül Ő kiválasztott, (8.idézet) - akik fölött ezek sajnálatos részleges elesése után Isten által Messiássá kenetett fel /6.sz.idézet/, és a vele együtt hűségben megállott társaival együtt részt kapott mennyei feladatok el látásában és a hatalomban.(6.9.sz. idézet).

Tapasztalatból tudjuk, hogy ez a bejelentés gyakran hűvös fogadtatásra talál, mert ezidáig nagyon beidegződött az egész világegyetem egyetlen Messiásában való hit.

De kérdezzük: ugyan csorbítja-e az Atya vagy a Fiú tekintélyét, tiszteletreméltó voltát, imádandóságát, szentségét, - ha a Szentírás Jézus létének kezdetéről és társairól beszél; csökken-e az Isten dicsősége azzal, hogy a mi Urunk Jézus a fentiek értelmében nem Isten, hanem "csak" Isten Fia,-Messiás. Felkent, - az első teremtsű szellemek Istennel eggyé lett rendjéből?!

x

A világi tudomány a szinképelemzés útján megállapította az égitestek Földünkkel való anyagbeli hasonlóságát, sőt sokesetben az azonosságát.

Az Úr Jézustól és az újabkori kijelentésekből megtudtuk: ahány égitest, - annyi e Földhöz hasonló rendeltetésű lakóhelyet létesített Isten kegyelme a már javult, vagy még javuló szellemek számára, - az életfeltételbeli változatok átfoghatatlan szélességével. /"Az én Atyám házában sok lakóhely van."/ J 14,2/

Tudjuk, hogy Földünk királya, szellemi vezetője, főpapja, megváltója a mi Urunk Jézus !

A többi égitesteknek, - melyekről Pál mondja: "csillag a csillagtól különbözik dicsőségre nézve", - /I.Kor.15,41./ -ugyanilyen tökéletességű istenfiaak a vezetők. Ezeknek lakói is haladnak - a talán viszonylagosan kisebb mélységből - fel Istenhez, melyik-melyik az ő kirendelt Messiásának vezetésével.

Nos, ha az örökkévaló Isten hatalmas teremtésében, -amelyet az ezermillió fényévek mértékegységével sem tudunk átfogni, - ilyen nagylétszámú messiásrangú vezetőtestület dicsőíti az Atyát, - és vezet életre áldozatos munkával a halálban lévőket, - kérdezzük - megszegényedik-e az Isten dicsősége az egyház eddigi hitével szemben ?

Még emberi síkon is - annak a szülőnek jár nagyobb megbecsülés, aki minél több jólnevelt, értékes embert adott a közösségnek, szemben azzal, aki csak pl. egyet adott !!

Ugyanezen az alapon Isten dicsősége sem csorbul, hanem hatalmasan növekszik az újabkori kijelentések fényében !

Nyomatékkal hozzátesszük, hogy e gondolatokkal nem estünk Isten elemberecsítésének hibájába, hanem Isten Igéje eddig olvasott, de több vonatkozásban meg nem értett része világosodik meg az újabkori kijelentések fényében./Lásd: 6.7.8.9. sz. idézethez fűzött magyarázatot./

Az eddigiekből egyenesen következik, hogy az Úr Jézus istenségének hite tovább nem tartható fenn.

De nézzük meg, miért is lenne fontos az Ő istensége ?

- a. Talán azért, mert igéi értékesebbek, vagy tekintélyesebbek, ha istenként szólta őket, mintha "csak" e világ drága Megváltójaként hozta volna közénk ?

Az Ige azért érték, mert isteni igazság, - függetlenül attól, hogy ki szólja azokat !

- b. A legvalószínűbb ok, amiért az Úr Jézus istenségét oly görcsösen védeni illetve előállítani kellett ezidáig - az, - hogy a Szent Háromságtan dogmáját rögzítő Atyák téves hite szerinti véres váltságtan - szentségében végtelenül megbántott haragvó Istenét (?), csak egy másik istenrangú személy áldozata engesztelhetette ki méltóképpen és kellő súllyal !

Kézenfekvő volt tehát, hogy a Szentírásban fellelhető néhány alkalmasnak látszó hely alapján az Úr Jézust istenként állították a keresztyén üdv történet középpontjába !

Ha pedig az Úr Jézussal ezt tették, a Szent Szellemnek is meg kellett az istenrangot adniuk, mert az Úr tanítási és keresztelési parancsában egy sorban említette az Atyát - Fiút és a Szent Szellemet.(Mt 28,19.)

Így került az egyetlen Isten mellé még két istenrangú személy, de - hogy azért mégis egy Istenünk maradjon, - fogalmazták meg a három egyenrangú, külön személyű, - de mégis csak egyetlen Isten - emberi ésszel soha meg nem érthető hittételét!

E pontban kifejtett indoklás létjoga azonban "Továbbiak a megváltásról" c. fejezetünk bizonyágtétele által a leghatározottabb cáfolatot nyerte!

- c. Vagy talán az Úr ama mondása alapján:

"Én és az Atya egy vagyunk" - lehetne Jézus istenségét állítani ?

E mondásának helyes értelmezését Ő maga adja meg főpapi imájában: J 17,21.

" - hogy mindnyájan egyek legyenek, mint Te énbennem Atyám és én Tebenned, hogy ők is bennünk legyenek, /hogy elhiggye a világ, hogy Te küldtél engem. És én azt a dicsőséget amelyet nekem adtál, őnékik adtam/, hogy egyek legyenek, amint mi egy vagyunk: én őbennük és te énbennem, hogy tökéletesen eggyé legyenek"...

Itt visszakövetkeztetés útján kapjuk meg a helyes választ.
Az Atya és a Fiú úgy egyek, amiként az Úrban teljes elvi és szeretetegységbe jutott emberek a lelki testvériségben egyek lehetnek.

Ez pedig nem azonosság, hanem a legmagasabb fokú szellemi egység. Ez így teljesen érthető, - de mivel az Atya és Fiú személyi különbözőségét senki kétségbe nem vonhatja, - szó sem lehet arról, - mintha az "én és az Atya egy vagyunk" Igéből Jézus istensége következne! Ellenkezőleg!

Megváltónk - az Isten nagysága előtt alázatosan meghajló gyermek - minden dicsőséget az Atya lényére hárított át! Még a "jó Mester" megszólítást is visszautasította, /MK 10,18./ nemhogy magát Istennel egyenrangú Istennek mondta volna! Ezt hiába is keressük a Szentírásban, - pedig egy ilyen horderejű kérdésben bizonyos, hogy Urunk nem hagyott kétséget!

Ha Ő is Isten lenne, azt feltétlenül kinyilatkoztatta volna!

Nagyon kicsire becsülik az Isten nagyságát azok a Testvéreink, akik az Úrnak isten-rangot tulajdonítanak!

Földünk a világegyetem égitestei között nagyságrendileg - jó, ha porszemmel egyenrangú.

Nos, - ha a mi szeretett Megváltónk e porszemre telepített lélek-milliárdok megköszönhetetlen jószágú vezetője, - akkor kérdezzük:

nincs-e felmérhetetlen nagyságrendi különbség egy égitestet vezető Messias, - illetve a látható és láthatatlan teremtettséget teljességében átfogó és fenntartó végtelen Isten között?

Hogy az Úr Jézus e különbséget milyen határozottan kihangsúlyozta, - bizonyítják az alábbi idézetek:

"Én semmit sem cselekedhetem magamtól, amint hallok úgy ítélek, és az én ítéletem igazságos, mert nem a magam akaratát keresem, hanem annak akaratát, aki elküldött engem - az Atyáét." J 5,30.

"...és én magamtól nem jöttem, de igaz az aki engem elküldött, akit ti nem ismertek." J 7,28.

"... mert nem is magamtól jöttem, hanem Ő küldött engem." J 8,42.

"Aki hisz énbennem, nem énbennem hisz -hanem abban, aki elküldött engem. És aki engem lát, azt látja aki elküldött engem".J 12,49.

"Mert én nem magamtól szóltam, hanem az Atya aki küldött engem, ő parancsolta nekem, hogy mit mondjak és mit beszéljek". J 12,49.

"De, hogy megtudja a világ, hogy szeretem az Atyát, és úgy cselekszem, amint az én Atyám parancsolta nékem, - keljete fel és menjünk el innen."J 14,31.

"...és mondta nékik: Felmegyek az én Atyámhoz és a Ti Atyátokhoz, és az én Istenemhez és a ti Istenetekhez." J 20,17.

Tehát az Úrnak is Istene, és nem Isten-társa az Atya !

"Ímé az én szolgám akit gyámolítok, az én választottam akit szívem kedvel, lelkemet adtam őbele, törvényt beszél a népnek." Ésa 42,1.

"Igaz szolgám sokakat megigazít és vétkeiket Ő viseli. Ésa 53,11.

"Mikor pedig minden alája vettetett, akkor maga a Fiú is alávettetett, annak aki mindent alávetett, hogy az Isten legyen minden mindenben."4.Kor.15,28.

A mi Urunknak a neki adott teljhatalom ellenére is - mennyei Atyjától való teljes függősége tűnik ki ez idézetekből, amely egyenrangú Istenek között teljességgel elképzelhetetlen.

Azonban e függőség teljesen elűt a földiekben megszokottaktól, mert semmiféle kényszerű elem nincs benne, - minthogy Megváltónk az Atyai intézkedések boldog megértője és leglelkesebb teljesítője. Így kapcsolatukban egyes egyedül a kölcsönös sugárzó szeretet a motorikus erő.

Az Atya ki is nyilatkoztatta ezt több ízben prófétáin keresztül, majd az Úr Jordánban történt bemerítkezésekor, és a megdicsőülés hegyén: "Ez az én azerelmes fiam, akiben én gyönyörködöm."

x

Jézus istenségének megalapozására gyakran idézik a következő Igéket:

"Monda néki Filep: Uram mutasd meg nekünk az Atyát és elég nekünk.
Monda néki Jézus: Annyi idő óta veletek vagyok és mégsem ismertél meg engem
Filep? Aki engem látott, látta az Atyát." J 14, 8-10.

De hogy ebből ne lehessen az Atyával való azonosságot, - tehát istensé-
gét értelmezni, - elmondta Jézus azt is, hogy:

"Aki hisz énbenem, nem énbenem hisz, hanem abban, aki elküldött engem."
J 12,44-45/

Ez az ige is napnál világosabb bizonyíték az Atya és Fiú személyi ket-
tősségének kimutatására.

Teljes határozottsággal szünteti meg azt a tévhitet, mintha Jézusban
személy szerint az Atyát is látnunk kellene, mertamikor azt mondja: "aki en-
gem lát, azt látja, aki küldött engem", - világosan kifejezi, hogy Ő - küldöt-
te az Atyának, - tehát nem lehet azzal azonos, aki egyszersmind küldője is.

x

Egyébként igen meggondolkoztató, hogy a fentebb idézett /J 12,44-45.
és 14,8-10./ igékből - a Jézus istenségét bizonyítani kívánó testvéreink miért
nem érzik meg az Úr igen kézenfekvő szándékát, - mit is akart ezzel mondani?

Semmiképpen nem azt, hogy Ő azonos az Atyával, tehát Isten, hanem elv-
ben ezt akarta szemléltetni: Nézzetek meg engem, figyeljétek megnyilatkozása-
imat, és akkor következtethettek az én Atyámra, aki nagyobb mint én.

Ő azért mondotta a J 14,8-10-beli Igéket, hogy a Mózes és a próféták
által megrajzolt bosszúálló, haragvó, rettenetes Isten helyett - az Ő sze-
líd, megbocsátó egyéniségére mutatva, - a kegyelem Istenét szemléltesse nyi-
latkozatainak akkori hallgatói, és jelenkori olvasói előtt !

"Az én tudományom nem az enyém, hanem azé, aki küldött engem."

"Én azért jöttem, hogy bizonyosságot tegyek az igazságról."

"Megjelentettem a Te nevedet az embereknek." stb.

Ezekben és hasonló értelmű megnyilatkozásaiban mindig az Ő mennyei Atyját szemléltette, illetve Reá utalt, mert azért jött !

x

Jézus istenségének hirdetőit /bizonyos fokig érthetően/ megtéveszthették az általa véghezvitt szokatlan, - "csodának" nevezett történések.

Ezeket tapasztalva az erőtlen földi ember könnyen istent látott ezek művelőjében, - nem tudva, hogy egykor Ő is birtokosa volt e képességnek, - és ettől csak a törvénytelenység térfelére történt önkéntes átlépése ütötte el.

Hogy ez így igaz, azt bizonyítja a mi Urunk Jézus vígasztaló kijelentése:

"Bizony mondom nektek, aki hisz én bennem, az is cselekszi majd azokat a cselekedeteket, amelyeket én cselekszem, és nagyobbakat is cselekszik azoknál." J 14, 12.

Bármilyen hihetetlenül hangzik ez ma előttünk - az Úr mondta, ezért így igaz !

Nem kell tehát Istennek lenni ahhoz, hogy az Úr által művelt "csodák" létrejöhessenek, hanem "csak" lényünk eredeti állapotára való teljes visszaformálódása szükséges, - a Szent Háromság személyeinek tanácsa szerint.

Sietve kijelentjük azonban, - hogy bár az Úr nekünk embereknek is kilátásba helyezi az Ő mennyei erőszínterére való eljutásunkat, - a Szent Szellem újabbszervi kijelentései a legkisebb bátorítást sem adják abban az irányban, hogy mi az Úr Jézust az unitarizmus álláspontjához hasonlóan, csak egy átlagon felüli embernek tartjuk !

Egyáltalán nem! Mi az Úr Jézust Isten Fiának ismerjük és hisszük, mégpedig az Ő isteni tökéletességének/ és a saját bűnös tökéletlenségünk/ alázatos elismerésével.

Mindezek után összegzésül:

A Szent Háromság probléma is érthetővé lett, aképpen, hogy a messiási rend keletkezésének és hatáskörének ismertetésével most már jól érzékeljük:

- az egyetlen Atya-Isten -teljes- világegyetemvezető tevékenysége, és
- az Úr Jézusnak, - e Földre helyezett lélek-milliárdok halálból való megváltásában végzett, megköszönhetetlen munkája közötti nagyságrendi különbséget. Látjuk továbbá a
- Szent Szellem áldozatos szeretetmunkáját, és ennek jelenleg még torz, de jóreményű célpontját, az erőtlen, élő-halott embert.

Érthetlenségektől megszabadítva látjuk e kérdést, mert írott Igéjében Isten kezünkbe adta az Úr Jézus létének kezdetét elénk táró bizonyítékokat.

Megismertük továbbá az Ő kijelentésének önmagát magyarázó részeit, melyekből egységesen az tűnt ki, hogy az Úr Jézus sohasem mondotta magát Istennek, hanem mindig Isten Fiának,

A magát istennényilvánítás az Úr alázatosságával teljesen összeegyeztethetetlen, és mint láttuk, a megváltás szempontjából sem igényeltetik, mert "a szellem az ami megelevenít", nem pedig az, hogy ezen újjáformáló igéket egy Isten közvetíti részünkre vagy "csak" az Isten Fia !

Végezetül:

Hiszünk a Szent Háromságban, ennek egyetlen Atya-Istenében, a teljes teremtettség Urában, a Messiások vezetőjében.

Hiszünk az Atyától származó Fiúban, a mi Megváltónkban, aki által egyedül van menetelünk Isten országába.

* Hiszünk az Atya és a Fiú által küldött Szent Szellemben, - az Isten törvényében munkálkodó szellemi teremtmények, - szeráfok, kerubok, mennyei hatalmasságok, fejedelemségek, fő-és közangyalok-gyűjtőfogalma alá tartozó

-"istenfiakban", akiknek Isten Igéjére tanító és jóra sugalmazó, megvilágosító munkája formál élővé mindeneket.

Az Atyának, a Fiúnak és a Szent Szellemlnek mindezekért - dicséret, dicsőség, tisztesség és hálaadás mindörökké

Á m e n

x x x

8. A Szent Szellemlről és munkájáról:

1. a "Korszerű hittan-vázlat" Reá vonatkozó soraiból, -
2. fejezeteink sűrű hivatkozásaiban, -
3. a fenti hitvallásunk ✱-gal jelzett bekezdéséből, és végül -
4. következő fejezetünk záró szakaszában, -
átfogó szemléltetést kapunk.

x x x

Ezek után szólnunk kell még a Szent Háromság üdvösségépítő munkájának súlypontjáról,→:

9. A hitrejutásról.

Az írott Ige nyomán az egyház vallja: "a hit Isten ajándéka", és a "hit nem mindenkié" (Róm. 12,3/2.Thess 3,2)

A reformátori magyarázat e végzetes következményeket magában rejtő titok megoldását Isten szuverén jótetszése, illetve eleve elrendelő kiválasztásában véli megtalálni.

Jóllehet - ajándék osztás döntését bírálni nem illő és nem jogos, - de a különbségek okát keresni emberhez méltó, /bár sikertelenségre ítél/ foglalatosság.

E kérdést egyedül a Szent Szellem képes hitelesen megválaszolni, aki szerint a hitre jutás mértékének titka is az Úr Jézus által kijelentett - bűnös ember-bukott angyal azonosságából, - illetve az ebből következő újra testetöltésekben nyert igehatások ujjáépítő munkájából nyer megoldást.

Ugyanis: a bukáson belül is rendkívül széles skálában vannak mélyebben, és kevésbé süllyedt szellemek, akiken nagyon szemléletesen érvényesül az - "akinek van, - annak adatik" - elv! Aki pl. kevésbé mélyre bukottsága révén nagyobb szellemi kezdő tőkével indul a földi javítónevelő-tanuló testetöltésekbe/10-5-1 talentum/, az többet tud hasznosítani a fejlődés "tananyagából".

Ez ismét több ismeret felvételére képesíti, és így tovább, aszerint, hogy az idők végtelensége óta tartó visszavezető út megtételéhez kegyelemből ajándékozott isteni támogatásból, mennyit képes saját szorgalma és tisztulási vágya függvényében elsajátítani, értelem és érzelem világát az Ige tanácsához szabni.

A folyton gyarapodó megismerés mindinkább megláttatja a mindenben megnyilatkozó "rend"-et, majd emögött a szerető, rendező Istent. És ezzel a célnál, azaz a hitnél vagyunk!

Ettől függ tehát a földi halandó hitének mértéke, vagy hiánya, - nem pedig Isten szuverén jótetszése adományozó vagy visszatartó határozatától.

Ő minden bukott gyermekét egyforma szeretettel várja vissza az atyai hajlékba! A különbségekről nem ő tehet, hanem kizárólagosan a renyhe ember.

A hagyományos magyarázat rendkívül rossz és hamis fényt vet az isteni igazsággosságra, - hitromboló és csüggesztő hatása mellett - a könnyű önfelmentés mindig kéznél lévő eszköze!

Éppen ezért, - az Isten feltétlen igazságosságába vethető hit helyreállítása céljából a Szent Szellem e tárgyban adott megvilágítását elfogadni egyén, és egyház számára - elsőrendű érdek!

A fentiekkel megvilágítást nyert az egyes ember igazság elfogadó készségének, hitrejutásának háttere.

Eme személyi elfogadó készség felépítésére és táplálására hivatottak Krisztus egyházai, az igaz valóság megvilágítását célzó igehirdető szolgálatukkal. E munka fontossága és dicsősége egyedül való!

Az Ur Jézus is ezért vállalta a szörnyű végű földi küldetését! Ezt állandóan látnunk kell! /J 18, 37./

De mivel még a legjobb szándéku emberi törekvések hatásos voltát is csak az eredményen lehet lemérni, - a világméretű elhitetlenedés arra mutat, hogy a keresztényen egyházak eme dicső rendeltetésüknek, - a felvilágosodással és a közművelődés feljavulásával arányban - mindkevésbé tudnak eleget tenni, mert a ma emberének hit és létre vonatkozó kérdéseit az egyházak, - hittitkokra és kijelentés hiányára hivatkozva, - nem tudják elfogadhatóan megválaszolni.

Az a magyarázat kísérlet, amelyet ma bármely szinten hittanként hirdetni tudnak, csak nagyon szerény gondolkozási igény kielégítésére alkalmas, de már a nagy átlag, vagy ezt meghaladó értelmi szintűek előtti bizonyágtételre teljesen alkalmatlan!

Sőt - teljes nyíltságra kötelezettségünk alapján kimondjuk, hogy a megváltás-tan - ("i" fejezetünkben - részletes indoklással bemutatott) - fő pontjai, egyenesen istenellenes bomlasztó anyagként hatnak, ami az elhitetlenedett százmilliókban cáfolhatatlan bizonyítást kap!

Ez a folyamat pedig teljesen természetes! Mert amíg a legvigasztalóbb igékre alapozott, - Isten iránti meleg bizalmat építő, - valóban lélekgyógyító prédikációk mögött és felett - (az emberi gondolkodásban) állandó hitelrontásaival elúhetetlenül ott lebeg - a mélyen sértő megfogalmazású:

- eredendő bűn hittételében **Őt** igazságtalannak;

- az eleve elrendelés " " - kegyetlen és személyválogatónak;

- az örök kárhozat " " - türelmetlen, könyörtelennek;-

- a helyettesítő véres váltság " - visszataszítóan kegyetlennek;

- a hit ajándékozásánál szűkmarkú és szeszélyesnek láttató árnyképe, - addig az egyházak aktivitása alig több jóhiszemű, - de zömben hatástalan, önáltató időpazarlásnál!

Ugyanis: - miként lehet elvárni a prédikációk gondolkodó hallgatóitól, hogy jézusi szelídségre, türelemre, igazságra, igazságosságra munkálják át érzelmvilágukat, ha a fenti hittételek alapján nagyon is - nentörődöm, szeszélyes, igazságtalan, türelmetlen, kegyetlenre torzított istenképre kell felnézniük!

Már pedig földi életünk - mondhatni percerként élénk álló döntési eseteiben, megbánásra okot nem adó megoldásokhoz csak akkor lesz lelki erőnk, - ha az isteni ügyvezetést naponta és élethosszig is fürkésző vizsgálódásainkban a legparányibb

ellentmondást sem találjuk, - sőt minden ellenőrző végig-gondolásunk újra és újra az isteni ügyvitel tökéletes rendjéről győz meg olyannyira, hogy ebből lelkiismereti küzdelmeinkben mindig és egyértelműen, az erkölcsi jó irányába ható ösztönzést kapunk, - negatívba hajlót pedig soha!

X

Erkölcsei felelősségünk teljes tudatában állítjuk, hogy a Szent Szellem leg-újabbkori kiegészítő megvilágításai alapján, ilyen abszolút pozitív hittant mutattunk be előző fejezeteinkben, minthogy:

- I. szentírás-hűsége,
- II. érthető-hihetősége,
- III. életjelenségeinkkel való igazoltsága támadhatatlan!

Az árnyéktalanul tökéletes isteni:

- IV. - bölcsesség
- V. - hatalom
- VI. - igazságosság és
- VII. - szeretet szempontjaival pedig a legteljesebb harmóniában van!

E hittan egyidejűleg közérthetően feltárta a hitrejutás legnagyobb akadályát képező, - majdnem kétezer éve megoldhatatlan hittitkokat, - nevezetesen:

1. az individuum létbeocsátása és embervoltunk,	5. a helyettesítő véres engesztelő váltságshalál,
2. a bűn reánk való átszármazása,	6. a feltámadás, ill. halál utáni lét,
3. az eleve elrendelés,	7. a Szent Háromság,
4. az "örök kárchozat",	8. a Szent Szellem és munkája, valamint
	9. a hitre jutás -

kérdéseit, természetesen a fenti hét feltétel tökéletes kielégítése mellett.

Mindezeket joggal tarthatjuk a külső-belső békénket építő isteni kegyelem legnagyobb, -újkorbéli szellemi ajándékának !

x

Ez a hittan végre lehetővé teszi Keresztyén egyházaink hatásterületének gyökeres áthelyezését, Urunk látásmódjának megfelelően !

Ugyanis mondhatni, teljes szószéki ill. hittanoktatói szolgálatukban, - értelmi ellenőrzéssel alig-alig élő, vagy arra még fel nem nőtt^x, de általában hitre kész "közegben" fejtik ki hitet építő, vagy inkább csak karbantartó tevékenységüket.

A hívókról pedig, - bibliánk értelmezésében - mint (nagyjából!) egészségesekről beszélhetünk.

De mit mond az egyház Ura pl. a Mt 9,12-ben ?

"Nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek"... -azaz a hitetleneknek, akik a jelenlegi hittan elfogadására képtelenek, - e fejezetünk 2. oldalán már említett, és az "i"-ben részletezett súlyos belső okok miatt.

Ezek a látszólag (és kényszerűen!) hit-érdektelen embertársaink, - lelkük legmélyén "a nagy hiányérzettől" erősen szenvednek.

A jézusi utakon nem járás miatt külső életük is nehézségektől terhes. Nem csoda, hogy zajos-káros negatívumokban, - alkohol, drog, szex, sportszennedélyek, szerencsejátékokban elmerülve igyekeznek - a lét értelmének tisztázását sürgető gondolataiktól menekülni!

Az egyházaknak tehát az Úr véleménye szerint nem a hívők (ellenvéleménnyel sohasem, vagy csak igen modorosán élők) kis társaságát, hanem a nehéz kérdések özőnét előtáró hitetlenek beteg tömegeit kell (ene!) szilárd hitre vezetniük!

Eléjük azonban már csak a Szent Szellem által - titkoltól, ellentmondásoktól mentesített, érthető - hihető, - Isten tökéletességével teljes harmóniában hozott hittannal lehet a siker reményével kilépni.

Olyannal, amelynek a fizika vastörvényeivel egyezően, - megdönthetetlen logikai és tapasztalati bizonyágrendszere van, - amely értelmes ember számára nem tesz lehetővé mentségek, kifogások mögé búvást, a saját lelkiismeret előtt meg éppen nem !

E munkánkban ilyen hatóerejű igazságokat adunk közre !

Az igaz valóság ellenállhatatlan! Előtte előbb-utóbb minden gondolkozó embernek meg kell nyilnia, így elsősorban a jó ítélőképességű és Isten akaratát kereső lelkipásztoroknak!

x

pl. konfirmandusok, bérnalkozók.

Az összefüggések megismerésével olyan megcáfolhatatlan igazságrendszer hirdetői lehetnek, - amellyel minden ellenérvet - (Kegyelemből Kapott!) szellemi erővel és hatalommal szerelhetnek le, - egyedül Isten dicsőségére, -és a meggyőzött ember hasznára !

Szemben jelenlegi kiszolgáltatott állapotukkal, amikor a legyegyszerűbb hit és létkérdésekre, (- úgymond - kijelentés hiányában) képtelenek elfogadható választ adni, - mondván:"a titkok az Úréi"...V.Móz.29,29.

Itt tudnunk kell, hogy Urunk - J 16,13-beli ígérete alapján, - időközben e mőzesi ige második fele lett érvényessé: ..."a kinyilatkoztatott dolgok pedig a miénk és a mi fiainké mind örökké"...Ez így igaz, - a titkok megnyitak, - mint fejezteink részletesen tudtul adják.

Legfőbb ideje, hogy egyházaink ismeretkészségükkel ezekhez sietve felzárkózzanak pl. az alábbiak figyelembevételével is:

x

Az "i" fejezetben felsoroltakon túl - a legsürgősebben felszámolandó hitromboló visszasságok egyikét az a tévtanítás képezi, amely, - (Urunk:"az én Atyám házában sok lakóhely van" - hangzású nyilatkozata ellenére) - Földünket tartja a látható teremtettség értelmes lényekkel benépesített, egyetlen és kizárólagos csúcsteremtésnek, amely alapról Isten,- teremtetési és világvezetői munkája megghiányolhatatlan tökéletességét is bizonyítani kívánják !

Am e törekvés az állandó, fájdalmas ellentapasztatatok miatt, - és Földünk(alább összefoglalt) speciális rendeltetése ismeretének általános hiányában, - ma már a legszerűbb értelmi szinttel szemben is - teljes sikertelenségre van ítélve !

Ezen túlmenően , - még a bizonyítók erkölcsi hitelét is semmivé teszi, mint-hogy értelmes emberekkel nyilvánvaló képtelenséget kívánnak elhíttetni !^{x1}

Ezzel szemben:

A Szent Szellem minden igazságra elvezető megvilágításai nyomán felépített hit-tannak nem szükséges szépítgetnie a szépíthetlent, mert - Földünknek - Isten végtelen kegyelméből elrendelt szerepe, - egyenesen és nyíltan magyarázza az itt tapasztalható tökéletlenségek, égbekiáltó gonoszságok okát azzal,hogy mint a teremtettség szellemi selejtjének,(az elveszett századik juhhal- L15,4.- példázott bukott anyalok) egyik visszajavító nevelő iskolája, - lakói lefokozódott szellemi, - érzelmi alkatának megfelelően, - egyelőre még nem is lehet az igazságosság, szeretet, és tökély otthona !

Itt éppen a bukottság szeretethiányából előálló nehéz körülményeknek^{x2}kell az átállás (megtérés!) szükségére ráébreszteni, esetleg kényszeríteni^{x3} az itt lakó, fá-

^{x1}Sürgősen megjegyezzük,hogy itt nem az isteni munka abszolút tökéletessége vonatik kétségbe,hanem az egyházi hivatkozás alapjainak elégtelenségeire,ill.tévedéseire mutatunk rá!

^{x2}.."ott leszen sírás és fogak csikorgatása".Mt 22,13; L 15,14.16.

^{x3}.."Ki nem jősz onnan,míg meg nem fizetsz az utolsó fillérig."Mt 5,26.

jásérzékeny testbe öltöztetett bukott szellemeket, - azaz minket embereket , - amíg csak a - "szeresd felebarátodat mint önmagadat," - "szükség néktek újonnan születnektek"; - "térjete meg" stb. isteni tanácsparancsok meghallgatásra nem találunk, ill. be nem idegződnek e, - speciálisan az elveszettek megkeresésére és megtartására (L 19,10) létesített (tisztítóhely) lakóinak minden életrezdülésébe !

E megvilágítás által minden érthetővé válik, és felmentés adatik annak kényszere alól, hogy Isten Atyánk teremtő és világvezető képességéről kialakítandó véleményét bárki is, a Földünkön tapasztalható tökéletlenségek és borzalmak tömegén megütközve, - leminősítőleg alkossa meg, - hanem, - éppen ellenkezőleg:

1. - a Kozmosz e pokoli szintre lefokozódott bolygóján, - mutatóban mégis fellelhető szépségek, nagyszerűségek, és teremtői zsenialitás láttán, - hálát adhatunk e sok érdemtelenül élvezett kegyelemért, (ami Szabadító Urunk hozzánk küldésében csúcsonyul, - és

2. - ezek alapján kell következtetnünk Teremtőnk tényleges szándékaira, képességeire, amelyek a 99 juhval példázott (L 15,4.) soha nem bukott, törvénytisztelő szellemek (angyalok) dicső mennyei lakhelyeiben kapnak hihető szemléltetést! (Jel.21.)

x

A tömegek hitrejuttatása érdekében mindezeket (is) a legsürgősebben közkinccsé kell tenni, hogy a gyakorló lelkipásztorok pszichikai energiáját - végre ne a Földünk rendeltetésének nemismerése nyomán ébredő, - kételyt hordozó kérdésözön hatástalanításának, - élethosszig is eredménytelen igyekezete emészsze fel, hanem - már csupán e minden igazságra elvezérlő hittan - bűnös ember =bukott angyal azonosságát, préegzisztenciát, reinkarnációt is felölelő tételrendszere is képes legyen teremtő Atyánk abszolút bölcsességéről, hatalmáról, igazságosságáról, szeretetéről, röviden - kozmoszvezető munkája tökéletességéről, - minden jóakarátú, alaposan gondolkodó ember előtt - cáfolhatatlan bizonyosságot tenni^x, mint ahogy ez a most következő

" m é r l e g "-

szerű áttekintésben, - kegyelemből - élénk tárul:

x

x
..(Ez annál is inkább kívánatos, mert a hitrejuttatás érdekén túl, - erkölcsi kérdés is, hogy az Úr nevére összegyűlő (tíz-százmilliós) pénzüsszegek ellenében "szolgáló egyházaink", - végre érthető - hihető, korszerű hittannal elégítsék ki a jóhiszemű adakozók hitbeli igazság éhségét!)

Áttekintő mérleg. (1.-9. pontok)

1. - 2.

A bűnös ember = bukott angyal azonosság Urunk által történt kijelentésével megnyílt az emberi szellem létbeocsátása, és ember voltunk, - valamint a bűn reánk való átszármazásának hármias rejtélye, ami felbecsülhetetlen segítség mind Isten igazságossága, mindpedig ellenségeivé fajult teremtményei iránt élő szeretete megláttatásához !

Hála érte, - ezentúl nem kell, de nem is lehet Istent - Ádám bűne nekünk tulajdonítása miatt (Róm.5,12.) igazságtalansággal vádolni.

E hitromboló negatívum kikapcsolása, - majd az isteni szeretet és igazságosság egyidejű felmutatása, - a hitrejutás szempontjából létfontosságú minőség-változás a megváltástan alapozásában !

x

3.

Ugyancsak a "kulcs igazság" oldja fel a kettős predestináció hitromboló titkát, mert általa megtudtuk, hogy Isten nemcsak a viszonylag kis számú szerencsés kiválasztottat, hanem minden teremtett gyermekét üdvösséggel várja az atyai hajlékba, természetesen az önkéntes, őszinte és gyökeres megtérés feltétele alatt, melyet szent Igéje újjáteremtő munkájával visz végbe, a reinkarnáció kegyelmi rendjének szükség szerinti igénybevételével.

Itt újból elmondhatjuk, hogy a Szent Szellem az Úr megbízásából kikapcsol egy, - az Istenbe vethető bizalmat porig romboló eddigi tévtanítást, helyette pedig az atyai szeretet, igazságosság, és bölcsesség példázhatatlan bizonyítékát szolgáltatja az egyház hitépítő munkájához !

x

4.

Mindezekkel automatikusan megszűnt az örök kárhozat hittétele további hirdetésének alapja is, mert mint a tárgyalási részben láttuk, Isten atyai bölcsessége, hatalma, igazságossága és szeretete módot talál, minden vele szembeszegült gyermeke érzelmeinek megfordítására, a viszonyossági törvény serkentése és szent Igéje tartós ráhatása útján, a többször ismétlődő földi megjelenések ajándékozásával egybekötve.

Ezzel e hittétel hitromboló taszítását is meleg vonzássá formálta az Úr Jézus megbízásából munkálkodó Szent Szellem.

x

A bűnös ember = bukott angyal azonosságról adott messiási bizonyágtétel ki-kapcsolja az Ő szörnyű golgothai halálára felépített ószövetségi szellemű megváltás értelmezést, - rámutatva belső világunk Isten beszédével való ujjáformálásának egyedül üdvözítő voltára.

Ezzel sikerült szerető mennyei Atyánkat teljesen egyértelműen olyan szellem-Istenként bemutatni, aki sem tulkoknak, sem szerelmes fiának vérét nem igényli: soha nem is volt haragja megnyhítésére, hanem egyedül az őszinte megtérést.

Eme - kétségekkel, és ezidáig hatalmas részproblémákkal is megterhelt kérdésben, a "kulcs igazság" által így nyílik még szélesebbre a teljesen ellentmondásmentes hitrejutás útja.

x

6.

A feltámadás és a halál utáni lét titkai, - alapvonalakban az eddigiekkel azonosan, - a bűnös ember = bukott angyal azonosság által nyíltak meg.

A tárgyalási részben már kifejtettük, hogy az itt rendelkezésünkre álló, -örök-kévalóságokat átfogó "időt" - a Mt.5,48-ban Urunk által meghatározott végcél: "Legyetek tökéletesek, miként a ti mennyei Atyátok tökéletes" - elérésére fordítandó, konkrét fejlesztő feladatokkal töltjük ki, a Gondviselés erre beállított nagy tudású, és hatalmú szolgáló angyalainak igei irányítása alatt, az újra testetöltés kegyelmi rendje igénybevételével.

E megvilágításban az Ur Jézus két, - egymást tökéletesen kiegészítő, - az egyházban eddig valódi értelme szerint nem tudatosult kijelentése, ^{x1} - a tökéletes, és a szükséges mértékig megérthető Isten felmutatásával, a hitre jutás elvi oldalát minden ízében érthető, hihető, zárt rendszerben biztosítja.

x

Ezek után a megnyílt hittitkok sorának -

7.

pontjával, - a Szent Háromság tanna foglalkozunk, - ámbár e helyen csak a hitre jutás vonatkozásában.

Elvi feldolgozását a 7. fejezetben adtuk közre, amelynek értelmében megállapíthattuk, hogy e tan eddigi szövegét-lényegét, - a megalkotók szűk körét is bele ért-

x1

A "kulcs igazság" és a MT 5, 48.

ve, - a világon senki sem érthette, ami egyet jelent azzal, mintha nem is lenne. Sőt ennél rosszabbat, mert történelmi távlatban - gyilkos egyenetlenségek sokaságát szította.

E hittétel - üdvösség kérdését nem érintő - változása abban áll, hogy az Úr Jézus valóságos, - az Atyáéval mindenben azonos istenségéről alkotott emberi elképzelés, az Úr saját bizonygatótelevé értelmében (Jel.3,14; Péld.8,22.) tovább nem tartható érvényben.

E változással a tan azonnal érthetővé válik, és méltóan társul az érthetővé lett megváltástan egészéhez, ami a hitre jutás; illetve hitre juttatás ügyének nem kis nyeresége !

Egy igaz tudomány nem tűr meg értelemellenes részterületeket sem!

Ha pedig a valóság feltárulása ellenére, valamely felelős őrálló testvérünk - nem tudni milyen alapon - mégis az üdvösség kérdését nem érintő, de a Szent Háromság tan - Ige és értelem ellenes, -eddig szövegezése mellett tenne hitet, - mi akkor sem csüggedünk el !

Ez esetben ugyanis az így nyilatkozóknak az "Isten-Jézus" - (üdvösség kérdését lényegében érintő) igéit, - legyenek azok az egész hittani felfogást alapvetően módosító kijelentések, - egyetlen szó és ellenvetés nélkül el kell fogadnia, - minthogy emberi értelem nem szegülhet ellen az "Isten-Jézus" érthető hittant építő kijelentéseinek !

Így elsősorban a bűnös ember = bukott angyal azonosság igazságának, - ami által a hittitkok feltárultak, és ezzel a ma emberének hitre juttatása, - végre - első ízben nagyon jó eséllyel - elindulhat !

x

8.

A Szent Szellem legjellemzőbb munkájáról fejezeteink meggyőző bizonyágot szolgáltatnak. E helyen a hitre juttatás érdekében, még egy kisebb helyesbítést tartunk szükségesnek.

Egyházaink a Szent Szellem működés és hatásmódjáról alkotott elképzeléseiket úgy fogalmazzák meg, hogy - a világ bármely pontján, egyidőben végtelenül sok helyen és módon megoldandó feladattömeget, - a legkisebbtől a legnagyobbig - éjjel és nappal, percről-percre, évezredek óta és mindörökké, - ez az egyetlen

mindent tudó és mindenható isteni személy, - személyes beavatkozással egymaga, (esetleg angyalok bevonásával) hajtja végre, beleértve az egyes emberek százmilliói Istentől - Szent Szellemet kérő imáinak, - esetleg egyidőben elhangzó sóhajtásainak számontartását és megelégtetését is !

Az isteni mindenhatóságról kialakított, eme nagyon emberi véleményt, a Szent Szellem minden igazságra elvezérlő, - ez esetben - önértelmező tanításai alapján, személyi vonatkozásban módosítanunk szükséges.

Mint a "Korszerű hittan vázlat" c. fejezetünk erre vonatkozó részéből kitűnik, - a Szent Szellem elnevezés lényegében - gyűjtőfogalom, ami alatt az atyai hajléktól egykor elszakadt, de idők folyamán - emberi létformában - megtért olyan angyalok (szellemelek) hatalmas táborát kell érteni, - "akik méltóvá tétettek, hogy ama világot elvegyék, és a halálból való feltámadást, ... és az Isten fiai, mivelhogy a feltámadás fiai."(L 20, 35-36.)

A gyarló földi ember vezetéséhez tehát nem szükségeltetik egy, - a Mindenség Atyjának isteni képességével azonos erejű, egyszemélyű Szent Szellem Isten, hanem bőven elégségesek az Úr Jézus által "Isten fiai"-nak minősített megtért angyalok.

Elégedjünk meg hát ilyen tanítókkal, ami egyébként a világban egyidőben, számtalan helyen, - Isten nevét segítségül hívók millióinak éjjel nappal és mind-örökké megsegíthetése feladatát, - az egyházi felfogással szemben immár nagyon érthető is teszi, mert Isten angyalainak serege mérhetetlen !

Minden egyes hívó (v.hitetlen!), gyülekezet, népcsoport, ország, bolygó, sőt tejút rendszer is, - a feladat nagyságával arányos erejű segítő angyalok irányítása alatt halad az atyai hajlék felé visszavezető úton, - már amennyire e Szent Szellemek sugalmazása, vagy a próféták útján érkező tanításai által magát, -Isten országa felé vezetni engedi.

Így kapunk a magunk és mások hitre juttatásához érthető, hihető megvilágítást, a Szent Szellem emberi körben végzett munkájáról, közel százötven esztendő óta, kis házi gyülekezetekben - világszerte hallható, - (és önértelmezésével is szolgáló) tanításai alapján.

A hitrejutás szempontjából fontosnak vélt, e - kis helyesbítés után sürgősen kijelentjük, hogy a Szent Szellem emberközeli működésmódjának részleteit, (prófétálás) nagyon alapos kifejtésben - az általa diktált szakirodalom tartalmazza, amelynek tanulmányozását mindenkinek szeretettel és melegen ajánljuk !

9.

Az egyéni hitrejutás titkának megoldása jelen fejezetünk első két oldalán, - míg a társadalmi arányokban való hitrejutás feltételei - ezt követően kerültek kifejtésre, mindenkor a "kulcs igazságra", illetve az ebből következő körülményekre hivatkozva.

Isten feltétlen igazságossága minden vizsgált esetben - magasra emelve - érvényteleníti a szuverén kiválasztás alapján történő hit-ajándékozáshoz fűzött, - (de az Ő tökéletességével abszolút összeférhetetlen!) - eddigi hitromboló elképzelést.

x

Mind ezzel, és csak most válik valóban időszerűvé az Úr kijelentése:

"Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél a Jézus Krisztust." (J.17,3.)

Ez a megállapítás azt fejezi ki, hogy ha végre a Kegyelem által megnyitott hittitkok feltárlása után, - embertől elvárható, (= korlátozott!) mértékben megismerhetjük az Atyát és a Fiút, - teljesen egyértelmű képet kapunk vezérlő elveikről, tulajdonságaikról, céljaikról, követelményeikről, vezetési gyakorlatukról. Ezzel olyan ellenállhatatlan vonzókörbe kerülünk, amely minden ezután tevékenységünk, erő kifejtésünk célját meghatározza. Ebből következő beállásunk végeredménye - csak az örök élet lehet!

x

Könyvünk olvasásában idáig jutva, sorsdöntő összehasonlítás szüksége állt elő !

Különösen teológus testvéreink, - esküjükhöz híven, - egyenesen kötelezettek tárgyilagos mérleget készíteni a jelen hittanának fő tételeit képező, (-"i" fejezetünkben megvilágított -)

- hitromboló negatívumok, -

valamint a néhány sorral fentebb lezárult áttekintésben megnyilatkozó tökéletes isteni atyaiság

hitépítő ereje

közötti különbség kielemezésével !

Felelősséggel működő ítélőképesség számára, - a jézusi ideálissal való hét,
- ilyen horderejű teljes egybehangzás nem lehet a véletlen játéka, hanem ez maga
a J 16,12-15.-ben Urunk által megígért, - érthető, hihető, igaz valóság, és mint
ilyen, a hitrejuttatás istenien biztos eszköze !

Ezért egyházaink, - rendeltetésük értelmében - mindezt kötelesek bizonyoság-
tevő érvrendszerükbe mielőbb felvenni, és vele végre először, - jó esélyű hitépítő
munkába állni !

Fontos figyelmeztetés !

E témához való eddigi negatív viszonyulásuk alapján ki kell mondanunk, hogy
ezek esetleges visszautasítása olyan, - emberiség elleni büntett tovább folytatá-
sát jelenti, - amelyhez képest a kb. ötven millió ember halálát okozó, - (és eléggé
el nem ítélnél!!) második világháború "csak"-viszonylag kisebb arányú szerencsét-
lenségnek tűnhet, - minthogy: a(Szent Szellem évszázados megoltásával - mestersé-
gesen tökéletlenségbe rögzített hittanaink miatt)

hitetlenségbe kényszerült, és a jövőben is erre jutó lelki halottak számát (természet-
szerű hatványozódásukkal) már több tízmilliárdra kell becsülnünk !

Mindezek alapján, - ^x ^x ennek a Szent Háromság színe előtti mérlegkészítésnek na-
gyon becsületesen kell végbemennie, - és az..."Istennek kell engedelmessé válni, hogy-
sem embereknek" elvezérő tanításai, - még a megélhetési alapok rövidtávú kockáztatása
árán is, - a jobb mellé kell állniuk !

A palástját pedig senki ne féltse, mert a "Harmadik Kijelentés" minden igazság-
ra elvezérő tanításai, -mint látjuk, -abszolút érthetők, hihetők a hagyományos
hittanok tételeivel szemben!

Itt is nagyon érvényes az Úr igéje: "Mert aki meg akarja tartani az ő életét,
(az, - az eddigi hittan további hirdetésével együttjáró elnéptelenedés folytán
(is!)) elveszti azt, - aki pedig (az új megváltás-értelmezés áttörését munkál-
va, átmeneti anyagi bizonytalanságot is vállalva, - látszólag) elveszti az ő éle-
tét én érettem, - megtalálja azt."^x(Mt 16,25-27)

Ismét mondjuk: nincs olyan szervezeti, vagy személyes szellemi erő, amely ész-
szerűbb és igére alapozottabb hittant tudna állítani a Szent Szellem által értel-
mezett teljes megváltástannal szemben !

x

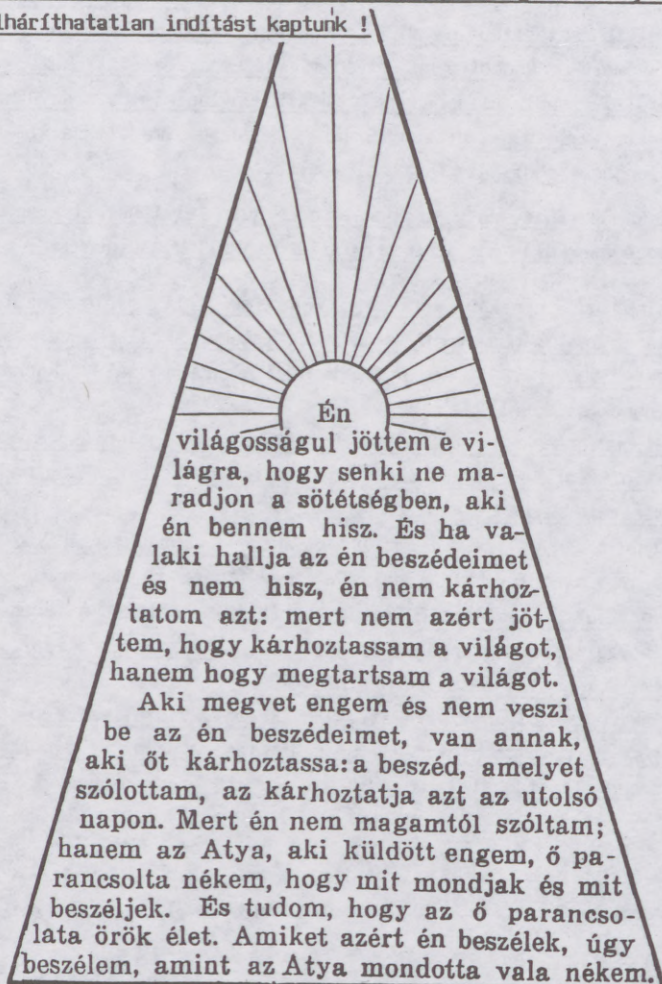
^xÉs nemcsak eszmei síkon, hanem valóságosan is, mert az egyház egzisztenciális
alapot biztosító további léte e megújuláshoz van kötve !

x

Akik pedig az igazságkeresők mindenre megtanítottása, ill. minden igazságra való elvezéreltetése (J 14,26; 16,12-15. igékbe foglalt) jézusi ígétét, -nétán - tételes bizonyításunk ellenére sem képesek - lehetők, - sőt beteljesültek tartani, (mert nem hisznek az Úrnak), - azok immár menthetetlenül a szétszórás munkáját segítik végteljesedésbe !

Létünk csúcskérdéséről - az értelmes hitre-jutásról, - legalább ennyinek elmondására - elháríthatatlan indítást kaptunk !

(J 12,46-50)

k. Esélyek, - remények ...

A Szent Szellem bibliaértelmezése által hitromboló titkaitól, ellentmondásaitól megszabadított keresztyén hittan felvázolása után, időszerű - fogadtatásának esélyeivel foglalkozni.

Minthogy az egyház a templomokat űrítő hittitkok terhe, és a minden igazságra való elvezettetés ígérete - mindhiába várt beteljesülésének fárasztó reménysege alatt él, - feltételezhető, hogy e hittan ismertetése meglepetést okoz.

Érkezésével hosszú szélcsend után az egyház ismét érezheti a Szent Szellem

általános keresztyén megújulást és egységet hozó erőteljes fuvallatát.

Az illetékes szakemberek végre kedvükre való feladathoz jutnak; - képességeik legjavát adhatják - igen mély lényeglátást igénylő elemző munkájukba.

Nagyon megnyugtató e szempontból, hogy a jelenlegi lelkészképzés tankönyvei^x e készségről meggyőző bizonyóságot szolgáltatnak. Ezen az alapon a Szent Szellem hittana isteni ismérveinek azonosítási munkája a legilletékesebb kezekbe kerül.

E könyvekben ugyanis olyan, - általunk szemelvényesen alább kigyűjtött, sorszámozott és :

"Jézus - a kijelentés" ; "Sola Scriptura" stb.

iránycímek alá csoportosított örökérvényű megállapításokat, követelményeket és irányelveket találunk, amelyek kimondásával:

1. Az egyház önmagát is kötelezi a bemutatott hittan elemzésénél - ezek tárgyilagos érvényesítésére, ill. az e szempontokból igényelt értékek szembetűnő jelenlétének elismerésére, amelyeknek véleményünk szerint-

2.-kizárólag a Szent Szellem - hittitkoktól, ellentmondásoktól megszabadított hittana felel meg isteni tökéletességgel.

Ez pedig egyet jelent a még szélesebb körű vizsgálatra utalással, amelyből e hittan csak elfogadásra ajánló minősítéssel kerülhet ki.

^x Dr.Kocsis Elemér: "Dogmatikai prolegomena", 1974.; "Dogmatika", 1976.; "Theológiai enciklopédia." 1979.

Idézetek a "Dogmatika Prolegomena"-ból:

"Jézus a kijelentés."

1. "A református theologia kriszto-centrikus theológia. Az Atya Krisztus által jelentette ki magát tökéletesen. Az írás belső célja, mértéke: Krisztus."
2. "A keresztyén hitnek kezdettől fogva volt tanítás, vagy tan jellegű tartalma. Jézus tanításainak is súlyos theológiai tartalma volt."

x

"Egyedül a Szentírás"

3. "Még a hitvallásnak sincs önálló tekintélye a Szentírás mellett. Ez azt jelenti, hogy elvileg mindig nyitva áll az út a forráshoz, Isten kijelentett élő Igéjéhez, amely az írott Igében, a Szentírásban szól hozzánk a Szentlélek által-Isten ígérete szerint." Ebben a kérdésben a református theológia őrizte meg a legtisztábban a "Sola Scriptura" reformátori örökségét."
4. "Ez semmiképpen sem jelenti, hogy az általunk képviselt hitvallás tekintetében bizonytalanságban vagyunk, csak azt, hogy sem az ógyház dogmái, - sem a reformátori hitvallások, hanem Isten Igéje jelenti bizonyosságunk végső fundamentumát!"
5. "A dogmatika hármasságának elkötelezettsége:
Mindenek előtt elkötelezett Isten Igéje iránt. Isten kijelentésének célja azonban az ember üdvössége, az emberi élet teljességének megszabadítása a bűn, szenvedés, és a halál rabságából.
Ebből következik, hogy a D. elkötelezett az egyház építésére, Isten népének tanítására, amely arra hivatott, hogy tovább adja és megőrizze Isten kijelentő és üdvözítő akaratát, és az erről szóló bizonyágtételt. Végül a D. elkötelezett a világ iránt. Részben mert számot kell adnia a rábízott igazságról, és a benne levő reménységről minden ember előtt /1.Pét.3.15./, továbbá mert Isten előtt felelős az igazság és szeretet tekintetében minden emberért !"
6. "Ez az eljárás /ti. a produktív dogmatika/ a protestantizmus lényegére való hivatkozással történik, amely szerint minden keresztyén embernek közvetlen kapcsolata van Krisztussal és a Szentírással."

7. "Az a tény, hogy a teológia kutatási témáit az egyház adja, nem jelenti, hogy az egyház előírja a feleletet is. Protestáns talajon a teológiának szabadsága van arra, hogy csak a "Sola Scriptura" reformátori elvéhez, valamint a "hit és szeretet" szabályához alkalmazkodva fejthesse ki gondolatait."

x

"Hajlandóság tanulásra"

8. "Egyben azonban készen állunk minden olyan igazság elfogadására, amely megáll az egyházat teremtő, formáló, és minden igaz tanítás mértékét jelentő Ige mérlegén, hogy mind ezzel hitünket gazdagítsuk, egyházunkat építsük, és szolgálatát segítsük."

9. "A hitvallásaink írói példát szolgáltattak erre az egyedül helyes teológiai magatartásra, amikor kijelentették, hogy készek engedni azoknak, akik őket a Szentírás alapján jobbról győzik meg."

10. "Ez azt jelenti, hogy az ógyház dogma alkotó munkájának kincseit magunkénak valljuk, készek vagyunk a középkori egyház dogmatikai munkájából, valamint a keleti és római egyháztól is a velünk folytatott dialógusban tanulni."

x

"Korszerűen"

11. "Az a célkitűzésünk, hogy hitvallásos jellegű református keresztyén dogmatikát művelünk, nem teszi lezárttá teológiai gondolkodásunkat."

12. "Református keresztyén tanításunk legjobb hagyományai közé tartozik az az igény, hogy atyáinktól nyert örökségünket a Szentírásból nyert új felismeréseink alapján kritikailag megvizsgáljuk."

13. "A dogmatika nem elégedhet meg a dogmák pusztán reprodukciójával sem, hiszen sem az élő Isten munkája, sem az emberi gondolkodás nem állt meg az ógyházi korszak lezáródásával. Figyelembe véve ezeket a teológiatörténeti tanulságokat és a reformátori teológia alapelveit, úgy látjuk, hogy a dogmatika feladata a dogmák és hitvallások kritikai vizsgálata és magyarázata".

14. "Nincs biztosíték arra, hogy az egykor időszerű és tárgyyszerű dogma megváltozott körülmények között új kísértésekkel szemben időszerű marad."

15. "Valahányszor az egyház új kultúrkörbe lép, vagy körülötte megváltozik az emberek gondolkodási módja, új filozófiai és világnézati áramlatokkal, új vallásokkal találkozik, mindig új dogmatikai munkára kényszerül."

16. "A dogmatikai munka szükséges azért is, hogy az egyház mindig újszerűen, minden kor emberének a gondolkodására és nyelvére lefordítva tudja hirdetni az evangéliumot, és tovább adni a tanítást."

17. "Minél magasabb kultúrfokon élő emberhez szól az egyház tanítása, annál igényesebbnek kell lennie kifejezés módjában, fogalmi apparátusában is."

18. "Amennyiben az egyház kitart hagyományos dogmatikai módszere mellett, elmulasztja legfontosabb feladatát, ami a ma teológiai munkája terén rábízott."

19. "Az az egyház amely nem vállalja a teológiai munka kockázatát, önmagát sorvasztja el, mert gondolati tevékenységében a hagyományok pusztá reprodukciójára szorítkozik, liturgizmusba és dogmatizmusba vész el, elveszti dinamikus reagáló képességét az emberi élet és történelem szüntelenül új kérdései iránt."

20. "De számunkra mégis az a legfontosabb, hogy miképpen kell ma értenünk Isten Igéjét, és hogyan kell ma engedelmeskednünk Isten általános akaratának."

"Érthetően"

21. "A dogmatika feladata a Szentháromság Isten teremtető és megváltó munkájának hívő értelemmel való megértetése és tanítása."

22. "Az evangélium nem csak a szívhez szól, nem csak az érzületet, hanem az értelmet is át akarja formálni. A hívő gondolkodásban az evangélium igazságának újabb és újabb mélységei tárulnak fel."

23. "Ha a teológia lemondana a következetességről és a rendszerességről, lemondana arról, hogy megértesse mondanivalóját a logikus gondolkodáson iskolázott modern emberrel."

24. "Viszont a teológiának vigyáznia kell fogalmi készleteinek világosságára és érthetőségére."

x

"Egyetemességben".

25. "Mind a profán, mind a teológiai tudományoknak feladata az igazság és valóság keresése és feltárása az ember javára."

26. "Egy dogmát, vagy dogmákat véglegessé tenni azt jelenti, hogy véglegesnek tekintjük a szakadásokat Isten egyházában. A dogmák kritikai interpretációja egyben ökumenikus feladat is."

27. "A református teológia tehát a legszélesebb ökumenikus bázisú trinitárius teológia, egyben egyetemes teológia, ami azt jelenti, hogy minden ember számára kész szolgálni az evangéliummal és annak gyümölcsével."

x

"Általánosan fontos."

28. "A keresztyén gondolkodás teljessége még nem adott, hanem jön, - még hátra van."

29. "A dogmatikában lejárt a zárt rendszerek kora, amikor minden témának szilárd, mozdíthatatlan helye volt a kiinduló principiumból megalkotott rendszerben."

30. "Az a protestáns egyház, amelyik kimondja hitvallási csatlátlanságát, reformátori öröksége lényegét tagadná meg, egyben a reformátori értelemben vett igaz egyház jellegét törölné le magáról."

31. "A rendszeres teológia nem szabhatja meg az exegézis módszerét, nem írhatja elő már meglevő egyházi tanok alapján, hogy milyen eredményekre szabad az exegézisnek eljutnia."

32. "A theológia nem folytathatja munkáját a nagy összefüggések keresése nélkül, a kultúra, a vallás, a filozófia, a társadalom struktúráinak feltárása és theológia tárgyával való szembesítése nélkül. "

X

Idézetek a "Theológiai enciklopédia"-ból

33. 5.§. 1. "A keresztyén hitet mindenek előtt egy önmagában rejlő lehetőség, a "kutatásnak" a képessége teszi alkalmassá a rendszeres önvizsgálatra. Pál apostol minden theológiai kutatás alapvető feltételét abban látja, hogy Isten a maga Lelkét ajándékozta nekünk, hogy általa kutathassuk és megismerhessük az Ő kijelentett titkait." /+idézve:I.kor. 2, 9-12./

34. 5.§.2.2. "Hogyha egyháztörténeti távlatokban nézzük a theológia munkáját, megállapíthatjuk, hogy fáradozása minden korban az igazság iránti elkötelezettségből ered, amellyel igyekszik számot adni minden korszak emberének minden nagy és kicsiny kérdésére egyaránt a keresztyén reménység fényében." Számot kell adni: a/ a saját tárgyáról és alapjairól; b/ állításai, eredményei valóságáról és ellenőrizhetőségéről; c/ történetiségéről, azaz időszerűségéről; és végül határaitól."

35. 5. §.b. "A theológia további számot adó feladata, hogy verifikálja azaz igazolja, valószerűsítse állításait, bizonyítsa eredményei valóságát. E feladata végzése közben néhány lényegbe vágó kérdésre kell felelnie:

1. Az amit nekünk mondotok, elmélet, vagy valóság ?
2. Állításaitokban van valami új, amit eddig nem tudtunk ?
3. Amit mondotok, használható-e az életben ?

A theológia feladata az, hogy Isten Igéje, és az azon alapuló hit nem csak elmélet legyen, hanem valóság és igazság. Bizonyosságot kell tennie arról, hogy az Isten Igéjének üzenete páratlan és új üzenet, amit ember önmagától nem mondhat. Végül számot kell adni arról, hogy ez az üzenet az egész életet átható, újjáteremtő, vigasztaló, hatalommal teljes szó."

"A Barth utáni theológia legjellemzőbb vonásai"-ból: /124.old./

36. "Az idő változásával az ember, a világ, a történelem új helyzetbe kerül, eddig soha nem sejtett problémák nyomulnak fel a horizonra. Ebben a helyzetben a theológusnak is lehet, sőt kell is a rábízott bizonyoságtételt másként mondani. A kijelentésnek lehetnek eddig nem ismert új dimenziói. Egy-egy új dimenzió felfedezése megújítja a bizonyoságtételt."

37. 7.§.23.old.2.bek. "A keresztyén tanítás történetéből és jelen helyzetének ismeretéből megtanulja a theológus a különbségtételt az igaz és a hamis tanítás között. A lelkipásztornak szükséges tudnia, hogy milyen tanok, mely theológiai iskolák tanításai tarthatnak számot az "igaz keresztyén tanítás" névre, és melyek azok, amelyek a keresztyén hitünk lényegét, az egyház rendjét és szolgálatát veszélyeztetik, amelyekkel semmiképpen sem érthetünk egyet, sőt, amelyek ellen küzdeni kell."

Az igen sok számításba jöhető idézet 37-re szűkített fenti válogatását tehát mi, - istenien igaz, perdöntő dokumentumoknak tekintjük, amelyek bennünket, - mint a Szent Szellem hittanértelmezésének előterjesztő eszközeit, - az egyházi elismerés vonatkozásában a legjobb reményekre jogosítanak!

x

I.

Néhány észrevételünk:

33.sz. idézethez: Ismereteink szerint "illetékes hely" által először talál nyílt, - sőt ígére hivatkozó elismerésre az egyes embernek ama joga, hogy Istentől kapott értelmével az Ő kijelentett, és ki nem jelentett titkainak mélységeit kutathassa!

Korszakos jelentőségű fordulatnak tartjuk, mert eddig az egyházak a legképtelenebb ellentmondások néma tudomásulvételét tették az élő hit mércéjévé és köteleességévé.

A Szent Szellem hittanértelmezése minden ésszerű kérdésre, ésszerű választ tud adni, ezért a szabad kutatás messzemenően helyeselhető !

x

34.sz. idézethez: Dicséretes célkitűzés, de nyíltan ki kell mondani, hogy a theológia ~~eme~~ elkötelezettségének a hittitkok miatt kétezer év óta - egy percre sem tudott eleget tenni, és erre csak a Szent Szellem által feltárt szentírás-értelmezés elfogadásával lesz lehetősége.

x

37.sz. idézethez: Féltő, hogy a Szent Szellem ellentmondásoktól, titkoktól megsza-
badított hittana idegenül, tévtanként visszhangzik majd nem kevés, - egyébként
derék pásztor lelkében.

Kérve figyelmeztetjük e kedves Testvéreinket, imádkozva és alaposan gon-
dolkozzanak, - nehogy áldozatul essenek kényelmük vagy félelmük, - úgymond - belső
hangjának !

A sátánnak halálos veszedelme e hittan egyházi elfogadása!

Világos, hogy az eddigi mellett korteskedik !

Egyébként jó reménységgel vagyunk az iránt, hogy :

- az 1.-36-sz. idézetekben képviselt remek gondolatmenetek, valamint
- az egyházak katasztrofális elnéptelenedését előidéző kétezer éves keresztyén bi-
zonyságtétel, és
- a Szent Szellem csodálatos világosságú, érthető, hihető hittanértelmezésének
együttes ismeretében nem lesz nehéz a kor embere számára alkalmasat felkarolni.

x

II.

A hittan-változás horderejével és kihatásaival kapcsolatos elképzelése-
inknek azonban történelmi és személyes tapasztalatok alapján, boruval árnyalt vo-
natkozásai is vannak !

Ennek értelmében számolnunk kell azzal, hogy azok a tömegek, amelyek a
Szent Szellem új, érthető-hihető hittanának, - nagyobb lelki válság és hosszas
töprengés nélkül - valóban örülni tudnának, - igényességük folytán nagy részben már
régén, - tételes hitvallások kötetlékein kívül, - Isten "általános kijelentése"
vonzókörében élnek, és így az új hittannal - szervezeti úton nehezen érhetők el.
A jelenlegi hívők zöme pedig, - éppen mert az eddigi hittan is kielégítette,
- nehezen lesz képes a megfosztottság érzése nélkül e logikus, és szellemibb hit-
tant nyereségnek felismerni.

Csak szívós, gondolkodásra nevelő munkával lehet ezt a réteget e hittan
iránti bizalomra juttatni, minthogy évezredes gondolatsémák nyomvonaláról kell -
haladóra átlépnie.

Bár remélhetőleg itt is lesznek fáklyavivők, akik éppen a hittani ellent-
mondások miatti csendes kiábrándultságban, a gyülekezetből való kikapcsolódás las-
sú érlelődésében lebegnek. Ezek hamar és örömmel ismerik fel e szellemi vérátöm-
lesztés jelentőségét, és vezérei lesznek a gyülekezet újjáépítésének.

Mint az "1" fejezetben rámutatunk, erre az egyháznak még maximum negyven esztendő áll rendelkezésére.

Hisszük, hogy az elvi változást közénk juttató Szent Szellem a gyülekezetek hitbéli átállását időben sikerre segíti.

Hogy nem csupán emberi sötétenlátásból szólunk bizonyos negatív várakalmakról, azt nagyon is alátámasztja elsőként Kajafás, azután pedig az Úr Jézus követőit halálra üldöző Saul, továbbá

a gyilkos ellenreformációt elindító végzetes tévedése, ahol pedig e három példa alanyainak (a maguk módján való) jóhiszeműségéhez kétség nem férhet!

Belső látásuk világossága volt fejletlen. Számtalanszor beigazolódott, hogy a meglévő "jó" - az öt leváltó "jobb"-nak értetlen, féltékeny ellensége.

Van tehát alapunk jóakarattól induló, de a kellő világosságot nélkülöző ellenállással is számolni !

x

III.

A Szent Szellem hittana védelmében azonban e visszahúzó erő ellenére sem tervezzük külön hitvédelmi érvrendszer felvonultatását, mert ez a tárgyalási részben egyidejűleg megtörtént, - amikor párhuzamos összehasonlítási alapul az eddigi hittani értelmezést, - mint az isteni tökéletesség szempontjából tartahatalant - voltunk kénytelenek bemutatni. Így az igazság és világosságbeli fölény alapján történő különbségtétel már akkor létrejöhetett.

Ahol pedig ez netán még alaposabb mérlegelések után sem tud előállni, - hivatkozunk a "Theológiai enciklopédia" 5.paragrafus 2.pont 2. bekezdésében megfogalmazott három kérdésre, illetve az ezekre - teljes felelősséggel adott válaszainkra, - amelyeknél többet a legjobb akarattal sem tehetünk !

1. "Az amit nekünk mondotok, elmélet vagy valóság ?"
2. "Állításotokban van valami új, amit eddig nem tudtunk ?"
3. "Amit mondotok, használható é az életben ?"

Feleletünk az 1. kérdésre:

Munkánk egész terjedelmében, - talán feleslegesen sokszor is - állandóan kihangsúlyoztuk, hogy mind az, amit a Szent Szellem a hitbénító hittitkok feloldása céljából tanít, isteni igaz valóság, ami tökéletes logikája alapján a mennyei Atyába vethető bizalom, és erkölcsi jóra indító erő kiapadhatatlan forrása.

Feleletünk a második kérdésre:

Bizony, a teljesen magától értetődő, de a keresztyén hittanban eddig alkalmazásra és betöltésre mégsem kerülhetett:

I. "Hittanminősítő szempontok" /"f" 9.old./ továbbá

II. a bűnös ember = bukott angyal azonosság, és az ebből következő préegzisztencia és reinkarnáció igazságai, valamint a haragot nem ismerő Istenhez egyedül méltó -

III. - szellemi megváltástan,

majd pedig a II. és III. pont alattiak együtthatásából részleteiben is érthető-hihetővé lett:

IV. egyetemes ujjáteremtés, (hazavezetés, helyreállítás) hiteles megvilágítása,

- valóban teljesen új normák, igazságok, dimenziók

a theológiai munkában, amelyek gyökeresen módosítják, de egyben új virágzásba is lendítik a keresztyén bizonyágtételt, - amely ténylegesen csak a Szent Szellem hittanának elfogadása által lesz jogosan "örömhír"-nek nevezhető !

Feleletünk a harmadik kérdésre:

A Szent Szellem hittanának használati értéke felbecsülhetetlen, mert túláradó tökéletességgel tölti be a

" hittan minősítő szempontok"

összes elméleti és gyakorlati követelményét, amely alapon méltán kimondhatjuk, hogy szellemi-erkölcsi vezetésre hivatott eszmerendszer, - legyen az vallás, vagy bölcsélet, - ilyen átfogó felkészültséggel ezidáig nem állt emberi közönség rendelkezésére !

x

E ponton pedig a legszélesebb közérdek alapján szükséges, hogy igaz keresztyén megítélés döntsön afelől,

- vajon képes e emberi értelem ilyen ütközésmentes logikai rendszer létrehozására,

amely a Szentírásból, - sőt az Úr Jézustól ilyen feltűnő támogatást kap tételeire, amelyekben az emberi szív és elme legbátrabb várakozásán is túlmenő isteni tökéletesség nyilatkozik meg, - nyújt biztatást az ilyennek megismert Atya szeretetének elfogadására, és indít az Ő kedvének szolgáló keresésére.

x x x

1./ ... és ami még a szívünkre nehezedik...

Az előző fejezet haladási készséget sejtető idézeteire épített reménykedő zárógondolataink, - e munka elődjének egyik nagymúltú teológiai akadémiánkon 980. V. - 82. XII.-ig elhúzódó bírálataánál a legkisebb mértékben sem kerültek közelebb a megvalósuláshoz.

Az akkor átadott összeállítást, - mint a keresztyén hittant elerőtlenítő el-
lentmondásokat és hittitkokat feloldó, legújabbkori kinyilatkoztatások rendsze-
rezett bemutatását, - azzal a reményünkkel kapcsoltuk össze, hogy a bírálok hely-
zet és szakismerete ebben majd örömmel fedezi fel a hittani megújulás fennsleges
ismeretanyagának értékeit !

Am - amint az elmúlt harminc évünk folyamán, - több mint húsz lelkipásztor
azonos céllal történt felkérése után mindannyiszor, - ez esetben is csalódnunk
kellett, mert bírálóink a minden hittani és létproblémát - isteni tökélyel meg-
oldó igazságokat fel nem ismerve, - mint a keresztyén örökségtől gyökeresen el-
ütöt, - határozottan elvetették !

Pedig az abszolút ellenállhatatlan igei indokoláson túl, egy becsületes helyzet-
felmérő átgondolás alapján is tudniuk kellene, hogy a hittani megújulás ügye nem
tör halasztást, mert a 948-50. években még intézményes hitoktatásban részesült
korosztályok - kb. a 2020-as évektől bekövetkező, - tömeges sírbaszállásával,
végzetes csend uralkodik el az egyházak táján, minthogy a közben felnövekvő kor-
osztályok - ovodás kortól beidegzett - racionalitása, képtelen feltalálni magát
az eddigi keresztyén hittan, - titkokkal, ellentmondásokkal agyonterhelt labirin-
tusában, és emiatt - egyszerűen távolmaradnak !

Ez pedig, - mint már ma is tapasztaljuk, - az erkölcsi tömeghalál!

Ezt elkerülendő, - az elutasító bírálat(ok) nyomán ki kell mondanunk, hogy száz-
milliók üdvét, vagy kárhozátát kiépíteni képes gondolatrendszerek megítélése, -
nem függhet emberi képességek, felkészültségek, hajlandóságok meglététől vagy
hiányától, - de még csak (az alább részletezett negatívumokra épített!!) hit-
vallásaink változhatatlanságának érdekétől sem, - hanem egyedül a Szent Szellem
által kinyilvánított isteni igaz valóság, - meg -ill. elismerésétől.

Azért - e célból - jelen összeállításunk meggyőző erejének növelésére, - az
1980. évbélihez képest beiktattuk még az: a, c, d, e, f, h, i, - fejezeteinket
is, - amelyekben cáfolhatatlan igei rámutatásokkal világítjuk meg a tömeghitel-
lenség egyenes okát képező eddigi hittan hiányait, illetve egyes állítása-

inak képtelenségét^{x2}, feltéve, hogy a "Sola Scriptura" vezérelvnek még egyáltalán van perdöntő tekintélye, - mindenkori bírálóink előtt !

Kénytelenek vagyunk e súlyos kételyünket kifejezni, mert teljes elkeseredéssel kellett tapasztalnunk, hogy teológusaink - rövidlátó, kényelmi-hatalmi okokból, - már az "1980-as" kötetben bemutatott (a Szent Szellem által értelmezett) hittani látásmód isteni tökéletességének világos igei szemléltetése ellenére sem tudnak elszakadni:-^{x1}

- 1.- befejezetlen kinyilatkoztatás alapján,
- 2.- ó, illetve középkori egyházatyák ismeretszintjén megfogalmazott, - és ezek, - (1. + 2.) - következtében
- 3.- eleve hiányos és téves, ezért érthetetlen, hihetetlen, tehát védhetetlen,
- 4.- így Isten tökéletességével összeegyeztethetetlen, sőt -
- 5.- Őt a lehető legdurvábban sértő,^{x2}
- 6.- az értelem mérlegén soha nem ellenőrzött, - és mind ezek alapján -
- 7.- tömeghitelenség előhívásánál többre ma már alig képes -

- hittani beidegzettségeiktől !

Hatásos igei ellenérvek hiányában pedig nem volt, és nincs bátorságuk, sem ügy-szeretetük a jelen hittanának fent felsorolt gyengeségeivel szembenézni, és ezek-ről velünk (kb. 1943.-tól) csak egyszer is (!) türelmes párbeszédbe bocsátkozni !

Pedig ezt legalább az utolsó évtizedekben ajánlatos lett volna megtenniük, amikor is a tudomány rohamos fejlődése, - sűrűn kényszerít végérvényesnek tartott megállapítások - mind újabbakkal való leváltására !

Mint hogy a technikai és tudományos haladás is, az Isteni Gondviselés akaratából munkálkodó Szent Szellem megvilágosító segítsége által jut előre, - kérdezzük - ugyan miért lenne kivétel éppen a hittudomány, amely : minden más, elmúlásra ítélt ágazat felett az "egyedül fontos", mert örökkévaló ismeretkör, és amelyben ezer-

x1 Urunk Jézus J 16,12.-ben leírt szavai alapján kétségtelenül....

x2 lásd ezek "i" fejezetbeli részletezését !

E hét pont a hagyományos keresztyén hittanok - sajnálatosan negatív - átfogó minősítését, és egyben - munkánk összeállításának alapos indokát szolgáltatja !

éves titkok, hitromboló ellentmondások vár-tak^{x1} égetően sürgős, korszerű feloldásra, mégpedig az Atya és a Fiú szorosán erre vonatkozó, világos ígéreteinek értelmében !

Ezek teljesüléséről hírt adó munkánkban hálaadással fejtjük ki, hogy az Ő tudá-
sukból merítő (J 16,14.15.), ezáltal minden igazságra elvezérlő (J 16,13), mind-örök-
ké velünk maradó Szent Szellemtől (J 14,16) - időben és mondanivalóban behatárolha-
tatlan,életmagyarázó és megoldó mennyei ismeretkincset kap-tunk az utolsó időben
nagy gyakorisággal kiosztott prófétálás lelki ajándéka útján ! (Joel 2,28,29/Csel
2,17.18)

Mindezeket egyházainknak, szaktájékozottságukból és rendeltetésükből követke-
zően, -illett volna világosan felismerni, alaposan megismerni, majd pedig a Mt 28,
19.20.-ban foglaltak értelmében,- nagy hálaadással kapcsolt eréllyel és szorgalom-
mal hirdetni, - nem pedig visszautasításával, sőt sátáni munkának bélyegzésével,
- Isten Szent Szelleme megoltásában - immár jó száz év óta élenjárva, -
korszerűtlen hittanaikkal a hitelenségnek ily széles kapukat nyitni !

Az olajukból kifogyott, és a (szellemi világosság formájában^{x2} megjelent) Völe-
gény érkezését elalvó szüzek példázatbeli esete (Mt 25, 1-13) megdöbentően kife-
jező párhuzam, - egyházaink magatartásának jellemzésére !

x

Mindezek alapján mély aggodalommal tekintünk teljesen megalapozatlan magabiztos-
ságokra, amellyel százmilliók hitelenségbe hullását korunk természetes kísé-
rő-jelenségévé egyszerűsítve, a gyülekezetek jövőbeli szellemi vezetését, - a -nél
jellemzett, - töményen negatív - nyomvonalon kívánják továbbvinni,amivel az "i"
fejezetben taglalt tételek hirdetésével már is hitelképtelenné tett istenképet,-
újabb százmilliók tudatvilágában juttatják a biztosan komolytalannak vehető fogal-
mak sorába !

Ez pedig, mint jelenünk mutatja - nem más, mint a legjobb szándékú egyházi se-
gédlettel-, de kellően világos látókör hiányában véghez vitt lélekvesztés, - nagy-
ban !

Mert nyomatékkaal újból mondjuk, hogy keresztyén hittanaink (az e munkában fel-
tárt okok és tartalmi elemek miatt), korunk gondolkodó embere számára, - mind
szószéki, mind személyes bizonyásgtételre, - teljesen alkalmatlanná lettek !

x1 a mult század közepéig ! (Lásd "e" és "f" pontokat)

x2 "Én vagyok a világ világossága" (J 1,9; 8,12; 12,46.)

Ennek értelmében, hogy ez a legujabbkori halálfolyam megszűnjék, okos-alázatosan el kellene ismerniük az ó-egyházból indult, és jelenünk erkölcsi csődjéhez vezető, (- "i" fejezetünkben megvilágított) tévedések sorát, - ami még mindig kisebb kellemetlenség annál, mint ami a "harmadik kijelentés" "j" fejezetbeli segítő igazságának további tudatos figyelmen kívül hagyása, - azaz a Szent Szeleni durva megoltása miatt - az ebben felelősökre vár; - minthogy meg van írva:

"Jaj azoknak, akik a gonoszt jónak mondják, és a jót gonosznak; akik a sötétséget világossággá, s a világosságot sötétséggé teszik, és teszik a keserút édesé, s az édest keserűvé!" (Ésa 5,20)

"Jaj néktek törvénytudók ! mert elvettétek a tudománynak kulcsát: ti magatok nem mentetek be, és akik be akartak menni, azokat meggátoltátok!" (L 11,52)

A tévedések és végzetes figyelmetlenség elismerése nem éppen kellemes döntés eredménye, de ha a minden igazságra elvezéreltetés J 16, 12-15.-beli messiási ígéretét, és e munkában tételesen igazolt beteljesülését komolyan vesszük, akkor ennek mihamarabb be kell(ene) következnie !

A máris végzetes, - társadalmi arányokban romboló következményű hittani tévedések beismerése egyébként a legcsekélyebb tekintélyvesztés nélkül mehet végbe, mert legnagyobb lélekszámú egyházaink, ha másban alig - de fő hittételeik, - (munkánkban szemléltetett, - százmilliók hitét kioltó -) sarkalatos tévedéseiben teljesen egységesek !

Így többé semmi felróni valójuk nem lehet egymással szemben. A tévedések becsületes elismerése eddigi különállásuk minden indokát semmivé teszi, mert a hit-tan-értelmezés feladatát Róma, Wittenberg, és Genf után, - minden kisebb felekezetnek is a Szent Szellem kizárólagos hatáskörébe illik visszahelyezni !

Ezzel megvalósul Urunk óhaja-"hogymindnyájan egyek legyenek", sőt az "egy akol, egy pásztor" állapot is, amelyben Isten népének hitelrontó szétforgácsolt-sága végre megszűnik !

x

Az e munkába sűrített üzenetet egyházaink dogmatikusainak - Szent Szellemért fohászzkodásuk gyakorisága és intenzitásának arányában, - az itt közölteknél - minden esetre korábban, és sokkal kifejezőbben illett volna közreadniuk !

Erre a célra legkevesebb száz - százhusz esztendő állt rendelkezésükre, a hívó lélekszám rohamos csökkenése, és az általános erkölcsi romlás állandó sürgetése mellett !

De minthogy a gondolkodó istenkeresők ezt azóta is nélkülözni voltak kénytelenek, - kötelező erejű indítást kaptunk e könyv összeállítására !

Mert bizony nagyon is elérkezett az "Isten igéjéből jobbra taníttatásunk" ideje, aminek lehetőségét a II. Helvét Hitvallás" írója, - előszavának záradékában azért rögzítette, mert alapos igeismerete által igen jól látta az e hittan állításaival szemben teljes természetességgel feltehető kérdések sokaságát. És mert hitte, hogy ezek megválaszolására a minden igazságra elvezérlő Szent Szellem által biztosan sor kerül, jövőbe mutatóan utalt "az Isten igéjéből jobbra taníttatás" elvi lehetőségére, ezzel együtt - törvényes várására is !

Külön tragédia, hogy (személyes életünk - elmúlt negyvenöt évében) H.Bullinger hitvallás szerkesztő atyánk - példázandó, - óvatos alázatának leghalványabb jelet sem tapasztalhattuk egyházainknál !

Mindenütt az "egyszer és mindenkor" (?) tanérvényesség hitébe kövesedett, és a katasztrófális elhíttelenedés felett is - hatásos okkereső gondolkozás nélkül át-lépő magabiztossággal találkozunk, - de amely hitépületének megrendülésétől tartva, - jobbító célzatú párbeszédbe bocsátkozni - sem volt hajlandó !

x

Ez az általános egyházi magatartás kényszerítette létbe ezt a könyvet, amely - az emberi munkát jellemző tökéletlenségek óhatatlan jelenléte mellett, - olyan alapvető igaz-valóság rendszert szemléltet, amelynek érvényességét egyetlen, - jelenleg hirdetett hittan képviselőjének sincs joga kétségbe vonni mindaddig, amíg a hit és lét legfontosabb kérdéseit fedő titkoknak, - az itt közlteknél tökéletesebb, - tehát az "f" fejezetbeli "hittarminősítő szempontokat" még jobban kielégítő megvilágítását fel nem mutatja !

x

A Szent Szellem minden igazságra elvezérlő munkája isteni eredetének és tökéletességének igazolása éppen abban áll, hogy egyetlen igaz-való "kulcs ismerettel", - a bűnös ember = bukott angyal azonosság bizonyító feltárásával, - hét, - a megváltástan egészét átfogó, évezredes hitromboló hittitok zárját nyitja fel úgy, hogy ezek egymáshoz, és létünk minden viszonylatához is tökéletes elvi illeszkedéssel válnak világosan érthető, hihető, - Istent dicsőítő közkinccsé !

A történelemben először (!) ezáltal nyílik szabad út a Mennyei Atyánk iránti abszolút árnyékmentes bizalom felépüléséhez, és foszlik semmivé a keresztyén hittanok összes támadható pontja, amelyekre - mind a hitét vesztett istenkereső ,

mind pedig a tudatos istentagadó, - ezidáig teljes joggal és sikerrel hivatkozhatott !^x

x

De e munka egybeállításával a teológusok alól is kicsúszott minden (igaznak vélt) alap, amelyekről a Szent Szellem ujabbkori kijelentéseiben közreadott, (általuk összefüggően nem is ismert !) elveket támadták, - vagy érvényesülésüket - kifárasztásra menő, - langyos agyonhallgatással ideig-óráig elháríthatták.

Mert kérjük, - válaszolják meg :

1. Ugyan lehet-e ma felelősséggel és sikerrel Istent, - hittant képviselni e világban, az "f" fejezetben részletezett "Hittanminősítő szempontok" követelményeinek szigorú kielégítése nélkül ? (Hogy mennyire nem lehet, azt bizonyítja a templomlátogatók, - idősebb nővéreinkből álló - többsége ! A férfiaknak ill. a fiatalabb korosztályoknak már lenne néhány komoly kérdése, - de mivel válasza hiába várnak, hát szépen elmaradnak.) És -
2. -lehet-e az isteni kijelentést egyszer és mindenkorra befejezettnek tekinteni a "c" fejezetben leírt szempontokkal, és között igékkel szemben ?
3. Lehet-e a "Micsoda az ember ?" c. fejezetben foglaltakat, - csupán a reinkarnáció igazolása érdekében tendenciózusan összehordott igetömegnek minősíteni, nem inkább a Szent Szellem megvilágosító munkája csodájának e, - amelyben a bűnös ember = bukott angyal azonosság felfedésével teszi érthetővé az élet, és a hittan eddig megfejthetetlen rejtélyeit, mégpedig úgy, hogy abból Isten tökéletes bölcsessége, hatalma, igazságossága és szeretetének szempontjai teljes meggyőző erővel, - abszolút árnyéktalanul érvényesülnek a mai gondolkodóvá fejlődött ige-tanulmányozók hitének építésére !
4. Vitatható-e ezek után az eredendő bűn eddigi értelmezésének hitromboló tökéletlensége, illetve - az új értelmezés minden problémát isteni tökéletességgel megoldó, és az Ő jóságát intézkedéseiben dicsérő volta !
5. Lehet-e az eleve elrendelés és egyetemes helyreállításról szóló fejezetben taglalt kérdések és alkalmazott igei bizonyságok logikai kényszerítő ereje elől kitérni, ha az ember hitrejutásának ügyét, és a "Sola Scriptura" elvet komolyan vesszük ?

^x Részletezésük az "i" fejezet 1.-5. és 9. pontjában !

6. Vagy lehet e a "Továbbiak a megváltásról" c.fejezetben foglaltak mellett, - a megváltás feltételét jelentő belső szellemi - és érzelmi átformálódás egyedül hatásos voltát, ill. az erre utaló igék tömegét érvényesnek nem tartani, a bizonyítottan nem "haragvó Isten" ártatlan vérrrel való kiengesztelésének, -primitív és barbár elképzelésével szemben?

7. Továbbá, -van e egyházainknak a megismerés vágyán kívül, -igére alapozott józan elképzelése az egyetemes hazavezetés, újjáépítés kimenetelét illetően ? És -

8. -van-e kérdés-felvetéseink ill. válaszaink között csak egy is, -amely ne konkrét igék sokaságára támaszkodna, és ne a jézusi megváltó szándék, az elveszettek megkeresése, ill. megtartása-szellemiségét képviselné ?

De egyértelmű választ várunk az alap-kérdésre is:

9. Egyáltalán hajlandók e egyházaink lehetők tartani a minden igazságra való elvezéreltetés J 16,12-15-beli jézusi ígéretének beteljesülését, ami meghozta a hit és lét eddig megfejthetetlen titkainak korszakfordító feltárulását.

A válasz perdöntő!

Igenlés esetén-a Szent Szellem (e kötetben is ismertetett) igeértelmezéseit el kell fogadniuk, amivel rendeltetésüknek végre megfelelelhetnek!

Nemlegessége viszont újabb súlyos kérdéseknek ad létjogot, pl:

10. Ez esetben mi-jogon sajátítják ki Isten földi képviselőjének szerepkörét?

11. Mit ér Jézusról szóló bizonyágtételük, Karácsony, Húsvét, Pünkösd ünneplésük, sőt Szent Szellemet kérő imáik tömege is, ha az Úr, -korszakunkra vonatkozó- legfontosabb ígérete megvalósulásának lehetőségéről hallani sem akarnak !

12. Miként hivatgatnak megtérésre, és hirdetnek bűnbocsánatot -viszonylagosan(!)- kis bűnösök számára, amikor egyházaink a Szent Szellem megoltása - meg sem bocsátható - "csúcsbűnének" (Mt 12,31.32.) folyamatos terhe alatt élnek !?...

x

Az 1.-9. sz. kérdést - főként teológus olvasóinknak, - a Szent Háromság személyei és saját lelkiismeretük előtt, a terület közérdekű fontossága miatt, - a legmélyebb felelősségérzettel, - egyértelmű igennel, vagy nemmel, - kell megválaszolniuk !

Vagy ígével jól (!) alátámasztott kemény cáfolatot, vagy elfogadást várunk!
Harmadik út nincs !

Langyos időhúzást, kitérést, agyonhallgatást a bajok mélysége és tömege nem enged meg !

Nyomatékkal figyelmeztetünk arra, - minthogy e könyvben közreadottak, - a "minden (fontos) igazságra való elvezettetés" - beteljesült isteni ígéretére alapozták, ezért - tárgyilagos és törvényes cáfolatának lehetőségében senki ne bízokdjék !^x

x

Alig szükséges mondanunk, hogy az e könyvben érintett kérdések kifejtése korántsem teljes, de a hittan szakemberei e rövid tájékoztatásból is érzékelhetik égetően sürgős továbblépésük fő irányát. Ennek részletei a már tekintélyes, (de mégsem túlduzasztott !) és mindenkor szigorúan a Szentírásra hivatkozó, szellem-tani szakirodalomból ismerhetők meg !

x

Mindezeket pedig azért kell a lehető legkomolyabban venni, mert - szűk és tágabb körünkben is túlsok, - de világviszonylatban - egyenesen számolhatatlan milliónyi, jobb sorsra érdemes élet siklik naponta - végzetes erkölcsi negatívumokba, mégpedig:

-(több tényező mellett- legvégső fokon) -

- a Szent Szellem igeértelmezései által - Isten tökéletességéhez méltó szintre emelt, érthető - hihető, életmagyarázó és megoldó hittani ismeretek hirdetésének teljes hiánya miatt !

E fel sem tűnő -de mérhetetlen tömegek lelki halálát okozó, - példátlan munkaköri mulasztásra tekintve kérjük t. Olvasónkat, hogy könyvünk (- de különösen e fejezet - tompítatlan) hangvételét igyekezzék megérteni, - amikor - (három előző, szelíd hangú írásunk semmibe vétele után, a Világ Világosságának világosságával szemben érzéketlen, - ezt teljes komolyságában - láthatólag - nem is igénylő, sem nem észlelő, sőt visszautasító, - ám) önmagukról mégis kitűnő véleményen lévő testületeket kell, - közel másfélszáz éves - mély álmukból ébresztgetnünk, és előttük - a J 16,12-15.-ben rögzített messiási ígéret beteljesülését tudatosítanunk !

x

x
De ha ilyen kísérlet netán mégis előállna, mi azt megbecsülő ügyszeretettel és rugalmassággal tanulmányozzuk, - igény esetében megválaszoljuk !
Cím: 1115.Bpest, Petzval u. 12/B.II. T:1867-499

Egyházaink az e könyvben - kényszerűen - erősen negatívnak minősített hittanaik további hirdetésével nem a maguk népét, hanem Isten népét tékozló-ják (immár) többszáz milliós nagyságrendben ! (Mt 12,30.)

Ezért kérve ajánljuk, - éljenek a megtérőnek ígért isteni kegyelemmel, és ne zárkózzanak el üzenetünk "teljes elméből" (Mt 22,37.) való tanulmányozásától, majd pedig mielőbbi hasznosításától !

x

Az elektronika által forradalmasított sokszorosító, (ezelőtt-nyomda) technika napról-napra javuló lehetőséget nyit a lélekmentő gondolatközlés számára is !
Egyházaink jóhiszeműsége tehát, - kellően gyors reakciójukkal - igen könnyen bizonyítható lenne !

A lehangoló előzmények, és a jelen - egyre növekvő nyomorúsága ismeretében, erre való készségük jeleit - szorongástól nem mentes reménységgel várjuk !

x

Végül: a Szent Szellem - legsúlyosabb hittani és létkérdéseinkre adott válaszainak igaz valóságát, hitépítő értékét, törvényességét és égető időszerűségét jól ismerve, újból tudatosítjuk, hogy -ezek bármely címen történő netáni visszatartása, világ-egyházi arányokban :

1. - újabb százmilliók lelki halálba taszítását, - és
2. - a Szent Szellem megoltásának további tartósítását jelentené !

x

Ezért leghőbb óhajunk, hogy az e könyvbe foglaltak alapos megszívlelése által, - a J 9,41. illetve 15,22. igék^{x1-2} már ne jelenthessenek terhelő bizonyosságot egyházi órálló testvéreinkkel szemben!

x

"Akinek van füle, hallja, (hogy a múlt század közepe óta) mit mond a Szent Szellem a gyülekezeteknek".(Jel. 2;29)

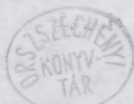
* * * *

* * *

*

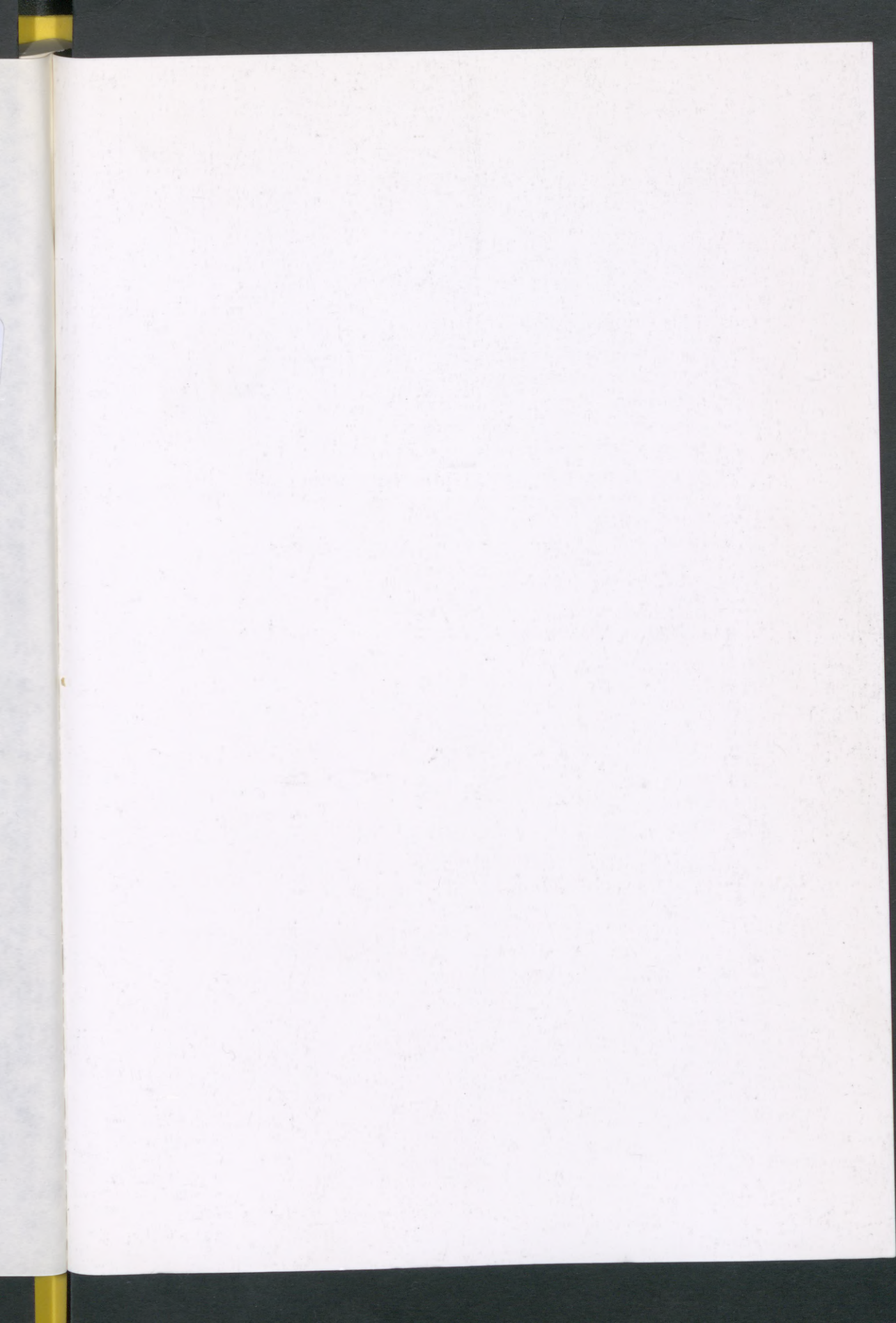
x1 "Monda nékik Jézus: Ha vakok volnátok, nem volna bűnötök; ámde azt mondjátok, hogy látunk: azért a ti bűnötök megmarad".

x2 "Ha nem jöttem volna, és nem beszéltem volna nekik, nem volna bűniük; de most nincs mivel menteniük az ő bűneiket."

1627-2

"FŐIRÁNY-JELZŐ"

Urunk Jézus az övétől búcsúzva a J 16,12-15. szerint, többek között kijelentette:

"Még sok mondanivalóm van hozzátok, de most el nem hordozhatjátok. De amikor eljő amaz, az Igazságnak Szelleme, elvezérel majd titeket minden igazságra"..stb.

E messiási ígéret minden értelmes ember számára nyilvánvalóvá teszi az isteni kijelentés lezáratlanságát !

Ezzel szemben hittanaink megszövegezői, (és mai hirdetői !) a jó másfél-ezer éve feloldásra váró súlyos elvi ellentmondások és hittitkok ellenére is "egyszer és mindenkorra" érvényesen, -lezártnak tekintik !

Emiatt hittanunk "istenképe" a tagadás érveivel szemben

teljesen védhetetlenné lett!

Az ennek következtében előállott hitetlenség eláradása századunkban már népmilliárdokat dönt alig elviselhető, - egyre fokozódó erkölcsi - fizikai létminőség-romlásba.

E több mint kínos ébresztő jelenségek ellenére egyházaink láthatólag nem hisznek a Joel 2,28-29/Csel.2,17-18.-ban adott isteni, de még a J 16,12-15.-beli messiási ígéretben sem, sőt eme - erkölcsi világhatasztrófába juttató évszázados tévedésük mellett makacsul kitarva; - (az emberi élet összes negatívumát kikapcsolni képes !) - újabkori prófétai kijelentésekről hallani sem akarnak!

De mert Urunk azért jött, hogy megkeresse és megtartsa ami elveszett,-egyre gyorsuló halálba süllyedésünk visszafordítására - a minden igazságra elvezetés és ígéretét - Szent Szelleme által, - jelenkori prófétai útján beteljesítette !

Mégpedig olymódon, hogy - a(világ összes,- valaha is volt és jelenlegi teológusa által naponta olvasott, -"betéve" ismert, ám valamennyiük figyelmét mindvégig elkerült,(!) de) - minden hittitkot és ellentmondást, - isteni egyszerűséggel feloldó néhány ige mennyei értelmezését - korunkbeli prófétai tanítások fókuszába helyezte !

Ezek engedelmes, és gondolkodó hallgatói számára így állott elő,az összes súlyos - lét, ill. hitkérdésben érthető, hihető választ adó, Isten tökéletességét mindenben tükröző,

- abszolút támadhatatlan keresztyén hittan, amelyről - a mult század - közepétől kultúrvilág-szerte, igen jelentős számban elhangzott prófétai tanítás nyomán, az Ő dicsőségére és az emberiség életrevezetésére, e kötetben -egyházaink által is érthető fogalmazásban - bizonytságot kívánunk tenni.